

પ્રકાશક :-

રાયજીભાઈ છગનભાઈ દેસાઈ,

શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર આશ્રમ;

રોશન, અગાસ; વાયા આણંદ.

આવૃત્તિ પાંચમી-પ્રત ૧૦૦૦

વિક્રમ સંવત ૨૦૨૫

સને ૧૯૬૯

મુદ્રક :- જયંતિ દલાલ, મયૂર પ્રિન્ટરી, રાયપુર ચકલા,
મુનશીનો ખાંડો, અમદાવાદ.

આમુખ.

શ્રી સ્વાદ્વર્ણ વિશુદ્ધિત વીતરામ માર્ગે ગમનાભિલાષીને જ્ઞાન અને ભક્તિ કે ક્રિયા એ મુખ્ય ઉપાસનાના અંગ છે. વસ્તુતઃ જ્ઞાન અને ભક્તિ કે ક્રિયામાં ભેદ નથી, માત્ર સાધન અપેક્ષાએ એ ભેદ દર્શાવાય છે. સાધ્ય એક આત્મસ્વરૂપ છે. તેના સાધન પણ એક જાતિનાં હોય પણ તે સાધનના વ્યવહારે ભેદ પાડી જ્ઞાન, ભક્તિ ક્રિયા આદિ નામે અપાય છે. વસ્તુતઃ તે સર્વે આત્મિક ગુણો છે. જ્ઞાન આત્મજ્ઞાન થયે સમ્યક્પણાને બળે છે. ભક્તિ અને ક્રિયા પણ તેમજ આત્મજ્ઞાન સહ સમ્યક્પણાને પામે છે છતાં સમ્યક્ત્વના સાધન ભૂત તે જ્ઞાન, ભક્તિ કે ક્રિયા છે કહ્યું છે કે—

“વૈરાગ્યાદિ સફળ તો, જો સહ આતમજ્ઞાન;
તેમજ આતમજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ તથા નિદાન.”

—શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર

જ્ઞાની પુરુષોના વચનામૃતોત્તું વારંવાર વાચન, નિદિધ્યાસન અને તેને અંતરમાં વણી લેનાં, તદ્વપ ચચાર્ય સમજણ કરવી અને તે પ્રમાણે પરિણામની પરિણતિ થવી એ જ્ઞાન, ભક્તિ કે ક્રિયા છે. સત્યપુરુષોના પ્રત્યક્ષપણામાં તેમનો પ્રાપ્ત થતો જોષ એ જ્ઞાન, ભક્તિ અને ક્રિયાનો હેતુ છે પણ તેમના પરોક્ષપણામાં તેમનાં વચનામૃતોના સંપ્રદર્શ સાક્ષીએ જીવને કાર્યકારી અને હિતકારી નિમિત્ત થાય છે કહ્યું છે કે—

“આત્માદિ અસ્તિત્વનાં, જેઠ નિરૂપક શાસ્ત્ર,
પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુ યોગ નહિ, ત્યાં આધાર સુપાત્ર.”

—શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર

આવાં અધ્યાત્મ અને વૈરાગ્ય પ્રેરક શાસ્ત્રોના પ્રાણજન પ્રણેતા સત્યપુરુષોના ગુણાનુવાદ પણ જીવનું કલ્યાણ કરે છે. કહ્યું છે કે—

“ તેની નિષ્કારણ કૃત્યુષ્ણને નિત્ય પ્રત્યે નિરંતર સ્તવવામાં પણ આત્મસ્વભાવ પ્રગટે છે એવા સર્વ સત્પુરુષો તેનાં અરણ્યારવિંદ સદાય હૃદયને વિષે સ્થાપન રહેા. ” શ્રીમદ્ રાજવ્યંદ્ર.

ગુણોત્પત્તિના સ્થાનરૂપ મહાપુરુષોના ગુણાનુવાદના પલ્લોનો આ લઘુ સ ગ્રહ-ચૈત્યવદન-એવીશીના અભિધાન નીચે સમર્પતા આનંદ થાય છે.

ચિત્રકાર પ્રતીકને દ્રષ્ટિસમક્ષ રાખી તદ્દૂપ ચિત્ર દોરે છે તેમ આ સ્તવનો રૂપપ્રતીક મુમુક્ષુરૂપચિત્રકારને તદ્દૂપ સ્વરૂપ પોતાના અંતર પટ પર પ્રકાશિત કરવામાં નિમિત્તભૂત થાય એ અભિલાષ છે. કર્મોધીનપણ્યને લક્ષ્મી સંકલ્પ વિકલ્પને લજ્જતી ચંચળ ચિત્ત વૃત્તિને, બાહ્ય સાંસારિક વિચારો અને વર્તનથી પરાક્રમુખ કરી, નિજ શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રત્યે પ્રેરવામાં અને પરિણામે શુદ્ધ સ્વરૂપમાં સ્થિર કરવામાં આ મહાપુરુષોના ગુણાનુવાદરૂપ સ્તવનોનો વારંવાર ઉચ્ચાર, વચન અને વિચાર એ ઉપયાગી સાધન છે.

સર્વમાન્ય, આત્મગ્ન એવા શ્રી આનંદધનજી, શ્રી દેવચંદ્રજી અને શ્રી યશોવિજયજી આદિ મહાત્માઓના ભક્તિભાવના ઉદ્દેશાસના રૂપરૂપ પ્રાપ્ત થતાં સ્તવનો, ચૈત્યવદનો, સ્તુતિઓ આદિનો આમાં સમાવેશ કયો છે જેની પૂર્ણ વિગત અનુક્રમશ્ચિકામાં આપી છે. શરૂઆતના અભ્યાસીની સુગમતા અર્થે ચૈત્યવદન મૂત્રો તથા વિધિ પણ આપી છે.

સર્વે મુમુક્ષુ અને વાચક વર્ગ આ પુસ્તકનો સદુપયોગ કરશે, આશાતનાથી બચાવશે અને કોઈ ત્રુટી હોય તો જણાવશે એ આશા છે.

શ્રીમદ્ : ૧૪અંદ્ર આશ્રમ,

અગાસ.

સંવત ૨૦૦૭ માર્ગશીર્ષ સુદ ૧૫.

તા ૮-૧૨-૪૬

}

સિ. અધ્યાત્મપ્રેમી,

અં ૦ ગોવર્ધનદાસ.

અ નુ ક મ લિ કા

મંગલાચરણ ગદ્ય ..શ્રી૦ રાજચંદ્ર	૧
મંગલાચરણ પદ્ય ..સ્વામી રત્નરાજી...	૨
જિનેશ્વરની વાણી . શ્રી૦ રાજચંદ્ર...	૨
પ્રાતઃકાળનું મંગલાચરણ...જીદા જીદા શ્લોકો	૩
ચૈત્યવંદન સૂત્રો	૬
ચૈત્યવંદનવિધિ	૧૩

ભક્તિનાછંદ:-

સહજાત્મ સ્વરૂપ દાળો ભવ કૃપ	૧૪
જયજગત ત્રાતા, જગત ખાતા	૧૫
દયાળુ દીનાનાથ અગ્નિ હારી	૧૬
અહો ! રાજચંદ્ર દેવ	૧૭

ચૈત્યવંદનો:-

પરમ કૃપાળુ દેવ પ્રતિ,	૧૯
પ્રથમ નમ્નું શુરુરાજને	૨૦
શ્રીમદ્ સદ્ગુરુ દેવજી	૨૧
પંચ પરમેષ્ઠિગુણનું	૨૧
શ્રી સીમધરસ્વામીનું	૨૨
શ્રી પરમાત્માનું	૨૨
શ્રી જિનપૂજનનું	૨૨
શ્રી વીરવિજયજી કૃત ચોવીશ તીર્થંકરના	૨૩

સ્તવનો :—

શ્રી આનંદધનજી, શ્રી દેવચંદ્રજી, શ્રી યશોવિજયજી,

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત :—

૧ શ્રી નાથભદેવસ્વામી	૩૧
૨ શ્રી અગ્નિતાનાથસ્વામી	૩૫
૩ શ્રી સંભવનાથસ્વામી	૪૦
૪ શ્રી અક્ષિનંદનસ્વામી	૪૩
૫ શ્રી સુભતિનાથસ્વામી	૪૭
૬ શ્રી પદ્મપ્રભસ્વામી	૫૩
૭ શ્રી સુપાર્શ્વનાથસ્વામી	૫૭
૮ શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામી	૬૧
૯ શ્રી સુવિધિનાથસ્વામી	૬૫
૧૦ શ્રી શીતલનાથસ્વામી	૭૦
૧૧ શ્રી શ્રેયાસનાથસ્વામી	૭૪
૧૨ શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી	૭૭
૧૩ શ્રી વિમલનાથસ્વામી	૮૦
૧૪ શ્રી અનંતનાથસ્વામી	૮૪
૧૫ શ્રી ધર્મનાથસ્વામી	૮૯
૧૬ શ્રી શાંતિનાથસ્વામી	૯૪
૧૭ શ્રી કુંથુનાથસ્વામી	૧૦૦
૧૮ શ્રી અરનાથસ્વામી	૧૦૪
૧૯ શ્રી ભક્ષિનાથસ્વામી	૧૦૯

૨૦ શ્રી સુનિસુવતરવામી	૧૧૪
૨૧ શ્રી નમિનાથસ્વામી	૧૧૬
૨૨ શ્રી નેમિનાથસ્વામી	૧૨૪
૨૩ શ્રી પાર્શ્વનાથસ્વામી	૧૨૯
૪ શ્રી મહાવીરસ્વામી	૧૩૫
શ્રી દેવચંદ્રજૂન તથા શ્રી યશોવિજયજૂન	૧૪૧
નિહરમાન જિન વીથી તથા શ્રી યશોવિજયજૂન				
બીજી ચોવીથી તથા શ્રી દેવચંદ્રજૂન				
ગત ચોવીથી.			પૃ. ૧૪૧ થી ૨૧૫	
શ્રી યશોવિજયજૂન ચોવીથી ઉપરાંત તેર સ્તવનો				૨૧૫
છુટક સ્તવનો ૫	૨૨૮
૧૯ શ્રી પરમાત્માની સ્તવના	૨૩૨
૨૦ શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્તવન	૨૩૪
શ્રી સમદિનની સન્ન્યાય	૨૩૫
શ્રી યશોવિજયજૂન આઠે યોગ-દષ્ટિની સન્ન્યાય				૨૩૫
સ્તુતિ ચોવીથી શ્રી વીરવિજયજૂ તથા				
શ્રી પદ્મવિજયજૂન	૨૪૫
છુટક સ્તુતિઓ	૨૬૫
સાયકાળ વંદન	૨૬૬
શ્રી સદ્ગુરુ સ્તુતિ (સદ્ગુરુ ચરણ અશરણ)	૨૭૦
આરતી તથા મંગલ દીવા	૨૭૧-૨૭૨-૨૭૩	

શુદ્ધિપત્રક.

પૃષ્ઠ	લીટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૪	૩	ઈન્દ્રમહિતાઃ	ઈન્દ્રમહિતાઃ
૪	૧૫	પાપનાશનમ્	પાપનાશનમ્
૬	૧૫	ખમામણો	ખમાસમણો
૭	૧૨	પાયચ્છિત્તકરણેષુ	પાયચ્છિત્તકરણેષુ
૧૨	૧૦	સર્વકલ્યાણકારણં	સર્વકલ્યાણકારણં
૧૩	૧૦	ધરિયાહિયાએ	ધરિયાવહિયાએ
૨૫	૧૦	છટ્ટેથી	છટ્ટેથી
૨૭	૧૨	સુહંકરુ	સુહંકરુ
૨૮	૧૦	ચાવય	ચવિયા
૩૪	૧૮	નિર્મમ	નિર્મમ
૩૬	૧૯	પરમાનંદ	પરમાનંદ
૪૨	૧૨	મીઠં	મીઠું
૪૮	૯	પૂરણ	પૂરણ
૬૪	૨૨	આપધિ	ઓપધિ
૬૭	૧૬	અનુયાયી	અનુયાયી
૬૮	૧૫	ઉદ્ધર્મૂળ	ઉદ્ધર્મૂળ
૭૬	૪	ગુમરા	ગુમારા
૮૨	૧	પુદ્ગલ	પુદ્ગલ
૮૨	૧૦	સ્વયમેવા	સ્વયમેવ

૨૦	મે	મં
૯	ચૂક	ચૂક
૧૦	અનં	અનંત
૨૧	તારા	તોરા
૪	ભવભવ	ભવભવ
૩	સકળ	સકળ
૧૧	ધ્રુવ	ધ્રુવ
૧૯	ગાયક	ગાયક ગાન
૨૪	કટેરે	કટેરે
૨૩	દુ	દુ
૮	આરોપાતી	આરોપતી
૨	પહોચે	પહોચે
૧૩	ગરુઓ	ગરુઓ
૨૦	કરું	કરું ફું
૪	સકળ	સકળ
૧૪	જો હોજો	હોજો
૫	ભવસાર	ભવસાવર
૧૭	તસી	તેસી
૨	અનંદ	અનંદ
૧૩	આપધ	આપધ
૨૦	કવલુઅ બ્યાસ	કવલુ અબ્યાસ

નિવેદન

નિત્ય ઉપયોગી ચૈત્યવંદન ચોવીશીની આ નવીન આવૃત્તિ સુસુક્ષ્મ બંધુઓના કરકમલમાં મુકતાં આનંદ થાય છે.

‘નિત્યક્રમ’ની અંદર બધાં જ સ્તંવનોનો સમાવેશ મધ જતો હોવાથી, અને તેમાં તે બધાં છપોઈ ગયાં હોવાથી, આની નવી આવૃત્તિ પ્રકાશન થવાનો સંભવ નહોતો; છતાં ભક્તિરંગી સુસુક્ષ્મભાઈ શ્રી વસ્તીમલ્લની ભાવના આ અંથની નવી આવૃત્તિ પ્રકાશન પામે તો સારું એમ હોવાથી તેમણે આ પ્રકાશનમાં ડા. ૫૦૧૫ આહારનાશ્રી કુલચંદ્રભાઈ ઇંગાલાલભાઈ બંદાના આત્માથે, તથા ડા. ૫૦૧૫ સદ્ગત શ્રી દેવસીભાઈ રણછોડભાઈ કોઠારીના આત્માથે આપી તેમનો ભક્તિભાવના પ્રત્યેનો પ્રેમ પ્રદર્શિત કર્યો છે તે પ્રશંસનીય છે.

સુસુક્ષ્મજીને આત્માથે સાધનામાં નિત્ય ઉપયોગી આ અંથનો વિનય અને વિવેકપૂર્વક સદુપયોગ આત્મશ્રેય સાધવામાં પ્રબળ ઉપકારક બનો એજ અભ્યર્થના.

શ્રીમદ્ રાજચન્દ્ર આશ્રમ, } સત્ સેવક
સ્ટેશન આગાસ, પોસ્ટ બોરીઆ, }
વાયા આણંદ, તા. ૧૯-૪-૬૬ } રાવળભાઈ છ. દેસાઈ
અક્ષય તુનીયા, સં. ૨૦૨૫

ચૈત્યવંદન—ચોવીશી

ૐ

અહો! સત્પુરુષના વચનામૃત, સુદ્રા અને સત્સમાગમ !

સુપુત્ર ચેતનને જાગૃત કરનાર,

પડતી વૃત્તિને સ્થિર રાખનાર,

દર્શન માત્રથી પશુ નિર્દોષ

અપૂર્વ સ્વભાવને પ્રેરક,

સ્વરૂપ પ્રતીતિ, અપ્રમત્ત સંયમ,

અને

પૂર્ણવીતરાગ નિર્વિકલ્પ સ્વભાવના

કારણભૂત,

છેલ્લે

અયોગી સ્વભાવ પ્રગટ કરી

અનંત અભ્યાખાષ સ્વરૂપમાં

સ્થિતિ કરાવનાર !

ત્રિકાળ જયવંત વર્તો !

ૐ શાંતિઃ શાંતિઃ શાંતિઃ

‘શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર.’

મંગળાચરણ.

હરિગીત ૭૬

અહો શ્રી ‘સત્પુરુષકે વચનામૃતમ્’ જગહિતકરમ્,
 “સુદ્રા” અરુ “સત્સમાગમ” સુતિ ચેતના જગૃતકરમ્;
 ગિરતી વૃત્તિ સ્થિર રખે દર્શન માત્રસેં નિર્દોષ હૈ;
 અપૂર્વ સ્વભાવ કે પ્રેરક, સકલ સદ્ગુણ કોષ હૈ ૧

સ્વસ્વરૂપકી પ્રતીતિ અપ્રમત્ત સંયમ ધારણમ્,
 પૂરણપણે વીતરાગ નિર્વિકલ્પતાકે કારણમ્;
 અંતે અયોગિ સ્વભાવ જો તાકે પ્રગટ કરતાર હૈ,
 અનંત અવ્યાખાધ સ્વરૂપમેં સ્થિતિ કરાવનહાર હૈ. ૨

‘સહજાતમ્’ ‘સહજાનંદ’ ‘આનંદધન’ નામ અપાર હૈ,
 સત્દેવ ધર્મ સ્વરૂપ દર્શક સુશુર પારાવાર હૈ;
 ગુરુભક્તિસેં લહો તીર્થપતિપદ શાસ્ત્રમેં વિસ્તાર હૈ,
 ત્રિકાલ જયવંત વર્તો શ્રી ગુરુરાજને નમસ્કાર હૈ ૩

એમ પ્રણમી શ્રી ગુરુરાજ કે પદ આપ પરહિત કારણમ્,
 જયવંત શ્રી જિનરાજ વાણી કરું તાસ ઉચ્ચારણમ્;
 ભવભીત ભવિક જે ભણે ભાવે સુણે સમજે સદેહે,
 શ્રી રત્ન-ત્રયની ઐક્યતા લહી, સહી સો નિજ પદ લહે. ૪

જિનેશ્વરની વાણી.

કવિત.

અનંત અનંત ભાવ લેદથી ભરેલી ભલી,
 અનંત અનંત નયનિશ્લેષે બ્યાખ્યાની છે;

સકળ જગત હિતકારિણી, હારિણી મોહ,
તારિણી ભવાબ્ધિ, મોક્ષચારિણી પ્રમાણી છે.
ઉપમા આપ્યાની જેને તમા રાખવી તે વ્યર્થ,
આપવાથી નિજ મતિ મપાઈ મેં માની છે;
અહો! રાજચંદ્ર બાળ ખ્યાલ નથી પામતા એ,
જિનેશ્વર તણી વાણી, જાણી તેણે જાણી છે.

પ્રાતઃકાળનું મંગલાચરણ.

મહાદેવ્યા કુક્ષિરત્નં, શબ્દજિતવરાત્મજમ્;
રાજચંદ્રમહં વદે, તત્ત્વલોચનદાયકમ્. ૧
જયશુરહેવા સહજાત્મસ્વરૂપ, પરમશુર, શુદ્ધચૈતન્યસ્વામીઃ
ૐકારં બિંદુસંયુક્તં, નિત્યં ધ્યાયન્તિ યોગિનઃ
કામદં મોક્ષદં ચૈવ, ૐકારાય નમો નમઃ ૨
મંગલમય મગલ કરણ, વીતરાગ વિજ્ઞાનઃ
૧ નમો તાહિ જાતે ભયે, અરિહંતાહિ મહાન. ૩
વિશ્વભાવ વ્યાપિ તદ્વપિ, એક વિમલ ચિદ્રૂપ;
જ્ઞાનાનંદ મહેશ્વરા, જયવંતા જિનભૂષ ૪
મહત્તત્ત્વ મહનીયમહઃ, મહાધામ શુભધામ;
૧ ચિદાનંદ પરમાત્મા, વંદો રમતા રામ ૫
ત્રીન ભુવન ચૂડારતન, સમ શ્રી જિનકે પાય,
નમત પાઈએ આપ પદ, સળ વિધિ બંધ નશાય. ૬
નમું ભક્તિ ભાવે, ઋણ ભિન શાંતિ અમ્હ હૃદયે,
તથા નેમિ પાર્થ, પ્રભુ મમ સદા મંગલ કરો;

મહાવીરસ્વામી ભુવનપતિ કાપો કુમતિને,
જિના શેપા જે તે સદલ સુજ આપો સુમતિને. ૫

અહંતો ભગવંત ઇન્દ્રમહિતાઃ સિદ્ધાશ્ચ સિદ્ધિસ્થિતા,
આચાર્યા જિનશાસનોન્નતિકરાઃ પૂજ્યા ઉપાધ્યાયકાઃ
શ્રીસિદ્ધાન્તમુપાઠકા સુનિવરાઃ રત્નત્રયારાધકાઃ
પચૈતે પરમેશ્વિનઃ પ્રતિદિનં કુર્વંતુ વો મંગલમ્ ૮

ભક્તામરપ્રણુતમૌલિમણિપ્રભાણા—

મુલોતકં દક્ષિતપાપતમોવિતાનમ્

સમ્યક્પ્રણમ્ય જિનપાદયુગં યુગાદા—

વાલંબનં ભવજલે પતતાં જનનામ્ ૯

યઃ સંસ્તુતઃ સકલવાડમયતત્ત્વબોધા—

હૃદ્ભૂતબુદ્ધિપટુભિઃ સુરલોકનાથૈઃ

સ્તોત્રૈર્જગત્ત્રિતયચિત્તહરૈરુદારૈઃ

સ્તોભ્યે કિલાહમપિ તં પ્રથમં જિન્નેન્દ્રમ્ ૧

દર્શનં દેવદેવસ્ય, દર્શનં પાપનાશનમ્

દર્શનં સ્વર્ગસોપાનં, દર્શનં મોક્ષસાધનમ્. ૧

દર્શનાદ્દુરિતધ્વંસિ, વંદનાદ્વાંચિછતપ્રદઃ

પૂજનાત્ પૂરકઃ શ્રીભાં, જિનઃ સાક્ષાત્ સુરદ્રુમઃ ૧

પ્રભુ દર્શન સુખ સંપદા, પ્રભુ દર્શન નવ નિધિ;

પ્રભુ દર્શનથી પામીએ સકલ મનોરથ સિદ્ધિ. ૧

જીવડા જિનવર પૂજીએ, પૂજનાં દુખ હોય;

રાજ નમે પ્રજા નમે આણ ન લોપે કોય. ૧

કુંભે બાધ્યુ જળ રહે, જળ વિષુ કુંભ ન હોય;
 (ત્યમ) જ્ઞાને બાધ્યુ મન રહે, (સદ્) ગુરુ વિષુ જ્ઞાન ન હોય. ૧૫
 ગુરુ દીવો ગુરુ દેવતા, ગુરુ વિષુ ઘોર અંધાર;
 જે ગુરુ વાણી વેગળા, રડવડીઆ સંસાર. ૧૬
 તનકર મનકર વચનકર, દેત ન કાહુ દુઃખ;
 કર્મ રોગ પાતિક ઝરે, નિરખત સદ્ગુરુ મુખ. ૧૭
 દરખાસેં ફળ ગીર પડયા, ખુઝી ન મનકી પ્યાસ;
 ગુરુ મેલી ગોવિંદ ભજે, મિટે ન ગર્ભાવાસ. ૧૮
 ભાવે જિનવર પૂજીએ, ભાવે દીજે દાન;
 ભાવે ભાવના ભાવિયે, ભાવે કેવળ જ્ઞાન. ૧૯
 ત્વં માતા ત્વં પિતા ચૈવ, ત્વં ગુરુસ્ત્વં બાધવઃ
 ત્વમેકઃ શરણું સ્વામિન્ જીવિતં જીવિતેશ્વરઃ ૨૦
 ત્વમેવ માતા ચ પિતા ત્વમેવ ત્વમેવ બ્રાતા ચ સખા ત્વમેવ;
 ત્વમેવ વિદ્યા દ્રવિષ્ટું ત્વમેવ, ત્વમેવ સર્વં મમ દેવદેવ ૨૧
 યત્સ્વર્ગાવતરો-સવે યદ્ભવનૃજ-માભિષેકોત્સવે;
 યદીક્ષાબ્રહ્મણોત્સવે યદ્દખિલજ્ઞાનપ્રકાશોત્સવે,
 યજ્ઞિર્વાણુગમોત્સવે જિનપતેઃ પૂજાદ્ભુતં તદ્ભવૈ;
 સંગીતસ્તુતિમંગલૈ પ્રસરતા મે સુખભાતોત્સવ-ર
 જિને ભક્તિર્જિને ભક્તિર્જિને ભક્તિર્દિનેદિને;
 સદા મેડસ્તુ સદા મેડસ્તુ સદા મેડસ્તુ ભવે ભવે રર
 નહિ ત્રાતા નહિ ત્રાતા, નહિ ત્રાતા જગત્રયે,
 વીતરાગાત્ પરો દેવો ન ભૂતો ન ભવિષ્યતિ ૨૪
 નમસ્કારસમે મંત્ર શત્રુંજયસમે ગિરિઃ,
 વીતરાગસમે દેવો, ન ભૂતો ન ભવિષ્યતિ ૨૫

ત્રૈત્યવંદન સૂત્રો.

શ્રી નવકાર મંત્ર.

નમો અરિહંતાણું	૧
નમો સિદ્ધાણું	૨
નમો આયરિઆણું	૩
નમો ઉવગ્રાયાણું	૪
નમો લોએ સંવસાહૂણું	૫
એસો પંચ નમુક્કારો	૬
સંવ પાવપણાસણો	૭
મંગલાણું ચ સંવેસિં	૮
પદમં હવધં મંગલં	૯

શ્રી ત્રણિપાત અર્થાત્ ખમાસમણુ.

ધન્ધામિ ખમામણો વંદિઉં જાવણિજ્જાએ નિસીહિ-
આએ મથ્થએણુ વંદામિ ॥

સુગુરુને શાતાસુખ પૃચ્છા,
ધન્ધકાર ભગવન્ ! સુહરાધં, સુહદેવસી, સુખતપ, શરીર
નિરાખાધ, સુખ સંજમ, જાત્રા નિર્વાહોછોજી, સ્વામી
શાતા છેજી, ભાતપાણીનો લાભ દેજોજી.

ધરિયાવહિયં

ધન્ધાકારેણુ સંદિસહ ભગવન્ ધરિયાવહિયં
પરિક્કમામિ ॥ ધન્ધં ॥ ધન્ધામિ પરિક્કમિઉં

ધરિયાવહિયાએ વિરાહણાએ	૨
ગમણાગમણે	૩
પાણુક્રમણે, બીયક્રમણે, હરિયક્રમણે,	
ઓસાઉતિંગપણુગઠગમટ્ટીમક્રકાસંતાણાસક્રમણે	૪
જે મે જીવા વિરાહિયા	૫
એગિંદિયા, એધંદિયા, તેધંદિયા, ચકિરિંદિયા, પંચિંદિયા	૬
અલિહયા, વત્તિયા, લેસિયા, સંઘાઈયા, સંઘદિયા પરિયાવિયા	
કિલામિયા, ઉદવિયા, ઠાણાઓ ઠાણુંસંકામિયા, જીવિયાઓ	
વવરોવિયા, તરસ મિશ્તામિ હુકકં.	

તરસ ઉત્તરી.

તરસ ઉત્તરીકરણેણું, પાયચિત્તકરણેણું,
વિસોહીકરણેણું, વિસહીકરણેણું,
પાવાણું કરમાણું નિગ્ધાયણુકાએ.
ઠા મિ કાઉત્સગ. ૧

અનનથ ઉસસિએણું.

અનનથ ઉસસિએણું નિસસિએણું ખાસિએણું,
છીએણું જાભાઈએણું, ઉકુએણું, વાયનિસગેણું
જામલિએ, પીત્તમુખાએ. ૧
સુહુમેહિં અંગસંચાલેહિં સુહુમેહિં, ખેલસંચાલેહિં,
સુહુમેહિં દિકૃસંચાલેહિં ૨

એવમાધએહિં આગારેહિં. અલગ્ગો, અવિરાહિઓ,
હુજા મે કાઉસગ્ગો. ૩
જાવ અરિહંતાણું, લગવંતાણું, નમુઝારેણું
ન પારેમિ ૪
તાવ કાયં, ઠાણેણું, મોણેણું, ઝાણેણું અપાણું
વોસિરામિ. ૫

લોગસ્સ.

લોગસ્સ ઉત્તમેઅગરે, ધમ્મતિથયરે જિણે;
અરિહંતે કિત્તધંસ્સં, ચઉવીસંપિ કેવલી. ૧
ઉસલમજિઅં ચ વહેસંલવમલિણંદણું ચ સુમધં ચ;
પઉમપ્પહં સુપાસં, જિણું ચ ચંદપ્પહં વહે. ૨
સુવિહિં ચ પુપ્ફહંતં, સીઅલસિજ્જનંસવાસુપ્પનનં ચ;
વિમલમણુંતં ચ જિણું, ધમ્મં સંતિં ચ વંદામિ. ૩
કુંથું અરં ચ મહિલં, વહે સુણિસુન્વયં નમિજિણું ચ;
વંદામિ રિઠ્ઠનેમિં, પાસં તહ વદ્ધમાણું ચ. ૪
એવં મએ અભિથુઆ, વિહુયરયમલા પહીણુજરમરણા;
ચઉવીસંપિ જિણવરા, તિથયરા મે પસીયંતુ. ૫
કિત્તિય વંદિય મહિયા, જે એ લોગસ્સ ઉત્તમા સિદ્ધા;
આરુગ્ગથોહિલાલં, સમાહિવરમુત્તમં દિંતુ. ૬
ચંદેસુ નિમ્મલયરા આધચ્ચેસુ અહિયં પયાસયરા;
સાગરવરગલીરા, સિદ્ધા સિદ્ધિં મમ દિસંતુ ૭

જગ ચિંતામણિ ચૈત્યવંદન.

ધંધાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ચૈત્યવંદન ? કુ' ? ॥ ઇચ્છ' ॥
જગચિંતામણિ, જગનાહ, જગગુરુ, જગરખખણ, જગ-
ખંધવ, જગસથવાહ, જગભાવવિચખખણ, અઠ્ઠાવય-
સંઠેવિયરુવ, કમઠ્ઠવિણાસણ, ચઉવીસ'પિ જિણવરા જથંતુ
અપહિહયસાસણ. ૧

કમ્મભૂમિહિં કમ્મભૂમિહિં, પઠમસંઘયણિ, ઉલ્લોસય સત્તરિસય,
જિણવરાણ વિહરંત લખખ, નવકોડીહિં કેવલિણ, કોડી
સહસ્સનવ સાહુ ગમ્મઠં,
સંપઠ જિણવર વીસ મુણી, ખીહુંકોડિહિં વરનાણિ
સમણહ કોડિસહસદુઅ, શુણિજિઅ નિઅ વિહાણિ ૨

જયઉ સામીઅ, જયઉ સામીઅ, રિસહ સત્તુ'જિ, ઉજ્જિત
પહુ નેમિજિણ, જયઉ વીર સઅઉરિમંડણ;
ભરુઅઅહિં મુણિસુવય, મુહરિ પાસ હહહરિઅખંડણ;
અવર વિદેહિં તિથયયરા, ચિહું દિસિ વિદિસિ જિ'કેવિ;
તીઆણુગયસંપઠઅ, વંહુ જિણ સવેવિ. ૩

સત્તાણુવધંસહસ્સા, લખખા છપ્પત્ર અઠ્ઠકોડીઓ,
ખતીસય બાસિઆઇ તિઅલોએ એધએ વંદે ૪

પનરસ કોડીસયાઇ કોડી બાયાલ લખખ અડવજા,
છતીસ સહસ્સ અસિઇ, સાસયખિંબાઇ પણુમામિ ૫

જ'કિંચિ.

જ'કિંચિ નામ તિથ્યં, સગ્ગે પાયાલિ માણુસે લોચ્છે,
જાઇ જિણુખિખાઇ, તાઇ સંવાઇ વંદામિ. ૧

નમુશ્ચુણુ' વા શકેસ્તવ.

નમુશ્ચુણુ' અરિહંતાણુ' ભગવંતાણુ' ૧
આધિગરાણુ, તિથ્યયરાણુ, સયંસંબુદ્ધાણુ' ૨
પુરિસુત્તમાણુ, પુરિસસીહાણુ, પુરિસવરપુંડરીઆણુ'
પુરિસવરગ ધહુશ્ચીણુ' ૩
લોચુત્તમાણુ, લોગનાહાણુ, લોગહિઆણુ'
લોગપઇવાણુ' લોગપન્નેઅગરાણુ' ૪
અભયદયાણુ, અખખુદયાણુ' મગ્ગદયાણુ,
સરણુદયાણુ, છવદયાણુ, યોહિદયાણુ, ૫
ધમ્મદયાણુ, ધમ્મદેસિયાણુ, ધમ્મનાયગાણુ,
ધમ્મસારહીણુ, ધમ્મવરચાઉરંતચક્કવટ્ટીણુ,
દીવો તાણુ' સરણુ ગઇ પઇઠા ૬
અપ્પહિહુયવરનાણુદંસણુધરાણુ, વિઅટ્ટછઉમાણુ' ૭
જિણુણુ' જાવયાણુ, તિજાણુ' તારયાણુ, બુદ્ધાણુ' યોહયાણુ'
સુત્તાણુ' મોઅગાણુ' ૮
સંવન્નૂણુ' સંવદરિસિણુ, સિવમયલમરૂઅ મણુ'તમખખય
મંવાખાહમપુણુરાવિત્તી સિદ્ધિગઇનામધેયં, ઠાણુ' સંપત્તાણુ,
નમો જિણુણુ, જિઅભયાણુ' ૯
જેઅ અઇચા સિદ્ધા, જેઅ ભવિસંતિ અણુગચ્છે કાલે ॥
સંપઇ અ વટ્ટમાણુ, સંવે તિવિહેણુ વંદામિ. ૧૦

જાવંતિ ચેઇઆઈ.

જાવંતિ ચેઇઆઈ, ઉઠ્ઠે અ અહે અ તિરિયલોએ અ;
સન્વાઈ તાઈ વદે, ઇહ સ તો તથ્ય રંતાઈ, ૧

જાવંત કેવિસાહૂ.

જાવંત કેવિ સાહૂ, ભરહેરવય મહાવિદેહે અ;
સન્વેસિં તેસિં પણુઓ, તિવિદેષુ તિદંડ વિરયાણુ. ૧

પરમેષિઠ નમરકાર.

નમોડહંતસિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ ૧

ઉપસર્ગાહર રતવન.

ઉવસગહરં પાસં, પાસં વંદામિ કમ્મધણુમુક્કં
વિસહરવિસનિજાસં, મંગલકલ્લાણુઆવાસં. ૧
વિસહરકુલિંગમંતં, કંઠે ધારેઇ જો સયા મણુઓ,
તસ્સ ગહરોગમારી, હુકુંજરા જંતિ ઉવસામં. ૨
ચિહ્ન ઉદ્ધરે મંતો તુજ પણુમોવિ બહુકલો હોઇ;
નરતિરિએસુવિ જીવા, પાવંતિ ન દુઃખદોગથ્યં. ૩
તુહ સમ્મતે લક્ષ્મે, ચિંતામણી કમ્પપાયવખહિએ;
પાવંતિ અવિગ્ધેણુ. જીવા અયરામરં ઠાણુ. ૪
ઇઅ સથુઓ મહાયસ; ભત્તિભરનિભરેણુ હિઅએણુ;
તા દેવ દિબજ યોહિં, ભવે ભવે પાસજિણુઅંદ. ૫

જયવીયરાય.

જય વીયરાય જગશુરુ, હોહિ મમ તુહ પલાવઓ ભયવં;
 ભવનિન્વેઓ મગ્ગા-ભુસારિઆ ઇકંકલસિદ્ધિ ૧
 લોગવિરુદ્ધચ્યાઓ, ગુરુજણપૂઆ પરચકરણું ચ;
 મુહશુરુજોગો તવયણસેવણા આભવમખંડા ૨
 વારિજજઈ જઈવિ નિઆણખંધણું વીયરાય તુહ સમઓ;
 તહવિ મમ હુજજ સેવા, ભવે ભવે તુમહ ચલણાણું ૩
 હુખખખખઓ કમખખખઓ સમાહિમરણું ચ યોહિલાલો અ;
 સંપજજઓ મહ યેઅં, તુહ નાહ પણામ કરણેણું ૪
 સર્વમંગલમાંગલ્યં, સંકલ્યાણકારણું;
 પ્રધાનં સર્વં ધર્માણાં, જૈન જયતિ શાસનં. ૫

અરિહંત ચેઈઆણું.

અરિહંતચેઈઆણું, કરેમિ કાઉરસગ્ગં ૧
 વંદણવત્તિઆઓ, પૂઅણવત્તિઆઓ, સક્કારવત્તિઆઓ,
 સમ્માણવત્તિઆઓ, યોહિલાભવત્તિઆઓ,
 નિરુવસગ્ગવત્તિઆઓ ૨
 સદ્ધાઓ, મેહાઓ, ધીઈઓ, ધારણાઓ, અણુપ્પેહાઓ,
 વટ્ટમાણીઓ, ઠામિ કાઉરસગ્ગં ૩

કલ્હાણુકંદં સ્તુતિ.

કલ્હાણુકંદં પઢમં જિણુંદં, સંતિ તઓ નેમિજિણુંસુણિંદં;
 પાસં પયાસં સુશુણિલ્લઠાણું, ભત્તિઈ વદે સિરિવલ્લમાણું, ૧

સંસારદાવાની સ્તુતિ.

સંસારદાવાનલદાહનારં, સંમોહધૂલીહરણે સમીરં,
માયારસાદારણસારસીરં, નમામિ વીરં ગિરિસારધીરં. ૧

ચૈત્યવંદન વિધિ.

“ ઇન્દ્રામિ ખમાસમથો વંદિઉં જાવણુજાળએ
નિસીદિઆએ મથએણુ વંદામિ ” આ પ્રમાણે ખમાસમથુ
દરેક વખતે યોહી ત્રણ પંચાગ નમસ્કાર કરવા. પછી
“ ઇન્દ્રા કારેણુ સંદિગ્ધ લગવન્ ઇરિયાવહિયં પડિક્કમામિ
ઈન્દ્રા. ઇન્દ્રામિ પડિક્કમિઉં ” એમ કહી “ ઇરિયાવહિયાએ ”
કહેવા પછી “ તસ્સ ઉત્તરી, ” “ અન્નથ ઉસસિએણુ ”
કહી એક “ લોગસ્સ (ચાર નવકાર) ” નો કાઉસગ્ગ કરવો,
પછી પ્રગટ “ લોગસ્સ ” કહેવો. પછી ખમાસમથુ ઈર્ષ
“ ઇન્દ્રાકારેણુ સંદિગ્ધ લગવન્ ચૈત્યવંદન કરું ? ” એમ
આજ્ઞા માગીને “ ઇન્દ્રા ” એમ કહી યેસી ડાળો ઢીંચણુ
ઉભો રાખી જમણેા ઢીંચણુ નીચે રાખીને યેસણુ અને
“ ચૈત્યવંદન ” કહેણુ પછી “ જંકિચિ ” “ જાવંતિ ચેઇઆઇ, ”
“ ખમાસમથુ, ” “ જાવંત કેવિસાહુ ” કહી “ નમોડહંત ”
કહેણુ. પછી સ્તવન કહેણુ. (“ ઉવસગ્ગહર ” પણ સ્તવન છે)
પછી “ જયવીયરાય ” કહેવા પછી ઉભા થઈ “ અરિહંત
ચેઇઆણુ ” “ અન્નથ ઉસસિએણુ ” કહી એક “ નવકાર
મ ત્ર ” કાઉસગ્ગ કરી “ નમોડહંત ” કહી થોય (સ્તુતિ) કહેવી.

ભક્તિના છંદો.

[૧]

સહજાત્મસ્વરૂપ ટાળો ભવરૂપ, અખિલ અનુપમ બહુનામી;
 પ્રભુ નિષ્કામી અતરભમી, અવિચળ ધામી હે સ્વામી.
 જય જય જિનેન્દ્ર અખિલ અબેન્દ્ર, જય જિનચન્દ્ર હે દેવા;
 હું શરણુ તમારે, આગ્યો દ્વારે, ચઢજો વહારે કરું સેવા;
 સુખ શાંતિદાતા, પ્રભુ પ્રખ્યાતા, દિલના દાતા હે સ્વામી;

સહજાત્મ ૧

જય મંગળકારી બહુ ઉપકારી, આશ તમારી દીલ ધરીએ;
 અભયપદ ચહું છું, કરગરી કહું છું, શરણે રહું છું, સ્તુતિ કરીએ;
 આ લક્ષ ચોરાસી, ખાણુ જ ખાસી, જઈં છું ત્રાસી હે સ્વામી;

સહજાત્મ ૨

નવ જ્ઞેશો કદાપિ, દોષો તથાપિ, કુમતિ કાપી હે જ્ઞાતા;
 સુક્તિપદ દાતા, પ્રસુખ મનાતા, સન્મતિ દાતા, હે ત્રાતા;
 કૃતિઓ નવ જ્ઞેશો અતિશય દોષો, સઘળા જ્ઞેશો હે સ્વામી;

સહજાત્મ ૩

હું પામર પ્રાણીનું દુઃખ જાણી, અંતર આણીને તારો;
 ઘર ધંધાઘાણી શિર લઈ તાણી, ભટક્યો ખાણી ભવ ખારો;
 મને રસ્તે ચડાવો, કદી ન ડગાવો, ચિત્ત રખાવો દુઃખવામી;

સહજાત્મ ૪

ઉત્તમ ગતિ આપો, સદ્ધર્મ સ્થાપો, કિલ્લિવધ કાપો હાથગ્રહી;
 પ્રકાશે પ્રતાપો, અખિલ અમાપો, ભવદુઃખ કાપો નાથ સહી;
 અવનીમાં તમારો સૌથી સારો, જે શુભ ધારો સુખધામી;

સહજાત્મ ૫

[૨]

જય જગત ત્રાતા, જગત બ્રાતા, જન્મ હર જગદ્દીશ્વરા;
 સુખ સર્વ કારણ, ધર્મ ધારણ, ધીર વીર મહેશ્વરા;
 અતિ કર્મ કંદન, ચિત્ત ચંદન, ચરણ કમળે ચિત્ત ધરું;
 સહજાત્મરૂપી સેવ્ય ગુરુને વંદના વિધિએ કરું. ૧

આનંદસાગર-ચંદ્ર, નાગર-વૃંદ શ્રી સુખકંદ છો;
 ભવ કંદ હારક, છંદ ધારક. સર્વ સદ્ગુણ ચંદ્ર છો;
 સુખકાર છો ભવપાર નહીં કંઈ સાર ચિત્તમાં હું ધરું;
 સહજાત્મરૂપી સેવ્ય ગુરુને વંદના વિધિએ કરું. ૨

વિકરાળ આ કળિકાળ કેરી, ક્ષણથી ભય પામતો;
 ગુરુ ચરણ કેરા શરણ આબો, ચિત્તમા વિશ્રામતો;
 ગુરુ પૂરણ પ્રેમી કર ધરે, શિર એમ આશા આચરું;
 સહજાત્મરૂપી સેવ્ય ગુરુને વંદના વિધિએ કરું. ૩

કરી કૌપ ચાર કષાય બાધે, બંધ આશા પાશનો;
 અતિ માર મારે માર તેમાં, કામની અલિલાપનો;
 છો નિર્વિકારી પાસ રાખો, ભક્તિ હું દિલમાં ધરું;
 સહજાત્મરૂપી સેવ્ય ગુરુને વંદના વિધિએ કરું. ૪

નિજ ધામ ચંચળ, વિત્ત ચંચળ, ચિત્ત ચંચળ, સર્વથી;
 હિત મિત્ર ને મુકલત્ર ચંચળ, જાય શું સુખથી કથી;
 સ્થિર એક સદ્ગુરુ દેવ છો, એ ટેક અંતર આદરું;
 સહજાત્મરૂપી સેવ્ય ગુરુને વંદના વિધિએ કરું. ૫

ભવ મંડપે કરી પ્રીત માયાસેજ સુંદર પાથરી;
 ત્યાં નિત્ય સૂતો ગાઢ નિદ્રા, મોહની અતિ આચરી;

જાગત કરી શુરુ રાજચંદ્રે, બોધદાન કર્યું શુરુ;
 સહજાતમરૂપી સેવ્ય શુરુને વંદના વિધિએ કરું ૬
 જયકાર શ્રી શુરુદેવનો, જન જગતમાંહિ ગબાવજો;
 શુભ ભક્તના જે ધર્મ, તે અતિપ્રેમ સાથ બબાવજો;
 શુરુ ધર્મ ધારક, કર્મવારક, ધ્યાનમાં નિત્યે ધરું;
 સહજાતમરૂપી સેવ્ય શુરુને વંદના વિધિએ કરું. ૭

[૩]

દયાળુ દીનાનાથ અજ્ઞાન હારી,
 ખરા ચિત્તથી ધ્યાનમાંહિ વિહારી;
 ઘણા શિષ્યના આપ સંતાપહારી,
 શુરુ રાજચંદ્ર અહો બાંહ્ય મારી. ૧
 કર્યો ક્રોધ તો ક્રોધને મારવાને,
 ધર્યો લોભ તો ધ્યાનને ધારવાને;
 મહા મોહહારી નિબનંદધારી,
 શુરુ રાજચંદ્ર અહો બાંહ્ય મારી. ૨
 સહા નિર્વિકારી મહા બ્રહ્મચારી,
 ન ખેંચે સ્તુતિમાં મતિ કાંઈ મારી;
 નિરાધાર આ બાલ માટે વિચારી,
 શુરુ રાજચંદ્ર અહો બાંહ્ય મારી. ૩
 કદી નાથ સામું ન જોશે અમારા,
 તથાપિ અમે છીએ સદાએ તમારા;
 હવે આપ જો બાપ ! તારો વિચારી,
 શુરુ રાજચંદ્ર અહો બાંહ્ય મારી. ૪

ક્ષમા, ધૈર્ય, ઔદાર્યના જન્મમિધુ !
 સદા લોકથી દીનના આપ બંધુ;
 ન શક્તિ કશા કામમાહિ અમારી,
 ગુરુ રાજચંદ્ર મહેા બાહ્ય મારી. ૫

ગુણી જ્ઞાનવંતા વિવેકી વિચારો,
 મને આશરો એક લાવે તમારો;
 દયાળુ હવે પ્રાર્થના લ્યો અમારી,
 ગુરુ રાજચંદ્ર મહેા બાંહ્ય મારી. ૬

[૪]

જડબુદ્ધિ શવ સંતવિના શુદ્ધ મારગ કોણુ બતાવે ?
 એ. દેશી,
 અહો ! રાજચંદ્ર દેવ, રાત દિવસ મને રહેજો રટણુ તમારું
 તુમે પતિતપાવન છો સ્વામી,
 હું તો લોભી લંપટ ને કામી;
 ને તો બાણો છો અંતરજામી. અહો ! રાજ૦ ૧

નથી જપ તપ સાધન કાઈ કયું,
 નથી ચરણકમળમા ચિત્ત ધયું,
 મન રેંટ તણી પેદે બાથ દયું. અહો ! રાજ૦ ૨

મને મોહકટક લાગ્યુ પૂઠે,
 નિત્ય ઘેરીને મુજને ઘૂટે;
 તમે છોડાવો પ્રભુ તો છૂટે. અહો ! રાજ૦ ૩

અહો ! ભાતુ સમાન પ્રગટ મણિ,
 મારા અનંત દોષ કાઢો ધણી;
 ક્ષણ દષ્ટિ કરૌ મુજ રંક લણી. અહો ! રાજ૦ ૪
 પ્રભુ કરુણાસાગર આપ અહો !
 મુજ પામરની પ્રભુ બાંદા બ્રહ્મા,
 તુજ સેવા મુને સદાય રહો. અહો ! રાજ૦ ૫
 જ્ઞાન દર્શન ચરણ ક્ષાયક બણી,
 પ્રભુ સહજ સ્વભાવ પ્રગટ મણિ;
 આપો મને દેવ હો રંક ગણી. અહો ! રાજ૦ ૬
 દિવ્ય જ્ઞાનકળા પ્રભુ અકળ અહો !
 મુજ પામરથી ન કળાય અહો !
 તુમ મુદ્રા દેખી પ્રતીત લયો. અહો ! રાજ૦ ૭
 તુમે મોક્ષ માર્ગ ઉજવળ કીયો,
 કુળ મતાબ્રહ્માદિ છેદ લીયો;
 અહો ! લબ્યને કારણ દેહ લીયો. અહો ! રાજ૦ ૮
 અહો ! વિષય કષાય અભાવ કીયો,
 પ્રભુ સહજ સ્વભાવે ધર્મ લીયો,
 નિરઉપાધિપદ સહજ બ્રહ્મો. અહો ! રાજ૦ ૯
 પરમ શીતળ અનંત દયા તુમમે,
 પ્રભુ-સ્વાદ્વાદ શૈલી તુમ ઘટમે;
 તુજ ચરણ કમળ સેવા ઘો મુજને. અહો ! રાજ૦ ૧૦

તુમ જ્ઞાનકળા અખંડ પ્રગટી,
હું પામર ગુણ શું કહું કથી;
જેન શૈલી પાસું હું તુમ થકી અહો ! રાજ ૧૧
પ્રભુ ચાર ગતિમાં હું ભટકયો,
હવે સ્વામી તુજ ચરણે આવ્યો;
સુનહાસ ગુલામ છે તુમ બયો. અહો ! રાજ ૧૨

ઐત્યવંદનો.

[૧]

પરમ કૃપાળુ દેવ પ્રતિ, વિનય વિનંતિ એહ;
ત્રય તત્ત્વ ત્રણ રત્ન મુજ, આપો અવિચલ સ્નેહ. ૧
તત્ત્વોપદેશ તુમ તણા, માર્ગ તણે અનુસાર;
લક્ષ લક્ષણ રહો સદા, ખરેખરો એક તાર. ૨
મિથ્યા તમને ફેડવા, ચંદ્ર સૂર્ય તુમ જ્ઞાન;
દર્શનની સુવિશુદ્ધિથી, ભાવ ચરણ મલ હાન. ૩
ઈચ્છા વર્તે અંતરે, નિશ્ચય દંડ સંકલ્પ;
મરણ સમાધિ સંપન્ને, ન રહો કાઈ કુવિકલ્પ. ૪
કમિતદાયક પદ શરણ, મન સ્થિર કર પ્રભુ-ધ્યાન;
નામ સ્મરણ ગુરુ રાજનું, પ્રગટ કલ્યાણ નિધાન. ૫
ભુવન જન-હિતકર સદા, કૃપાળુ કૃપા નિધાન;
પાવન કરતા પતિતને, સ્થિર ગુણનું ઘર્ષ દાન. ૬
સર્વજ્ઞ સદ્ગુરુ પ્રતિ, ફરિ ફરિ ચરજ એ નેક;
લક્ષ રહો પ્રભુ સ્વરૂપમાં, હો રત્નત્રય એક. ૭

[૨]

અનંત ચોવીશી જિન નમું, સિદ્ધ અનંતી કોઠ;
 જે સુનિવર મુકતે ગયા, વંદું એ કર જોડ.

શ્રી સદ્ગુરુ ઉપકાર મહિમા.

પ્રથમ નમું ગુરુરાજને, જેણે આપ્યું જ્ઞાન;
 જ્ઞાને વીરને ઓળખ્યા, ટળ્યું દેહ અભિમાન. ૧
 તે કારણ ગુરુરાજને, પ્રણમું વારંવાર;
 કૃપા કરી મુજ ઉપરે, રાખો ચરણ મોઝાર. ૨
 પંચમ કાળે તું મળ્યો, આત્મ રતન દાતાર;
 કારજ સાર્યાં માહરા, ભવ્ય જીવ હિતકાર. ૩
 અહો ! ઉપકાર તુમારકો, સંભારું દિનરાત;
 આવે નયણે નીર બહું, સાંભળતાં અવકાત. ૪
 અનંત કાળ હું આથડ્યો, ન મળ્યા ગુરુ શુદ્ધ સંત;
 દુષ્કમ કાળે તું મળ્યો, રાજ નામ ભગવંત. ૫
 રાજ રાજ સૌ કેા કહે, વિરલા જાણે ભેદ;
 જે જન જાણે ભેદ તે, તે કરશે ભવ છેદ. ૬
 અપૂર્વ વાણી તાહરી, અમૃત સરખી સાર;
 વળી તુજ સુદ્રા અપૂર્વ છે, ગુણગણ રતન ભંડાર. ૭
 તુજ સુદ્રા તુજ વાણીને, આદરે સમ્યક્વંત;
 નહીં ખીજનો આશરો, એ ગુણ જાણે સંત. ૮
 બાહ્યાચરણ સુસંતનાં, ટાળે જનનાં પાપ;
 અંતર ચારિત્ર ગુરુરાજનું, ભાગે ભવ સંતાપ. ૯

[૩]

શ્રીમદ્ સદ્ગુરુ દેવજી, મહેર કરો મહારાજ;
મયા કરીને કીજીએ, શ્રીગુપ્ત દર્શન સાજ. ૧
લક્ષ રહો પ્રભુ ચરણમાં, ધુન્ધ ન રહો ઘટમાંય;
રાયું ન અન્ય સ્વરૂપમાં, જન્મ મરણ લય ભય. ૨
છતું બાહ્યાંતર અરિ, સ્વાતંત્ર્ય બલ સમશેર;
મિથ્યાગ્રહવિગ્રહ શમે, જીવ હોય નિર્વેર. ૩
નેક નામ ગુરુરાજના, શ્રી ગુપ્ત દર્શન પાય;
સમ્યક્ લભિય સંપન્ને, માને મન નિર્માય. ૪
ધીરજ ઉદ્ધિ ઉલ્લેખવા, લાલે લાલ અનેક;
લક્ષિત સદ્ગુરુ સ્વરૂપની, હો રતનત્રય એક. ૫

[૪]

પંચ પરમેષ્ઠિગુણ જૈત્યવંદન.
બાર ગુણ અરિહંત દેવ, પ્રભુમીને લાવે;
સિદ્ધ આઠ ગુણ સમરતાં, કુંભ કોહંગ ભાવે. ૧
આચારજ ગુણ છત્રીસ, પંચવીશ ઉવજાયા;
સત્તાવીશ ગુણ સાધુના, જપતા ગુપ્ત થાય. ૨
અષ્ટોત્તર સય ગુણ મહી, એમ સમરો નવકાર;
ધીર વિમલ પંડિત તણે, નય પ્રભુમેનિત સાર. ૩

અધ્યાત્મથી જોડીએ, નિરોપા ચાર;
 પ્રભુરૂપ સમાન ભાવ, પામે નિરધાર. ૨
 પાવન આત્માને કરે એ, જન્મ જરાદિ દૂર;
 તે પ્રભુ પૂજા ધ્યાનથી, રામ કહે સુખપૂર. ૩

શ્રી વીરવિજયજીકૃત ચૈત્યવંદનો.

(૧) શ્રી ઋષભદેવસ્વામીતું ચૈત્યવંદન.
 સર્વાર્થ સિદ્ધે થકી, અવિચા આદિ જિજ્ઞુઃ;
 પ્રથમ રાય વિનિતા વસે, માનવ ગણ સુખ કંઠ. ૧
 ચોનિ નમ્રુલ જિજ્ઞુઃદને, હાથન^૧ એક હબાર;
 મૌનાતીતેર કેવલી, વડ હેઠે નિરધાર. ૨
 ઉતરાણાઠા જન્મ છે, ધનરાશિ અરિહંત;
 દશ સહસ પરિવારશું, વીર કહે શિવકંત. ૩

(૨) શ્રી અજિતનાથસ્વામીતું ચૈત્યવંદન.
 આબ્યા વિજય વિમાનથી, નયરી અયોધ્યા કામ;
 માનવ ગણ રિખ રોહિણી, સુનિજનના વિશ્રામ. ૧
 અજિતનાથ વૃષ રાશિએ, જન્મ્યા જગદાધાર.
 ચોનિ કુજગમ ભયહરુ, મૌન વર્ષ^૨ તે ધાર; ૨
 સમપણું તરુ હેઠળે, જ્ઞાન મહોત્સવ સાર;
 એક સહસરશુ શિવ વર્ષા, વીર ધરે બહુ ધ્યાર. ૩

(૩) શ્રી સ્તંભવનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

સત્તમ ગેવિજ ચવન છે, જન્મ્યા મૃગશિર માંહી;
 દેવ ગણે સ્તંભવનિત, નમિએ નિત્ય ઉચ્છાંહિ. ૧
 સ્નાવદિયપુરી રાજિયો, મિથુન રાશિ સુખકાર;
 પન્નગ યોનિ પામિયા, યોનિ નિવારણ હાર. ૨
 ચૌદ વરસ છન્નચમાં, નાહુ શાલ તરુ સાર;
 સહસ્ર ત્રીશું શિવ વર્ચા, વીર જગત આધાર. ૩

(૪) શ્રી અક્ષિતંદનસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

ચળ્યા જયંત વિમાનથી, અક્ષિતંદન જિનચંદ;
 પુનર્વસુમાં જનમિયા, રાશિ મિથુન સુખકંદ. ૧
 નગરી અયોધ્યાને ધણી, યોનિ વર મંભાર;
 હિમ વિહારે તપ તપ્યા, ભૂતલ વરસ અહાર. ૨
 વળી રાયણ પાદપ તદે, વિમલ નાહુ ગણદેવ;
 મોક્ષ સહસ્ર મુનિશું ગયા, વીર કરે નિત્ય સેવ. ૩

(૫) શ્રી મુમતિનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

સુમનિ જયંત વિમાનથી, રહ્યા અયોધ્યા ઠામ;
 રાક્ષસગણ પંચમ પ્રભુ, સિંહ રાશિ શુભધામ. ૧
 મધા નક્ષત્રે જનમિયા, સુષક યોનિ જગદીશ;
 મોહરાય સંપ્રામમાં, વરસ ગયાં છત્રીશ. ૨
 છત્રો પ્રિયંશુ તરુ તદે, સહસ્ર મુનિ પરિવાર;
 અવિનાશી પદવી વર્ચા, વીર નમે સો વાર. ૩

(૬) શ્રી પદ્મપ્રભસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

ઐવેયક નવમા થકી, કૌસંળી ઘરવાસ;
રાક્ષસ ગણ નક્ષેતર, ચિત્રા કન્યારાશિ. ૧
વૃક્યોનિ પદ્મપ્રભુ, છદ્મસ્થા પદ્મભાસ;
તરુ છત્રોપે કેવલી, લોકાલોક પ્રકાશ. ૨
ત્રિણુ અધિક શત આઠશ્યુ, પામ્યા અવિચલ ધામ;
વીર કહે પ્રભુ માહરે, ગુણુશ્રેણી વિશ્રામ. ૩

(૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.
ગેવિજ છઠ્ઠી ગવ્યા, વાણારશી પુરીવાસ;
તુલા વૈશાખા જનમિયા, તપ તપિયા નવ ભાસ. ૧
ગણ રાક્ષસ વૃક્યોનિએ, શોભે સ્વામી સુપાસ;
સરિસ તરુ તલે કેવલી, જ્ઞેય અનંત વિલાસ. ૨
મહાનંદ પદવી લહી, પામ્યા ભવનો પાર;
શ્રી શુભવીર કહે પ્રભુ, પંચસયાં પરિવાર. ૩

(૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.
ચંદ્રપ્રભુ ચંદ્રાવતી, પુરિ અવિયા વિજયંત;
અનુરાધાએ જનમિયા, વૃશ્ચિક રાશિ મહંત. ૧
મૃગ્યોનિ ગણ દેવનો, કેવલ વિણુ ત્રિકભાસ;
પામ્યા નાગ તરુતલે, નિર્મલ નાણુ વિલાસ. ૨
પરમાનંદ પદ પામિયા, વીર કહે નિરધાર;
સાથે સહુણા શોભતા, મુનિવર એક હબાર. ૩

(૯) શ્રી સુવિધિનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.
 સુવિધિનાથ સુવિધિ નમું, શ્વાન ચોનિ સુખકાર,
 આબ્યા આનત સ્વર્ગથી, કાકંદી અવતાર. ૧
 રાક્ષસ ગણુ શુભવંતને, ધનરાશિ રિખમૂલ;
 વરસ ચાર છક્કથમા, કર્મ શશક^૧ શાફ્લ^૨. ૨
 મલ્લિ તરુ તલે કેવલી, સહસ્ર મુનિ સંઘાત;
 બ્રહ્મ મહોદય પદ વર્યા, વીર નમે પરભાત. ૩

(૧૦) શ્રી શીતળનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.
 દશમા સ્વર્ગ થકી ચબ્યા, દશમા શીતલનાથ;
 ભદ્રિણપુર ધન રાશિયે, માનવ ગણુ શિવ સાથ. ૧
 વાનર ચોનિ જિણુંદની, પુર્વાષાઢા જાત;
 તિગ વરસાંતરે કેવલી, પ્રીયંશુ વિખ્યાત. ૨
 સંયમ ધર સહસે વર્યા, નિરુપમ પદ નિર્વાણુ;
 વીર કહે પ્રભુ ધ્યાનથી, ભવ કોડી કલ્યાણુ. ૩

(૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.
 અચ્યુતથી પ્રભુ ઉતર્યા, સિંહપુરે શ્રેયાંસ;
 ચોનિ વાનર દેવગણુ, દેવ કરે પરશંસ. ૧
 શ્રવણે સ્વામી જનમિયા, મકરરાશિ દુગવાસ;
 છક્કથા તિંદુકતલે, કેવલ મહિમા જાસ ૨
 વાચંયમ સહસે સહિ, ભવ સંતતિનો છેહ;
 શ્રી શુભવીરને સાંધર્યુ, અવિચલ ધર્મ સનેહ. ૩

(૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામીનું ચૈત્યવદન.

પ્રાણુત થકી પ્રભુ પાગર્યા, ૩ ચૂંપે ચંપા ગામ,
શિવ મારગ જાતા થકાં, ચંપક તરુ વિશ્રામ. ૧
અશ્વયોનિ ગણુ રાક્ષસ, શતલિપા કુંભ રાશિ;
પાડલ હેઠે કેવલી, મૌનપણે ઇગવાસિ. ૪ ૨
ષટ્શત સાથે શિવ થયા, વાસુપૂજ્ય જિનરાજ;
વીર કહે ધન્ય તે ઘડી, જળ નિરખ્યા મહારાજ. ૩

(૧૩) શ્રી વિમલનાથસ્વામીનું ચૈત્યવદન.

અષ્ટમ સ્વર્ગ થકી ચવી, કંપીલ પુરમાં વાસ;
ઉત્તરા ભાદ્રપદે જનમ, માનવ ગણુ મીન રાશ. ૧
યોનિ છાગ સુહંકરું, વિમલનાથ ભગવંત;
દોય વરસ તપ નિજલી, જંબુ તલે અરિહંત. ૨
ષટ્સહસ્ર મુનિ સાથશ્યુ, વિમલ વિમળ પદ પાય;
શ્રી શુભવીરને સાંઈશ્યુ, મળવાનું મન થાય. ૩

(૧૪) શ્રી અનંતનાથસ્વામીનું ચૈત્યવદન.

દેવલોક દશમા થકી, ગયા અયોધ્યા ઠામ,
હસ્તિ યોનિ અનંતને, દેવગણે અભિરામ. ૧
દેવતિયે જનમ્યા પ્રભુ, મિન રાશિ સુખકાર;
ત્રણ વરસ છન્દસ્યમાં, નહિ પ્રશ્નાદિ ઉચ્ચાર. ૨
પીપલ વૃક્ષે પામિયા, કેવળ લક્ષ્મી નિધાન;
સાત સહસ્રશું શિવવર્યા, વીર કરે બહુ માન. ૩

૩ ચબ્યા ૪ એક વર્ષ છન્દસ્ય.

(૧૫) શ્રી ધર્મનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

વિજય વિમાન થકી ચઢ્યા, રતનપુરે અવતાર;
ધર્મનાથ ગણ દેવતા, કર્કશશિ મનોહાર. ૧
જન્મ્યા પુષ્પ નક્ષત્રે, ચોનિ છાગ વિચાર;
દોય વરસ છદ્મસ્થમાં, વિચર્યા ધર્મ ક્યાળ. ૨
દધિપર્ણાધિ કેવલી, વીર વર્યા બહુ રિદ્ધ;
કર્મ ખપાવીને હુવા, અઠસય સાથે સિદ્ધ ૩

(૧૬) શ્રી શાંતિનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

સર્વાર્થ સિદ્ધે થકી, ચવિય શાંતિ જિણેશ;
હસ્તિનાગપુર અવતર્યા, ચોનિ હસ્તિ વિશેષ. ૧
માનવ ગણ ગુણવંતને, મેષરાશિ સુવિદ્યાસ;
ભરણિએ જનમ્યા પ્રભુ, છદ્મસ્થા એગવાસ. ૨
કેવલ નંદિ તરુ તલે, પામ્યા અંતર ઝાણુ;
વીર કરમને ક્ષય કરી, નવ શતશું નિર્વાણુ ૩

(૧૭) શ્રી કુંથુનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

લવ સત્તમ^૧ સુરભવ તણ, ગજપુર નયર નિવાસ;
રાક્ષસ ગણ કૃતિકા જની, કુંથુનાથ વૃષ રાશિ. ૧
સોલ વરસ છદ્મસ્થમાં, જિનવર ચોનિ છાગ;
ધાતિ કર્મ ધાતે કરી, તિલક તલે વીતરાગ. ૨
શૈલેશી કરણે કરી, એક સહસ પરિવાર;
શિવ મંદિર સિધાવતા, વીર ઘણું હુશિયાર. ૩

(૧૮) શ્રી અરનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

ઠાણુ સંવકૃથકી ચળ્યા, નાગપુરે અરનાથ;
 દેવતી જન્મ મહોત્સવા, કરતા નિર્જરનાથ. ૧
 જયકર યોનિ ગજવડુ, રાશિ મીન ગણદેવ,
 ત્રણ વરસમા થિર થઈ, ટાલે મોહની દેવ. ૨
 પામ્યા અંબતડુ તલે, ક્ષાયક ભાવે નાણુ,
 સહસ્ર મુનિવર સારથું, વીર કહે નિરવાણુ. ૩

(૧૯) શ્રી મહિનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

મહિ જયંત વિમાનથી, મિથિલા નયરી સાર,
 અશ્વિનિ યોનિ જયંકરે, અશ્વિનિએ અવતાર. ૧
 સુરગણ રાશિ મેધ છે, વંદિત સ્વર્ગી લોક,
 છન્નસ્થા અહોરાત્રિની, કેવલ વૃક્ષ અશોક. ૨
 સમવસરણુ ભેસી કરી, તીર્થ પ્રવર્તનહાર;
 વીર અચલ મુખને વર્યા, પંચસયા પરિવાર. ૩

(૨૦) શ્રી મુનિમુવતસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

મુવત અપરાજિતથી, રાજગ્રહી રહેઠાણુ;
 વાનર યોનિ રાજતી, સુદૃઢ ગણુ ગીર્વાણુ. ૧
 શ્રવણુ નક્ષત્રે જનમિયા, સુરવર જયજયકાર;
 મકર રાશિ છન્નસ્થમા, મૌન માસ અગિયાર. ૨
 અંપક હેઠે ચાપિયા, જે ઘનઘાતી ચાર;
 વીર વહો જગમા પ્રભુ, શિવપદ એકે હજાર. ૩

(૨૧) શ્રી નેમિનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

નેમિનાથ ઝાવીશમા. અપરાજિતથી આય;
ઝોરીપુરમાં અવતર્યા, દન્યારાશિ સુહાય. ૧
થોનિ વાઘ વિવેકીને, રાક્ષસગણ અદ્ભુત;
રિખ^૧ ચિત્રા ચોપન દિન, મૌનવંતા મન પુતર. ૨
વેતસ હેઠે કેવલી, પંચસયાં છત્રીશ;
વાચ્યમશ્યુ^૩ શિવ વર્યા, વીર નમે નિશદિન. ૩

(૨૨) શ્રી નમિનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

દશમા પ્રાણુત સ્વર્ગથી, આવ્યા શ્રી નમિનાથ;
મિથિલા નયરી રાણ્યો, શિવપુર કેરો સાધ. ૧
થોનિ અશ્વ અક્ષંકરી, અશ્વની ઉદ્યો લાણ;
મેવરાશિ સુરગણ નમું, ધન તે દિન સુવિહાણ. ૨
નવ માસાતર કેવલી, અકુલ તલે નિરધાર,
વીર અનોપમ સુખ વર્યા, મુનિ પરિતંતર^૪ હબાર. ૩

(૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

નયરી વાણારશીએ થયા, પ્રાણુતથી પરમેશ;
થોનિ વ્યાઘ્ર સુહંકરી, રાક્ષસ ગણ સુવિરોધ. ૧
જન્મ નિશાખાએ ધયો, પાર્શ્વ પ્રભુ મહારાટ;
તુલારાશિ છદ્મસ્થમાં, ઝોરીશી દિન જાય. ૨
દરરૂ પાસે પામિયા, ક્ષાયક દુગ ઉપલોભ;
મુનિ નેત્રિએ શિવ વર્યા, વીર અખય સુખ લોગ. ૩

૧. નક્ષત્ર ૨. પવિત્ર ૩. મુનિ રાજે ૪ પરિવાર.

(૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામીનું ઐત્યવદન.
 ભિક્ષુ લોક દશમા થકી, કુંડપુરે મંડાણ;
 વૃષભયોનિ ઐવીશમા, વદ્ધમાન જિનભાણ. ૧
 ઉત્તરા કાલગુણી ઉપના, માનવગણ સમુદાય;
 કન્યારાશિ છદ્ધસ્થમાં, ખાર વરસ વહી જાય. ૨
 શલ વિશાલ તરુ તલે, કેવલનિધિ પ્રગટાય;
 વીર ભિરુદ ધરવા ભણી, ઐકાકી શિવ જાય.

સ્તવનો.

(૧) શ્રી ઋષભદેવસ્વામી.

શ્રી આનંદધનજીકૃત સ્તવન.

રાગ માર

કરમ પરીક્ષા કરણ કુમર ગદ્યો રે-એ દેશી.

ઋષભ જિનેશ્વર પ્રીતમ માહરો રે, ઐર ન ચાહું રે કંત;
 રીઝયો સાહેબ સંગ ન પરિહરે રે, ભાંગે સાદિ અનંત.

ઋષભ ૧

પ્રીત સગાઈ રે જગમાં સહુ કરે રે, પ્રીત સગાઈ ન કાય;
 પ્રીત સગાઈ રે નિરુપાધિક કહી રે, સોપાધિક ધન યોગ.

ઋષભ ૨

કોઈ કંત કારણ કાળ ભક્ષણ^૧ કરે રે, મિલથું કંતને ધાય;
 એ મેળો નવિ કહિયે સંભવે રે, મેળો કામ ન કાય.

ઋષભ ૩

૧. કાજમાં બળી મરે.

કોઈ પતિરંજન અતિ ઘણું તપ કરે રે, પતિ રંજન તન તાપ;
એ પતિરંજન મેં નવિ ચિત્ત ધર્યું રે, રંજન ધાતુ^૧ મિલાપ.

ઋષભ ૦ ૪

કોઈ કહે લીલા રે અલખ અલખ તણી રે, લખ પૂરે મન આશ;
દોષ રહિતને લીલા નવિ ઘટે રે, લીલા દોષવિલાસ.

ઋષભ ૦ ૫

ચિત્ત પ્રસન્નેરે પૂજન ફલ કહ્યું રે, પૂજા અખંડિત એહ;
કપટ રહિત થઈ આતમ અરપણારે, આનંદધનપદ રેહ.

ઋષભ ૦ ૬

શ્રી દેવચંદ્રશૃંગૃત સ્તવન.

નિદ્રી વેરણ હુઈ રહી—એ દેશી.

ઋષભ જિણુંદશું પ્રીતડી, કીમ કીજે હો કહો ચતુર વિચાર;
પ્રભુજી જઈ અલગા વસ્યા, તિહાં કિણે નવિ હો કો વચન—

ઉચ્ચાર. ઋષભ ૦ ૧

કાગળ પણ પહોંચે નહિ, નહિ પહોંચે હો તિહાં કે પરધાન;
જે પહોંચે તે તુમ સમો, નહિ લાખે હો કોનું વ્યવધાન^૨.

ઋષભ ૦ ૨

પ્રીતિ કરે તે રાગીઆ, જિનવરણ હો તુમે તો વીતરાગ;
પ્રીતડી જેહ અરાગીથી, લેલવવી હો તે લોકોત્તર માર્ગ.

ઋષભ ૦ ૩

૧. પ્રકૃતિ, સ્વભાવ. ૨ હકીકત

પ્રીતિ અનાદિની વિષ ભરી, તે રીતે હો કરવા મુજ ભાવ;
કરવી નિર્વિંધ^૧ પ્રીતડી, કિણુ ભાતે હો કહો બને બનાવ.

ઋષભ ૦ ૪

પ્રીતિ અનંતી પર થકી, જે તોડે હો તે ભેડે એહ;
પરમપુરુષથી^૨ રાગતા, એકત્વતા હો દાખી શુભુ-ગેહ.

ઋષભ ૦ ૫

પ્રભુજીને અવલંબનાં, નિજ પ્રભુના હો પ્રગટે શુભુ રાશ્ય;
દેવચંદ્રની સેવના, આપે મુજ હો અનિચળ મુખવાસ.

ઋષભ ૦ ૬

શ્રી યશોવિજયજીકૃત સ્તવન.

મહાવિદેહ ક્ષેત્ર સોદામણી-એ દેશી.

જગજીવન જગવા'લહો, મરુદેવીનો નંદ લાલ રે,
મુખ દીઠે મુખ જીપજે, દર્શન આતહિ આનંદ. લાં ૧૦ ૧
આંખડી અંબુજપાંખડી, અષ્ટમી શશિસમ લાલ લાલ રે;
વદન તે ચારદ ચંદલો, વાણી અતિહિ રસાલ. લાં ૧૦ ૨
લક્ષ્મણ અંગે વિરાજતા, અહરિય સહસ ઉદાર લાલ રે;
રેખા કર ચરણાદિકે, અભ્યંતર નહિ પાર લાં ૧૦ ૩
ઇંદ્ર ચંદ્ર રવિ ગિરિતણા, શુભુ^૩ લઈ ઘડિયુ અંગ લાલ રે;
ભાગ્ય કિહા થકી આવિયુ, અચરિજ એહ ઉત્તંગ. લાં ૧૦ ૪
શુભુ સઘળા અંગે કર્યા, દૂર કર્યા સવિ દોષ લાલ રે;
વાચક યશવિજયે શુભયો, દેભે મુખનો પોષ. લાં ૧૦ ૫

૧ રાગરૂપ વિષ રહિત ૨ પરમાત્માથી. ૩ રૂપ, સૌમ્યતા, પ્રતાપ
અને ધૈર્ય.

ચૈ-૩

શ્રી મોહવિજયજીકૃત સ્તવન.

બાળપણે આપણુ સસનેહી, રમતા નવ નવ વેષે;
આજ તુમે પામ્યા પ્રભુતાર્ધ, અમે તો સંસાર-નિવેશે.

હો પ્રભુજી ! ઓલંકરે મત ખીજો. ૧

જો તુમ ધ્યાતાં શિવસુખ લહીએ, તો તુમને કેઈ ધ્યાવે;^૧
પણ ભવ-સ્થિતિ પરિપાક થયા વિણ, કેઈ ન સુક્તિ જાવે.

હો પ્રભુજી ! ઓ ૨

સિદ્ધનિવાસ લહે ભવિસિદ્ધિ,^૨ તેમા શો પાડ તમારો;
તો ઉપકાર તમારો લહીએ, અભવ્યસિદ્ધને^૩ તારો.

હો પ્રભુજી ! ઓ ૩

નાણુરચણ પામી એકાંતે, થઈ બેઠા મેવાસી;
તે માંહેલો એક અંશ જો આપો, તે વાતે સાબાશી

હો પ્રભુજી ! ઓ ૪

અક્ષય પદ દેતાં ભવિજનને, સંકીર્ણતા નવિ થાય;
શિવપદ દેવા જો સમરથ છો, તો જશ દેતાં શું જાય ?

હો પ્રભુજી ! ઓ ૫

સેવાગુણરજ્યા ભવિ જનને, જો તુમ કરૈ વડલાગી,
તો તમે સ્વામી કેમ કહાવો, મિર્મમ ને નિરાગી

હો પ્રભુજી ! ઓ ૬

નાભિનંદન જગવંદન પ્યારો, જગશુર જગજયકારી;
રૂપ વિભુધનો મોહન પલણે, વૃષભલંછન બલિહારી.

હો પ્રભુજી ! ઓ ૭

૧. આસપાસ-એમેર ૨. ભવ્ય જીવો ૩. અભવ્યોને.

(૨) શ્રી અભિતનાથસ્વામી.

શ્રી આનંદધનશ્રુત રતવન.

રાગ આશાવરી.

મારુ મન મોહું રે શ્રી વિગ્ધાચલેરે-એ દેશી.

પંથડો નિહાળું રે બીબા જિન તણો રે,

અભિત અભિત શુભધામ;

જે તેં છૂટ્યા રે તેણે હું છૂટિયો રે,

પુરુષ કિશ્કુ મુજ નામ ? પંથડો ૧

ચરમ નયણુ કરી મારગ જોવતાં રે,

ભૂલ્યો સચલ સંસાર;

જેણે નયણુ કરી મારગ જોધ્યો રે,

નયણુ તે દિવ્ય વિચાર પંથડો ૨

પુરુષપરંપર અતુલવ જોવતાં રે,

અ ધોઅધ પલાય;

વસ્તુ વિચારે રે જો આગમે કરી રે;

ચરણુ ધરણુ નહીં કાય. પંથડો ૩

તકે વિચારે રે વાઢ પરંપરા રે;

પાર ન પહોચે કાય;

અભિમત વસ્તુ વસ્તુગતે કહે રે;

તે વિરલા જગ જોય. પંથડો ૪

વસ્તુ વિચારે રે દિવ્ય નયણુતણો રે,

વિરહ પડ્યો નિરધાર;

તરતમ જોગે રે તરતમ વાસના રે;

વાસિત યોધ આધાર પંથડો ૫

કાળજલબિંધ લહી પથ નિહાળશું રે;
 એ આશા અવિલંબ;
 એ જન જીવે રે જિનજી જાણુને રે;
 આન દધનમત અંબ. પંથડો. ૬

શ્રી દેવચંદ્રજીકૃત સ્તવન.

દેખો ગતિ દેવની રે—એ દેશી.

જ્ઞાનાદિક ગુણસંપદા રે. તુજ અનંત અપાર;
 તે સાંભળતાં ભીપની રે, કુચિ તેણે પાર ઉતાર;
 અજિત જિન તારણે રે, તારણે દીનદયાળ. અં ૧
 જે જે કારણ જેહનું રે, સામગ્રી સંયોગ;
 મળતાં કારણ નીપજે રે, કર્તા તણે પ્રયોગ. અં ૨
 કાર્યસિદ્ધિ કર્તા વશુ રે, લહિ કારણ સંયોગ;
 નિજ પદકારક પ્રભુ મિલ્યા રે, હોય નિમિત્તહ ભોગ. ૩
 અજકુલગત કેશરી લહે રે, નિજપદ સિંહ નિહાળ;
 તિમપ્રભુલકતેલવિલહેરે, આતમશક્તિસંભાળ. અં ૪
 કારણ પદ કર્તા પણે રે, કરી આરોપ અભેદ;
 નિજ પદ અર્થી પ્રભુ થકી રે, કરે અનેક ઉમેદ. અં ૫
 એહવા પરમાતમ પ્રભુ રે, પરમાનંદ સ્વરૂપ;
 સ્વાદ્વાદ સત્તા રસી રે, અમલ અખંડ અનૂપ. અં ૬
 આરોપિત સુખ ભ્રમ ટલ્યો રે, ભાસ્યો અવ્યાબાધ;
 સમર્થુ અભિલાષીપણું રે, કર્તા સાધન સાધ્ય. અં ૭

* ભવસ્થિતિ પરિપાક.

આહંકતા સ્વામિત્વતા રે, બ્યાપક ભોક્તા ભાવ;
કારણતા કારણ દશા રે, સકલ શ્રદ્ધું નિજભાવ. અં ૮
શ્રદ્ધા ભાસન રમણતા રે, દાનાદિક પરિણામ;
સકલ થયા સત્તારસીરે, જિનવર દરિસણ પામ અં ૯
તિણે નિર્વામક માહણો રે, વૈદ્ય ગોપ આધાર;
દેવચંદ્ર સુખ સાગરુ રે, ભાવ ધરમ દાતાર અં ૧૦

શ્રી યશોવિજયજીકૃત રતવન.

નીલ્લી વેરણ હોઈ રહી—એ દેશી

અજિત જિણુંદશું પ્રીતડી, સુજ ન ગમે હો ધીભનો સંગદે;
માલતી ફૂલે મોહીઓ, કિમ બેસે હો ખાવલ તરુ ભુંગ કે.

અજિત ૧

ગંગાજલમા ગે રમ્યા, કિમસ્છિલ્લર હો રતિ પામે ઋમરાળ કે;
સરોવર જલધર જલ વિના, નવિ ચાહે હો જગત્યાતક બાળ કે.

અજિત ૨

કોકિલ કલકૂજિત કરે, પામી મંજરી હો પંજરી સહકારકે;
ઓછાં તરુવર નવિ ગમે, ગિરુઆશું હો હોયે શુણનો પ્યારકે

અજિત ૩

કમલિની દિનકરકર અહે, વલી કુસુમિની હો ધરચંદ્રશું પ્રીતકે,
ગોરી^૧ ગિરીશ^૨ ગિરિધર^૩ વિના, નવિ ચાહે હો કમલા^૪

નિજ ચિત્તકે. અજિત ૪

તિમ પ્રભુશું સુજ મન રમ્યુ, ધીભણું હો નવિ આવે દાયકે;
શ્રીનથવિજય સુશુરતણે, વાચક જસ હો નિત નિત

શુણ ગાયકે. અજિત ૫

*છીજું પાણી ૪૬ સ ૧ પાર્વતી. ૨ શંકર ૩ હરિ-વિષ્ણુ ૪ લક્ષ્મી.

શ્રી મોહનવિજયજીકૃત રતવન.

મોચીગની—દેશી

અજિત અજિત જિન અંતરજામી,
 અરજ કરું છું પ્રભુ શિરનામી;
 સાહિબા સસનેહી સુશુણ્ણ,
 વાતલડી કર્હું કેહી-સાહિબાં ૧
 આપણુ ખાળપણાના સ્વદેશી,
 તો હવે કેમ થાઓ છો વિદેશી; સાહિબાં
 પુણ્ય અધિક તુમે હુવા જિણુંદા,
 આદિ અનાદિ અમે તો ખંદા-સાહિબાં ૨
 તાહરે આજે મણાઈ છે શાની ?
 તુંહીજ લીલાવંત તું જ્ઞાની; સાહિબાં
 તુજ વિષુ અન્યને કેા નથી ધ્યાતા,
 તો જો તું છે લોકવિખ્યાતા-સાહિબાં ૩
 એકને આદર એકને અનાદર,
 એમ કેમ ઘટે તુજને કરુણાકર; સાહિબાં
 દક્ષિણ વામ નયન બિહું સરખી,
 કુણુ ઓણુ કેાણુ અધિકું પરખી-સાહિબાં ૪
 સ્વામિતા સુજથી ન રાખો સ્વામી,
 શી સેવકમાં જીઓ છો ખામી ? સાહિબાં
 જે ન લહે સન્માન સ્વામીનો,
 તો તેને કહે સહુકો કમીનો^૧-સાહિબાં ૫

૧. હલકો દુભોગી.

રૂપાતીત ભો સુજથી થાશે,
 બ્યાશું રૂપ કરી ન્યાં બાશે; સાહિબાં
 જડ પરમાણુ અરૂપી કહાશે,
 ગહત સંયોગેશું રૂપી ન થાશે-સાહિબાં ૬
 ધન તો યોગગે? કિમપિ ન દેવે,
 ભો દિનમણિ કનકાચલ સેવે; સાહિબાં
 એવું બાણી તુજને સેવું,
 તાહરે હાથ છે દળતું દેવું-સાહિબાં ૭
 તુજ પદપંકજ સુજ મન વળગ્યુ,
 બાથે કીહાં છંડીને અળગું? સાહિબાં
 મધુકર મયગદ્ગદ યલપિ રાશે,
 પથ્થુ સૂને સુખે લાલ નવિ માથે-સાહિબાં ૮
 તારક બિરુદ કહાવો છો ખોટા,
 તો સુજથી કિમ થાશે ખોટા? સાહિબાં
 રૂપ વિષ્ણુધનો મોહન લાખે,
 અનુભવરસ આનંદશું ચાખે-સાહિબાં ૯

[૨]

ઓળખ અજિતનિષ્કંડની, માહરે મન માની;
 માલતિ-મધુકરની પરે, બની પ્રીત અછાની;
 વારી હું છતશત્રુસુતતણા, સુખકાને મટકે. ૧
 અવર કોઈ બચું નહીં, વિષ્ણુ સ્વામી સુરંગા;
 ચાતક જેમ જલધર વિના, નવિ સેવે ગંગા. વાં ૨

એ ગુણુ પ્રભુ કિમ વિસરે, સુણી અન્ય પ્રશંસા;
 હિલ્લર કિણુવિધ રતિ ધરે, માનસરના હંસા. વાં ૩
 શિવ એક ચંદ્રકળાથકી, લહી ઈશ્વરતાઈ;
 અનંત કળાધર મેં ધર્યો, મુજ અધિક પુન્યાઈ. વાં ૪
 તું ધન તું મન તન તુંહી, સસનેહા સ્વામી;
 મોહન કહે કવિ રૂપનો, જિન અંતરજામી. વાં ૫

(૩) શ્રી સંભવનાથસ્વામી.

શ્રી આનંદધનજીકૃત સ્તવન.

રાગ સામગ્રી.

રાતડી રમીને કિહાથી આવિયા રે એ દેશી.

સંભવદેવ તે ધુર સેવો સવે રે, લહી પ્રભુસેવન લેહ;
 સેવન કારણ પહેલી ભૂમિકા રે, અભય અદ્વેષ અખેદ. સંભવં ૧
 ભય ચંચલતા હોજે પરિણામની રે, દ્વેષ અરોચક ભાવ;
 એદ પ્રવૃત્તિહો કરતાં થાકિયે રે, દોષ અઘોષ લખાવ સંભવં ૨
 ચરમાવત^૧ હો ચરમ કરણ^૨ તથા રે, ભવ પરિણુતિ પરિપાક;
 દોષ ટળે વળી દંષ્ટ્ર ખૂલે ભલી રે, પ્રાપ્તિ પ્રવચન-વાક સંભવં ૩
 પરિચય પાતિક-ધાતિક^૩ સાધુશુ^૪ રે, અકુશલ અપચય ચેત;
 અંથઅધ્યાતમશ્રવણ મનન કરીરે, પરિશીલન નયહેત. સંભવં ૪
 કારણ જોગે હો કારણ નીપજે રે, એમાં કોઈ ન વાદ;
 પણકારણવિણકારજ સાધિયેરે, એ નિજમત-ઉન્માદ સંભવં ૫
 મુગ્ધ મુગમ કરી સેવન આદરે રે, સેવન અગમ અનૂપ;
 દેજો કદાચિત્ત સેવક યાચના રે, આનંદધન રસ રૂપ સંભવં ૬

૧. ઉદ્ધલ પુદ્ગળ પરાવર્તન ૨ અનિવૃત્તિકરણ ૩. પાપસંહારક.

શ્રી દેવચંદ્રજીકૃત સ્તવન.

ધનરા દેહા-એ દેશી

શ્રી સંભવ જિનરાજજી દે, તાહરું અકલ સ્વરૂપ; જિનવર પૂલે;
સ્વપર-પ્રકાશક દિનમણિ દે, સમતા રસનો ભૂપ; જિન૦ પૂ૦
પૂલે પૂલે દેહવિકલન પૂલે, પ્રભુ પૂલયા પરમાનંદ. જિન૦ પૂ૦ ૧
અવિસુવાની નિમિત્ત છો દે, જગતજંતુ સુખ કાજ; જિન૦
હેતુ સત્ય પ્રહુમાનથી દે, જિન સેવ્યાં શિવરાજ. જિન૦ પૂ૦ ૨
ઉપાદાન આતમ સહી દે, પુષ્ટાલંબન દેવ; જિન૦
ઉપાદાન કારણ પછે દે, પ્રગટ કરે પ્રભુ સેવ. જિન૦ પૂ૦ ૩
કાર્ય શુભ કારણ પછે દે, કારણ કાર્ય અનૂપ; જિન૦
સકલ સિદ્ધતા તાહરી દે, માહરે સાધનરૂપ. જિન૦ પૂ૦ ૪
એકવાર પ્રભુવંદના દે, આગમ રીતે યાય; જિન૦
કારણ સત્યે કાર્યની દે, સિદ્ધિ પ્રતીત કરાય. જિન૦ પૂ૦ ૫
પ્રભુપછે પ્રભુ ઓળખી દે, અમલ વિમલ શુભ ગેહ; જિન૦
સાધ્યદૃષ્ટિ સાધકપછે દે, વહે ધન્ય નર તેહ. જિન૦ પૂ૦ ૬
જન્મ કૃતારથ તેહનો દે, દિવસ સફલ પણ તાસ; જિન૦
જગત શરણ જિન ચરણને દે, વહે ધરિય ઉદ્ધાસ જિન૦ પૂ૦ ૭
નિજ સત્તા નિજ ભાવથી દે, શુભ અનંતનું ઠાણ; જિન૦
દેવચંદ્ર જિનરાજજી દે, શુદ્ધ સિદ્ધ સુખખાણ. જિન૦ પૂ૦ ૮

શ્રી યશોવિજયજીકૃત સ્તવન.

મન મધુકર મોહી રહ્યો-એ દેશી.

સંભવ જિનવર વિનવી, અવધારો શુભ જ્ઞાતા દે;
ખામી નહીં સુજ ખિજમતે, કદીય હોશો ફલ દાતા દે. સં૦ ૧

કરજોડી ભિલો રહું, રાત દિવસ તુમ ધ્યાનો રે;
 જો મનમાં આણો નહીં, તો શું કહીએ છાનો રે. સં ૦ ૨
 ખોટ ખજાને કે નહીં, દીજીએ વાંછિત દાનો રે;
 કરુણા નજર પ્રભુજી તણી, વાધે સેવક વાનો રે. સં ૦ ૩
 કાળ લખિધ મુજ 'મતિ ગણો, લાવ લખિધ તુમ હાથે રે;
 લડથડતું પણ ગજબમ્યું ગાજે રંગયવર સાથે રે. સં ૦ ૪
 દેશે તો તુમહી લલા, બીજા તો નવિ યાચું રે;
 વાચક યશ કહે સાંધશું, ફળશે એ મુજ સાચું રે. સં ૦ ૫

શ્રી મોહનવિજયજીકૃત સ્તવન.

આધા આમ પધારો પૂજ્ય—એ દેશી.

સમકિત દાતા સમકિત આપો, મન માગે થઈ મીઠું;
 છતી વસ્તુ દેતાં શું શોચો, મીઠું જે સહુએ લીધું;
 પ્યારા પ્રાણ થકી છે રાજ, સંભવ જિનજી મુજને. ૧
 એમ મત જાણો જે આપે લહીએ, તે લાધ્યું શું લેવું;
 પણ પરમારથ પ્રીછી આપે, તેહિજ કહીએ લેવું. પ્યારા ૦ ૨
 અર્થી હું, તું અર્થ સમર્પક, ઈમ મત કરજો હાંસું;
 પ્રગટ હતું તુજને પણ પહેલાં, એ હાસાનું પાસું. પ્યારા ૦ ૩
 પરમ પુરુષ તુમે પ્રથમ લજીને, પામ્યા ઈમ પ્રભુતાઈ;
 તેણે રૂપે તુમને અમે લજીએ, તેણે તુમ હાથ વડાઈ. પ્યારા ૦ ૪
 તમે સ્વામી હું સેવાકામી, મુજરે સ્વામી નિવાજે;
 નહિ તો હઠ માંડી માગતાં, કીણવિધ સેવક લાજે. પ્યારા ૦ ૫

૧ ના. ૨. મેટિ હાથી.

જ્યોતે જ્યોતિ મીલે મન પ્રીછે, કુણુ લહેશે કુણુ લજશે;
સાચી ભક્તિ તે હંસતણી પદે, ખીર-નીર^૧ નય કરશે ખ્યારાં ૬
ઓલગ કીધી તે લેખે આવી, ચરણુ ભેટ પ્રણુ દીધી;
રૂપ વિબુધનો મોહન પલણે, રસના પાવન કીધી ખ્યારાં ૭

(૪) શ્રી અભિનંદનસ્વામી.

શ્રી આનંદધનજીકૃત સ્તવન.

રાગ ધન્યાશ્રી સિંધુઓ.

આજ નિહળેરે દીસે નાહલો—એ દેશી

અભિનંદનજનિ દરિશણુ તરસીએ, દરિશણુ દુર્લભ દેવ;
મત મત ભેદે રે ભે જઈ પૂછીએ, સહુ થાપે અહુમેવ. અભિં ૧
સામાન્યે કરી દરિશણુ દોહિલું, નિર્ણય સકલ વિશેષ;
મહમે^૧ થેરો^૨ રે અધો કેમ કરે, રવિશશિરૂપ વિલેખ. અભિં ૨
હેતુ વિનાદે હો ચિત્ત ધરી ભેઈએ, અતિ દુર્ગમ નયવાદ;
આગમવાદે હો શુરુગમ કે નહીં, એ સખલો વિષનાદ. અભિં ૩
ઘાતિ દુંગર આડા અતિ ઘણા, તુજ દરિશણુ જગનાથ;
ધીઠાઈ કરી મારગ સંચરું સેંગુર^૩ કેઈ ન સાથ. અભિં ૪
દરિશણુ દરિશણુ રટતો ભે ફરું, તો રણુ રોજ સમાન;
જેહને પિપાસા હો અમૃતપાનની, ક્રિમલાંજે વિષપાન અભિં ૫
તરસ ન આવે હો મરણુ જીવન તણે, સીએ ભે દરિશણુ કાજ;
દરિશણુ દુર્લભ મુલલ કૃપા થકી, આનંદધન મહારાજ. અભિં ૬

૧. ક્ષીર-નીરનો ન્યાય કરશે-એને જીવું પાડશે. ૨. માર્ગદર્શક
ભોમિયો. ૩. ત્રાસ.

શ્રી દેવચંદ્રશ્રુત સ્તવન.

અક્ષયર્થ પદ પૂજિયે—એ દેશી

કયુ જાણું કયુ બની આવશે, અભિનંદન રસ રીતિ હો મિત્ત;
 પુદ્ગલ અનુભવ ત્યાગથી, કરવી જસુ પરતીત હો મિત્ત. કયુ ૦ ૧

પરમાત્મ પરમેશ્વરુ વસ્તુગતે તે અલિપ્ત હો મિત્ત;
 દ્રવ્યે દ્રવ્ય મિલે નહીં, ભાવે તે અન્ય અવ્યાપ્ત હો મિત્ત કયુ ૦ ૨

શુદ્ધ સ્વરૂપ સનાતનો, નિર્મલ જે નિઃસંગ હો મિત્ત,
 આત્મવિભૂતિ પરિણમ્યો, ન કરે તે પરસંગ હો મિત્ત. કયુ ૦ ૩

પણ જાણું આગમ બળે, મિલતું તુમ પ્રભુ સાથ હો મિત્ત;
 પ્રભુ તો સ્વસંપત્તિમયી, શુદ્ધ સ્વરૂપનો નાથ હો મિત્ત. કયુ ૦ ૪

પરપરિણામિકતા અછે, જે તુજ પુદ્ગલભોગ હો મિત્ત;
 જડ^૧ ચલરે જગની ઝોંકનો, ન ઘટે તુજને ભોગ હો મિત્ત. કયુ ૦ ૫

શુદ્ધ નિમિત્તી પ્રભુ અહો, કરી અશુદ્ધ પર હેય હો મિત્ત;
 આત્માલંબી શુણ્ણથી, સહુ સાધકનો ધ્યેય હો મિત્ત કયુ ૦ ૬

જિમ જિનવર આલ બને, વધે સધે એક તાન હો મિત્ત;
 તિમ તિમ આત્માલંબની, અહે સ્વરૂપ નિદાન હો મિત્ત. કયુ ૦ ૭

સ્વસ્વરૂપ એકત્વતા, સાધે પૂર્ણાનંદ હો મિત્ત;
 રમે ભોગવે આત્મા, રત્નત્રયી શુણ્ણ વૃંદ હો મિત્ત. કયુ ૦ ૮

અભિનંદન અવલંબને, પરમાનંદવિલાસ હો મિત્ત;
 દેવચંદ્ર પ્રભુ સેવના, કરી અનુભવ અભ્યાસ હો મિત્ત કયુ ૦ ૯

શ્રી યશોવિજયજીકૃત સ્તવન.

સુભજે હો પ્રભુ—એ દેશી

હીહી હો પ્રભુ, હીહી જગચરુ તુજ,

મૂરતિ હો પ્રભુ, મૂરતિ મોહન વેલહીજી;

મીહી હો પ્રભુ, મીહી તાહરી વાણ,

લાગે હો પ્રભુ, લાગે જેસી સેલહીજી. ૧

જાણું હો પ્રભુ, જાણું જન કચકચ,^૧

જો હું હો પ્રભુ, જો હું તુમ સાથે મિલ્યોજી;

સુરમણિ હો પ્રભુ, સુરમણિ પામ્યો હકચ,

આગણે હો પ્રભુ, આગણે મુજ સુરતરુ કલ્યોજી.

જાગ્યા હો પ્રભુ, જાગ્યા પુણ્ય અંકુર,

માગ્યા હો પ્રભુ, મુક માગ્યા પાસા હલ્યાજી;

વૂંચ્યા હો પ્રભુ, વૂંચ્યા અમીરસ મેહ,

નાઠા હો પ્રભુ, નાઠા અશુભ શુભ દિન વલ્યાજી. ૩

ભૂખ્યાં હો પ્રભુ, ભૂખ્યા મલ્યા ધૃતપૂર,

તરસ્યાં હો પ્રભુ, તરસ્યા દિવ્ય ઉદક મિલ્યાંજી;

ધાક્યા હો પ્રભુ, ધાક્યાં મિલ્યાં સુખપાલ,

ચાકતા હો પ્રભુ, ચાકતાં સર્જન હેજે હલ્યાજી ૪

હીવો હો પ્રભુ, હીવો નિશા, વન, ગેહ,

સાખી હો પ્રભુ, સાખી^૨ થલે^૩ જલનોકા^૪ મલિજી;

કલિયુગે હો પ્રભુ, કલિયુગે^૫ દુલહો મુજ,

હરિશણુ હો પ્રભુ, હરિશણુ લક્ષ્મી આશા ફળીજી. ૫

^૧ કૃતાર્થ. ^૨ આત્મવક્ષ ^૩ મરુભૂમિમાં. ^૪ પાર્શ્વતર. સાથી હો પ્રભુ સાથી થલે જળનોકા મિલિજી

વાચક હો પ્રભુ, વાચક યશ તુમ દાસ,
 વિનવે હો પ્રભુ, વિનવે અભિનંદન સુણોલ;
 'કંઈયે' હો પ્રભુ, કંઈયે' મ દેશો છેહ,
 દેને હો પ્રભુ, દેને સુખ દરિશણ તણોલ. ૬

શ્રી મોહનવિજયજીકૃત સ્તવન.

આછેલાલની એ દેશી.

અકલ કળા અવિરૂદ્ધ, ધ્યાન ધરે પ્રતિબુદ્ધ,
 આછેલાલ અભિનંદન જિનચંદનાજી;
 રોમાંચિત થઇ દેહ પ્રગટયો પૂરણ નેહ,
 આં ચંદ્ર જથું વન અરવિંદનાજી. ૧
 એક ખીણ મન રંગ, પરમપુરુષને સંગ,
 આં પ્રાપ્તિ હોવે સો પામીએજી;
 સુગુણ-સલૂણી ગોઠ, જિમ સાકર ભરી પોઠ,
 આં વિણ દામે વિવસાઇએજી. ૨
 સ્વામી, ગુણમણિ તુજ, નિવસો મનડે સુજ,
 આં પણ કંઈયે ખટકે નહિજી;
 જિમ રજ નયણે વિલગ્ગ, નીરઝરે નિરવગ્ગ,
 આં પણ પ્રતિબિંબ રહે સંસહીજી. ૩
 એ' જાન્યા કંઈ લક્ષ, તારક ભોલે પ્રત્યક્ષ,
 આં પણ કેા સાચ નાંચો વગેજી;
 સુજ બહુ મૈત્રી દેખ, પ્રભુ કાં મૂકો ઉવેખ,
 આં આતુર જન બહુ ઓલગેજી. ૪

જગ જોતાં જગનાથ, જિમતિમ આન્યા છોહાથ,
 આં પણ હવે રખે કુમથા^૧ કરોણ;
 ણીજ સ્વારથી દેવ, તું પરમારથ હેવ,
 આં પામ્યો હવે હું પટંતગેણ. ૫
 તેં તાર્યા કંઠ કોહ, તો મુજથી શી હોહ,
 આં મેં એવડો શો અલેહણોણ^૨?
 મુજ અરદાસ અનંત-ભવની છે ભગવંત,
 આં ભણને શું કહેલું ઘણું. ૬
 સેવા કળ ઘો આજ, ભોળવો કાં મહારાજ,
 આં ભૂખ ન ભાંગે ભામણેણ;
 રૂપવિષુધ સુપ્રસાદ, મોહન એ જિનરાય,
 આં ભૂખ્યો ઉમાહે ઘણોણ. ૭

(૫) શ્રી સુમતિનાથસ્વામી

શ્રી આનંદધનજીકૃત સ્તવન.

રાગ વસંત તથા કેદારી.

સુમતિચરણકજ આતમ અરપણા
 દરપણુ જિમ અવિકાર, સુરાની;
 મતિતરપણુ બહુ સમ્મત ભણીએ,
 પરિસરપણુ સુવિચાર સુરાની, સુમતિં ૧

૧. અવકૃપા ૨ મારું એટલું બહું અલેણું શું કરૂં કરોડાને તાર્યા
 ને મને તારતા નથી ?

ત્રિવિધ સકલ તનુધરગત આતમા,
 બહિરાતમ ધુરિ લેદ, સુજ્ઞાની;
 બીજે અંતર આતમ તીસરો,
 પરમાતમ અવિચ્છેદ, સું સુમતિં ૨
 આતમભુદ્ધે હો કાયાદિકે બ્રહ્મો,
 બહિરાતમ અઘરૂપ, સુજ્ઞાની;
 કાયાદિકનો હો સાબીધર રહ્યો,
 અંતર આતમરૂપ, સું સુમતિં ૩
 જ્ઞાનાનંદે હો પૂરણ પાવનો
 વર્જિત સકળ ઉપાધિ, સુજ્ઞાની,
 અતીંદ્રિય ગુણગુણમણિઆગરૂ,
 એમ પરમાતમ સાધ સું સુમતિં ૪
 બહિરાતમ તણ અંતર આતમા—
 રૂપ થઈ ચિર ભાવ, સુજ્ઞાની;
 પરમાતમનું હો આતમ ભાવનું,
 આતમઅર્પણ-દાવ, સું સુમતિં ૫
 આતમ-અર્પણ વસ્તુ વિચારતાં,
 ભરમ ટળે મતિદોષ, સુજ્ઞાની;
 પરમ પદારથ સંપત્તિ સંપન્ને,
 આનંદધન રસ પોષ, સું સુમતિં ૬

શ્રી દેવચંદ્રશ્રુત રતવન.

દેહો કેહ્યાની.

અહો શ્રી સુમતિ જિન શુદ્ધતા તાહરી,
સ્વશુષ્પર્યાય પરિણામરામી;
નિત્યતા એકતા અસ્તિતા ઇતરશુત,
ભોગ્ય ભોગી થકો પ્રભુ અકામી. અહો ૦ ૧
ભિપજે બ્યથ લહે તહવિ તેહવો રહે,
શુભ પ્રમુખ બહુલતા તહવિ પિંડી,
આત્મભાવે રહે અપરતા નવિ પ્રહે,
લોકપ્રદેશમિત પશુ અખંડી. અહો ૦ ૨
કાર્ય કારણપણે પરિણમે તહવિ ક્રુપ,
કાર્યભેદે કરે પશુ અભેદી;
તૃપ્તા પરિણમે નબ્યતા નવિ રમે,
સકલ વેત્તા થકો પશુ અવેદી. અહો ૦ ૩
શુદ્ધતા પુદ્ધતા દેવ પરમાત્મતા,
સહજ નિજભાવ ભોગી અયોગી;
સ્વપર ઉપયોગી તાદાત્મ્ય સત્તારસી,
શક્તિ પ્રયુજતો ન પ્રયોગી. અહો ૦ ૪
વસ્તુ નિજ પરિણતે સર્વ પરિણામકી,
એટલે કોઈ પ્રભુતા ન પામે;
કરે જાણે રમે અતુલવે તે પ્રભુ,
તત્ત્વ સ્વામિત્વ શુચિ તત્ત્વ-ધામે. અહો ૦ ૫
જીવ નવિ પુગ્ગલી, નૈવ પુગ્ગલ કદા,
પુગ્ગલાધાર નહિ તાસરંગી;

પરતણો ઇશ નહીં અપર ઐશ્વર્યતા,
 વસ્તુધર્મે કહા ન પરસંગી. અહો! ૦ ૬
 સંગ્રહે નહીં આપે નહીં પરભણી,
 નવિ કરે આદરે ન પર રાખે;
 શુદ્ધ સ્યાદ્રાઢ નિજ ભાવ ભોગી બિઠે,
 તેહ પરભાવને કેમ ચાખે ! અહો! ૦ ૭
 તાહરી શુદ્ધતા ભાસ આશ્ચર્યથી,
 ઉપજે રુચિ તેણે તત્ત્વ ઈહે;
 તત્ત્વરંગી થયો દોષથી ભલગ્યો,
 દોષ ત્યાગે હલે તત્ત્વ લીહે. અહો! ૦ ૮
 શુદ્ધ માર્ગે વધ્યો સાધ્ય સાધન સધ્યો,
 સ્વામી પ્રતિછંદે સત્તા આરધે,
 આત્મનિષ્પત્તિ તિમ સાધના નવિ ટકે,
 વસ્તુ ઉત્સર્ગ આતમ સમાધે. અહો! ૦ ૯
 માહરી શુદ્ધ સત્તાતણી પૂર્ણતા,
 તેહનો હેતુ પ્રભુ તુંહિ સાચો;
 દેવચ દ્રે સ્તભ્યો મુનિગણે અનુભવ્યો,
 તત્ત્વ ભકતે ભવિક સકલ રાચો. અહો! ૦ ૧૦

શ્રી યશોવિજયજીકૃત સ્તવન.

ઝાઝરિયા મુનિવર—એ દેશી

સુમતિનાથ શુભશું મિલીજી,
 વાધે મુજ મન પ્રીતિ;

તેલજિંદુ નિમ વિસ્તરેલ,
જલ માહે લલી રીતિ;

સોલાગી નિનથું લાગ્યો અવિહંડ રંગ. ૧

મનમનથું જે પ્રીતડીલ,
છાની તે ન રખાય;

પરિમલ કસ્તુરી તણેલ,
મહીમાહે મહકાય. સોલાગી ૨

આંગળીએ નવિ મેરુ ઢંકાયે,
છાળડિયે રવિતેજ;

અંજલિમા નિમ ગંગ ન માયે,
મુજ મન તિમ પ્રભુહેજ. સોલાગી ૩

હુઓ છિયે નહિ અધર અરુણ નિમ,
ખાતાં પાન મુરંગ;

પીવત લરલર પ્રભુગુણ ખ્યાલા,
તિમ મુજ પ્રેમ અલંગ. સોલાગી ૪

હાકી ઈશુ પરાળથુંલ, ૪
ન રહે લહિ વિસ્તાર;

વાચક યશ કહે પ્રભુતણેલ,
તિમ મુજ પ્રેમપ્રકાર. સોલાગી ૫

શ્રી મોહનવિજયજીકૃત સ્તવન.

વારી હું ઉદયપુર તથે—એ દેશી.

પ્રભુજીશું બાધી પ્રીતડી,

એ તો જીવન જગદાધાર સનેહી;

સાચો તે સાહિબ સાબરે,

ખીણ માંહે કોટિકવાર સનેહી.

વારી હું સુમતિ જિણુંદને. ૧

પ્રભુ થોડાઘોડો ને નિપુણ ઘણો,

એ તો કાજ અનંત કરનાર, સનેહી,

ઓલગ જેહની જેવડી,

ફળ તેહવો તસ દેનાર, સં ૦ વાં ૨

પ્રભુ અતિ ધીરો લાજે ભર્યો,

જિમ સિંચો સુકૃતમાળ, સનેહી,

એકણ કરુણાની લહેરમાં,

સુનિવાજે કરે નિહાલ, સં ૦ વાં ૩

પ્રભુ ભવસ્થિતિ પાકે ભક્તને,

કોઈ કહે કીન રે પસાય, સનેહી,

ઋતુ વિના કહો કેમ તરુવડે,

ફળ પાકીને સુંદર થાય ? સં ૦ વાં ૪

અતિ ભૂખ્યો પણ શુ કરે,

કાંઈ ખીરું હાથે ન જમાવ, સનેહી;

દાસતણી ઉતાવળે,

પ્રભુ કીણવિધ રીઝ્યો જાય, સં ૦ વાં ૫

પ્રભુ લખિત હોય તો લાભીએ,
 મન માન્યા તો મહારાજ, સનેહી;
 કૃણ તો સેવાથી સંપન્ને,
 વિષ્ણુખણેયન લાભે ખાજ, સં વાં ૬
 પ્રભુ વિસાર્યા નહિ વિસરો,
 સામો અધિક હોવે છે નેહ, સનેહી;
 મોહન કહે કવિ રૂપનો,
 મુજ વહાલો છે જિનવર એહ સં વાં ૭

(૬) શ્રી પદ્મપ્રભરવામી.

શ્રી આનંદધનજીકૃત રતવન.

રાગ મારુ તથા સિંધુઓ

ચાંદલિયા સ દેશો કહેજે મારા કથનેરે—એ દેશી
 પદ્મપ્રભ જિન તુજ—મુજ આતરુ રે, કિમ લાંરે લગવંત ?
 કર્મ વિપાકે હો કારણ જોઈને રે, કોઈ કહે મતિમંત પદ્મપ્રભ ૧
 પયઈ ઠિઠ અણુભાગ પ્રદેશથી રે, મૂલ ઉત્તર બહુ ભેદ;
 ઘાતી અઘાતી હો અંધોદય ઉદ્ધીરણા રે, સત્તાકર્મ વિચ્છેદ.

પદ્મપ્રભ ૨

કનકોપલવત પયઈ પુરુષ તણી રે, જોડી અનાદિ સ્વભાવ;
 અન્ય સંજોગી જિહાં લગે આતમા રે, સંસારી કહેવાય

પદ્મપ્રભ ૩

કારણ જોગે હો જ ધે જ ધને રે, કારણ સુકિત સુકાય,
 આશ્રવ સંવર નામ અનુક્રમે રે, હેય ઉપાદેય સુણાય.

પદ્મપ્રભ ૪

મુજન કરણે હો અંતર તુજ પડ્યો રે, ગુણ કરણે કરી ભંગ;
અંથ ઉકતે કરી પંડિત જન કહ્યો રે, અંતર ભંગ સુઅંગ.

પદ્યપ્રભૃ ૫

તુજ મુજ અંતર અંતર ભાંજશે રે, વાજશે મંગલ તૂર,
જીવ સરોવર અનિશય વાધશે રે, આનંદધનરસપૂર.

પદ્યપ્રભૃ ૬

શ્રી દેવચંદ્રજીકૃત સ્તવન.

હું તુજ આગળ શું કહું કેશરિયાલાલ—એ દેશી.

શ્રી પદ્યપ્રભ જિન ગુણનિધિ રે, લાલ,
જગતારક જગદીશ રે; વાલ્હેસર,
જિન ઉપગાર થકી લહે રે લાલ,
ભવિજન સિદ્ધિ જગીશ રે. વાલ્હેસર. ૧

તુજ દરિશણ મુજ વાલ્હું રે લાલ,
દરિશણ શુદ્ધ પવિત્ર રે; વા૦
દરિશણ શબ્દનયે કરે રે લાલ,
સંપ્રહ એવાંભૂત રે. વા૦ તુ૦ ૨

ખીજે વૃક્ષ અનંતતા રે લાલ,
પસરે ભૂજલયોગ રે; વા૦
તિમ મુજ આતમસંપદા રે લાલ,
પ્રગટે પ્રભુ સયોગ રે. વા૦ તુ૦ ૩

કર્મ પ્રકૃતિ અને જીવ

ત્રૈલોક્યવંદન-ચોવીશી

જગતજનંતુ કારજ રુચિ રે લાલ,
 સાધે ઉદ્ધયે લાણુ રે; વાં
 ચિદાનંદ સુવિલાસતા રે લાલ,
 વાધે જિનવર ઝાણુ રે. વાં તું ૪
 લગ્નિધિ સિદ્ધિ મંત્રાક્ષરે રે લાલ,
 ભિપજે સાધન સંગ રે; વાં
 સહજ અધ્યાતમ તત્ત્વતા રે લાલ,
 પ્રગટે તત્ત્વીરંગ રે. વાં તું ૫
 લોહ ધાતુ કંચન હુવે રે લાલ,
 પારસકેરસન પામિ રે; વાં
 પ્રગટે અધ્યાતમદશા રે લાલ;
 વ્યક્ત ગુણી-ગુણુઆમ રે. વાં તું ૬
 આત્મસિદ્ધિકારજ લાણી રે લાલ,
 સહજ નિયામકહેતુ રે; વાં
 નામાદિક જિનરાજનાં રે લાલ,
 લવસાગરમાંહે સેતુ રે. વાં તું ૭
 સ્થંભન ઇન્દ્રિયયોગનો રે લાલ,
 રક્ત વરણુ ગુણુ રાય રે; વાં
 દેવચંદ્ર વૃંદે સ્તંભો રે લાલ,
 આપ અવણુ અકાય રે. વાં તું ૮

શ્રી યશોવિજયજીકૃત સ્તવન.

સહજસહુણા હો સાધુજી—એ દેશી.

પદ્મપ્રભ જિન જઈ અલગા વસ્યા, જિહાંથી નાવે લેખોજી,
કાગળ ને મપિ જિહાં નવિ સંપજે, ન ચલે વાટ વિશેષોજી;
સુગુણ સનેહા રે કદિય ન વિસરે. ૧
ઈહાંથી તિહાં જઈ કોઈ આવે નહીં, જેહ કહે સંદેશોજી;
જેહનું મિલવું રે ફોહિલું, તેહનું નેહ તે આપ કિલેશોજી. સું ૨
વીતરાગનું રે રાગ તે એક પખો, કીજે કવણ પ્રકારોજી;
ઘોડો દોડે રે સાહેબ વાજમાં^૧, મન નાણે^૨ અસવાદોજી. સું ૩
સાચી ભક્તિ રે ભાવન રસ કલો, રસ હોય તિહાં હોય રીઝોજી;
હોઠાહોઠે રે બિહુ રસરીઝથી, મનના મનોરથ સીઝોજી. સું ૪
પણ ગુણવંતા રે ગોઠે ગાજિયે, મોટા તે વિશ્રામજી;
વાચક યશ કહે એહજ આશરે, સુખ લહું ઠામોઠામજી. સું ૫

શ્રી મોહનવિજયજીકૃત સ્તવન.

દોલામારુ ધડી એક કર હો ગ્રીકાદ હો—એ દેશી.

પરમ રસ ભીનો મહારો, નિપુણ નગીનો માહરો, સાહિબો;
પ્રભુ મોરા પદ્મ પ્રભુ પ્રાણાધાર હો; જ્યોતિરમા આલિંગીને,
પ્રભુ મોરા અછક છકચો દિનરાત હો; એલગ પણુ નવિ સાંભળે,
પ્રભુ મોરા તો શી દરિશણુ વાત હો. પં નિં ૧
નિરભય પદ પામ્યા પછે, પ્રં જાણીએ નવિ હોવે તેહ હો;
તે નેહ જાણે આગળે, પ્રં અલગા તે નિઃસનેહ હો. પં નિં ૨

૧. લગામ અનુસાર. પાઠાન્તર કાજમાં. ૨. ન લાવે

પદ લેતાં તો લક્ષ્યા વિષ્ણુ, પ્ર૦ પશુ નિઝ નિઝ દ્રવ્ય કહાય હો;
અમે સુદ્રવ્ય સુગુણ ઘણું, પ્ર૦ સહિતો તિલ્લે શરમાયહો પ૦ નિ૦ ૩
તિહા રહ્યા કરુણા નયનથી, પ્ર૦ ભેનાં શું ઓછું થાય હો ?
જિહાતિહાજિનલાવણ્યતા, પ્ર૦ દેહલીન્દી પક-યાયહો. પ૦ નિ૦ ૪
ભે પ્રભુતા અમે પામતા, પ્ર૦ કહેવું ન પડે તો એમ હો;
ભેદેશોતોભણું અમે, પ્ર૦ દરિયાણુ કલિદ્રતાકેમ હો. ? પ૦ નિ૦ ૫
હાથે તો નાવી શક્યો પ્ર૦ ન કરો કોઈનો વિશ્વાસ હો;
પશુ ભોળવીએ ભે ભક્તિથી, પ્ર૦ કહેભે તો શાખાય હો. પ૦ નિ૦ ૬
કમળદંડન કીધી મયા, પ્ર૦. ગુનાહ કરી બગસીસ હો;
રૂપ વિભુધનોમોહનભણી, પ્ર૦ પૂરભે સકલ જગીશ હો. પ૦ નિ૦ ૭

(૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથસ્વામી.

શ્રી આનંદધનજીકૃત સ્તવન.

રાગ સારંગ તથા મલ્હાર લલનાની—એ દેશી

શ્રી સુપાસ જિન વંદિયે, સુખસંપત્તિનો હેતુ; લલના;
શાંત સુધારસ જલનિધિ, ભવસાગર માહે સેતુ લલના શ્રી સુ૦ ૧
સાત મહાભય ટાળતો, સ્તમ્ભ જિનવર દેવ; લ૦
સાવધાન મનસા કરી, ધારો જિનપદ સેવ લ૦ શ્રી સુ૦ ૨
શિવશંકર જગદીશ્વરુ, ચિદાનંદ ભગવાન; લ૦
જિનઅરિહા તિથે'કરુ, જયેતિ સ્વરૂપ અસમાન. લ૦ શ્રી સુ૦ ૩
અલ્પ નિરંજન વચ્છલુ, સકલ જંતુ-વિશરામ; લ૦
અભયદાન દાતા સદા, પૂરણ આતમરામ લ૦ શ્રી સુ૦ ૪
વીતરાગ મદ કલ્પના, રતિ અરતિ ભય શોભ; લ૦
નિદ્રા તંદ્રા દુરદશા, રહિત અભાધિત યોગ. લ૦ શ્રી સુ૦ ૫

પરમ પુરુષ પરમાત્મા, પરમેશ્વર પરધાન; લ૦
 પરમ પદારથ પરમેષ્ઠિ પરમદેવ પરમાત્મ. લ૦ શ્રી સુ૦ ૬
 વિધિ વિરંચી વિશ્વંભુ, હૃષીકેશ જગનાથ; લ૦
 અઘહર અઘમોચન ધણી, મુક્તિપરમપદ સાથ. લ૦ શ્રી સુ૦ ૭
 એમ અનેક અભિધા ધરે, અનુભવગમ્ય વિચાર; લ૦
 જોહ જાણે તેહને કરે, આનંદધન અવતાર લ૦ શ્રી સુ૦ ૮

શ્રી દેવચંદ્રણકૃત સ્તવન.

હે સુંદર ! તપ સરિખો જગ કો નહીં-એ દેશી.

શ્રી સુપાસ આનંદમે, ગુણ અનંતનો કંદ હો; જિનશુ;
 જ્ઞાનાનંદે પૂરણો, પવિત્ર આરિત્રાનંદ હો જિ૦ શ્રી સુપાસ૦ ૧
 સંરક્ષણ વિષ્ણુ નાથ છો, દ્રવ્ય વિના ધનવંત હો; જિ૦
 કર્તાપદ કિરિયા વિના, સંત અજેય અનંત હો. જિ૦ શ્રી સુ૦ ૨
 અગમ અગોચર અમર તું. અવ્યય ઋદ્ધિ સમૂહ હો; જિ૦
 વર્ણ ગંધરસ કરસવિણ, નિજ ભોક્તા ગુણ વ્યૂહ હો જિ૦ શ્રી સુ૦ ૩
 અક્ષય દાન અચિંતના, લાભ અચત્ને ભોગ હો; જિ૦
 વીર્ય શક્તિ અપ્રયાસતા, શુદ્ધ સ્વગુણ-ઉપભોગ હો જિ૦ શ્રી સુ૦ ૪
 એકાંતિક આત્યંતિકો, સહજ અકૃત સ્વાધીન હો; જિ૦
 નિરુપચરિતનિર્દેહ સુખ, અન્ય અહોતુક^૧ પીન હો. જિ૦ શ્રી સુ૦ ૫
 એક પ્રદેશે તાહરે, અવ્યાભાધ સમાય હો; જિ૦
 તસુ પર્યાય અવિભાગતા, સર્વાકાશ ન માય હો. જિ૦ શ્રી સુ૦ ૬

૧ પુષ્ટ. ૨. સ્વાભાવિક.

એમ અનંત ગુણનો ધણી, ગુણ-ગણનો આનંદ હો, જિં
ભોગ રમણ આસ્વાદ્યુત, પ્રભુ તું પરમાનંદ હો. જિં શ્રી સું ૭
અબ્યાબાધ રુચિ થઈ સાધે અબ્યાબાધ હો, જિં
દેવચંદ્ર પદ તે લહે, પરમાનંદ સમાધ હો. જિં શ્રી સું ૮

શ્રી યશોવિજયજીકૃત સ્તવન.

લાઝદે માત મહાર-એ દેશી

શ્રી સુપાશ્વં જિનરાજ; તું ત્રિભુવનશિરતાજ;
આજ હો છાજે રે ઠકુરાઈ, પ્રભુ તુજ પદ તણીજી. ૧
હિંચ ધ્વનિ સુર ફૂલ, ચામર છત્ર અમૂલ;
આજ હો રાજે રે ભામંડલ, ગાજે ઢુંઢુંભિજી. ૨
અતિશય સહજના ચાર, કર્મ ખખ્યાથી અગ્યાર;
આજ હો ક્રીધા રે ઓગણીશે, સુરગણ ભાસુરેજી. ૩
વાણીશુણ પાત્રીશ, પ્રતિહારજ નગદીશ;
આજહો રાજે રે દીવાજે, છાજે આઠશુંજી. ૪
સિંહાસન અશોક, બેઠા મોઢે લોક;
આજ હો સ્વામી રે શિવગામી, વાચકે યશ થુણ્યોજી. ૫

શ્રી મોહનવિજયજીકૃત સ્તવન.

શ્રીજી મારની કરહલડી-એ દેશી.

વહાલા મેહ અપિચડા, અહિકુલને મૃગકુલને,
તિમ વળી નાઢે વાઘા હો રાજ;
મૃગકરને નવમલ્લિકા, તિમ મુજને ઘણી વહાલી,
સાતમા જિનની સેવા હો રાજ ૧

અન્યઉચ્ચિક સુર છે ઘણા, પણ મુજ મનડું તેહથી,
 નાવે એકણ રાજે હો રાજ,
 રાચ્યો હું રૂપાતીતથી, કારણ મનમાન્યાતું,
 શું કાંઈ આપો હાથે હો રાજ. સાં ૨
 મૂળની ભકતે રીઝશે, નહિ તો અવરની રીતે,
 ક્યારે પણ નવિ ખીજે હો રાજ;
 ઓલગડી મોઘી થશે, કંબલ હોવે ભારી,
 જિમજિમ જલથી ભીંજે હો રાજ. સાં ૩
 મનથી નિરાજસ નહિ કરે, તો કર પ્રહીને લીજે,
 આવશે તે લેખે હો રાજ;
 મોટાને કહેવું કીશ્યુ, પગદોડી અતુચરની,
 અંતરભામી દેખે હો રાજ. સાં ૪
 એહથી શું અધિકૈય છે, આવી મનડે વસીઓ,
 સાચો સુશુણ સનેહી હો રાજ;
 જે વશ હોશે આપને, તેહને માગ્યુ દેતા,
 અજર^૧ રહે કહો કેહી હો રાજ. સાં ૫
 અતિ પરચો વિરચે નહિ, નિત નિત નવલો નવલો,
 પ્રભુજી મુજથી ભાસે હો રાજ;
 એ પ્રભુતા એ નિપુણતા, પરમપુરુષ જે જેહવી,
 કિહાંથી કોઈ પાસે હો રાજ. સાં ૬
 ભીનો પરમ મહારસે, માહરો નાથ નગીનો,
 તેહને તે કુણુ નિંદે હો રાજ;
 સમકિત દહતા કારણે, રૂપવિભુધનો મોહન,
 સ્વામી સુપાસને વંદે હો રાજ. સાં ૭

૧. અન્યતીથી^૧ હરિહરાદિક દેવો

(૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામી.

શ્રી આનંદધનજીકૃત સ્તવન.

રાગ કેદારો તથા ગોડી.

કુમરી રાવે આકંઠ કરે, મુને કાઈ મુકાવે—એ દેશી.

દેખણુ દે રે સખિ, મુને દેખણુ દે, ચંદ્રપ્રભ મુખચંદ, સખિ૦
 ઉપશમ રસનો કંઠ સ૦ સેવે સુર નર ધંદ; સખિ૦
 ગત કલિમલ હૃંખ દ્વંદ્વ સખિ૦ મુને૦ ૧
 સુહમ નિગોદે ન દેખિયો સખિ૦ બાહર અતિહી વિશેષ સ૦
 પુહવી આઉ ન લેખિયો સ૦ તેઉ વાઉ ન લેશ સ૦ મુ૦ ૨
 વનસ્પતિ અતિ ઘણુ દિહા ૨૦ દીઠો નહીય દીદાર સ૦
 બિતિ ચઉરિંદી જલ લિહા સ૦ ગતિ સન્નિ પણુ ધાર સ૦ મુ૦ ૩
 સુર તિરિ નિરય નિવાસમાં સ૦ મતુજ અનારજ સાથ ૨૦
 અપજજતા પ્રતિભાસમાં સ૦ ચતુર ન ચઢિયો હાથ સ૦ મુ૦ ૪
 એમ અનેક થલ જાણિયે સ૦ દરિશણુ વિણુ જિનદેવ સ૦
 આગમથી મતિ આણિયે સ૦ કીજે નિર્મલ સેવ સ૦ મુ૦ ૫
 નિર્મલ સાધુ ભગતિ લહી ૨૦ યોગ અવંચક હોય ૨૦
 કિરિયા અવંચક તિમ સહી સ૦ ફલ અવંચક જોય સ૦ મુ૦ ૬
 પ્રેરક અવસર જિનવરુ સ૦ મોહનીય ક્ષય જાય ૨૦
 કામિતપૂરણુ સુરતરુ ૨૦ આનંદધન પ્રણુ પાય સ૦ ૭

શ્રી દેવચંદ્રજીકૃત સ્તવન.

શ્રી શ્રેયાંસ જિન અંતરજમી—એ દેશી.

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિનપદ-સેવા, હેવાએ જે હલિયાણ;
આતમગુણ અનુભવથી મલિયા, તે ભવ ભયથી ટલિયાણ.

શ્રી ચંદ્રપ્રભ ૧

દ્રવ્યસેવ વંદન નમનાદિકં, અર્ચન વહી ગુણ આમોણ;
ભાવ અભેદ થવાની ઇહા, પરભાવે નિષ્કામોણ શ્રી ૦ ૧
ભાવસેવ અપવાદે નૈગમ, પ્રભુ-ગુણને સંકલ્પેણ;
સંબ્રહ સત્તા તુલ્યારોપે, ભેદાભેદ વિકલ્પેણ. શ્રી ૦ ૩
વ્યવહારે બહુમાન જ્ઞાન નિજ, ચરણે જિન ગુણ રમણાણ;
પ્રભુગુણ આલંબી પરિણામે, ઋણ પદ ધ્યાન સ્મરણાણ શ્રી ૦ ૪
શબ્દે શુકલ ધ્યાનાઠોડણ, સમભિરૂઢ ગુણ દશમેણ;
બીએ શુકલ અવિકલ્પ એકત્વે, એવંભૂત તે અમમેણ. શ્રી ૦ ૫
ઉત્સર્ગે સમકિત ગુણ પ્રગટ્યો, નૈગમ પ્રભુતા અંશેણ;
સંબ્રહ આતમ સત્તાલંબી, મુનિપદ ભાવ પ્રશંસેણ. શ્રી ૦ ૬
ઋણસૂત્રે જે શ્રેણી પદસ્થે, આતમ-શક્તિ પ્રકાશેણ;
યથાખ્યાત પદ શબ્દ સ્વરૂપે, શુદ્ધ ધર્મ ઉદ્ધાસેણ. શ્રી ૦ ૭
ભાવ સયોગી અયોગી શૈલેગે, અતિમ દુગ નય બાણેણ;
સાધનતાએ નિજ ગુણવ્યક્તિ, તેહ સેવના વખાણેણ. શ્રી ૦ ૮
કારણ ભાવ તેહ અપવાદે, કાર્યરૂપ ઉત્સર્ગેણ;
આતમભાવ તે ભાવ દ્રવ્ય પદ, બાહ્ય પ્રવૃત્તિ નિસર્ગેણ. શ્રી ૦ ૯
કારણ ભાવ પરંપર સેવન, પ્રગટે કારજ ભાવેણ;
કારજ નિહ્ને કારણતા વ્યગ્ર, શુચિ પરિણામિક ભાવેણ શ્રી. ૧૦

પરમ ગુણી સેવન તન્મયતા, નિશ્ચય ધ્યાને ધ્યાવેળ;
શુદ્ધાત્મ અનુભવ આસ્વાદી, દેવચંદ્ર પદ પાવેળ. શ્રી૦ ૧૧

શ્રી યશોવિજયજીકૃત સ્તવન.

ધનરા દેલા—એ દેશી

ચંદ્રપ્રભ નિન સાહેબા રે, તુમે છો ચતુર સુખલુ; મનના માન્યા;
સેવા જાણો દાસની રે, દેશો ક્ષણ નિર્વાણ, મનના માન્યા.
આવો આવો રે ચતુર સુખલોગી, કીજે વાત એકાંત-અલોગી;
શુભ ગોઠે પ્રગટે પ્રેમ, મનના માન્યા. ૧
ઝોણું અધિકું પણ કહે રે, આસંગાયત^૧ જેહ; મં
આપે ફલ જે અણકહે રે, ગિરુઓ સાહેબ તેહ. મં ૨
દીન કહ્યા વિણ દાનથી રે, દાતાની વાધે મામ; મં
જલ દીએ ચાતક ખીજવી રે, મેઘ હુઓ તિણે શ્યામ. મં ૩
પીઠ પીઠ કરી તુમને જપું રે, હું ચાતક તુમે મેહ; મં
એક લહેરમાં હુઃખ હરો રે, વાધે જમણો નેહ. મં ૪
મોહું વહેણું આપવું રે, તો શી દીલ કરાય ? મં;
વાચકે યશ કહે જગધણી રે, તુમ તૂઠે સુખ થાય. મં ૫

શ્રી મોહનવિજયજીકૃત સ્તવન.

નંદ સલણા નંદોરે લો—એ દેશી.

શ્રી શંકર ચંદ્રપ્રભુ રે લો,

તું ધ્યાતા જગનો વિભુ રે લો;

તિણે હું ઝોલગે આવીઓ રે લો,

તુમે પણ મુજ મન ભાવીઓ રે લો. X

૧

૧. રાગી, પ્રેમી Xપાઠાન્તર:-તુમે પણ મુજને મયા કરી રે લો.

દીધી ચરણની ચાકરી રે લો,
 હું સેવું હરખે કરી રે લો;
 સાહિબ સામું નિહાળજો રે લો,
 ભવ સમુદ્રથી તારજો રે લો. ૨
 અગણિતશુભ ગણવા તણી રે લો,
 મુજ મન હોંસ ધરે ઘણી રે લો;
 જિમ નહને પામ્યા પખી રે લો,
 દાખે બાળક કરથી લખી રે લો. ૩
 જો જિન તું છે પાંશરો રે લો.
 કરમતણે શો આશરો રે લો;
 જો તુમે રાખશે ગોદમાં રે લો,
 તો કિમ બશું નિગોદમાં રે લો. ૪
 જળ તાહરી કરુણા થઇ રે લો,
 કુમતિ કુગતિ ફરે ગઇ રે લો;
 અધ્યાતમરવિ ભગિયો રે લો,
 પાપ તિમિર કીહાં પૂગિયો રે લો. ૫
 તુજ મૂરતિ માયા જીતી રે લો,
 ઉર્વશી થઈ ઉરે વસી રે લો;
 રખે પ્રભુ ટાળો એક ઘડી રે લો,
 નજરવાદળની છાંયડી રે લો. ૬
 તાહરી ભક્તિ ભલી બની રે લો,
 જિમ આપધિ સંજીવની રે લો;
 તન મન આનંદ બિપનો રે લો,
 કહે મોહન કવિ રૂપનો રે લો. ૭

(૬) શ્રી સુવિધિનાથસ્વામી.

શ્રી આનંદધનજીકૃત સ્તવન.

રાગ કેદારી. એમ ધનો ધણને પર ચાલે—એ દેશી.

સુવિધિ જિણેસર પાપ નમીને,
શુભ કરણી એમ કીજે રે;

અતિ ધણે ભલટ અંગ ધરીને,
પ્રહ ભઠી પૂછજે રે. સુવિધિ ૧

દ્રવ્ય ભાવ શુચિ ભાવ ધરીને,
હરખે દેહરે જઈએ રે;

હઠ તિગ પથુર અહિગમ સાચવતાં,
એકમના ધુરિ થઈએ રે. સુ ૨

કુસુમ નહવણુ વર વાસ સુગંધો,
ધૂપ દીપ મન સાખી રે;

અંગ પૂજા પણુ ભેદ સુણી એમ,
શુરુમુખ આગમ ભાખી રે. સુ ૩

એહનું ફલ હોય ભેદ સુણીને,
અનંતર ને પરંપર રે;

આણાપાલણુ ચિત્તપ્રસન્ની;
સુગતિ સુગતિ સુર મંદિર રે. સુ ૪

ફૂલ અક્ષત વર ધૂપ પઈવો,
ગધ નેવેલ ફલ જલ ભરી રે;

અગ અગ પૂજા મળી અડવિધ,
ભાવે ભવિક શુભગતિ વરી રે. સુ ૫

૧. દ્વાનિક. ૨. પાંચ અભિગમ.

સત્તર લેહ એકવીસ પ્રકારે,
 અઠોત્તર શત લેહે રે;
 ભાવ પૂજા બહુવિધિ નિરધારી,
 હોહગ દુર્ગતિ છેદે રે સુ० ૬
 તુલિય^૨ લેહ પરિવત્તિ^૩ પૂજા.
 ઉપશમ ખીણ સયોગી રે;
 ચઉહા પૂજા ઇમ ઉત્તરઝયણે,^૪
 ભાખી કેવલ ભોગી રે. સુ० ૭
 એમ પૂજા બહુ લેહ સુણીને,
 સુખદાયક શુભ કરણી રે;
 ભવિકે એવ કરશે તે લેશે,
 આનંદધનપદ ધરણી રે. સુ० ૮

શ્રી દેવચંદ્રશ્રુત સ્તવન.

તારા મહેલા ઉપર મેહ, ઝણુકે વાજળી હો લાલ—એ દેશી
 હીઠો સુવિધિ જિણુદ, સમાધિરસે ભર્યો હો લાલ, સં
 ભાસ્થું આત્મસ્વરૂપ, અનાદિનો વિસર્યો હો લાલ; અં
 સકલ વિભાવ ઉપાધિ, થકી મન ઓસર્યો હો લાલ, થં
 સત્તા સાધન માર્ગ, ભણી એ સંચર્યો હો લાલ ભં ૧
 તુમપ્રભુ જાણુંગ રીતિ, સરવ જગ દેખતા હો લાલ, સં
 નિજ સત્તાએ શુદ્ધ, સહુને લેખતા હો લાલ; સં
 પર પરિણતિ અદ્વેષ પણે ઉવેખતા હો લાલ, પં
 ભોઝપણે નિજ શક્તિ, અનંત ગવેષતા હો લાલ. અં ૨

૧. અષ્ટોત્તરી-૧૦૮ પ્રકારી. ૨. ચોથો ૩. પ્રતિપત્તિ.
 અંગીકાર ૪. ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રમાં.

દાનાદિક નિજ લાવ, હતા જે પરવશા હો લાલ, હં
તે નિજ સન્મુખ લાવ, ગ્રહી લહી તુજ દશાહો લાલ, અં
પ્રભુનો અદ્વિત યોગ, સ્વરૂપતણી રક્ષા હો લાલ, સ્વં
વાસે જાસે તામ જામ ગુણ તુજ જિસા હો લાલ. જાં ૩

મોહાદિકની ધૂમિ, અનાદિની ઉતરે હો લાલ, અં
અમલ અખંદ અલિપ્ત, સ્વભાવજ સારે હો લાલ; સ્વં
તત્ત્વ રમણ શુચિ ધ્યાન, ભણી જે આદરે હો લાલ, ભં
તે સમનારસ ધામ, સ્વામી મુદ્રા વરે હો લાલ. સ્વં ૪

પ્રભુ છે ત્રિભુવનનાથ, દાસ હું તાહને હો લાલ, દાં
કરુણાનિધિ અલિલાષ, અછે મુજ એ ખરો હો લાલ; અં
આતમ વસ્તુ સ્વભાવ, સદા મુજ માભરો હો લાલ, નં
ભાસન વાસન એક, ચરણ ધ્યાને ધરો હો લાલ અં ૫

પ્રભુમુદ્રાને યોગ, પ્રભુ પ્રભુતા લખે હો લાલ, પ્રં
દ્રવ્ય તણે સાધમ્ય, સ્વસંપત્તિ યોગખે હો લાલ; સ્વં
યોગખતાં બહુ માન, સહિત રુચિ પણ વધે હો લાલ, સં
રુચિ અનયાથી વીર્ય, ચરણધારા સધે હો લાલ. અં ૬

ક્ષયોપશમિક ગુણધર્મ, યથા તુજ ગુણરસી હો લાલ. ધં
સત્તા સાધન શક્તિ, વ્યક્તતા ઉદ્ધસી હો લાલ; વ્યં
હવે સંપૂર્ણ સિદ્ધિ, તણી શી વાર છે હો લાલ, તં
દેવચંદ્ર જિરાજ, જગત ખાધાર છે હો લાલ. જં ૭

શ્રી યશોવિજયજીકૃત મતવન.

સુખ મેરી સજની રજની ન જરે રે—એ દેશી

લઘુ પણ હું તુમ મન નવિ માલું રે,

જગજીવું તુમને દિલમાં લાલું રે;

કુણને એ દીજે સાબાશી રે ?

કહો શ્રી સુવિધિ જિણુંદ વિમાસી રે. લઘુ ૦ ૧

સુખ મન અણુમાંહે ભક્તિ છે ઝાઝી રે,

તેહ દરીનો^૧ તું છે માણ રે;^૨

યોગી પણ જે વાત ન જાણે રે,

તેહ અચરિજ કુણથી હુઓ ટાણે રે. લઘુ ૦ ૨

અથવા થિરમાહી અથિર ન માવે રે,

મોટો મજ દર્પણમાં આવે રે;

જેહને તેજે^૩ ખુદિ પ્રકાશી રે,

તેહને દીજે એ સાબાશી રે. લઘુ ૦ ૩

ઉર્ધ્વમૂળ તરુવર અથ શાખા રે,

છંદપુરાણે એહવી છે ભાખા રે;

અચરિજ વાળે અચરિજ કીધું રે,

ભકને સેવક કારજ સીધું રે. લઘુ ૦ ૪

લાડ કરી જે બાળક બોલે રે,

માતપિતા મન અભિયને તોલે રે;

શ્રી નયવિજય વિખુધનો શિષો રે,

યશ કહે ઇમ જાણો જગદીશો રે લઘુ ૦ ૫

૧. નાલું પહાણ ૨. ટડેલ (કપ્તાન) આ અંગાલી ભાષાના શબ્દો છે, સંસ્કૃત ભાષામાં તો 'દરી'નો અર્થ ગુફા થાય છે ૩. જેના પ્રભાવથી.

શ્રી મોહનવિજયભૂકૃત સ્તવન.

મોતીદાની દેશી.

અરજ મુણે એક સુવિધિ જિણેસર,
 પરમ કૃપાનિધિ તુમે પરમેસર;
 સાહિબા મુજાની જોવો તો,
 વાત છે માન્યાની;
 કહેવાયો પચમ ચરણના ધારી,
 કિમ આદરી અશ્વની અસવારી ? સાં ૧
 છો ત્યાગી શિવવાસ વસો છો,
 દંડરથસુત રથે કિમ બેસો છો ? સાં
 આગીપ્રસુખ પરિબ્રહ્માં પડશે,
 હરિહરારાદિકને કિષ્કિન્ધ વિધ નડશે ? સાં ૨
 ધુરથી સકલ સંસાર નિવાર્યો,
 કિમ ફરી દેવદ્રવ્યાદિક ધાર્યો ? સાં
 તણ સંજમને યાશે ગૃહવાસી,
 કુણુ આશાતના તજશે ચોરાશી ? સાં ૩
 સમકિત મિથ્યા મતમા નિરંતર,
 ઇમ કિમ ભાજશે પ્રભુભ અંતર ? સાં
 લોક તો દેખશે તેહવું કહેશે,
 ઇમ જિનતા તુમ કિષ્કિન્ધ વિધ રહેશે ? સાં ૪
 પણુ હવે શ સગતે મતિ પહોચી,
 તેહથી મે જોયુ ઉંડું આલોચી. સાં

ઈમ ક્રીધે તુમ પ્રભુતાર્ધ ન ઘટે,
 સામું ઈમ અનુભવ ગુણ પ્રગટે. સાં ૫
 હય-ગય યદ્યપિ તું આરોપાયે,
 તો પણ સિદ્ધપણું ન લોપાયે;
 જિમ મુગટાદિક ભૂપણ કહેવાયે,
 પણ કંચનની કંચનતા ન જાયે સાં ૬
 ભક્તની * કરણી દોષ ન તુમને,
 અઘટિત કહેવું અયુક્ત તે અમને; સાં
 લોપાયે નહિ તું કોઈથી સ્વામી,
 મોહન વિજય કહે શિરનામી સાં ૭

(જી)શ્રી શીતલનાથસ્વામી

શ્રી આનંદધનજીકૃત રતવન

રાગ ધન્યાસરિ ગા:ી.

મગલિક માલા ગુણહ વિશાલા—એ દેશી.

શીતલ જિનપતિ લલિત ત્રિભંગી, વિવિધ ભંગી મન મોહે રે;
 કરુણા કેમલતા તીક્ષણતા, ઉદાસીનતા મોહે રે. શીં ૧
 સર્વ જંતુ હિતકરણી કરુણા, કર્મવિહારણ તીક્ષણ રે;
 હોનાદાન રહિત પરિણામી, ઉદાસીનતા વિશણ રે શીં ૨

* એ બધી ભક્તજનોની કરણી છે, એમાં તમને કંઈ દોષ
 પ્રાપ્ત થતી નથી

ચૈત્યવંદન-ગોવીંદી

પરદુઃખ છેકન ઇચ્છા કરુણા. તીક્ષ્ણ પરદુઃખ રીઝે રે;
ઉદાસીનતા ઉભય વિલક્ષણ, એક કામે કેમ સીઝે રે. શીં ૩
અભયદાન તે મલક્ષય કરુણા, તીક્ષ્ણતા ગુણ ભાવે રે;
પ્રેરણાવિષ્ણુ કૃત ઉદાસીનતા, ઇમ વિરોધ મતિ નાવે રે. શીં ૪
શક્તિ વ્યક્તિ ત્રિભુવન પ્રભુતા, નિર્ગૂણતા સંયોગે રે;
યોગી ભોગી વક્તા મૌની, અનુપયોગી ઉપયોગે રે. શીં ૫
ઈત્યાદિક બહુલંગ, ત્રિભંગી, ચમત્કાર ચિત્ત દેતી રે;
અચરિત્કારી ચિત્રવિચિત્રા, આનંદધન પદ દેતી રે. શીં ૬

શ્રી દેવચંદ્રભૂકૃત સ્તવન.

આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર—એ રેશી.

શીતલ જિનપતિ પ્રભુતા પ્રભુની, સુજથી કહિય ન જાયલ;
અનંતતા નિર્મલતા પૂર્ણતા, જ્ઞાન વિના ન જણાયલ. શીં ૧
ચરમ જલધિ જલ મિલે^૧ અંજલિ, ગતિ જીવે અતિવાયલ;
સર્વ આકાશ ઓલ ઘે ચરણે, પણ પ્રભુતા ન ગણાયલ. શીં ૨
સર્વ દ્રવ્ય પ્રદેશ અનંતા, તેહથી ગુણ પર્યાયલ;
તાસ વર્ગથી અનંત ગુણ પ્રભુ, કેવલજ્ઞાન કહાયલ શીં ૩
કેવલ દર્શન એમ અનંતું, અકે સામાન્ય સ્વભાવલ;
સ્વપર અનંતથી ચરણ અનંતું, સ્વરમણ સંવર ભાવલ શીં ૪
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર ને કાળ ભાવ ગુણ, રાજનીતિ એ ચારલ;
ત્રાસ વિના જડ ચેતન પ્રભુની, કોઇ ન લોચે કારલ. શીં ૫

૧ માપે.

શુદ્ધાશય ધિર પ્રભુ ઉપયોગે, જે સમરે તુજ નામજી;
 અન્યાબાધ અનતું પામે, પરમ અમૃત સુખધામજી. શીં ૬
 આજ્ઞા ઇશ્વરતા નિર્ભયતા, નિર્વાંછકતા રૂપજી;
 ભાવ સ્વાધીન તે અન્યય રીતે, ઈશ અનંત શુભભૂપજી. શીં ૭
 અન્યાબાધ સુખ નિર્મલ તે તો, કરજી જ્ઞાને ન જણાયજી;
 તેહજ એહને બાણુંગ લોકતા, જે તુમ સમ શુભરાગજી. શીં ૮
 એમ અનંત દાનાદિક નિજ શુભ, વચનાતીત પંડુરજી;
 વાસન ભાસન ભાવે દુર્લભ, પ્રાપ્તિ તો અતિ દૂરજી. શીં ૯
 સકલ પ્રત્યક્ષપણે ત્રિભુવનશુર, બાણું તુજ શુભધામજી;
 બીણું કાંઈ ન માણું સ્વામી, એહિજ છે મુજ કામજી. શીં ૧૦
 એમ અનંત પ્રભુતા સદ્ગતિ, અર્થે જે પ્રભુરૂપજી;
 દેવચંદ્ર પ્રભુતા તે પામે, પરમાનંદ સ્વરૂપજી. શીં ૧૧

શ્રી યશોવિજયજીકૃત સ્તવન.

શ્રી શીતલજિન ભેટિયે, કરી ભકતે યોગ્ય ચિત્ત હો;
 તેહથી કહો છાતું કિશ્યુ, જેહને સોખ્યા તન મન વિત્ત હો

શ્રી શીં ૧

દાયક નામે છે ઘણા, પણ તું સાચર તો કૂપ હો;
 તે બહુ ખજવાર તગતગે, તું દિનકર તેજસ્વરૂપ હો. શ્રીં ૨
 મોટો બાણી આદર્યો, દારિદ્ર ભાજો જગતાત હો;
 તું કરુણાવંત શિરોમણિ, હું કરુણાપાત્ર વિખ્યાત હો. શ્રીં ૩
 અંતરબામી સવિ લહો, અમ મનની જે છે વાત હો;
 મા આગળ મોસાળના, શા વરણવવા અવદાત હો. શ્રીં ૪

* મોટા. ૧. સાગર. ૨. આગિયા. ૩ સ્વર્. ૪. વર્તાત, હકીકત.

બણો તો તાણો કિશ્યુ ? સેવા ફલ લીજે દેવ હો;
વાચક યશ કહે ઢીલની, એ ન ગમે મુજ મન ટેવ હો. શ્રી૦ ૫

શ્રી મોહનવિજયજીકૃત રતવન.

ધોડી તો આઈ તારા દેશમાં—એ દેશી.

શીતળ જિનવર સેવના સાહેબજી !

શીતળ જિમ શશિમિંબ હો સસનેહી,

મૂરતિ મારે મન વસી, સા૦

સાપુરીસાશું ગોઠડી સા૦ મોટો તે આલાલુંબ હો. સ૦ ૧

ખીણુ એક મુજને ન વિસરે, સાંતુમશુણુ પરમ અનંત હો; સ૦ ૨

દેવ અવરને શું કરું, સાં લેટ યદ્ય ભગવંત હો. સ૦ ૨

તુમે છો મુશુટ ત્રિહું લોકના, સાં હું તુમ પગની ખેહ હો; સ૦ ૩

તુમેછોસઘન ઋતુ મેહુલો, સાંહું પચ્છિમ દિશિ ત્રેહ હો. સ૦ ૩

નિરાગી પ્રભુ રીઝવું, સાં તે શુણુ નહિ મુજમાંહી હો; સ૦ ૪

શુરુશુરુતા સાહેમુ જીએ, સાં શુરુતા ને મૂકે નાંહી હો. સ૦ ૪

મોટાસેતી ખરોખરી. સાં સેવક કિણુવિધ થાય હો, સ૦ ૫

આસંગો કિમ કીજીએ, સાં તિહાં રદ્યા આલુંભાય હો. સ૦ ૫

જગશુરુ કરુણાકીજીએ, સાં ન કષ્ટ્યે આભાર વિચાર હો; સ૦ ૬

મુજને રાજ, નિવાજશો, સાં તો કુણુ વારણુહાર હો. સ૦ ૬

ઓલમ અનુભવ ભારથી સાં બણો બણુ મુબણુ હો; સ૦ ૭

મોહન કહે કવિ રૂપનો, સાં જિનજી જીવન પ્રાણુ હો. સ૦ ૭

(૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથસ્વામી.

શ્રી આનંદધનજીકૃત સ્તવન.

રાગ ગોડી. અહો મતવાણે સાજના—એ દેશી.

શ્રી શ્રેયાંસજિન અંતરભામી, આતમરામી નામીરે;
અધ્યાતમ મત પૂરણ પામી, સહજ મુગતિ મતિગામી રે. શ્રીશ્રે ૧
સચલ સંસારી ઇંદ્રિયરામી, મુનિશુભ આતમરામી રે;
મુખ્યપણે જે આતમરામી, તે કેવલ નિઃકામીરે. શ્રી શ્રે ૨
નિજ સ્વરૂપ જે કિરિયા સાધે, તેહ અધ્યાતમ લહીએ રે;
જે કિરિયા કરી ચક્રગતિ સાધે, તેન અધ્યાતમ કહીએ રે શ્રી શ્રે ૩
નામ અધ્યાતમ, ઠવણ અધ્યાતમ, દ્રવ્ય અધ્યાતમ છડો રે;
ભાવ અધ્યાતમ નિજ શુભ સાધે, તો તેહશું રહ મંડો રે. શ્રીશ્રે ૪
શબ્દ અધ્યાતમ અરથ મુણીને, નિર્વિકલ્પ આદરને રે;
શબ્દ અધ્યાતમ ભજના ભણી, હાણ અહણ મતિધરને રે. શ્રીશ્રે ૫
અધ્યાતમ જે વસ્તુવિચારી, ખીજા ભણ લખાસી રે;
વસ્તુ ગને જે વસ્તુ પ્રકાશે આનંદધન મતવામી રે શ્રી શ્રે ૬

શ્રી દેવચંદ્રજીકૃત સ્તવન.

પ્રાણી વાણી જિનણી—એ દેશી.

શ્રી શ્રેયાસ પ્રણ તણો, અતિ અદ્ભુત સહજાનંદ રે;
શુભ એકવિધ ત્રિક પરિણમ્યો, એમ શુભ અનંતનો વૃંદ રે.
મુનિચંદ જિણંદ અમંદ હિણંદ પદે, નિત્ય દીપતો મુખકંદ રે. ૧

નિજ જ્ઞાને કરી જ્ઞેયનો જ્ઞાયક જ્ઞાતા પદ ઇશ દે;
 હેમે નિજ દર્શન કરી, નિજ દ્રશ્ય સામાન્ય જગીશ દે. સુ૦ ૨
 નિજ રમ્ભે રમણ કરો, પ્રભુ ચારિત્રે રમતા રામ દે;
 લોગ્ય અનંતને લોગવો, લોગે તેણે લોકતા સ્વામ દે સુ૦ ૩
 ટેથ દાન નીત દીજતે, અતિ દાતા પ્રભુ સ્વયમેવ દે;
 પાત્ર તુમ્હે નિજ ચક્તિના, ગ્રાહક વ્યાપકમય હેવ દે. સુ૦ ૪
 પરિણામિક કારણ તણો, કર્તા ગુણ કરણે નાથ દે;
 મહિય અણ્ય સ્થિતિમયી, નિઃકલંક અનંતી આશરે. સુ૦ ૫
 પરિણામિક સત્તા તણો, આવિર્ભાવર વિદ્યાસ નિવાસ દે;
 સહજ અકૃત્રિમ અપરાશ્રયી, નિર્વિકલ્પ ને નિઃપ્રયાસરે. સુ૦ ૬
 પ્રભુપ્રભુતા સંભારતાં, ગાતા કરતા ગુણઆમ દે;
 કેવલ સાધનતા વરે, નિજ સંવર પરિણતિ પામ દે સુ૦ ૭
 પ્રગટ તત્ત્વતા ધ્યાવતા, નિજ તત્ત્વનો ધ્યાતા થાય દે;
 તત્ત્વરમણ ઓકામતા, પૂરણ તત્ત્વે ઓહ સમાય દે સુ૦ ૮
 પ્રભુ હીઠે મુજ સાભરે, પરમાત્મ પૂર્ણાનંદ દે,
 હેવચંદ્ર જિનરાજના, નિત્ય વંદો પય અરવિદ દે સુ૦ ૯

શ્રી યશોવિજયશુક્રત સ્તવન.

કર્મ ન છૂટે રે પ્રાર્થીયા—એ દેશી.

તુમે બહુમૈત્રી રે સાહેબા, મારે તો મન ઓક;
 તુમ વિણ બીજો રે નવિ ગમે, એ મુજ મોટી રે ટેક
 શ્રી શ્રેયાંસ કૃપા કરો ૧

૧ લક્ષ્મી ૨. પ્રગટ પ્રભાવ

મન રાખો તુમે સવિતણાં, પણ કિહાં એક મળી બાઓ;
લલચાવો લખ લોકને, સાથી ^૧સહજ ન ધાઓ. શ્રી૦ ૨
રાગ ભરે જન મન રહો, પણ તિહું કાલ વૈરાગ;
ચિત્ત તુમરા રે સમુદ્રનો, કૌંઈ ન પામેરે તાગ. શ્રી૦ ૩
એવા શું ચિત્ત મેળવ્યું, મેળવ્યું પહેલાં ન કાઈ;
સેવક નિપટરે અણુઝ^૩ છે, નિર્વાહો^૪ તુમે સાંઈ શ્રી૦ ૪
નિરાગી શું રે કિમ મિલે, પણ મળવાનો એકાત;
વાચક યશ કહે મુજ મિલ્યો, ભકતે^૫ કામણ તંત. શ્રી૦ ૫

શ્રી મોહનવિજયજીકૃત સ્તવન.

કંકણની દેશી.

એયાંજ નિન સુણો સાહિબા રે, નિનજી ।

દાસતણી અરદાસ, દિલડે વચ્ચી રહ્યો;
ફર રહ્યા બાણું નહિ રે, નિન૦ પ્રભુ તુમારે પાસ. દિ૦ ૧
હરિમૃગને જ્યુ મધુરતા રે, નિન૦ મોરને પીંછકલાપ; દિ૦
ફર રહ્યા બાણું નહીં રે. નિન૦ પ્રભુ તુમારે પાસ. દિ૦ ૨
જળથળ મહિયલ જોવતાં રે, નિ૦ ચિંતામણિ ચઢ્યો હાથ; દિ૦
જિણુપ શી હવે માહરે રે, નિ૦ નિરખ્યો નયણે નાથ દિ૦ ૩
ચઃણે તેહને વિલગીએ રે, નિ૦ જેહથી સીએ ક મ; દિ૦
ક્રોગટ શું દેરો તિહાં રે, નિ૦ પૂછે નહિ પણ નામ દિ૦ ૪
કુડો કલિયુગ છોરાંને રે, નિ૦ આપ રહ્યા એકાંત; દિ૦
આરોપું રાખે ઘણા રે, નિ૦ પર રાખે તે સ્ત ત દિ૦ ૫

૧ સાથે રહેનાર. ૨. અત્યંત. ૩ અણુઝ ૪. નિભાવશો ૫. ભક્તિવડે.

હેવ ઘણા મેં દેખ્યા રે, જિં આડંબર પટરાય; હિં
નિગમ નહિ પણ સોડથી રે, જિં આઘા પસારે પાય હિં ૬
સેવકને બે નિવાળ્યે રે, જિં તો તિહાં સ્થાને ભય; હિં
નિપટ નિરાગી હોવતા રે, જિં સામીપણું કિમ થાય. હિં ૭
મેં તો તુમને આદર્યો રે, જિં ભાવે તું બાણ મ બાણ; હિં
રૂપવિજય કવિરાયનો રે, જિં મોહન વચન પ્રમાણ હિં ૮

(૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી.

શ્રી આનંદધનશુકલ સ્તવન.

રાગ ગોડી તથા પરણ્યો.

તુખિયાગિરિ શિખરે સોહે—એ દેશી

વાસુપૂજ્ય જિન ત્રિભુવન સ્વામી, ઘનનામી પરનામી રે;
નેરાકાર સાકાર સચેતન, કરમ કરમ ફલ કામી રે વાસુ ૧
નિરાકાર અલેક સ આલેક, લેક આલેક સાકારો રે;
કર્મ જ્ઞાન હુલેક ચેતના, વસ્તુ મહણ બ્યાપારો રે. વાસુ ૨
કર્તા પરિણામી પરિણામો, કર્મ જે છવે કરિયે રે;
એક અનેક રૂપ નય વાહે, નિયતે નર અનુસરિયે રે. વાસુ ૩
કૃષ્ણ મુખ રૂપ કરમ ફલ બાણો, નિશ્ચય એક આનંદો રે;
ચેતન પરિણામ ન ચૂકે, ચેતન કહે જિનચંદો રે. વાસુ ૪
પરિણામી ચેતન પરિણામો જ્ઞાન કરમ ફલ ભાવી રે;
જ્ઞાન કરમ ફલ ચેતન કહીએ, લેએ તેહ મનાવી રે. વાસુ ૫
આતમજ્ઞાની શ્રમણ કહાવે, બીજ તો દ્રવ્યલિંગી રે;
વસ્તુગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદધન મતિ સંગી રે. વાસુ ૬

શ્રી દેવચંદ્રજીકૃત સ્તવન.

પથડો નિહાળું રે ખીજા જિન તણો રે—એ દેશી.

પૂજના તો કીજે રે ખારમા જિનતણી રે,
જસુ પ્રગટયો પૂજ્ય સ્વભાવ;
પરકૃત પૂજા રે જો ઇચ્છે નહિ રે, સાધક કારજ દાવ. પૂજનાં ૧
દ્ર૦૫થી પૂજા રે કારણ ભાવનું રે, ભાવ પ્રયસત ને શુદ્ધ;
પરમ ઇષ્ટ વહ્નિલ ત્રિભુવનધણી રે, વાસુપૂજ્ય સ્વયંભુદ્ધ પૂં ૨
અતિશય મહિમા રે અતિઉપગારતા રે, નિર્મલ પ્રભુગુણ રાગ;
સુરમણિ સુરઘટ સુરતડુ તુચ્છ તે રે, જિનરાગી મહાભાગ. પૂં ૩
દર્શન જ્ઞાનાદિક ગુણ આત્મના રે, પ્રભુ પ્રભુતા લયલીન;
શુદ્ધસ્વરૂપી રૂપે તન્મયી રે, તસુ આસ્વાદન પીન. પૂં ૪
શુદ્ધ તત્ત્વ રસ રંગી ચેતના રે, પામે આત્મસ્વભાવ;
આત્માલંબી નિજ ગુણ સાધનો રે, પ્રગટ પૂજ્ય સ્વભાવ. પૂં ૫
આપ અર્કર્તા સેવાથી હુવે રે, સેવક પૂરણ સિદ્ધિ;
નિજ ધન ન દિયે પણ આશ્રિત લહે રે, અક્ષય અક્ષર રિદ્ધિ પૂં ૬
જિનવર પૂજા રે તે નિજ પૂજના રે, પ્રગટે અન્વય શક્તિ;
પરમાનંદ વિલાસી અનુભવે રે, દેવચંદ્ર પદ વ્યક્તિ પૂં ૭

શ્રી યશોવિજયજીકૃત સ્તવન.

સાહિબા મોતિડો હમારો—એ દેશી

સ્વામી તુમે કાઈ કામણ કીધું, ચિતડું હમારું ચોરી લીધું;
સાહેબા વાસુપૂજ્ય જિણુંદા, મોહના વાસુપૂજ્ય જિણુંદા;
અગ્રેપણ તુમરું કામણ કરશું, ભક્તિ મહી મન ધરમા ધરશું; સાં ૧

ચૈત્યવ દન-ચોવીશી

મન ઘરમા ધરિયા ઘરશોભા, દેખત નિત્ય રહેશે થિર થોભા;
મન વૈકુંઠે અકુંઠિત ભકતે, ચોગી ભાષે અનુભવ ચુકતે સાં ૨
કલેશે વાસિન મન સંત્રાર, કલેશ રહિત મન તે ભવપાગ;
ભે વિશુદ્ધ મન ઘર તુમેઆગ્યા, પ્રભુતો અમે નવનિધિ ઋદ્ધિ' પારખ્યા સાં ૩

સાત રાજ અલગા જઈ બેઠા, પશુ ભકતે અમ મનમા પેઠા;
અલગાને વલગ્યાને રહેલું, તેલાણા ખડખડ ડુંખ સહેલું સાં ૪
ધ્યાયક ધ્યેય ધ્યાન ગુણુ એકે, ભેદ છેદ કરશું હવે ટેકે,
ખીર નીર પદે તુમશું મલશું, વાચક યશ કહેહેને હલશું સાં ૫

શ્રી મોહનવિજયભૂકૃત સ્તવન.

ચુદ્ધી ના બીજે હો સાહિબા પ્રેમની—એ સ્ત્રી,
પ્રભુભુ શું લાગી હો પૂરણુ પ્રીતડી,
ભવન પ્રાણુઆધાર, ગિરુઆ જિનભુ હો રાજ !
સાહિબ સુણભે હો માહરી વિનતિ, દરિસણુ દેએ હો,
દિલભરી રયામભ, અહો જગશુરુ સિરદાર. ગિ સાં ૧
ચાહીને દીને હો ચરણુની ચાકરી,
ધો અનુભવ અમ સાજ, ગિ૦
ધમ નવિ કીરે હો સાહિબાભ સાંભળો,
કાઈ સેવકને શિવરાજ. ગિ૦ સાં ૨
રૂપશુ છાના હો સાહિબા ન બેચીએ,
કાઈ શોભા ન લહેશે કોય; ગિ૦

દાસ ઉદ્ધારો હો સાહિબાણ આપણો,
 જ્યુ હોવે સુજસ સવાય ગિં સાં ૩
 અરુણુ નો ભોગે હો સાહિબાણ અંબરે,
 નાશે તિમિર અંધાર; ગિં
 અવર દેવ હો સાહિબાણ કિંકરા,
 મિલિયો તું દેવ મુને સાગ. ગિં સાં ૪
 અવર ન ચાહું હો સાહિબાણ તુમ છોતે,
 ભમ ચાતક જળધાર; ગિં
 ખટપટ લીનો હો સાહિબાણ પ્રેમશું,
 તિમ હું હૃદયમઝાર. ગિં સાં ૫
 સાતરાજને હો સાહિબાણ અંતે જઈ વસ્ત્યા,
 શું કરીએ તુમ પ્રીત; ગિં
 નિપટ નિરાગી હો જિનવર તું સહી,
 એ તુમ ખોટી રીત. ગિં સાં ૬
 દિલની જે વાતો હો કિણુને દાખવું,
 શ્રી વાસુપૂજ્ય જિનરાય; ગિં
 ખીણુ એક આવી હો પંડેણ સાંભળો,
 કાંઈ મોહન આવે દાય ગિં સાં ૭

(૧૩) શ્રી વિમલનાથસ્વામી.

શ્રી આનંદધનજીકૃત સ્તવન.

રાગ મલ્હાર, ધડર આંખા આંખલી રે—એ દેશી.

દુઃખ દોહગ ફરે ટળ્યાં રે, સુખ સંપદશું ભેટ;
 ધીંગ ધણી માથે કિયા રે, કુણુ ગંજે નર ખેટ,

વિમલ જિન, હીઠા લોચણ આજ, મારાં સીધ્યાં વાછિત કાજ.

વિમલ જન હીઠાં ૧

ચરણકમળ કમલા' વસે રે, નિમંલ ધિર પદ દેખ;
સમલ અધિર પદ પરિહરી રે, પંકજ પામર પેખ. વિં હીં ૨
સુજ મન તુજ પદ પંકજે રે, લીના શુણ મકરંદ;
રંક ગણે મંહીરધરા રે, ઇંદ અંદ નાગિંદ. વિં હીં ૩
સાહિજ સમરથ તું ધણી રે, પારથો પરમ ઉદાર;
મન-વિશરામી વાલહો રે, આતમચો' આધાર. વિં હીં ૪
દરિયાણુ હીઠે જિન તણુ રે, સંશય ન રહે વેધ;
લેનકર કરહાર પસરંતાં રે, અંધકાર પ્રતિવેધ. વિં હીં ૫
અભિયભરી મૂરતિ રચી રે, ઉપમા ન ઘટે કોય;
શાંત સુધારસ ઝીલવી રે, નિરખત તુમિ ન હોય વિં હીં ૬
એક અરજ સેવક તણી રે, અવધારો જિનદેવ;
કૃપા કરી સુજ હીજીએ રે, આનંદધન પદ સેવ. વિં હીં ૭

શ્રી દેવચંદ્રશ્રુત સ્તવન.

દાસ અરદાસ શી પેરે કરેણ-એ દેશી

વિમલજિન, વિમલતા તાહરીણ, અવર બીજે ન કહાય;
લઘુ નહીં જિમ તિમ લંઘિયેણ, સ્વયંભૂરમણ ન તરાય. વિં ૧
સયલ પુલવી ગિરિ જલ તરુણ, કોઈ તોલે એક હ્રદય;
તેહ પણુ તુજ શુણગણુ લણીણ, ભાખવા નહીં સમરથ. વિં ૨

૧. લક્ષ્મી. ૨. મેરૂ-સુવર્ણચલ જૂમિ. ૩. આત્માનો.

ચૈ-૬

સર્વં પુદ્ગલ નલ ધર્મનાજી, તેમ અધર્મ પ્રદેશ,
 તામ્ર શુભ ધર્મ પત્તજવ અહુજી, તુજ શુભ એક તણો લેશ. વિં ૩
 એમ નિજ ભાવ અનંતનીજી, અસ્તિતા કેટલી થાય;
 નાસ્તિતાસ્વપરપદ અસ્તિતાજી, તુજ સમકાલ સમાય વિં ૪
 તાહરા શુદ્ધ સ્વભાવનેજી, આદરે ધરી બહુ માન;
 તેહને તેહીજ નીપજેજી, એ કોઈ અદ્વિત તાન. વિં ૫
 તુમ પ્રભુ તુમ તારક વિભુજી, તુમ સમો અવર ન કોય;
 તુમ દરિસણ થકી હું તર્યોજી, શુદ્ધ આલંબન હોય. વિં ૬
 પ્રભુ તણી વિમલતા ઓળખીજી, જે કરે ધિર મન સેવ;
 દેવચંદ્ર પદ તે લહેજી, વિમલ આનંદ સ્વયમેવા. વિં ૭

શ્રી યશોવિજયજીકૃત સ્તવન.

નમોરે નમો શ્રી શત્રુંઘ્ય ગિરિવર—એ દેશી.

સેવો ભવિયાં વિમલ જિજ્ઞેસર, હૃદ્દેહા સત્જનન સંગાજી;
 એવા પ્રભુનું દરિશન લેવું, તે આલસમાં ગંગાજી. સેવો ૧
 અવસર પામી આલસ કરશે, તે મૂરખમાં પહેલોજી;
 ભૂખ્યાને જેમ ઘેબર દેતાં, હાથ ન માંડે થેલોજી. સેવો ૨
 ભવ અનંતમા દર્શન દીકું, પ્રભુ એહવા દેખાડેજી;
 વિકટ અંધિ જે પોળ પોળિયો, કર્મ વિવર ઉઘાડેજી; સેવો ૩
 તત્ત્વપ્રીતિકર પાણી પાએ, વિમલાલોકે આંજીજી.
 લોચણ શુરૂ પરમાન્ન દિએ તવ, ભ્રમ નાંખે સર્વિ ભાંજીજી સેવો ૪

બ્રમ ભાગ્યો તપ પ્રભુશુ પ્રેમે, વાત કરું મન ખોલીલ;
સરલ તણે જે હૃદયે આવે, તેહ જણાવે ખોલીલ સેં ૫
શ્રીનયવિજય વિષુધ પય સેવક, વાયક યશ કહે સાચુંલ;
કોડિ કપટ જો કોઈ દિખાવે, તોહિ પ્રભુ વિભુ નવિ રાચુંલ સેં ૬

શ્રી મોહનવિજયજીકૃત સ્તવન.

તે તરીઆ ભાઈ તે તરીઆ—એ દેશી

વિમલચિનંદનું જ્ઞાનવિનોદી, મુખ છળી શશિ અવહૃદ્દેલ;
સુરવર નિરખી રૂપ અનુપમ, હૃદયે નિમેષ ન મેલેલ વિં ૧
વિષ્ણુ વરાહ થઈ ધરે વસુધા, જોહવું કોઈક કહે છેલ;
તો વરાહ લાંછન મિમે પ્રભુને, ચરણ શરણે રહે છેલ વિં ૨
લીલા અકળ લલિત પુરુષોત્તમ, શિવવધૂ રસ લીનોલ;
વેધક સ્વામીથી મિલવું સોદ્ધવું, જે કોઈ ટાળે ક્રીનોલ વિં ૩
પ્રસન્ન થઈ જગનાથ પધાર્યા, મનમંદિર મુજ મુધર્યોલ;
, નટનવલ વિવિધ ગતિ બાણું, ખિલુએકતો લહો મુજરોલ વિં ૪
યોરાશી લખ વેશ હું આણું, કર્મ પ્રવીત પ્રમાણેલ;
અનુભવ દાન દીઓ તો વાડુ, ચેતન કહેા મયાણેલ વિં ૫
જે પ્રભુ ભક્તિ વિમુખ નર જગમે, તે બ્રમ ભૂલ્યા ભટકેલ;
સંગત તેહ ન વિગત લહીએ, પૂલદિકથી ચટકેલ વિં ૬
ક્રીને પ્રસાદ ઉચિત ઠકુરાઈ, સ્વામી અખય ખખનોલ;
રૂપવિષુધનો મોહન પભણે સેવક વિનતિ માનોલ. વિં ૭

(૧૪) શ્રી અનંતનાથસ્વામી.

શ્રી આનંદધનજીકૃત સ્તવન.

ધાર તરવારની સોદ્ધાદ્ધી, દોદ્ધાદ્ધી,
 ચૌદમા જિનતણી ચરણ સેવા;
 ધાર પર નાચતા દેખ બાજીગરા,
 સેવના-ધાર પર ન રહે દેવા ધાર૦ ૧
 એક કહે સેવીએ વિવિધ કિરિયા કરી,
 ફલ અનેકાંત લોચન ન દેખે;
 ફલ અનેકાંત કિરિયા કરી બાપડા,
 રડવડે ચાર ગતિ માંહિ લેખે ધાર૦ ૨
 ગચ્છના લેહ બહુ નયણ નિહાળતા,
 તત્તવની વાત કરતાં ન લાજે;
 ઉદર-ભરણાદિ નિજ કાજ કરતા થકા,
 મોહ નડિયા કલિકાલ રાજે. ધાર૦ ૩
 વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર જૂઠો કહ્યો,
 વચન સાપેક્ષ વ્યવહાર સાચો;
 વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર સંસાર ફલ,
 સાંભળી આદરી કાંઈ રાચો. ધાર૦ ૪
 દેવગુરુ ધર્મની શુદ્ધિ કહો કિમ રહે,
 કિમ રહે શુદ્ધ શ્રદ્ધા ન આણો;
 શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વિષુ સર્વ કિરિયા કરી,
 છારપર લીપણું તેહ જાણો. ધાર૦ ૫

પાપ નહીં કોઈ ઉત્સૂત્ર ભાષણુ જિજ્ઞૈ,
 ધર્મ નહીં કોઈ જગ સૂત્ર સરિખો;
 સૂત્ર અનુસાર જે ભવિક કિરિયા કરે,
 તેહતું શુદ્ધ ચારિત્ર પરીખો -ધાર૦ ૬
 એહ ઉપદેશનો સાર સંક્ષેપથી,
 જે નરા ચિત્તમે નિત્ય ધ્યાવે;
 તે નરા કિલ્લે બહુ કાળ સુખ અનુભવી,
 નિયત આનંદધનરાજ પાવે ધાર૦ ૭

શ્રી દેવચંદ્રભૂકૃત રતવન.

દીઠી હો પ્રભુ દીઠી જગગુરુ દુઃખ—એ દેશી
 મૂરતિ હો પ્રભુ, મૂરતિ અનંત જિણુંદ,
 તાહરી હો પ્રભુ, તાહરી મુજ નયણે વસીલ;
 સમતા હો પ્રભુ, સમતા રમનો કંદ,
 સહેજે હો પ્રભુ, સહેજે અનુભવ રસ લસીલ. ૧
 ભવદવ હો પ્રભુ, ભવદવતાપિત ભવ,
 તેહને હો પ્રભુ, તેહને અમૃતધન સમીલ;
 મિથ્યા હો પ્રભુ, મિથ્યા વિપની ખીવ,^૧
 હરવા હો પ્રભુ, હરવા જાગુદિર મન રમીલ. ૨

૧. મૂર્ખા ૨. સર્પ વિપદરણ મંત્ર.

ભાવ હો પ્રભુ, ભાવ ચિંતામણિ એહ,
 આતમ હો પ્રભુ, આતમ સંપત્તિ આપવાણ;
 એહિજ હો પ્રભુ, એહિજ શિવસુખગેહ,
 તત્ત્વ હો પ્રભુ, તત્ત્વાલંબન થાપવાણ ૩
 જાયે હો પ્રભુ, જાયે આશ્રવચાલ,
 દીઠે હો પ્રભુ, દીઠે સંવરતા વધેણ;
 રત્ન હો પ્રભુ, રત્નત્રયી શુભમાલ,
 અધ્યાતમ હો પ્રભુ, અધ્યાતમ સાધન સધેણ. ૪
 મીઠી હો પ્રભુ, મીઠી સૂરત તુજ,
 દીઠી હો પ્રભુ, દીઠી રુચિ બહુ માનથીણ;
 તુજ શુભ હો પ્રભુ, તુજ શુભ ભાસન યુક્ત,
 સેવે હો પ્રભુ, સેવે તસુ ભવ-ભય નથીણ. ૫
 નામે હો પ્રભુ, નામે અદ્ભુત રંગ,
 ઠવણા હો પ્રભુ, ઠવણા દીઠે ઉદ્ધસેણ;
 શુભ આસ્વાદ હો પ્રભુ, શુભ આસ્વાદ અભંગ,
 તન્મય હો પ્રભુ, તન્મયતાએ જે ધસેણ. ૬
 શુભ અનંત હો પ્રભુ, શુભ અનંતનો વૃંદ,
 નાથ હો પ્રભુ, નાથ અનંતને આદરેણ;
 દેવચંદ્ર હો પ્રભુ, દેવચંદ્રને આનંદ,
 પરમ હો પ્રભુ, પરમ મહોદય તે વરેણ. ૭

શ્રી યશોવિજયશુકૃત સ્તવન.

સાહેલડિયાં—એ દેશી.

શ્રી અનંત જિનશું કરો, સાહેલડિયાં,
ચોળ મજાકનો રંગ દે, શુભ વેલડિયાં;
સાચો રંગ તે ધર્મનો સાહેલડિયાં,
ખીએ રંગ પતંગ દે, શુભ વેલડિયાં. ૧

ધર્મ રંગ જીરણ નહીં સાં દેહ તે જીરણ થાય દે. શુ ૦
સોનું તે વિષસે નહીં સાં ઘાટ ઘઠામણ બાય દે. શુ ૦ ૨
ત્રાંબુ જે રસવેધિયુ સાં તે હોય બાચું^૧ હેમ દે. શુ ૦
ફરી ત્રાંબુ તે નવિહુએ સાં એહવો જગજુર પ્રેમ દે. શુ ૦ ૩
ઉત્તમ શુભઅનુરાગથી સાં લહીએ ઉત્તમ ઠામ દે. શુ ૦
ઉત્તમ નિજ મહિમા વધે સાં હીપે ઉત્તમ ધામ દે. શુ ૦ ૪
ઉદકભિંદુસાયર ભલ્યોસાં જિમહોય અક્ષય અભંગ દે. શુ ૦
વાચકયશ કહે પ્રભુશુભ સાં તિમ સુખ પ્રેમ પ્રસંગ દે. શુ ૦ ૫

શ્રી મોહનવિજયશુકૃત સ્તવન.

વીર સુષો મોરી વિનતિ—એ દેશી.

અનંત જિણુંદશું વિનતિ, મેં તો કીધી હો ત્રિકરણથી આજ;
મિલતા નિજ સાહેબ ભણી, કુણ આણે હો મૂરખ મન લાજ અં ૧

૧. ખરેખરું સાચું.

સુખ પંકજ મન મધુકરુ, રહ્યો હુખ્યો હો ગુહ્યજ્ઞાને દીન;
 હરિહર આવળ દૂલ જ્યો, તેજ્યો હો કેમ ચિત્ત હોવેપ્રીલુ^૧ અં ૨
 લવ દરિયો દરિયો તર્યો, પણ કોઈ હો અનસરિયો ન દ્વીપ;
 હવે મન પ્રવહલુ માહરું, તુમ પદ લેટે હો મેં રાખ્યું છીપ. અં ૩
 અંતરજાતી મિલે થકે, ફળે માહરો હો સહી કરીને લાગ્ય;
 હવે વાહી^૨ જાવા તણો, નથી પ્રભુલુ હો કોઈ ઇહાં લાગ. અં ૪
 પલ્લવગ્રહી રહ લેઈશું, નહિ મેળો^૩ હો જ્યારે તમે મીટ;
 આતમ અવરેલો થઈ, કીમ ઉવેટે હો કરારી છીટ. અં ૫
 નાચકે નિજ નિવાળજે, હવે લાલજે હો કરતાં રસલુંટ;
 અધ્યાતમ પદ આપવા, કાંઈ નહિપડે હો અન્નને ખૂટ. અં ૬
 જિમ તુમે તર્યાતિમ તારલો, શું બેસે હો તમને કાંઈ દામ;
 નહીં તારો તો મુજને, કિમ તુમચું^૪ હો તારક કહેયો નામ. અં ૭
 હું તો નિજ રૂપસ્થથી, રહું હોઈ હો અહર્નિશ અનુકૂળ;
 ચરણ તણ જઈએ દીડાં, છે માહરી હો વાતલવીનો મૂલ. અં ૮
 અધ્યાપદ પદ કિમ કરે, અન્ય તીરથ હો જાશે જિમ હેડ;
 મોહન કેડ કવિ રૂપનો, વિના ઉપશ્રમ હો નવિ મૂકું કેડ. અં ૯

[૨]

આદિ પુન્ય એ આદિ—એ દેશી.

અનંત નિલુદ અવધારીએ, ચેવકની અરહાન્ત જિવલુ;
 અનંત અનંત શુભ તુમ તણા, ત્રાસરે ત્રાસોત્રાસ. જિં ૧

૧. પ્રીતિવાણું. ૨. સંગી જવાની. ૩. મેળવો. ૪. તમારું.

સુરમણિ સમ તુમ સેવના, પામીએ પુન્ય પંડુર; જિં
કિમ પ્રમાદતણે વશે, મૂકું અધખીણુ દ્વર. જિં અં ૨
ભક્તિ ભુક્તિ મનમેં વસો, મનરંજન મહારાજ; જિં
સેવકની તુમને અછે, બાંહાં અઘ્યાની લાજ. જિં અં ૩
શું મીઠા ધીઠા લીએ, તેહનો નહીં હું દાસ; જિં
સાથે સેવક સંભવી, કીએ જ્ઞાનપ્રકાશ. જિં અં ૪
'ણુને શું કહેવું ધણું, એક વચન મેળાય; જિં
તોહન કહે કવિ રૂપનો, ભક્તિ મધુર જિમ દ્રાખ. જિં અં ૫

(૧૫) શ્રી ધર્મનાથસ્વામી.

શ્રી આનંદધનશુકૃત સ્તવન.

રાગ ગોડી સારંગ, ટેથી રચિયાની.

ધર્મ જિનેસર ગાઈ રંગશું, ભંગ મ પડ્યો હો પ્રીત; જિનેસર
ખીએ મન મંદિર આણું નહી, એ અમ કુલવટ રીત. જિં ધૃ ૧
ધરમ ધરમ કરતો જગ સહુ કિરે, ધરમ ન ભણ્યો હો મર્મ; જિં
ધરમ જિનેસર ચરણ અઘ્યા પછી, કોઈન ગાયે હોકર્મ. જિં ધૃ ૨
પ્રવચન અંજન ને સદ્ગુરુ કરે, દેખે પરમ નિધાન; જિં
હૃદય નયણ નિહાલે જગધણી, મહિમા મેરુ સમાન જિં ધૃ ૩
દોહત દોહત દોહત દોહિયો, જેતી મનની રે દોહ; જિં
પ્રેમ પ્રતીત વિચારો હુંકરી, શુરુગમ લેને રે ભોહ. જિં ધૃ ૪
એક પખી કેમ પ્રીતિ વરે પડે, જલથ મિલ્યા હુએ સંધિ; જિં
હું રાગી હું મોહો દંદિયો, તું નિરાગી નિરખંધ. જિં ધૃ ૫

પરમ નિધાન પ્રગટ મુખ આગળે, જગત ઉદ્ધંધી હો જાય; જિં
જ્યોતિ વિના જુઓ જગદીશની, અંધોઅંધ પલાય. જિં ૫૦ ૬
નિર્મલ શુભ મણિ રોહણ ભૂધરા, મુનિજન માનસ હંસ; જિં
ધન્ય તે નગરી ધન્ય વેલા ઘડી, માતપિતા કુલ વંશ. જિં ૫૦ ૭
મન મધુકર વર કરજોડી કહે, પદ્મજા' નિકટ નિવાસ; જિં
ઘનનામી આનંદધન સાંભળો, એ સેવક અરહાસ. જિં ૫૦ ૮

‘શ્રી દેવચંદ્રશ્રુત સ્તવન.

ધર્મ જગનાથનો ધર્મ શુચિ ગાઘરો,
આપણો આતમા તેહવે ભાવિયે;
ભતિ જસુ એકતા તેહ પલટે નહીં,
શુદ્ધ શુભ પજજવા વસ્તુ સત્તામયી. ૧
નિત્ય નિરવયવ વળી એક અક્રિયપણે;
સર્વ ગત તેહ સામાન્ય ભાવે ભણે;
તેહથી ઇતર સાવયવ વિશેષતા,
વ્યક્તિ ભેદે પડે જેહની ભેદતા. ૨
એકતા પિંડને નિત્ય અવિનાશતા,
અસ્તિ નિજ ઋદ્ધિથી કાર્યગત ભેદતા;
ભાવ શ્રુત ગમ્ય અભિલાષ્ય અનંતતા,
ભવ્ય પર્યાયની જે પરાવર્તિતા. ૩
ક્ષેત્ર શુભ ભાવ અવિભાગ અનૈકતા,
નાશ ઉત્પાદ અનિત્ય પરનાસ્તિતા;

ચૈત્યવંદન-ગોવીંદી

ક્ષેત્ર વ્યાખ્યાતવ અભેદ અવકાશવ્યતા,
 વસ્તુ તે રૂપથી નિયત અભવ્યતા. ૪

ધર્મ પ્રાગ્ભાવતા સકળ ગુણ શુદ્ધતા,
 લોગ્યતા કર્તૃતા રમણ પરિણામતા;
 શુદ્ધ સ્વપ્રદેશતા તત્ત્વ ચૈતન્યતા,
 વ્યાખ્યા-વ્યાપક તથા ગ્રાહ્ય ગ્રાહક ગતા. ૫

સંગ પરિહારથી સ્વામી નિજ પદ બહુ,
 શુદ્ધ આત્મિક આનંદ પદ સંગ્રહુ;
 જહવિ પરભાવથી હું ભયોદધિ વસ્યો,
 પરતણો સંગ સંસારતાએ અસ્યો. ૬

તહવિ સત્તાગુણે જીવ એ નિર્મલો,
 અન્ય સંસ્લેષ નિમ સ્ફટિક નવિ શામલો;
 જે પરોપાધિથી હૃદય પરિણતિ ગ્રહી,
 ભાવ તાદાત્મ્યમાં માહરૂં તે નહીં. ૭

તિથે પરમાત્મપ્રભુ-ભક્તિરંગી થઈ,
 શુદ્ધ કારણ રસે તત્ત્વ પરિણતિમયી;
 આત્મગ્રાહક થયે તજે પરગ્રહણતા,
 તત્ત્વ લોગી થયે ટળે પરલોગ્યતા. ૮

શુદ્ધ નિઃપ્રયાસ નિજભાવલોગી થઈ,
 આત્મક્ષેત્રે નહીં અન્ય રક્ષણ તદા;
 એક અસહાય નિઃસંગ નિર્દોષતા,
 શક્તિ ઉત્સર્ગની હોય સહુ વ્યક્તતા. ૯

તેણે મુજ આતમા તુજ થકી નીપજે,
 માહરી સંપદા સકળ મુજ સંપજે;
 તિણે મનમંદિરે ધર્મ પ્રભુ ધ્યાઈએ,
 પરમ દેવચંદ્ર નિજ સિદ્ધિ સુખ પાઈએ. ૧૦

શ્રી યશોવિજયજીકૃત સ્તવન.

એડે ભાર ધણો છે રાજ, વાતો કેમ કરો છો—એ દેશી.

થાશું^૧ પ્રેમ બન્યો છે રાજ, નિર્વહેશો તો લેજે;
 મેં રાત્રી પ્રભુ થે^૨ છો નિરાગી, અણબુગતે હોય હાંસી;
 એક પખો જે નેહ નિર્વહેવો, તેહ માંકી^૩ સાબારી. થાશું^૦
 નિરાગી સેવે કાંઈ હોવે,^૪ ઈમ મનમેં નવિ આણું;
 ફળે અચેતન પણુ જમ મુરમણિ, તિમ તુમ ભક્તિ પ્રમાણું. થાશું^૦
 ચંદન શીતલતા ઉપજાવે, અગ્નિ તે શીત મિટાવે;
 સેવકનાં તિમ હુખ ગમાવે, પ્રભુગુણ પ્રેમ સ્વભાવે. થા^૦
 વ્યસન^૫ ઉદય જે જલધિ અનુહરે, શશિને તેજ સંબંધે;
 અણસંબંધે કુમુદ અનુહરે, શુદ્ધ સ્વભાવ પ્રબંધે
 દેવ અનેરા તુમથી છોટા, થેં જગમેં અધિકેરા;
 યશ કહે ધર્મ જિનેશ્વર થાશું, દિલ માન્યા હે મેરા પ

૧. થાશું—તમારી સાથે. ૨. થેં—તમે. ૩. માંકી—મારી
 (મારવાડી). ૪. શું થાય ? ૫. કષ્ટ (અસ્ત)

શ્રી મોહનવિજયભૂત સ્તવન.

હરિ મારા જીવનનાનો લટકો દહાડા ચારજો—એ દેશી.

હાં રે મારે ધર્મજિજ્ઞાસુ^૧ લાગી પ્રભુ પ્રીતજો,
જીવલડો લલચાણો જિનજીની ઓળજો રે લો;
હા રે મુને થાશે કોઈક સમયે પ્રભુ મુપસન્ન જો,
વાતલડી તવ થાશે મારી સર્વી વજોરે લો. ૧

હાં રે પ્રભુ દુર્જનનો લલેચો^૨ મારો નાથ જો,
ઓળવશે નહીં કયાં રે કીધી ચાકરી રે લો,
મારે મારા સ્વામી સરખો કુણ છે દુનિયામાંહી જો,
જઈએ રે જિમ તેહને ઘર આશા કરી રે લો. ૨

હાં રે જસ સેવા સેતી^૩ સ્વામીની નહીં સિદ્ધ^૨ જો,
ઠાલી રે શી કરવી તેહથી ગોઠડી રે લો;
હા રે કાંઈ જુઠું^૩ ખાય તે મીઠાઈને માટે જો,
મંછ રે પરમારથ વિષુ નહીં પ્રીતડી રે લો. ૩

હાં રે પ્રભુ અંતરજામી જીવન પ્રાણાધાર જો,
વાથો રે નવી જાણ્યો કળિયુગ વાયરો રે લો;
હાં રે પ્રભુ, લાયક નાયક ભક્ત વચ્છલ ભગવંત જો,
વારુ રે શુભ કેરા સાહિબ સાયરુ રે લો. ૪

હાં રે પ્રભુ લાગી મુજને તાહરી માયા જોર જો,
અળગા રે રહેવાથી હોય ઓસાંગલો રે લો;

૧. સેવાથી. ૨ સિદ્ધિ. ૩. એકું.

હાં રે કુણુ જાણે અંતરગતિની વિણુ મહારાજ જો,
 હેજે રે હસી જોલો છંડી આમળો રે લો ૫
 હાં રે તારે મુખને મટકે અટક્યું મારું મન જો,
 આંખલડી અણીઆળી કામણુગારડી રે લો;
 હાં રે મારા નયણુ લપટ જોવે ખિણુખિણુ તુજ જો,
 રાતે રે પ્રભુરૂપે ન રહે વારિયાં રે લો. ૬
 હાં રે પ્રભુ અલગા તો પણ જાણજો કરીને હજૂર જો,
 તાહરી રે ખલિહારી હું જાઉં વારણે રે લો;
 હાં રે કવિ રૂપ વિખુધનો મોહન કરે અરદાસ જો,
 ગિરુઆથી મન આણી ઉલટ અતિ ઘણો રે લો. ૭

(૧૬) શ્રી શાંતિનાથસ્વામી.

શ્રી ઓનંદધનશુક્રેત સ્તવન.

રાગ મહાર. ચતુર ચોમાસું પગિછમી—એ દેશી.

શાંતિ જિન એક મુજ વિનતિ, સુણો ત્રિભુવનરાય રે,
 શાંતિસ્વરૂપ કિમ જાણીએ, કહો મન કેમ પરખાય રે. શાંતિ ૧
 ધન્ય તું આતમ જેહને, એહવો પ્રશ્ન અવકાશ રે,
 ધીરજ મન ધરી સાંભળો, કહું શાંતિ પ્રતિભાસ રે. શાંતિ ૨
 ભાવ અવિશુદ્ધ સુવિશુદ્ધ જે, કહ્યા જિનવર કેવ રે,
 તે તેમ અવિતથ સદેહે, પ્રથમ એ શાંતિપદ સેવ રે. શાંતિ ૩
 આગમધર ગુરુ સમકિતી, કિરિયા સંવર સાર રે,
 સંપ્રદાયી અવંચક સદા, શુચિ અનુભવ આધાર રે. શાંતિ ૪

શુદ્ધ આલંબન આદરે, તથા અવર જંભાલ રે,
 ૧ મસી વૃત્તિ સવિ પરિહરી, ભજે સાત્ત્વિકી શાલ રે શાંતિ ૫
 લલ વિસંવાદ જેહમાં નહીં, શબ્દ તે અર્થ સમંધી રે,
 સકલ નયવાદ બ્યાપી રહ્યો, તે શિવસાધન સંધિ રે. શાંતિ ૬
 વિધિ પ્રતિષેધ કરી આતમા, પદારથ અવિરોધ રે,
 અહંભુવિધિ મહાજને પરિગ્રહ્યો, ઇશ્યો આગમે યોધ રે. શાંતિ ૭
 હુષ્ટ જન સંગતિ પરિહરી, ભજે સુચરુ સંતાન રે,
 ભોગ સામશ્ચર્ય ચિત્ત ભાવ જે, ધરે મુક્તિ નિદાન રે શાંતિ ૮
 માન અપમાન ચિત્ત સમ ગણે, સમ ગણે કનક પાપાણુ રે,
 વંદક નિંદક સમ ગણે, ધર્યો હોયે તું અણુ રે શાંતિ ૯
 સર્વ જગજંતુને સમ ગણે, સમ ગણે તૃણ મણિ ભાવ રે,
 મુક્તિ સંસાર બેહુ સમ ગણે, મુણે ભજવલનિધિનાવ રે. શાંતિ ૧૦
 આપણો આતમભાવ જે, એક ચેતન આધાર રે,
 અવરસવિ સાથ સંયોગથી, એહ નિજ પરિકર સાર રે. શાંતિ ૧૧
 પ્રભુ મુખથી એમં સાંભળી, કહે આતમરામ રે,
 તાહરે હરિશને નિસ્તર્યો, મુજ સિદ્ધા સવિ કામ રે. શાંતિ ૧૨
 અહો અહો હું મુજને કહું, નમો મુજ નમો મુજ રે,
 અમિત ક્ષણ દાન દાતારની, જેહની ભેટ થઇ તુજ રે. શાંતિ ૧૩
 શાંતિ સ્વરૂપ સંજ્ઞેપથી, કહ્યો નિજ પરરૂપ રે,
 આગમમાંહે વિસ્તર ઘણો, કહ્યો શાંતિજિન ભૂપ રે. શાંતિ ૧૪
 શાંતિ સ્વરૂપ એમ ભાવશે, ધરી શુદ્ધ પ્રણિધાન રે,
 આનંદધનપદ પામશે, તે લહેશે બહુ માન રે. શાંતિ ૧૫

શ્રી દેવચંદ્રજીકૃત સ્તવન.

માલા કિહાં છે રે—દેશી.

જગત દિવાકર જગત કૃપાનિધિ,
વાહલા મારા સમવસરણુમાં બેઠા રે;
અઉમુખ અઉવિહુ ધર્મ પ્રકાશે, તે મેં નયણે હીઠા રે.
ભવિક જન હરખો રે, નિરખી શાંતિનિષ્ઠંદ. ભ૦
ઉપશમ રસનો કંઠ, નહિ ઇણ સરખો રે. એ આંકણી. ૧
પ્રતિહારજ અતિશય શોભા વાં તે તો કહિય ન જાવે રે;
ધૂક^૧ બાલકથી રવિકરભરનું વણું ન કેણિપરે થાવે રે. ભ૦ ૨
વાણિ ગુણ પાંત્રીશ અનોપમ વાં અવિસંવાદ સરૂપે રે;
ભવદુઃખવારણ શિવસુખકારણ, શુદ્ધો ધર્મ પ્રરૂપે રે. ભ૦ ૩
દક્ષિણ પશ્ચિમ ઉત્તર દિશિ મુખ વાં ઇવણા જિન ઉપગારી રે;
તસુ આલંબન લહિય અનેક, તિહાં થયા સમકિતધારી રે. ભ૦ ૪
પદ નય કારજરૂપે ઇવણા વાં સગ નય કારણ ઠાણી રે;
નિમિત્ત સમાન થાપના જિનજી, એ આગમની વાણી રે. ભ૦ ૫
સાધક તિન નિશ્ણેપા મુખ્ય વાં જે વિણુ ભાવ ન લહિયે રે;
ઉપકારી દુગ ભાખે ભાખ્યા, ભાવ વંદકનો ગ્રહીએ રે. ભ૦ ૬
ઇવણા સમવસરણુ જિન સેતી વાં જો અભેદતા વાધી રે;
એ આતમના સ્વસ્વભાવ ગુણ, વ્યક્ત યોગ્યતા સાધી રે. ભ૦ ૭
ભલું થયું મે પ્રભુ ગુણ ગાયા વાં રસનાનો ક્ષણ લીધો રે;
દેવચંદ્ર કહે મહારા મનનો, સકલ મનોરથ સીધો રે. ભ૦ ૮

શ્રી યશોવિજયભૂકૃત સ્તવન.

રણો આવાસ કુવાર —એ દેશી.

ધન્ય દિન વેલા, ધન્ય ઘડી તેહ,
 અચિરાદેા નંદન જિન જદિ ભેટશુંભ;
 લહિશું રે સુખ દેખી સુખચંદ,
 વિરહ વ્યથાનાં દુઃખ સવિ મેટશુંભ. ૧
 બહુયો રે જેણે તુજ શુભ લેશ,
 ખીભ રે રસ તેહને મન નવિ ગમેભ;
 ચાખ્યો રે જેણે અખી લવલેશ,
 બાકસ ભુકસ તસ ન રુચે કિમેભ. ૨
 તુજ સમકિતરસસ્વાદનો બાણ,
 પાપ કુભકતે બહુ દિન સેવિયુભ;
 સેવે ને કર્મને યોગે તોહિ,
 વાંછે તે સમકિત અમૃત ધુરિ લિખ્યુભ. ૩
 તાહડું ધ્યાન તે સમકિતરૂપ,
 તેહીજ જ્ઞાન ને ચારિત્ર તેજ છે ભ;
 તેહથી રે બાચે સઘલાં પાપ,
 ધ્યાતા રે ધ્યેયસ્વરૂપ હોયે પછેભ. ૪
 દેખી રે અદ્ભુત તાહડું રૂપ,
 અચરિજ ભવિક અરૂપી પદ વરેભ;
 તાહરી ગતિ તું બાણે હો દેવ,
 સ્મરણુ મનન તે વાચક યશ કરેભ. ૫

શ્રી મોહનવિજયજીકૃત સ્તવન.

સોળમા શ્રી જિનરાજ ઓળગ સુણો અમતણી લલના,
 ભગતથી એવડી કેમ કરો છો લોળામણી લલના;
 ચરણે વિળગ્યે જેહ આવીને થઈ ખરો લં
 નિપટ તેહથી કોણ રાખે રસ આંતરો લં ૧
 મેં તુજ કારણ સ્વામી ઉવેખ્યા સુર ઘણા લં
 માહરી દિશાથી મેં તો ન રાખી કાંઈ મણા લં
 તો તુમે મુજથી કેમ અપૂઠા? થઈ રહો લં
 ચૂક હોવે જો કોઈ સુખે મુખથી કહો લં ૨
 તુજથી અવર ન કોય અધિક જગતિ તમે લં
 જેહથી ચિત્તની વૃત્તિ એકાંગી જઈ મળે લં
 દિને દરિશન વાર ઘણી ન લગાવીએ લં
 વાતલડી અતિ મીઠી તે કિમ વિરભાવીએ લં ૩
 તું જો જળ તો હું કમળ, કમળ તો હું વાસના લં
 વાસના તો હું ભ્રમર ન મૂકું ઉપાસના લં
 તું છોડે પણ હું કેમ છોડું? તુજ ભણી લં
 લોકોત્તર કોઈ પ્રીત આવી તુજથી બની લં ૪
 ધુરથી શાને સમકિત દઈને લોળવ્યો લં
 હવે કેમ જાઉં ખોટે દિલાસે ઓળવ્યો? લં
 ભણી ખાસો દાસ વિમાસો છો દીશું? લં
 અમે પણ ખીજમત માંહી કે ખોટા કિમ થશું? લં ૫

બીજી ખોટી વાતે અમે રાત્રું નહીં લાં
મેં તુજ આગળ માહરી મનવાળી કહી લાં
પૂરણ રાખો પ્રેમ વિમાસો શું તમે ? લાં
અવસર લહી એકાંત વિનવીએ છીએ અમે લાં ૬,
અંતરજામી ફવામી અચિરાનંદના લાં
શાંતિકરણ શ્રી શાંતિજી માનજો વંદના લાં
તુજ સ્તવનાથી તનમન આનંદ ઉપન્યો લાં
કહે મોહન મન રંગ સુપંકિત રૂપનો લાં ૭

[૨]

રાગ સારંગ

શાંતિજિણુંદ મહારાજ, જગતશુદ્ધ, શાંતિજિણુંદ મહારાજ;
અચિરાનંદન લલિમનરંજન, શુણ્ણિધિ ગરીબનિવાજ. જાં ૧
ગર્ભ થકી જિણે છતિ^૧ નિવારી, હરખિત સુરનર કોડી;
જનમ થયે ચોસઠ ઇદ્રાદિક, પદ પ્રણયે કરજોડી. જાં ૨
મૃગલંછન લલિક તુષ ગંજન, કંચનવાન શરીર;
પંચમ નાણી પંચમ ચક્રી, સોળસમે જિન ધીર. જાં ૩
રતનજડિત ભૂષણ અતિ સુંદર, આગી અંગ ઉદાર;
અતિ ઉછરંગ ભાગતિ નૌતન ગતિ, ઉપશમ રસ દાતાર. જાં ૪
કરુણાનિધિ ભગવાન કૃપા કર, અનુભવ ઉદિત આવાસ;
રૂપ વિષુધનો મોહન પલણે, દીજે જ્ઞાન વિલાસ. જાં ૫

૧. સાત પ્રકારની છતિ-ઉપદ્રવ.

(૧૭) શ્રી કુંથુનાથસ્વામી

શ્રી આનંદધનજીકૃત રતવન.

રાગ ગુજરી

અંબર દે હો મોરારી, હમારો—એ દેશી.

મનડું કિમ હિ ન બાળે હો, કુંથુજિન મનડું કિમ હિ ન બાળે;
 જિમજિમ જતન કરીને રાખું, તિમતિમ અલગું બાળે હો. કું' ૦ ૧
 રજની વાસર વસતિ ઉજજડ, ગયણ પાયાલે બાય;
 સાપ ખાયને મુખડું થોથું,^૧ એહ ઉખાણો ન્યાય હો. કું' ૦ ૨
 સુકિતતણા અભિલાષી તપિયા, જ્ઞાનને ધ્યાન અબ્યાસે,
 વયરીડું કાંઈ એહવું ચિંતે, નાખે અવલે પાસે હો. કું' ૦ ૩
 આગમ આગમધરને હાથે, નાવે કિણુવિધ આંકું;
 કિહા કણે જો હઠ કરી હટકું તો, વ્યાલતણીપરે વાંકું હો. કું' ૦ ૪
 એ ઠગ કહું તો ઠગતું ન દેખું, શાહુકાર પણ નાંહી;
 સર્વ માંહી ને સહુથી અલગું, એ અચરિજ મન માંહી હો. કું' ૦ ૫
 જે જે કહું તે કાન ન ધારે, આપ મતે રહે.કાલો;
 સુરનર પંડિતજન સમજાવે, સમજે ન માહરો સાલો.^૨ હો. કું' ૦ ૬
 એ જાણ્યુ એ લિંગ નપુંસક, સકલ મરદને ઠેલે,
 બીજી વાતે સમર્થ છે નર, એહને કોઈ ન જોલે હો. કું' ૦ ૭
 મન સાધ્યુ તેણે સધળું સાધ્યું એહ વાત નહિ ખોટી;
 એમ કહે સાધ્યુ તે નવિ માનું, એ કહી વાત છે મોટી હો. કું' ૦ ૮

૧. ખાલી. ૨. કુમતિ જીનો ભાઈ.

મનહું દુરારાધ્ય તે' વશ આણ્યું, આગમથી મતિ આણ્યું;
આનંદધન પ્રભુ માહડું આણે, તો સાચું કરી જાણું હો. કું' ૬

— 3232

શ્રી દેવચંદ્રશ્ચક્રીત સ્તવન.

ચરમ જિનેસર—એ દેશી.

સમવસરણુ બેસી કરી રે, બારહ પરબદ્ધમાંહે;
વસ્તુ સ્વરૂપ પ્રકાશતા રે, ઠરુણાકર જગનાહો રે કું'થુજિનેસરુ ૧
નિર્મલ તુજ સુખ વાણી રે, જે શ્રવણે સુણે;
તેડિજ શુદ્ધ મણિ ખાણી રે. કું' ૨

શુભ પર્ચાય અનંતતા રે, વળી સ્વભાવ અગાહ;
નય ગમ ભંગ નિક્ષેપના રે, હેયાદેય પ્રવાહો રે કું' ૩
કું'થુનાથ પ્રભુ દેશના રે, સાધન સાધક સિદ્ધિ;
ગૌણુ મુખ્યતા વચનમા રે, જ્ઞાન તે સકલ સમૃદ્ધિ રે. કું' ૪
વસ્તુ અનંત સ્વભાવ છે રે, અનંત કથક તસુ નામો;
ગ્રાહક અવસર બોધથી રે, કહેવે અપિંત કામો રે. કું' ૫
શેષ અનપિંત ધર્મને રે, સાપેક્ષ શ્રદ્ધાબોધ;
ઉભય રહિત ભાસન હુવે રે, પ્રગટે કેવલ બોધ રે કું' ૬
છતિ પરિણતિ શુભવર્તના રે, ભાસન ભોગ આનંદ;
સમકાળે પ્રભુ તાહરે રે, રમ્યરમણુ શુભવૃદ્ધો રે કું' ૭
નિજ ભાવે સીધ અસ્તિતા રે, પરનાસ્તિત્વ સ્વભાવ;
અસ્તિપણે તે નાસ્તિતા રે, સીધ^૧ તે ઉભય સ્વભાવો રે કું' ૮

૧ કંથચિત્.

અસ્તિભાવ જે આપણો ૩, રુચિ વૈરાગ્ય સમેત;
 પ્રભુ સન્મુખ વંદન કરી રે, માગીશ આતમ હેત રે. કું' ૮
 અસ્તિ સ્વભાવ રુચિ થઈ રે, ધ્યાતો અસ્તિ સ્વભાવ;
 દેવચંદ્ર પદ તે લહે રે, પરમાનંદ જમાવો રે. કું' ૯

શ્રી યશોવિજયજીકૃત સ્તવન.

સાહેલાં હે—એ દેશી.

ગાહેલાંહે કુંથુ જિનેશ્વર દેવ, રત્ન દીપક અતિ દીપતો હો લાલ;
 સાં મુજ મન મંદિર માહી, આવેજો અરિભલ જીપતો હો લાલ. ૧
 સાં મિટે તો મોહઅંધાર, અદુઃખ તેજે જળહળે હો લાલ;
 સાં ધુમકધાયન રેખ, ચરણ ચિત્રામણુ નવિ ચલે હો લાલ. ૨
 સાં પાત્ર કરે નહિ હેઠ, સૂરજ તેજે નવિ છિપે હો લાલ;
 સાં સર્વ તેજનું તેજ, પહેલાથી વાધે પછે હો લાલ. ૩
 સાં જેહ ન મરુતને ગમ્ય, ચંચલતા જે નવિ લહે હો લાલ;
 સાં જેહ સદા છે રમ્ય, પુષ્ટ ગુણે નવિ કૃશ રહે હો લાલ. ૪
 સાં પુદ્ગલ તેલ ન ખેપી, જેહ ન શુદ્ધ દશાર દહે હો લાલ;
 સાં શ્રી ન વિજય સુશિષ્ય, વાચક યશ ઇણિપેરે કહે હો લાલ. ૫

શ્રી મોહનવિજયજીકૃત સ્તવન.

ચ દનરી કટકી ભરી—એ દેશી.

કુંથુ જિણુંદકરુણા કરો, જાણી પોતાનો દાસ; સાહિબા મોરા;
 શું જાણી અલગા રહ્યા? જાણ્યું કે આવશે પાસ. સાં ૧

૧ ક્ષેપન કરવાપણું. ૨. દોવેટ.

અજળ રંગીલા પ્યારા, અકળ અલક્ષ્મી ન્યારા,
પરમ સરુનેહી માહરી વિનંતિ. એ આંકણી.
અંતરબદ્ધ વાલહા, જોવો મીટ મિલાય; સાં
ખિણુ મ હસો ખિણુમાં હસો,

ઇમ પ્રીતનિવાહો કિમ થાય ? સાં અં ૨
રૂપી હો તો પાલવ બ્રહ્મ; અરૂપીને શું કહેવાય; સાં
કાન માંડયા વિના વારતા, કહોનેજી કેમ બકાય ? સાં અં ૩
દેવ ઘણા દુનિયામાંય છે, પણ હીલ મેળો નવિ થાય; સાં
જિણુ ગામે જાણું નહીં, તે વાટ કહો શું પુછાય ? સાં અં ૪
મુજ મન અંતર મુહૂર્તનો, મેં બ્રહ્મો ચપળતા દાવ; સાં
પ્રીતિ સમે તો જુઓ કહો, એ તો સ્વામી સ્વભાવ સાં અં ૫
અંતર રથો મળીયાં પછે, નવી મળીએ પ્રભુ મૂલ; સાં
કુમયા કિમ કરવી ઘટે, જે થયો નિજ અનુકૂળ ? સાં અં ૬
જાગી હવે અનુભવ દયા, લાગી પ્રભુ શું પ્રીત; સાં
રૂપવિજય કવિરાયનો, કહે મોહન રસરીત. સાં અં ૭

[૨]

જાદવપતિ તોરણ આળ્યા—એ દેશી

મુજ અરજ મુણો મુજ પ્યારા,
સાચી લક્ષ્મી કિમ રહો ન્યારા રે,
સનેહી મોરા, કુંથુ જિણુંદ કડુણા કરો. ૧
હું તો તુમ દરિસણનો અરથી,
ઘટે કિમ કરી શકે કરથી રે ? સં

થઈ ગિરુઆ એમ જે વિમાસો,
 તે તો મુજને હોય છે તમાસો રે. સં કું ૦ ૨
 લલચાવીને જે કીજે,
 કિમ દાસને ચિત્ત પતીજે રે ? સં
 પદ મોટે કહાવો મોટા,
 જિણુ તિણુ વાતે ન હુવો જોટા રે. સં કું ૦ ૩
 મુજ ભાવ મહેલમે આવો,
 ઉપશમ રસ ખ્યાલો ચખાવો રે; સાં
 સેવકનો તો મન રીઝે,
 સેવક કારજ સીઝે રે. સં કું ૦ ૪
 મનમેળુ થઈ મન ન મેળો,
 મહે આવી મત અવહેલો રે; સં
 તમે જાણો છો એ કડું લીલા,
 પણુ અથી સદહે કે રીસાલા રે. સં કું ૦ ૫
 પ્રણુ ચરણુ સરોરુહ રહેવું,
 ફળપ્રાપ્તિ લહેણુ દેવું રે; સં
 કવિ રૂપ વિબુધ જયકારી,
 કહે મોહન જિન બલિહારી રે. સં કું ૦ ૬

(૧૮) શ્રી અરનાથસ્વામી.

શ્રી આનંદધનજીકૃત સ્તવન.

રાગ પરજ ઋષભનો વંશ રચણાયરુ—એ દેશી.

ધરમ પરમ અરનાથનો, કેમ જાણું લગવંત રે;

સ્વપર સમય સમજાવીએ, મહિમાવંત મહંત રે ધરમ ૦ ૧

શુદ્ધાતમ અનુભવ સદા, સ્વસમય એહ વિલાસ રે;
 પરબડી છાંહડી જેહ પડે, તે પરસમય નિવાસ રે. ધ૦ ૨
 તારા નક્ષત્ર અહ ચંદ્રની, જ્યોતિ દિનેશ મઝાર રે;
 દશન જ્ઞાન ચરણ થકી, શક્તિ નિજાતમ ધાર રે. ધ૦ ૩
 ભારી પીળો ચીકણો, કનક અનેક તરંગ રે;
 પર્યાયદષ્ટિ ન દીજીએ, એકજ કનક અભંગ રે. ધ૦ ૪
 હરશન જ્ઞાન ચરણથકી, અલખ સરૂપ અનેક રે;
 નિર્વિકલ્પ રસ પીજીએ, શુદ્ધ નિરંજન એક રે; ધ૦ ૫
 પરમારથ પંથ જે કહે, તે રંગે એક તંત રે;
 વ્યવહારે લખ જે રહે, તેહના લેહ અનંત રે. ધ૦ ૬
 વ્યવહારે લખે દોહિલા, કાંઈ ન આવે હાથ રે;
 શુદ્ધ નય થાપના સેવતાં, નવિ રહે દુવિધા સાથ રે. ધ૦ ૭
 એકપખી લખી પ્રીતિની, તુમ સાથે જગનાથ રે;
 કૃપા કરીને રાખજો, ચરણ તળે અહી હાથ રે. ધ૦ ૮
 ચક્રી ધરમ તીરથતણો, તીરથ ફલ તતસાર રે;
 તીરથ સેવે તે લહે, આનંદધન નિરધાર રે. ધ૦ ૯

શ્રી દેવચંદ્રજીકૃત સ્તવન.

રામચંદ્ર કે બાળ મેં, ચંપો મોરી રહ્યો રે.—એ દેશી.

પ્રભુમો શ્રીઅરનાથ, શિવપુર સાથ ખરોરી;
 ત્રિભુવન જન આધાર, ભવનિસ્તાર કરોરી. ૧

- કર્તા કારણ યોગ, કારજ સિદ્ધિ લહેરી; ૨
 કારણ ચાર અનૂપ, કાર્યાથી તેહ ગહેરી.
 જે કારણ તે કાર્ય, થાયે પૂર્ણ પહેરી; ૩
 ઉપાદાન તે હેતુ, માટી ઘટ તે વહેરી.
 ઉપાદાનથી ભિન્ન, જે વિષ્ય કાર્ય ન થાયે; ૪
 ન હુવે કારજરૂપ, કર્તાને વ્યવસાયે.
 કારણ તેહ નિમિત્ત, ચક્રાદિક ઘટ ભાવે; ૫
 કાર્ય તથા સમવાય, કારણ નિયતને દાવે.
 વસ્તુ અલેહ સ્વરૂપ, કાર્યપણું ન ગહેરી; ૬
 તે અસાધારણ હેતુ, કુંભે સ્થાસ લહેરી.
 જેહનો નવિ વ્યાપાર, ભિન્ન નિયત બહુ ભાવી; ૭
 ભૂમિ કાલ આકાશ, ઘટ કારણ સદ્ભાવી.
 જોહ અપેક્ષા હેતુ, આગમ માંહી લહોરી; ૮
 કારણ પદ ઉત્પન્ન, કાર્ય થયે ન લહોરી.
 કર્તા આતમ દ્રવ્ય, કારજ સિદ્ધિપણેરી; ૯
 નિજ સત્તાગત ધર્મ, તે ઉપાદાન ગણેરી.
 યોગ સમાધિ વિધાન, અસાધારણ તેહ વહેરી; ૧૦
 વિધિ આચરણા ભક્તિ, જેણે નિજ કાર્ય સધેરી.
 નરગતિ પદમ સંઘયણ, તેહ અપેક્ષા જણેરી; ૧૧
 નિમિત્તાશ્રિત ઉપાદાન, તેહને લેજે આણેરી.
 નિમિત્ત હેતુ જિનરાજ, સમતા અમૃત ખાણેરી; ૧૨
 પ્રભુ અવલંબન સિદ્ધિ, નિયમા જોહ વખાણેરી.
 પુદ્ગલ હેતુ અરનાથ, તેહને ગુણથી હજીએ; ૧૩
 રીઝ ભક્તિ બહુમાન, ભોગ ધ્યાનથી મળીએ,

મોટાને ઉત્સંગ, એકાને શી ચિંતા;
તિમ પ્રભુ ચરણ પસાય, સેવક થયા નિચિંતા. ૧૪
અરપ્રભુ પ્રભુતા રંગ, અંતર શક્તિ વિકાસી;
દેવચંદ્રને આનંદ, અક્ષય ભોગ વિકાસી. ૧૫

શ્રી યશોવિજયજીકૃત સ્તવન.

આસણુરા યોગી—એ દેશી.

શ્રી અરજિન ભવજલનો તારુ, મુજ મન લાગે વારુ રે;
મન મોહન સ્વામી.
બાંદા મહી એ ભજવલ તારે* આણે શિવપુર આરે રે. મન૦ ૧
તપ જપ મોહ મહા તોફાને, નાવ ન ચાલે માને રે; મ૦
પણ નવિ ભય મુજ હાથોહાથે, તારે તે છે સાથે રે. મન૦ ૨
ભગતને સ્વર્ગ સ્વર્ગથી અધિકુ, જ્ઞાનીને ફલ દેઈ રે; મ૦
કાયા કષ્ટ વિના ફલ લહીએ, મનમાં ધ્યાન ધરેઈ રે. મન૦ ૩
જે ઉપાય બહુ વિધની રચના, યોગમાયા તે બણે રે;
શુદ્ધ દ્રવ્ય ગુણ પર્યાય ધ્યાને, શિવ દિયે પ્રભુ સપરાણે રે. મન૦ ૪
પ્રભુ પદ વલગ્યા તે રહ્યા તાબ, અલગા અંગ ન સાબ રે; મ૦
વાચક યશ કહે અવર ન ધ્યાઉં, એ પ્રભુના ગુણ ગાઉં રે. મન૦ ૫

* પાઠાંતર : ભવિજન તારે

શ્રી મોહનવિજયજીકૃત સ્તવન.

ભાદીઆણીની દેશી.

અરનાથ અવિનાશી, હો સુવિલાસી, ખાસી ચાકરી,
 કાંઈ ચાહું અમે નિશદિશ;
 અંતરાય ને રાગે, હો અનુરાગે કિણપરે કીજીએ,
 કાંઈ શુભ ભાવે સુજગીશ. અં ૧

સિદ્ધ સ્વરૂપી સ્વામી, હો શુભધામી અલખ અગોચર,
 કાંઈ દીઠા વિષુ દિહાર;
 કિમ પતીજે કીજે, હો કિમ લીજે દ્વળ સેવા તણું,
 કાંઈ દીસે ન પ્રાણ આધાર. અં ૨

જ્ઞાન વિના કુણુ પેજે, હો સંજેપે સૂત્રે સાંભળ્યો,
 કાંઈ અથવા પ્રતિમા રૂપ;
 સામે જો સંપેપું, હો પ્રભુ દેખું દિલભર લોચણે,
 કાંઈ તો મનમેં હુંવે ઘૂપ. અં ૩

જગનાયક જિનરાયા હો મન ભાળ્યા મુજ આવી મળ્યા,
 કાંઈ મહેર કરી મહારાજ;
 સેવક તો સસનેહી, હો નિઃસનેહી પ્રભુ કિમ કીજીએ;
 કાંઈ ઈસ કોઈ વહીએ રે લાજ. અં ૪

ભક્તિ શુણે ભરમાવી, હો સમજાવી પ્રભુજીને લોળવી,
 કાંઈ દેખું હૃદય મોઝાર;
 તો કહેજો શાખારી, હો પ્રભુ ભાસી જાણી સેવતા,
 કાંઈ જો અમથો એક તાર. અં ૫

પાણી ખીરને મેળે, હો કીણુ ખેલે એકાંત હોઈ રહું,
 કાંઈ નહીં રે મીઠણુનો ભેગ;
 બે પ્રભુ દેખું નયણે, હો કહી વયણે સમજાવું સહી,
 કાંઈ તે ન મિલે સંભેગ. અ० ૬

મનમેળુ કિમ રીઝે, હો શું કીજે અંતરાય એવડો,
 કાંઈ નિપટ નહેળ નાથ;
 સાતરાજને અંતે, હો કીણુ પાખે તે આવીને મળું,
 કાંઈ વિકટ તુમારોજી પાથ. અ० ૭

ઝોળગ એ-અનુભવની, હો મુજ મનની વાર્તા સાંભળી,
 કાંઈ કીજે આજે નિવાજ;
 રૂપ વિશુધનો મોહન, હો મનમોહન સાંભળ વિનતિ
 કાંઈ કીજે શિવપુર રાજ. અ० ૮

(૧૯) શ્રી મલ્લિનાથસ્વામી.

શ્રી આનંદધનજીકૃત સ્તવન

રાગ—કાફી

સેવક કિમ અવગણિયે, હો મલ્લિજન, એહ અબ શોભા સારી;
 અવર જેહને આદર અતિ હીએ, તેહને મૂલ નિવારી. હો મલ્લિ ૧

જ્ઞાન, સ્વરૂપ અનાદિ, તમારું, તે લીધું તમે તાણી;
 જુઓ અજ્ઞાન દશા રીસાવી, જાતાં કાણુ ન આણી. હો મલ્લિ ૨

નિદ્રા સુપન જાગર ઉજાગરતા, ૧ તુરિય અવસ્થા આવી;
 નિદ્રા સુપન દશા રીસાણી, જાણી ન નાથ મનાવી. હો મહિં ૩
 સમકિત સાથે સગાઈ કીધી, સપરિવારશું ગાદી; ૫
 મિથ્યામતિ અપરાધણુ જાણી, ધરથી બાહિર કાઢી. હો મહિં ૪
 હાસ્ય અરતિ રતિ શોક દુઃખ, લય પામર કરસાલી;
 મોકલાય શ્રેણી ગજ અડતાં, આન તણી ગતિ ગાલી. હો મહિં ૫
 રાગદ્વેષ અવિરતિની પરિણતિ, એ અરણુમોહના યોદ્ધા;
 વીતરાગ પરિણતિ પરિણમતાં, ઉઠી નાઠા યોદ્ધા. હો મહિં ૬
 વેદોદય કામા પરિણામા, કામ્ય કરમ સહુ ત્યાગી;
 નિઃકામી કરુણારસ સાગર, અર્જન : પ્રતુષ્ક પદ પાગી. હો મહિં ૭
 કાન વિઘન વારી સહુ જનને, અલય કાન પદ કાતા;
 લાલ વિઘન જગ વિઘન નિવારક, પરમ લાભરસ માતા હો મહિં ૮
 વીર્ય વિઘન પંકિત વીર્યે હણી, પૂરણ પદવી યોગી;
 ભોગોપભોગ દોય વિઘન નિવારી, પૂરણ ભોગ સુભોગી. હો મહિં ૯
 એ અઠાર રૂપણુ વર્જિત તતુ, સુનિજન વૃંદે ગાયા;
 અવિરતિ રૂપક દોષ નિરૂપણુ, નિર્ફૂંધણુ મન ભાયા. હો મહિં ૧૦
 ઇણુ વિધ પરખી મન વિશરામી, જિનવર ગુણુ જે ગાવે;
 દીનખંધુની મહેર નજરથી, આનંદધન પદ પાવે. હો મહિં ૧

૧. ચોથી. ૨. કૃષિની આલી-પકિત પુરુષવેદ અવેદ,
 નપુંસકવેદ.

શ્રી દેવચંદ્રશૃંગૃત સ્તવન.

દેખી કામની દોષ—એ દેશી.

મહિનાથ જગનાથ, ચરણુચુગ ધ્યાઈએ રે, ચ૦
 શુદ્ધાતમ પ્રાગ્ભાવ, પરમ પદ પાઈએ રે; ૫૦
 સાધક કારક પદ્ક, કરે શુભ સાધના રે, ૬૦
 તેહિજ શુદ્ધ સ્વરૂપ, થાયે નિરાભાધના રે. થા૦ ૧
 કર્તા આતમ દ્રવ્ય, કારજ નિજ સિદ્ધતા રે, કા૦
 ઉપાદાન પરિણામ, પ્રયુક્ત તે કરણતા રે; પ્ર૦
 આતમ સંપદ્દ દાન, તેહ સંપ્રદાનતા રે, તે૦
 હાતા પાત્ર ને દેય, ત્રિભાવ અભેદતા રે; ત્રિ૦ ૨
 સ્વપર વિવેચન કરણુ, તેહ અપાદાનથી રે, તે૦
 સકલ પર્યાય આધાર, સંબંધ આસ્થાનથી રે; સં૦
 ભાષક કારક ભાવ, અનાદિ નિવારવા રે, અ૦
 સાધકતા અવલંબી, તેહ સમારવા રે તે૦ ૩
 શુદ્ધ પશ્ચે પર્યાય, પ્રવર્તન કાર્યમે રે, પ્ર૦
 કર્તાદિક પરિણામ, તે આતમ ધર્મમે રે; તે૦
 ચેતન ચેતન ભાવ, કરે સમવેતમે^૧ રે, ક૦
 સાદિ અનંતો કાલ, રહે નિજ ખેતમે રે. ૨૦ ૪
 પર કર્તાવ્ય સ્વભાવ, કરે તાંદગીર કરે રે, ક૦
 શુદ્ધકાર્ય રુચિ ભાસ, થયે નવિ આદરે રે; થ૦
 શુદ્ધાતમ નિજ કાર્ય, રુચિકારક ફિરે રે, ર૦
 તેહિજ મૂલ સ્વભાવ, ગ્રહે નિજ પદ વરે રે. ૩૦ ૫

૧. સમવાય સબધર્મા. ૨ ત્યાં સુધી.

કારણ કારજરૂપ, અછે કારકે દશા રે, અં
 વસ્તુ પ્રગટ પર્યાય, એહ મનમે' વશ્યા રે; એં
 પશુ શુદ્ધ સ્વરૂપ ધ્યાન, તે ચેતનતા ગ્રહે રે, તેં
 તવ નિજ સાધક ભાવ, સકલ કારક લહે રે. સં ૬
 માહરું પૂર્ણનંદ, પ્રગટ કરવા ભણી રે, પ્રં
 યુષ્ઠાલંબન રૂપ, સેવ પ્રભુજી તણી રે; સેં
 દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર, ભક્તિ મનમે' ધરો રે, ભં
 અન્યાબાધ અનંત, અક્ષય પદ આહરો રે. અં ૭

શ્રી યશોવિજયજીકૃત સ્તવન.

નાભિરાયાં કે ખાગ—એ દેશી.

તુજ સુજ રીઝની રીત, અટપટ એહ ખરીરી;
 લટપટ નાવે કામ, ખટપટ ભાંજ પરીરી. ૧
 મહિનાથ તુજ રીઝ, જન રીઝે ન હુએરી;
 દોય રીઝણનો ઉપાય, સાહસું કાં ન જૂએરી. ૨
 દુરાસાધ્ય છે લોક, સહુને સમ ન જાણીરી;
 એક દુહવાએ ગાઠ, એ એક બોલે હસીરી. ૩
 લોક લોકોત્તર વાત રીઝ છે દોય જીઈરી;
 તાત ચક્ર દુર^૧ પૂજ્ય, ચિંતા એહ હુઈરી. ૪
 રીઝવવો એક સાંધ,^૨ લોક તે વાત કરેરી;
 શ્રી નયવિજય સુશિષ્ય, એહિજ ચિત્ત ધરેરી. ૫

૧. પ્રથમ ૨. સ્વામી-પ્રભુ. * ચંદ્ર.

શ્રી મોહનવિજયજીકૃત સ્તવન.

ચાહરા મોહલા ઉપર મેહ—એ દેશી.

મુશુરુ મુશી ઉપદેશ, ધ્યાયો દિલમેં ધરી હો લાલ, ધ્યાં
કીધી ભક્તિ અનંત, ચવી ચવી ચાતુરી હો લાલ; ચં
મેંચો રે વિશ્વાવીશ ઉલટ ધરી ઉલસ્યો હો લાલ, ઉં
દીઠો નવી દિવાર, કાંન કીણુ હીલસ્યો હો લાલ. કાં ૧
પરમેશ્વર શું પ્રીત, કહો કિમ કીલ્યો હો લાલ, કં
નીમખ ન મેલે મીટ, દોષ કીણુ દીલ્યો હો લાલ; દો
કો ન કરે તકસીર, સેવામાં સાહિબા હો લાલ, સેં
કીજે ન છોકરવાદ, ભગત ભરમાવવા હો લાલ. જં ૨
બધ્યું તમારું બધ્યું, પુરુષે ન પારખું હો લાલ, પું
મુશુરુ નિશુંબુનો રાહ, કરો શું સારિખું હો લાલ; કં
દીધે દીલાસે, દીનદયાળ કહાવશે હો લાલ, દીં
કરુણારસભંડાર, બિરુદ કિમ પાવશે હો લાલ. ગિં ૩
શું નિપળ્યા તુમે સિદ્ધ, સેવકને અવગણી હો લાલ, સેં
ભાખો અવિહક પ્રીત, બવા ઘોભોળામણી હો લાલ; જં
જો કોઈ રાખે રાગ, નિરાગ ન રાખીએ હો લાલ, નિં
શુણુ અવશુણુની વાત, કરી પ્રભુ દાખીએ હો લાલ. ઠં ૪
અમચા' દોષ હજાર, તિકેર મત ભાળજો હો લાલ, તિં
તુમે છો ચતુરસુબધ, પ્રીતમ શુણુ પાળજો હો લાલ; પ્રીં
મહિનાય મહારાજ, મ રાખો આંતરો હો લાલ, મં
ઘો દરિસણુ દિલધાર, મિટે ભ્ય આંતરો હો લાલ. મિં ૫

૧. અમારા. ૨. તેમને.

મન મંદિર મહારાજ, વિરાભે દિલ મળી હો લાલ, વિં
ચંદાતપ જિમ કમળ, હૃદય વિકસે કળી હો લાલ; હૃં
રૂપ વિશુધ સુપસાય, કરો અમ રંગ રળી હો લાલ, કં
કહે મોહન કવિરાય, સકળ આશા ફળી હો લાલ. સં ૬

(૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી

શ્રી આનંદધનશ્રુત સ્તવન.

રાગ કાફી, આધા આમ પધારા પૂજ્ય—એ દેશી.

મુનિસુવ્રત જિનરાય, એક મુજ વિનતિ નિસુષો,
આતમ તત્ત્વ કથું જાણ્યું જગત શુરુ,
એ હ વિચાર મુજ લહિયો;
આતમતત્ત્વ જાણ્યા વિષુ નિર્મલ,
ચિત્ત સમાધિ નવિ લહિયો. મુનિ ૧

કોઇ અજાણ આતમતત્ત્વ, માને, કિરિયા કરતો હીસે;
ક્રિયાતણું ફલ કહો કુણુ ભોગવે, ઇમ પૂછ્યું ચિત્ત રીસે. મુ ૨
જડ ચેતન એ આતમ એકજ, સ્થાવર જંગમ સરીખો;
દુઃખસુખ શંકર દ્વંદ્વ આવે, ચિત્ત વિચારી ભે પરિખો. મુ ૩
એક કહે નિત્યજ આતમ તત્ત્વ, આતમ હરિસણુ લીનો;

વિનાશ અકૃતાગમ દ્વંદ્વ, નવિ દેખે મતિહીણો. મુ ૪

મતિ રાગી કહે વાહી, ક્ષણિક એ આતમ જાણો;

ક્ષ મુખ દુઃખ ન ઘટે, એહ વિચાર મન આણો. મુ ૫

આતમતત્ત્વ.

ભૂત ચતુષ્ક વર્જિત આતમ તત્ત, સત્તા અલગી ન થયે;
અંધ શકટ જો નજર ન દેખે, તો શું કીજે શકટે ? મુનિ૦ ૬
એમ અનેક વાદિ મત વિબ્રમ, સંકેર્ષ પડિયો ન લહે;
ચિત્ત સમાધિ તે માટે પૂરું, તુમ વિષ્ણુ તત્ત કોઈ ન કહે. મુનિ૦ ૭
વળતું જગશુરુ ઇણિયેરે લાખે, પક્ષપાત સખ છંડી;
રાગદ્વેષ મોહ પખ વર્જિત, આતમશું રહ મંડી મુનિ૦ ૮
આતમ ધ્યાન કરે જો કોઈ, સો ક્ષીર ઇણમે નાવે;
વાગ્ જાલ જીભું સહુ જાણે, એહ તત્ત ચિત્ત લાવે. મુનિ૦ ૯
જિજ્ઞે વિવેક ધરી એ પખ અહિયો, તે તત્તજ્ઞાની કહિયે;
શ્રી મુનિસુવ્રત કૃપા કરો તો, આનંદધનપદ લહિયે. મુનિ૦ ૧૦-

શ્રી દેવચંદ્રણકૃત સ્તવન.

ઓલગડી ઓલગડી સુહેલી હો શ્રી ગ્રેયાંસની રે—એ દેશી.

ઓલગડી તો કીજે શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામીની રે,
જેહથી નિજ પદ સિદ્ધિ;
કેવલ કેવલ જ્ઞાનાદિક શુભ ઉલ્લસે રે,
લહીએ સહજ સમૃદ્ધિ. ઓ૦ ૧
ઉપાદાન ઉપાદાન નિજ પરિણતિ વસ્તુની રે,
પણ કારણ નિમિત્ત આધીન;
પુષ્ટ અપુષ્ટ હુવિધ તે ઉપદિશ્યો રે,
ગ્રાહક વિધિ આધીન. ઓ૦ ૨

સાધ્ય સાધ્ય ધર્મ ને માંહી હુવે રે,
 તે નિમિત્ત અતિ પુષ્ટ;
 પુષ્પ પુષ્પ માંહી તિલવાસક વાસના રે,
 નવિ પ્રધ્વંસક હુષ્ટ. ઓ ૩

હંડ હંડ નિમિત્ત અપુષ્ટ ઘડા તણે રે,
 નવિ ઘટતા તસુમાંહી;
 સાધક સાધક પ્રધ્વંસકતા અછે રે,
 તિણે નહિ નિયત પ્રવાહ. ઓ ૪

પદ્ધતારક પદ્ધતારક તે કારણ કાર્યનાં રે,
 ને કારણ સ્વાધીન;
 તે કર્તા તે કર્તા સહુ કારક તે વસુ રે,
 કર્મ તે કારણ પીન. ઓ ૫

કાર્ય કાર્ય સંકેદે કારક કશા રે,
 છતી સત્તા સદ્ભાવ;
 અથવા અથવા તુલ્ય ધર્મને ભોયવે રે,
 સાધ્યારોપણ કાવ. ઓ ૬

અતિશય અતિશય કારણ કારક કરણ તે રે,
 નિમિત્ત અને ઉપાદાન,
 સંપ્રદાન સંપ્રદાન કારણ પદ ભવનથી રે,
 વ્યય અપાદાન. ઓ ૭

ભવન ભવન વ્યય વિણ કારણ નવિ હુવે રે,
 નિમિત્ત દ્રવ્ય ને ઘટતવ;

શુદ્ધાધાર શુદ્ધાધાર સ્વશુભ્રતું દ્રવ્ય છે રે,
 સત્તાધાર સુતર-૧. ઓ. ૮
 આત્મ આત્મ કર્તા કારજ સિદ્ધતા રે,
 તમે સાધન જિનરાજ;
 પ્રભુ દીઠે પ્રભુ દીઠે કારજ રુચિ ઉપજે રે,
 પ્રગટે આત્મ સમાજ. ઓ. ૯
 વંદન વંદન સેવન નમન વળી પૂજના રે,
 સ્મરણ સ્તવન વળી ધ્યાન;
 દેવચંદ્ર દેવચંદ્ર કીજે જિનરાજની રે,
 પ્રગટે પૂણી નિધાન. ઓ. ૧૦

શ્રી યશોવિજયજીકૃત સ્તવન.

પાંચ પાંચ વક્તા—એકેથી

સુનિસુવ્રત જિન વંદતા, અતિ ઉદ્ધસિત તન મન ધાય રે;
 વદન અનોપમ નિરખતા, મારાં ભવભવનાં દુઃખ જાય રે;
 મારાં ભવભવનાં દુઃખ જાય, જગત શુરુ જાગતો સુખકંઠ રે,
 સુખકંઠ અમંદ આણુંદ, પરમ શુરુ હીપતો. સુ. ૧
 નિશિ દિન સુતા જાગતા, હૃદયથી ન રહે દૂર રે;
 જળ ઉપગાર સંભારીએ, તવ ઉપજે આનંદ પૂર રે.

ત. ૦ જ. ૦ સુ. ૨

પ્રભુ ઉપકાર ગુણે ભર્યા, મન અવશુભ્ર એક ન માય રે;
 શુભ્ર શુભ્ર અનુબંધી હુઆ, તે તો અક્ષય ભાવ કહાય રે.

તે. ૦ જ. ૦ સુ. ૩

[૧૧૮]

અક્ષય પદ દિયે પ્રેમ જે, પ્રભુનું તે અનુભવ રૂપ રે;
અક્ષર સ્વર ગોચર નહીં, એ તો અકલ અમાપ અરૂપ રે.
એ ૦ જ ૦ સુ ૪

અક્ષર શ્રોડા ગુણ ઘણા, સજ્જનના તે ન વિખાય રે;
વાચક યશ કહે પ્રેમથી, પણ મનમાં પરમાય રે
પ ૦ જ ૦ સુ ૫

શ્રી મોહનવિજયજીકૃત સ્તવન.

હો પીઠ પંખીડા—એ દેશી.

હો પ્રભુ મુજ પ્યારા ન્યારા થયા કેઈ રીત ને,
ઝોળગુઆને આલાલુંભન તાહરો રે હો;
હો ૦ ભક્ત વચ્છલ ભગવંત ને,
આઈ વસો મન મંદિર આહિમ માહરે રે હો ૦ ૧

હો ૦ ખીણ ન વિસદું તુજ ને,
તંબોળીના પત્ર તણી પેરે ફેરતો રે હો;
હો ૦ લાગી મુજને (તાહરી) માયા ભેર ને,
હીણચરવાસી મુસાહિમ તુમને હેરતો રે હો ૦ ૨

હો ૦ તું નિઃસનેહી બિનરાય ને,
એકપખી પ્રીતલડી કિણુપરે રાખીએ રે હો;
હો ૦ અંતરગતિની મહારાજ ને,
વાતલડી વિણુ આહિમ કેહને દાખીએ રે હો ૦ ૩

હોઁ અલખ રૂપ થઈ આપ જો,
જાઈ વસ્ત્રો શિવમંદિર માંહે તું જઈ રે હો;
હોઁ લાઘ્યો તુમારો લેલ જો,
સૂત્ર સિદ્ધાંતગતિને સાહિબ તુમે લહી રે હોઁ ૪
હોઁ જગજીવન જિનરાય જો,
મુનિમુનિ જિન મુજરો માનજો માહરો રે હો;
હોઁ પથ પ્રણીતી જિનરાય જો,
ભવ ભવ શરણો સાહિબ સ્વામી તાહરો રે હોઁ ૫
હોઁ રાખશું હૃદય મોઝાર જો,
આપો શામળીઆ લો પદવી તાહરી રે હો;
હોઁ રૂપવિજયનો શિષ્ય જો,
મોહનને મન લાગી માયા તાહરી રે હોઁ ૬

(૨૧) શ્રી નમિનાથસ્વામી.

શ્રી આનંદધનજીકૃત સ્તવન.

રાગ આશાવરી.

ધન ધન સંપ્રતિ સાચો રાજ—એ દેશી.

૫૮ દરિસણુ જિનઅંગ લણી જો, ન્યાસપઠંગ જો સાધે રે;
નમિજિનવરના ચરણ ઉપાસકે, ૫૮ દરિસણુ આરાધે રે, ૫૮૦ ૧
જિન સુર પાદપ પાથ વખાણું, સાંખ્ય જોગ દોષ લેહે રે;
આતમ સત્તા વિવરણુ કરતાં, લેહો હુગ અંગ અજોહે રે. ૫૮૦ ૨

લેહ અલેહ સૌગત મીમાંસક, જિનવર હોય કર ભારી રે;
 લોકલોક અવલંબન ભણ્યો, ગુરુગમથી અવધારી રે. ૫૮૦ ૩
 લોકાયતિક કુખ જિનવરની, અંશ વિચારી ને કીજે રે;
 તત્ત્વ વિચાર સુધારસધારા, ગુરુગમ વિષુ કેમ પીજે રે? ૫૮૦ ૪
 જૈન જિનેશ્વર વર ઉત્તમ અંગ, અંતરંગ બહિરંગે રે;
 અક્ષર ન્યાસ ધરા આરાધક, આરાધે ધરી સંગે રે. ૫૮૦ ૫
 જિનવરમાં સઘળાં દરિસણુ છે, દર્શને જિનવર ભજના રે;
 સાગરમાં સઘળી તટિની સહી, તટિનીમાં સાગર ભજના રે. ૫૮૦ ૬
 જિન સ્વરૂપ થઇ જિન આરાધે, તે સહી જિનવર હોવે રે;
 ભૃંગી ઈલિકાને ચટકાવે, તે ભૃંગી જગ જોવે રે. ૫૮૦ ૭
 ચૂર્ણી ભાષ્ય સૂત્ર નિર્ચુકિત, વૃત્તિ પરંપર અનુભવ રે;
 સમય પુરુષનાં અંગ કહ્યાં એ, જે છેદે તે દુર્ભાવિ રે. ૫૮૦ ૮
 મુદ્રા ખીજ ધારણા અક્ષર, ન્યાસ અરથ વિનિયોગે રે;
 જે ધ્યાવે તે નવિ વંચીજે, ક્રિયા અવંચક ભોગે રે. ૫૮૦ ૯
 શ્રુત અનુસાર વિચારી બોલું, સુગુરુ તથા વિધિ ન મિલે રે;
 કિરિયા કરી નવિ સાધી શકીએ, એ વિષવાદ ચિત્ત સઘળે રે. ૫૮૦ ૧૦
 તે માટે ભિલા કરજોડી, જિનવર આગળ કહીએ રે;
 સમય ચરણુ સેવા શુદ્ધ દેજો, જેમ આનંદઘન લહીએ રે. ૫૮૦ ૧૧

શ્રી દેવચંદ્રજીકૃત સ્તવન.

પીછાધારી પાલ, ઉભા હોય રાજવી રે—એ દેશી.

શ્રી નમિ જિનવર સેવ, ઘનાઘન ઉનચો રે, ઘ૦
 હીકાં મિથ્યારોર,^૧ ભાવિક ચિત્તથી ગમ્યોર રે; ભા૦

૧. નિથ્યાત્વરૂપી દુષ્કાળ. ૨. ગયો.

શુચિ આચરણા રીતિ, તે અબ્ધ વધે વડા રે, તે૦
 આતમ પરિણતિ શુદ્ધ, તે વીજ ઝળુકડા રે. તે૦ ૧
 વાળે વાય મુવાય, તે પાવન ભાવના રે, તે૦
 ઇંદ્ર ધનુષ ત્રિક યોગ, તે ભક્તિ ઇકમતા રે; તે૦
 નિર્મળ પ્રભુ-સ્તવઘોષ, ધ્વનિ ધનગર્જના રે, ધ્વ૦
 તૃષ્ણા ગ્રીભ કાળ, તાપની તર્જના રે. તા૦ ૨
 શુભ લેખ્યાની આલિ, તે ભગ પંક્તિ બની રે, તે૦
 શ્રેણી સરોવર હંસ, વસે શુચિ શુભ મુનિ રે; વ૦
 અઉગતિ મારગ બંધ, ભવિકે જન ઘર રહ્યા રે, ભ૦
 ચેતન સમતા સંગ, રંગમે ઉમદ્યા રે. ર૦ ૩
 સમ્યગ્દષ્ટિ ચોર, તિહાં હરખે ઘણું રે, તિ૦
 દેખી અદ્ભુત રૂપ, પરમ જિનવર તણું રે; ૫૦
 પ્રભુશુભનો ઉપદેશ, તે જલધારા વહી રે, તે૦
 ધરમ રુચિ ચિત્ત ભૂમિ, માંહિ નિશ્ચલ રહી રે. માં૦ ૪
 આતક શ્રમણ સમૂહ, કરે તવ પારણા રે, ક૦
 અનુભવ રસ આસ્વાદ, સકલ હુઃખ વારણા રે; ૪૦
 અશુભાચાર નિવારણ, તૃણ અંકુરતા રે, તૃ૦
 વિરતિતણા પરિણામ, તે ખીજની પૂરતા રે તે૦ ૫
 પંચ મહાવ્રત ધાન્ય, તણાં કર્ષણ વધ્યા રે, ત૦
 સાધ્યલાવ નિજ થાપી, સાધનતાએ સાધ્યાં રે; સા૦
 ક્ષાયિક દરિસણ જ્ઞાન, ચરણ શુભ ઉપન્યા રે, ચ૦
 આદિકે બહુ શુભ સસ્ય, આતમ ઘરનીપન્યા રે. આ૦ ૬

પ્રભુ હરિસણુ મહામૈહ, તણે પરવેશમે^૧ રે, ત૦
 પરમાનંદ સુભિક્ષ, થયા સુજ દેશમે^૨ રે; થ૦
 દેવચંદ્ર બિનચંદ્ર, તણો અનુભવ કરો રે, ત૦
 સાહિ અનંતો કાળ, આતમ સુખ અનુસરો રે, આ૦ ૭

શ્રી યશોવિજયશુકૃત રતવન.

શ્રી નમિ જિનની સેવા કરતાં, અલિય^૧ વિધન સવિ દૂર નાસેલ;
 અષ્ટ મહાસિદ્ધિ નવનિધિ લીલા, આવે બહુ મહામૂર^૨ પાસેલ. શ્રી ૧
 મયમત્તા^૩ અંગણ ગજ ગાજે, રાજે તેણુ તુખાર તે ચંગાલ;
 બેટાબેટી બંધવ જોડી, લહિયે બહુ અધિકાર રંગાલ. શ્રી ૨
 વલ્લભ સંગમ રંગ લહીજે, અણવાલહા હોય દૂર સહેજેલ;
 વાંછા તણો વિલંબ ન દૂજો, કારજ સાંજે ભૂરિ સહેજેલ. શ્રી ૩
 ચંદ્ર કિરણ ઉજ્જવલ યથ ઉલસે, સૂરજતુલ્ય પ્રતાપી કીપેલ;
 જે પ્રભુ ભક્તિકરેનિત્ય વિનયે, તે અરિયણુ^૪ બહુ પ્રતાપી ઝીપેલ શ્રી ૪
 મંગલમાલા^૫ લખિષિ વિશાલા, ૭ બાલા બહુલે પ્રેમ રંગેલ;
 શ્રી નયવિજય વિબુધપયસેવક, કહે લહીજો સુખ પ્રેમ અંગેલ શ્રી ૫

શ્રી મોહનવિજયશુકૃત રતવન.

આસણુરા રે યોગી—જો દેશી.

આજ નમિ જિનરાજને કહીજો,
 મીઠે વચને પ્રભુ મન લહીજો રે, સુખકારી સાહેબલ;

૧. ખોટાં. ૨. સંપત્તિના પ્રકાર. ૩. મરોનમત. ૪. ધોડા.

૫. શત્રુ. ૬. કલ્યાણની શ્રેણીઓ. ૭. વિશાળ લક્ષ્મી

પ્રભુ છો નિપટ નિઃસનેહી નગીના,
 તો હિંચડે છું સેવક આધીના રે. સુ० ૧
 સુનજર કરશે તો વરશે વડાઈ,
 થું કહેશે પ્રભુને લડાઈ રે; સુ०
 તુમે અમને કરશે મોટા,
 કૃષ્ણ કહેશે પ્રભુ તુમે છોટા રે ? સુ० ૨
 નિ.શંક થઈ શુભ વચન કહેશે,
 જગ શોભા અધિકી લહેશે રે; સુ०
 અમે તો રહ્યા છિયે તુમને રાચી,
 રખે આપ રહો મન ખાંચી રે. સુ० ૩
 અમે તો કીશું અંતર નવી રાખું,
 જે હોવે હૃદય કહી દાખું રે; સુ०
 શુભી જન આગળ શુભ કહેવાયે.
 જેવારે પ્રીત પ્રમાણે થાયે રે સુ० ૪
 વિષધર^૧ ઇશ હૃદય ટાણો,
 તેહવો અમને મિલ્યો છે ટાણો રે; સુ०
 નિરવહેશે ને પ્રીત અમારી,
 કળિ^૨ કીરત થાયે તમારી રે. સુ० ૫
 કુતાર્થ ચિત્તડે નવિ ધરશે,
 કાંઈ અવળો વિચાર ન કરશે રે; સુ०
 જિમતિમ કરી સેવક બાણને,
 અવસર લહી શુદ્ધ લહેને રે. સુ० ૬

૧. સર્પ. ૨ સંકરની છાતી ઉપર. ૩. કળિકાળમાં.

આ સમે કહીએ છિયે તુમને,
 પ્રભુ હીજે દિલાસો અમને રે; સુઠ
 મોહનવિજય સદા મનરંગે,
 ચિત્ત લાગ્યો પ્રભુને સંગે રે. સુઠ ૭

(૨૨) શ્રી નેમિનાથસ્વામી.

શ્રીઆનંદધનશુકલ સ્તવન.

રાગ મારુણી ધણુરા ઢોલા--એ દેશી.

અષ્ટભવાંતર વાલહી રે, તું મુજ આતમરામ, મનરાવાલા;
 સુકિત સ્ત્રીશું આપણે રે, સગપણ કોઈ ન કામ. મં ૧
 ઘર આવોહો વાલમ ઘર આવો, મારી આશાના વિશરામ; મં
 રથ ફેરોહો। સાજન રથ ફેરો, સાજન મારા મનોરથ સાથ. મં ૨
 નારી પઓ શો નેહલો રે, સાચ કહે જગનાથ; મં
 ઇશ્વર અર્ધાંગે ધરી રે, તું મુજ આલે ન હાથ. મં ૩
 પશુજનની કરુણા કરી રે, આણી હૃદય વિચાર; મં
 માણસની કરુણા નહિ રે, એ કુણુ ઘર આચાર. મં ૪
 પ્રેમ કલ્પતરુ છેદિયો રે, ધરિયો જોગ ધતૂર; મં
 ચતુરાઈરો કુણુ કહો રે, શુરુ મલિયો જગસૂર. મં ૫
 મારું તો એમાં કયુંહી નહિ રે, આપ વિચારો રાજ; મં
 રાજસભામા યેસતા રે, કિસડી^૧ જાધસી લાજ. મં ૬
 પ્રેમ કરે જગ જન સહુ રે, નિર્વાહિ તે ઔર; મં
 પ્રીત કરીને છોડી દે રે, તેથું ન ચાલે જોર. મં ૭

૧. કાની લાજ વધશે.

જો મનમા ઝોહવું હટું રે, નિસપત ^૧ કરત ન જાણુ; મં
 નિસપત કરીને છાંડતાં રે, માણસ હુવે તુકશાન. મં ૮
 દેતાં દાન સંવત્સરી રે, સહુ લહે વાંછિત પોષ; મં
 સેવક વાંછિત નવિ લહે રે, તે સેવકનો દોષ મં ૯
 સખી કહે એ શામલો રે, હું કહું લક્ષણ સેત, ^૨ મં
 ઈણુ લક્ષણ સાચી સખી રે, આપ વિચારો હેત. મં ૧૦
 રાગી શું રાગી સહુ રે, વૈરાગી રથો રાગ; મં
 રાગ વિના કિમ દાખવો રે, સુકિત સુંદરી માગ ? મં ૧૧
 એક શુદ્ધ ઘટતું નથી રે, સઘલોઈ જાણે લોક, મં
 અનેકાતિક ભોગવો રે, પ્રલ્લચારી ગત રોગ. મં ૧૨
 જિણુ જોણિ ^૩ તુમને જોઈ રે, તિણુ જોણિ જોવો રાજ; મં
 એકવાર સુજને જુઓ રે, તો સીઝે સુજ કાજ. મં ૧૩
 ચોહદશા ધરી ભાવના રે, ચિત્ત લહે તત્ત્વવિચાર; મં
 વીતરાગતા આદરી રે, પ્રાણનાથ નિરધાર. મં ૧૪
 સેવક પણુ તે આદરે રે, તો રહે સેવક મામ, ^૪ મં
 આશય સાથે ચાલીએ રે, એહીજ રૂડું કામ. મં ૧૫
 ત્રિવિધ યોગ ધરી આદર્યો રે, નેમિનાથ ભરતાર; મં
 ધારણુ પોષણુ તારણુ રે, નવરસ સુકતાહાર. મં ૧૬
 કારણુરૂપી પ્રભુ લખ્યો રે, ગણ્યો ન કાજ અકાજ; મં
 કૃપા કરી સુજ કીણ્યો રે; આનંદધન પદરાજ. મં ૧૭

શ્રી દેવચંદ્રજીકૃત સ્તવન.

પદ્મપ્રભ જિન જર્ઘ અલગા વશ્યા—એ દેશી.

નેમિ જિણેસર નિજ કારજ કયુ', છાંડ્યો સર્વ વિલાવોજી;
 આતમશક્તિ સકલ પ્રગટ કરી, આસ્વાદ્યો નિજ લાવોજી. ને૦ ૧
 રાજુલ નારી રે સારી મતિ ધરી, અવલંબ્યા અરિહંતોજી;
 ઉત્તમ સંગે રે ઉત્તમતા વધે, સધે આનંદ અનંતોજી. ને૦ ૨
 ધર્મ અધર્મ આકાશ અચેતના, તે વિજિતિ અગ્રાહ્યોજી;
 પુદ્ગલ ગ્રહવે રે કર્મ કલંકતા, વાધે બાધક બાહ્યોજી ને૦ ૩
 રાગી સંગે રે રાગદશા વધે, થાયે તિણે સંસારોજી;
 નિરાગીથી રે રાગનું ભેડવું, લહીએ લવને પારોજી. ને૦ ૪
 અપ્રશસ્તતા રે ટાળિ પ્રશસ્તતા, કરતાં આશ્રવ નાસેજી;
 સંવર વાધે રે સાધે નિર્જરા, આતમભાવ પ્રકાશેજી. ને૦ ૫
 નેમિ પ્રભુ ધ્યાને રે એકત્વતા, નિજ તત્ત્વે એકતાનોજી;
 શુકલ ધ્યાને રે સાધી સુસિદ્ધતા, લહિયે મુક્તિ નિહાનોજી. ને૦ ૬
 અગમ અરૂપી રે અલખ અગોચર, પરમાતમ પરમીશોજી;
 દેવચંદ્ર જિનવરની સેવના, કરતાં વાધે જગીશોજી. ને૦ ૭

શ્રી યશોવિજયજીકૃત સ્તવન.

આટલા દિન હું જાણ્યો રે હાં—દેશી.

તોરણથી રથ ફેરી ગયા રે હાં,

પશુઆં શિર ફેઈ દોષ એરે વાલમા;

નવ લવ નેહ નિવારિયો રે હાં,

રથો ભેઈ આવ્યા ભેષ. એ૦ તો૦ ૧

અંદ્ર કલંકી જેહથી રે હાં,
રામ ને સીતા વિયોગ; મેં
તેહ કુરંગને^૧ વચણુઠે^૨ રે હાં,
પતિ આવે કુણુ લોગ. મેં તોં ૨

ઉતારી હું ચિત્તથી રે હાં,
મુક્તિ પૂતારી હેત. મેં
સિદ્ધ અનંતે લોગવી રે હાં,
તેહરયુ કવણુ સંકેત. મેં તોં ૩

પ્રીત કરતાં સોહિલી રે હાં,
નિરવહેતાં જગના. મેં
જેહવો વ્યાલ^૩ ખેલાવવો રે હાં,
જેહવી અગનની જાળ. મેં તોં ૪

જો વિવાહ અવસરે દિઓ રે હાં,
હાથ ઉપર નવિ હાથ. મેં
દીક્ષા અવસર દીજીએ રે હાં,
શિર ઉપર જગનાથ. મેં તોં ૫

ધમિ વિલવતી રાબુલ ગર્હ રે હાં,
મેમિ કને મત લીધ. મેં
વાચક યશ કહે પ્રણમિયે રે હાં,
એ હંપતી દોય સિદ્ધ. મેં તોં ૬

શ્રી મોહનવિજયજીકૃત સ્તવન.

દક્ષિણ દોહિલો હો રાજ—એ દેશી.

કાં રથ વાળો હો રાજ, સામું નિહાળો હો રાજ,
 પ્રીત સંભારો વાહલા યદુકુળ સેહરા;
 જીવન મીઠા હો રાજ, મત હોજો ધીકા હો રાજ,
 દીકા અળજે રે વહાલા નિવહો નેહરા. ૧
 નવભવ ભજજા હો રાજ, તિહાં શી ભજજા હો રાજ ?
 તજત ભજજા રે કાંસે રણકા વાજીઆ;
 શિવાદેવી બયા હો રાજ, માની લ્યો માયા હો રાજ,
 કીમહીક પાયા રે વહાલા મધુકર રાજીઆ. ૨
 સુણી હરણીનો હો રાજ, વચન કામિનીનો હો રાજ,
 સહી તો ખીહનો રે વાહલો આથો આવતાં;
 કુરંગ કહાણા હો રાજ, ચૂક ન ટાણા હો રાજ,
 ભણો વહાલા રે દેખી વર્ગવિરંગતા. ૩
 વિષ્ણુ ગુન્હે અટકી હો રાજ, છાંડો મા છટકી હો રાજ,
 કટકી ન કીજે હો વાહલા કીડી ઉપરે;
 રોષ નિવારો હો રાજ, મહેલે પધારો હો રાજ,
 કાંઈ વિચારો વહાલા ડામું નિમણું. ૪
 એ શી હાંસી હો રાજ, હોય વિખાસી હો રાજ,
 જીઓ વિમાસી રે અતિશે રોષ ન કીજીએ;
 આ ચિત્રશાળી હો રાજ, સેજ સુઆળી હો રાજ,
 વાત હેત્રાળી રે વહાલા મહારસ પીજીએ. ૫
 મુકતે વહિતા હો રાજ, સામાન્ય વનિતા હો રાજ,
 તણ પરિણીતા રે વહાલા કાં તુમે આદરો ?

તુમને જે લાવે હો રાજ, કુણુ સમજાવે હો રાજ,
કિમ કરી આવે રે તાણ્યો કુંજર પાધરો ? ૬
વચને ન લીનો હો રાજ, નેમ નગીનો હો રાજ,
પરમ ખજાનો રે વહાલા નાણુ અનૂપનો;
મત શિવ સ્વામી હો રાજ, રાણુલ પામી હો રાજ,
કહે હિત કામી રે મોહન રૂપ અનૂપનો. ૭

(૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથસ્વામી.

શ્રી આનંદધનશ્રુત સ્તવન.

રાગ સારંગ રસીઆની દેશી.

ધ્રુવપદ રામી હો સ્વામી માહરા, નિઃકામી શુણુરાય સુજાની;
નિજ શુણુ કામી હો પામી તું ધણી, ધ્રુવ આરામી હો થાય. સુંધ્રુ૦૧
સર્વ બ્યાપી કહો સર્વ જાણુંગપણે, પરપરિણમન સદૃષ; સું
પરરૂપે કરી તત્ત્વપણું નહીં, સ્વસત્તા ચિદ્રૂપ સુંધ્રુ૦૨
જોય અનેકે હો જ્ઞાન અનેકતા, જલભાજન રાવ જેમ; સું
દ્રવ્ય એકત્વપણે શુણુએકતા, નિજપદરમતા હો ખેમ. સુંધ્રુ૦૩
પરક્ષેત્રે ગત જોયને જાણુવે, પરક્ષેત્રે થયુ જ્ઞાન; સું
અસ્તિપણું નિજ ક્ષેત્રે તુમે કહ્યું, નિર્મલતા શુણુ માન. સુંધ્રુ૦૪
જોય વિનાશી હો જ્ઞાન વિનશ્વરુ, કોણ પ્રમાણે રે થાય, સું
સ્વકાળે કરી સ્વસત્તા સદા, તે પર રીતે ન જાય. સુંધ્રુ૦૫
પરભાવે કરી પરતા પામતા, સ્વસત્તા શિર ઠાણુ; સું
આત્મ ચતુષ્કમથી પરમાં નહીં, તો કિમ સહુનો રે જાણુ. સુંધ્રુ૦૬
અશુભલક્ષુ નિજ શુણુને દેખતાં, દ્રવ્ય સકલ દેખતં; સું
સાધારણુ શુણુની સાધમ્યતા, કર્પણુ જલને દંષ્ટાંત. સુંધ્રુ૦૭

શ્રી પારસજિન પારસ રસ સમો, પણ ઈહાં પારસ^૧ નાંહિ; સુ૦
પૂરણુરસીઓ હો. નિજશુણુ પરસનો^૨, આનંદધન સુજ માંહિ સુ.મુ.૮

[૨]

શ્રાતિજિન એક સુજ વિનતિ—એ દેશી.

પાસજિન તાહરા રૂપનું, સુજ પ્રતિભાસ કેમ હોય રે;
તુજ સુજ સત્તા એકતા, અચલ વિમલ અકળ જોય રે. પાસ૦ ૧
સુજ પ્રવચન પક્ષથી, નિશ્ચય લેહ ન કોય રે;
વ્યવહારે લખિ દેખીએ, લેહ પ્રતિલેહ બહુ લોય રે. પાસ૦ ૨
ખંધ ન મોક્ષ નહીં નિશ્ચયે, વ્યવહારે લજ દોય રે;
અખંડિત અખાધિત સોય કદા, નિત અખાધિત સોય રે. પાસ૦ ૩
અનવય હેતુ વ્યતિરેકથી, અંતરો તુજ સુજ રૂપ રે;
અંતર મેટવા કારણે, આત્મસ્વરૂપ અનૂપ રે. પાસ૦ ૪
આતમતા પરમાતમતા, શુદ્ધ નય લેહ ન એક રે;
અવર આરોપિત ધર્મ છે, તેહના લેહ અનેક રે. પાસ૦ ૫
ધરમી ધરમથી એકતા, તેહ સુજ રૂપ અલેહ રે;
એક સત્તા લખિ એકતા, કહે તે મૂઢ મતિ ખેદ રે. પાસ૦ ૬
આતમ ધર્મ અતુસરી, રમે જે આતમરામ રે;
આનંદધન પદવી લહે, પરમાતમ તસ નામ રે. પાસ૦ ૭

[૩]

પ્રણમું પદ પંકજ પાર્શ્વના, જસવાસના અગમ અનૂપ રે;
મોહો મન મધુકર જેહથી, પામે નિજ શુદ્ધ સ્વરૂપ રે. પ્રણમું ૦૧
પંક કલંક શંકા નહીં, નહીં ખેદાદિક દુઃખ દોષ રે;
ત્રિવિધ અવયક જોગથી, લહે અધ્યાતમ સુખ પોષ રે. પ્રણમું ૦૨

૧. પાપાણુરૂપ પારસ નહીં. ૨. આત્મશુણુરૂપ પારસનો.

હરંદશા હરે ટળે, ભણે મુહિતા મૈત્રિ ભાવ રે;
 વરતે નિત્ય ચિત્તમધ્યસ્થતા, કરુણામયશુદ્ધ સ્વભાવ રે. પ્રભુમું૦૩
 નિજ સ્વભાવ સ્થિર કરી ધરે, ન કદે પુદ્ગલની ખેંચ રે;
 સાખી હુઈ વરતે સદા, ન કદી પરભાવ પ્રપંચ રે. પ્રભુમું૦૪
 સહજદશા નિશ્ચય જગે, ઉત્તમ અનુભવ રસ રંગ રે;
 રાચે નહીં પરભાવશું, નિજભાવશું રંગ અભંગ રે. પ્રભુમું૦૫
 નિજશુભ સખ નિજમાં લખે, ન ચખે પરશુભની રેખ રે;
 ખીર નીર વિવરો કરે, એ અનુભવ હંસશું પેખ રે. પ્રભુમું૦૬
 નિર્વિકલ્પ ધ્યેય અનુભવે, અનુભવ અનુભવની પ્રીત રે;
 ઓર ન કખહું લખી શકે, આનંદધન પ્રીત પ્રતીત રે. પ્રભુમું૦૭

શ્રી દેવચંદ્રશૃંગૃત સ્તવન.

હાખાની દેશી.

સહજ શુભ આગરો, સ્વામી સુખસાગરો,
 જ્ઞાન વચરાગરો^૧ પ્રભુ સવાયો;
 શુદ્ધતા, એકતા, તીક્ષ્ણતા ભાવથી,
 મોહરિપુ છૂટો જય પહલ વાયો. સ૦ ૧
 વસ્તુ નિજ ભાવ, અવિભાસ નિકલંકતા,
 પરિણતિ વૃત્તિતા કરી અસેદે;

૧. વચરાગરો=ચત્રાકર, જ્ઞાનરૂપ વજ-રતનની ખાણ, ખજાનો;
 કેવલજ્ઞાન નિધાન

ભાવ તાદાત્મ્યતા શક્તિ ઉદ્ઘાસથી,
સંતતિ યોગને તું ઉચ્છેદે. સં ૨

કેવલ શુભ વસ્તુની, લાભિય યથાર્થતા,
લક્ષી ઉદાસીનતા અપર ભાવે;
કેવલ તત્ત્વન્યતા ભાવ કર્તાપણું,
પરમ પ્રભુ તું રમ્યો નિજ સ્વભાવે. સં ૩

શુભ અશુભ ભાવ, અવિભાસ તહકીકતા,
શુભ અશુભ ભાવ તિહાં પ્રભુ ન કીધો;
શુદ્ધ પરિણામતા, વીર્ય કર્તા થઈ,
પરમ અક્રિયતા અમૃત પીધો. સં ૪

શુદ્ધતા પ્રભુ તણી, આત્મભાવે રમે,
પરમ પરમાત્મતા તાસ થાયે;
મિશ્ર ભાવે અછે ત્રિશુભની લિપ્તતા,
ત્રિશુભ એકત્વ તુજ ચરણ આયે. સં ૫

ઉપશમ રસ ભરી, સર્વ જન શંકરી,
મૂર્તિ નિનરાજની આજ ભેટી;
કારણે કાર્યનિષ્પત્તિ શ્રદ્ધાન છે,
તિણે ભવ ભ્રમણની લીડ ભેટી. સં ૬

નયર ખંભાયતે, પાશ્વ પ્રભુ દર્શને,
વિકસતે હૃષ ઉત્સાહ વાધ્યો;
એકત્વતા, રમણ પરિણામથી,
હેતુ સિદ્ધિ સાધકપણો આજ સાધ્યો. સં ૭

આજ કૃતપુણ્ય ધન્ય દિહ માહરો થયો;
 આજ નર જન્મ મેં સફળ ભાળ્યો;
 દેવચંદ્ર સ્વામી ત્રેવીશમો વંદીઓ,
 ભક્તિભર ચિત્ત તુજ શુભ રમાવ્યો સઠ ૮

શ્રી યશોવિજયજીકૃત સ્તવન.

દેખી કામની દોષ—એ દેશી

વામાનંદન જિનવર, મુનિમાંહે વડો રે, કેં મુઠ
 જિમ સુરમાંહિ સોહે, સુરપતિ પરવડો રે; કેં મુઠ
 જિમ ગિરિમાંહિ મુરાચલ, મૃગમાંહે કેસરી રે, કેં મુઠ
 જિમ ચંદન તરુમાંહિ, સુભટમાંહિ મુરઆરિ રે. કેં મુઠ ૧

નદીયમાંહિ જિમ ગંગ, અનંગ^૧ સુરૂપમાં રે, કેં અઠ
 કુલમાંહિ આરવિંદ,^૨ ભરતપતિ ભૂપમાં રે; કેં ભઠ
 ઐરાવત ગજ માંહિ, ગરૂડ ખગમાર^૩ યથા રે, કેં ગઠ
 તેજવંતમાંહિ ભાણુ,^૪ વખાણુમાંહિ જિન કથારે. કેં વઠ ૨

મંત્રમાંહિ નવકાર, રત્નમાંહિ સુરમણિ રે, કેં રત્નઠ
 સાગરમાંહિ સ્વયંભૂરમણુ શિરોમણિ રે; કેં રમઠ
 શુકલ ધ્યાનજિમ ધ્યાનમા, અતિ નિર્મલપણુ રે, કેં અઠ
 શ્રીનય વિજય વિબુધ પય, સેવક ઈમ ભણે રે. કેં સેઠ ૩

શ્રી મોહનવિજયશુક્રત સ્તવન.

કાનુડો વેણુ વળવે રે, કાળી નદીને કંઠે—જે દેશી.

ચામાનંદન હો પ્રાણ થકી છે ખ્યારા,

નાંહી કીજે હો નયણ થકી ક્ષણ ન્યારા;

પુરિસાદાણી શામળ વરણો, શુદ્ધ સમકિતને ભાસે;

શુદ્ધ પુંજ જિણે કીધો તેહને, ઉજવળ વરણ પ્રકાશે. વાં ૧

તુમ ચરણે વિષધર પણુ નિરવિષ, ઠંસણું યાયે ઘીઠોભા;^૧

જોતાં અમ શુદ્ધ સ્વભાવ કાં ન હુવે, જોહ અમે અદ્ધા છોભા. વાં ૨

કમઠરાય મહ કિણુ ગિણુતિમાં, મોહતણો મહ જોતાં;

તાહરી શક્તિ અનંતી આગળ; કેઇ કેઇ મર ગયા જોતાં. વાં ૩

તેં જિમ તાર્યા તિમ કુણુ તારે, કુણુ તારક કહું જોહવો;

સાયરમાન તે સાચર સરિખો, તિમ તુ પણુ તું જોહવો. વાં ૪

કિમપિ ન જોસો તુમે કરુણાકર, તેહ સુજ પ્રાપ્તિ અનંતી;

જેમ પડે કણુ કુંજર સુખથી, કીડી બહુ ધનવંતી. વાં ૫

જોક આવે જોક મોભાં પાવે, જોક કરે જોગગડી;

નિજશુણુ અનુભવ દેવા આગળ, પડજો નહીં તું જે ઘડી. વાં ૬

જોહવી તુમથી માહરી માયા, તેહવી તુમે પણુ ધરજો;

મોહનવિજય કહે કવિ રૂપનો, પરતક્ષ કરુણા કરજો. વાં ૭

(૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી.

શ્રી આનંદધનશ્રુત રતવન.

રાગ ધનાશ્રી.

વીરજીને ચરણે લાગું, વીરપણું તે માગું રે;
મિથ્યા મોહતિમિર ભય લાગ્યું, છત નગારું વાગ્યું રે. વી० ૧
છઉમચ્ચ વીર્ય દેશ્યા સંગે, અભિસંધિજ મતિ અંગે રે;
સૂક્ષ્મ સ્પૃહ ક્રિયાને રંગે ચોગી થયો ઉમંગે રે. વી० ૨
અસંખ્ય પ્રદેશે વીર્ય અસંગે, ચોગ અસંગિત કંગે રે;
પુદ્ગલ ગણ તેણે લે સુવિશેષે, યથાશક્તિ મતિ લેખે રે. વી० ૩
ઉત્કૃષ્ટે વીર્યનિવેસે, ચોગ ક્રિયા નવી ચેસે રે;
ચોગ તણી ધ્રુવતાને લેશે, આતમશક્તિ ન ખેસે રે. વી० ૪
કામ વીર્ય વશે જેમ લોગી, તેમ આતમ થયો લોગી રે;
શૂરપણે આતમ ઉપચોગી, થાય તેહણે અચોગી રે. વી० ૫
વીરપણું તે આતમ ઠાણે, બાણ્યુ તુમચી વાણે રે;
ધ્યાન વિજ્ઞાણે શક્તિ પ્રમાણે, નિજ ધ્રુવપદ પહિચાણે રે. વી० ૬
આલંબન સાધન જે ત્યાગે, પર પરિણતિને ભાગે રે;
અક્ષય દર્શન જ્ઞાન વૈરાગે, આનંદધન પ્રભુ બાગે રે. વી० ૭

[૨]

પંચડા નિહાળું રે ખીજા જિન તણો રે—એ દેશી.

ચરમ જિનેસર વિગત સ્વરૂપું રે, ભાણું કેમ સ્વરૂપ,
સાકારી વિષુ ધ્યાન ન સંભવે રે, એ અવિકાર અરૂપ. ચરમ ૧

આપ સ્વરૂપે આતમમાં રમે રે, તેહના ધુર બે લેહ;
 અસંખ્ય ઉછોસે સાકારી પહે રે, નિરાકારી નિરલેહ. ચરમ૦ ૨
 સૂખમનામ કરમ નિરાકાર જે રે, તેહ લેહે નહીં અંત;
 નિરાકાર જે નિરગતિ કર્મથી રે, તેહ અલેહ અનંત. ચરમ૦ ૩
 રૂપ નહીં કઈયે બંધન ઘટયું રે, બંધન મોક્ષ ન કોય;
 બંધ મોક્ષ વિષુ સાદિ અનંતનું રે, ભંગ સંગ કેમહોય? ચરમ૦ ૪
 દ્રવ્ય વિના તેમ સત્તા નવિ લહે રે, સત્તા વિષુ શેા રૂપ;
 રૂપ વિના કેમ સિદ્ધ અનંતતા રે, ભાવું અકળ સ્વરૂપ. ચરમ૦ ૫
 આતમતા પરિણતિ જે પરિણમ્યા રે, તે મુજ લેહાલેહ;
 તદાકાર વિષુ મારા રૂપનું રે, ધ્યાવું વિધિપ્રતિષેધ. ચરમ૦ ૬
 અંતિમ ભવગ્રહણે તુજ ભાવનું રે, ભાવશું શુદ્ધ સ્વરૂપ;
 તઈયે આનંદધન પદ પામશું રે, આતમ રૂપ અનૂપ. ચરમ૦ ૭

[૩]

વીર જિનેશ્વર પરમેશ્વર જયો, જગ જીવન જિન ભૂપ;
 અનુભવ મિત્તે રે ચિત્તે હિત કરી, હાખ્યુ તાસ સ્વરૂપ. વીર૦ ૧
 જેહ અગોચર માનસ વચનને, તેહ અતીંદ્રિય રૂપ;
 અનુભવ મિત્તે રે વ્યક્તિ શક્તિશું, હાખ્યુ તાસ સ્વરૂપ. વીર૦ ૨
 નય નિશ્ચયે રે જેહ ન જાણિયે, નવિ જીહાં પ્રસરે પ્રમાણ;
 શુદ્ધ સ્વરૂપે રે તે પ્રજ્ઞા હાખવે, કેવળ અનુભવ ભાણ. વીર૦ ૩
 અક્ષય અગોચર અનુપમ અર્થનો, કોણ કહી જાણે રે લેહ;
 સહજ વિશુદ્ધયે રે અનુભવ વચણ જે, શાસ્ત્રતેસવળો રે ખેહ. વીર૦ ૪

દિશિ દેખારી દે શાસ્ત્ર સવિ રહે, ન લહે અગોચર વાત;
કારજ સાધક બાધક રહિત જે, અનુભવ મિત્ત વિખ્યાત. વીર૦૫
અહો ચતુરાઈ દે અનુભવ મિત્તની, અહો તસ પ્રીતપ્રતીત;
અંતરજામી સ્વામી સમીપ તે, રાખી મિત્રશ્રુ' રીત. વીર૦૬
અનુભવ સ'ગે દે રંગે પ્રભુ મલ્યા, સફળ ક્રિયાં સવિકાજ;
નિજ પદ સંપદ જે તે અનુભવે દે, આનંદધન મહારાજ. વીર૦૭

શ્રી દેવચંદ્રભૂકૃત સ્તવન.

કડખાની કેશી.

તાર હો તાર પ્રભુ, સુજ સેવક મણી,
જગતમાં એટલું સુજશ લીજે;
દાસ અવશુણુ ભર્યો, બાણી પોતા તણો,
દયાનિધિ દીન પર દયા કીજે. તા૦ ૧
રાગદ્વેષ ભર્યો, મોહ વૈરી નદ્યો,
લોકની રીતિમાં ઘણું રાતો;
કોષવશ ધમધમ્યો, શુદ્ધ શુણુ નવિ રમ્યો,
ભમ્યો ભવમાંહિ હું વિષયખાતો. તા૦ ૨
આદ્યું આચરણુ, લોક ઉપચારથી,
શાસ્ત્ર અભ્યાસ પણ કાંઈ કીધો;
શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વલી, આત્મ અવલંબવિનું,
તેહવો કાર્ય તિણે કો ન સીધો. તા૦ ૩.

સ્વામી દરિસણુ સમો, નિમિત્ત લહી નિર્મલો,
 બે ઉપાદાન એ શુચિ ન થાશે;
 દોષ કે વસ્તુનો, અહવા ઉદમ તણો,
 સ્વામી સેવા સહી નિકટ લાશે. તા૦ ૪
 સ્વામી શુભ આળખી, સ્વામીને બે ભજે,
 દરિસણુ શુદ્ધતા તેહ પામે;
 જ્ઞાન ચારિત્ર તપ વીર્ય ઉદ્ધાસથી,
 કર્મ ક્રીડા વસે મુક્તિ ધામે. તા૦ ૫
 જગત વસલ મહાવીર જિનવર મુણી,
 ચિત્ત પ્રભુ ચરણે શરણુ વાસ્યો;
 તારબે બાપણ બિરુદ નિજ રાખવા,
 હાસની સેવના રખે ભેશો. તા૦ ૬
 વિનતિ માનબે, શક્તિ એ આપબે,
 ભાવ સ્વાદ્વાદતા શુદ્ધ ભાસે;
 સાધિ સાધક દશા, સિદ્ધતા અનુભવી,
 દેવચંદ્ર વિમલ પ્રભુતા પ્રકાશે. તા૦ ૭

કેળીશ

ચોવીશે જિનશુભ ગાઈએ, ધ્યાઈએ તત્ત્વસ્વરૂપોણ,
 પરમાનંદ પદ પાઈએ, અક્ષય જ્ઞાન અનૂપોણ, ચો૦ ૧
 ચવદંડસે બાવન ભલા, ગણધર શુભ ભંડારોણ;
 સમતામથી સાહુ સાહુણી, સાવય શ્રાવિકા સારોણ. ચો૦ ૨

વર્ધ્ધમાન જિનવર તણે, શાસન અતિ સુખકારોણ;
 ચઉવિહ સંઘ વિરાજતાં, દુસમ કાલે આધારોણ. ચો. ૩
 જિન સેવનથી જ્ઞાનતા, લહે હિતાહિત યાધોણ
 અહિત ત્યાગ હિત આદરે, સંયમ તપની શોધોણ. ચો. ૪
 અભિનવ કર્મ અશ્રહણતા, છુટું કર્મ અભાવોણ;
 નિઃકર્મીને અભાધતા, અવેદન અનાકુલ ભાવોણ. ચો. ૫
 ભાવરોગના વિગમથી, અચલ અક્ષય નિરાળાધોણ;
 પૂર્ણાનંદ દશા લહી, વિલસે સિદ્ધ સમાધોણ. ચો. ૬
 શ્રી જિનચંદ્રની સેવના, પ્રગટે પુણ્ય પ્રધાનોણ;
 સુમતિ સાગર અતિ ઉદ્ધસે, સાધુરંગ પ્રભુ ધ્યાનોણ. ચો. ૭
 સુવિહિત ખરતર ગચ્છવડુ, રાજસાગર ઉવઝાવોણ;
 જ્ઞાન ધર્મ પાઠક તણે, શિષ્ય સુજસ સુખદાયોણ. ચો. ૮
 હીપચંદ્ર પાઠક તણે, શિષ્ય સ્તવે જિનરાજોણ;
 દેવચંદ્ર પદ સેવતાં, પૂર્ણાનંદ સમાજોણ. ચો. ૯

શ્રી યશોવિજયજીકૃત સ્તવન.

રાગ ધન્યાશ્રી.

ગિરુઆ રે શુણુ તુમ તણા, શ્રી વર્ધ્ધમાન જિનરાયા રે;
 સુણુતાં શ્રવણે અમી ઝરે, મારી નિર્મલ યાચે કાયા રે. ગિ.૦૧
 તુમ શુણુગણુ ગંગાજલે, હું ઝીલીને નિર્મળ યાઈ રે;
 અવર ન ધંધો આદરું, નિશ્ચિન તારા શુણુ ગાઈ રે. ગિ.૦૨

૧. નહાધને.

ઝીલ્યા જે ગંગાજલે, તે છિલ્લર જલ નવિ પેસે રે;
 જે માલતી કુલે મોહીઆ, તે ખાવલ જઈ નવિ ખેસે રે. ગિ૦૩
 એમ અમે તુમ ગુણુ ગોઠશું, રંગે રામ્યા ને વળી મામ્યા રે;
 તે કેમ પરસુર^૧ આદરું, જે પરનારી વશ રામ્યા રે. ગિ૦૪
 તું ગતિ તું મતિ આશરો, તું આલંબન મુજ પ્યારો રે;
 વાચકે યશ કહે માહરે, તું જીવ જીવન આધારો રે. ગિ૦૫

શ્રી મોહનવિજયજીકૃત સ્તવન.

પછેકાની દેશી.

હલંલ ભવલહી દોહિલો રે; કહો તરીએ કવણ ઉપાય રે;
 પ્રભુજીને વીનવું રે.
 સમકિત સાચો સાચવું રે, તે કરણી કિમ થાય રે. પ્ર૦૧
 અશુભ મોહ જો મેટીએ રે, કાંઈ શુભ પ્રભુને જાય રે; પ્ર૦
 નિરાગે પ્રભુ ધ્યાઈએ રે, કાંઈ તો પણ રાગ કહાય રે. પ્ર૦૨
 નામધ્યાતાં જો ધ્યાઈએ રે, કાંઈ પ્રેમ વિના નવિ તાન રે; પ્ર૦
 મોહ વિકાર જહાં તિહાં રે, કાંઈ કિમ તરીએ ગુણધામ રે. પ્ર૦૩
 મોહ બંધજ બાંધીઓ રે, કાંઈ બંધ જહાં નહીં સોય રે; પ્ર૦
 કર્મ બંધ ન કીજીએ રે, કર્મ બંધન ગયે જોય રે. પ્ર૦૪
 તેહમાં શો પાડ ચડાવીએ રે, કાંઈ તુમે શ્રી મહારાજ રે; પ્ર૦
 વિષ્ણુ કરણી જો તારશેાં રે, કાંઈ સાચા શ્રી જિનરાજ રે. પ્ર૦૫
 પ્રેમ મગન નીલાવતા રે, કાંઈ ભાવ તિહાં ભવનાશ રે. પ્ર૦
 ભાવ તિહાં ભગવંત છે રે, કાંઈ ઉપદિશે આતમ સાસરે. પ્ર૦૬

પૂરણ ઘટાસ્થંતર ભર્યો રે, કાંઈ અનુભવ અનુહાર રે; પ્ર૦
ખાતમ ધ્યાને ઓળખી રે, કાંઈ તરણું ભવનો પાર રે પ્ર૦ ૭
મધંમાન તુલ્ય વિનતિ રે, કાંઈ માનજો નિશદ્વિશ રે; પ્ર૦
મોહન કહે મનમંદિરે રે, કાંઈ વસિયો તું વિશ્વાવીશ રે પ્ર૦ ૮

શ્રી દેવચંદ્રશ્રુત.

વિંશતિ વિહરમાન જિનસ્તવન.

(૧) શ્રી સીમંધર જિનસ્તવન.

સિદ્ધચક્ર ૫૬ વદો—એ દેશી.

શ્રી સીમંધર જિનવર સ્વામી, વિનંતણી અવધારો;
શુદ્ધધર્મ પ્રગટ્યો જે તુમચો, પ્રગટો તેહ અમારો રે સ્વામી,
વિનવિયે મન રંગે. ૧
જે પરિણામિક ધર્મ તુમારો, તેહવો અમચો ધર્મ;
શ્રદ્ધાભાસન રમણ વિયોગે, વલગ્યો વિભાવ અધર્મ રે સ્વામી. વિ૦૨
વસ્તુ સ્વભાવ સ્વભાવિ તેહનો, મૂલ અભાવ ન થાય;
પરવિભાવ અનુગત પરિણતિથી, કર્યો તે અવરાય રે સ્વામી. વિ૦૩
જે વિભાવ તે પણ નૈમિત્તિક, સંતતિભાવ અનાદિ;
પરનિમિત્ત તે વિષય સંગાદિક, તે સંયોગે સાદિ રે સ્વામી. વિ૦૪.
અશુદ્ધ નિમિત્તે એ સંસરતા; અત્તા^૧ કતારે પરનો;
શુદ્ધ નિમિત્ત રચે જળ ચિદ્રૂપન, કર્તા ભોક્તા ધરનો રે સ્વામી. વિ૦૫

૧. આત્મા ૨ કર્તા

જેના ધર્મ અનંતા પ્રગટયા, જે નિજ પરિણતિ વરિયો;
 પરમાત્મ જિનદેવ અમોહી, જ્ઞાનાદિક શુભ કરિયો રે સ્વામી. વિ૦૬
 અવલંબન ઉપદેશક રીતે, શ્રી સીમંધર દેવ;
 ભાળ્યો શુદ્ધ નિમિત્ત અનોપમ, તણ્યો, ભવભાવ દેવરે સ્વામી. વિ૦૭
 શુદ્ધ દેવ અવલંબન કરતાં, પરહરિયે પરભાવ;
 આત્મ ધર્મ રમણ અનુભવતાં, પ્રગટે આત્મ ભાવ રે સ્વામી. વિ૦૮
 આત્મ શુભ નિર્મળ નીપજતાં, ધ્યાન સમાધિ સ્વભાવે;
 પૂર્ણાનંદ સિદ્ધતા સાધી, દેવચંદ્ર પદ પાવે રે સ્વામી વિ૦૯

શ્રી યશોવિજયજીકૃત.

વિંશતિ વિહરમાન જિનસ્તવન.

(૧) શ્રી સીમંધર જિનસ્તવન.

૪૪ આળા આબલીએ—એ દેશી.

પુષ્કલાવર્ષ વિજયે જયો રે, નયરી પુંડરિગિણિ સાર;
 શ્રી સીમંધર સાહિબા રે, રાય શ્રેયાંસ કુમાર, જિણુંદરાય,
 ધરજો ધર્મસનેહ. ૧
 મોટા નાહના અંતરો રે, ગિરુઆ નવિ દાખંત;
 શશિ હરિસણ સાયર વધે રે, કૈરવવન વિકસંત. જિ૦ ૨
 ઠામ કુઠામ નવિ લેખવે રે, જગ વરસંત જલધાર;
 કર દોય કુસુમે વાસીએ રે, છાયા સવિ આધાર. જિ૦ ૩
 રાય રંક સરિખા ગણે રે, ઉઘોતે શશિ સૂર;
 ગંગાજલ તે બિહુતણો રે, તાપ કરે સવિ દૂર. જિ૦ ૪

સરિખા સહુને તારવા રે, તિમ તુમે છો મહારાજ;
 સુખશું અંતર કિમ કરો રે, ખાંદા અઘાની લાજ. જિ૦ ૫
 સુખ દેખી દીલું કરે રે, તે નહિ હોવે પરમાણુ;
 સુખરો માને સવિ તણો રે, સાહિબ તેહ સુખણુ. જિ૦ ૬
 વૃષભ લાંછન માતા સત્યકી રે, નંદન રૂઢિભણી કંત;
 વાયક યશ એમ બિનંચો રે ભયભંજન ભગવંત. જિ૦ ૭

શ્રી યશોવિજયજીકૃત બીજી ચોવીશી.

(૧) શ્રી ઋષભ જિનસ્તવન.

મેરો પ્રભુનીકા મેરો પ્રભુનીકા—એ દેશી.

ઋષભ જિનંદા, ઋષભ જિનંદા, તું સાહિબ હું છું તુંજ બંદા;
 તુજશું પ્રીતિ બની સુખસાચી, સુખ મનતુજશુભશું રહું માચી જ૦૧
 હીકા દેવ રૂચે ન અનેરા, તુજ પાખલિ^૧ ચિત્તડું હીએ ફેરા;
 સ્વામી શું કામણડું કીધું, ચિત્તડું અમારું ચોરી હીધુ. જ૦૨
 પ્રેમ બંધાણો તે તો બાણો, નિર્વહેશ્યો તો હોશો પ્રમાણો.
 વાયક યશ બિનવે જિનરાજ, ખાંદા અઘાની તુજને લાજ. જ૦૩

શ્રી દેવચંદ્રજીકૃત મતચોવીશી.

(૧) શ્રી કેવલજ્ઞાની જિનસ્તવન.

નામે ગાજે પરમ આહ્વાદ પ્રગટે અનુભવ રસ આસ્વાદ;
 તેથી થાયે મતિ સુપ્રસાદ, સુભુતાં ભાજે રે કંપ વિષય વિષાદ રે;

૧. આસપાસ. ચોમેર

જિણુંદા તાહરા નામથી મન લીનો. ૧
 ક્ષેત્ર અસંખ્ય પ્રદેશ, અનંત પર્યાય નિવેશ,
 બાણુંગ શક્તિ અશેષ, તેહથી બાણે રે કાંઈ સફળ વિશેષ રે. જિ૦૨
 સર્વ પ્રમેય પ્રમાણ, જસ કેવળ નાણુ પહાણુ;
 તિણે કેવળનાણી અલિહાણુ, જસ ધ્યાવેરે કાંઈ મુનિવર બાણુ રે. જિ૦૩
 ધ્રુવપરિણુતિ છતિ બાસ, પરિણુતિ પરિણુમે ત્રિક રાશ;
 કર્તાપદ પ્રવૃત્તિ પ્રકાશ, અસ્તિનાસ્તિ રે કાંઈ સર્વનો ભાસ રે. જિ૦૪
 સામાન્ય સ્વભાવનો યોધ, કેવળ દર્શન શોધ;
 સહકાર અભાવે રોધ, સમયંતર રે કાંઈ યોધ પ્રયોધ રે. જિ૦૫
 કારક ચક્ર સમગ્ગ, તે જ્ઞાયક ભાવ વિલગ્ગ;
 પરમભાવ સંસગ્ગ, એક રીતે રે કાંઈ થયો શુભવગ્ગ રે. જિ૦૬
 ઈમ સાક્ષંબન જિન ધ્યાન, ભવિ સાધે તત્ત્વ વિધાન;
 લહે પૂર્ણાનંદ અમાન, તેહથી થાયે રે કાંઈ શિવ ઈશાન રે. જિ૦૭
 દાસ વિભાવ અપાય, નાસે પ્રભુ સુપસાય;
 જે તન્મયતાએ ધ્યાય, સહી તેહને રે દેવચંદ્ર પદ થાય રે. જિ૦૮

(૨) શ્રી યુગમંધર જિનસ્તવન.

દેશી નારાયણાની.

શ્રી યુગમંધર વિનવું રે, વિનતડી અવધાર રે, હયાલરાય;
 એ પરપરિણુતિ રંગથી રે, મુજને નાથ ઉગાર રે. ૬૦ શ્રી૦ ૧

કારક આહક લોગ્યતા રે, મેં કીધી મહારાય રે; ૬૦
 પણુ તુજ સરિખો પ્રભુ લહી રે, સાચી વાત કહાય રે. ૬૦ શ્રી ૦ ૨
 યદ્યપિ મૂલ સ્વભાવમેં રે, પરકર્તૃત્વ વિભાવ રે; ૬૦
 અસ્તિધરમ જે માહરો રે, એહનો તથ્ય અભાવ રે. ૬૦ શ્રી ૦ ૩
 પરપરિણામિકતા દશા રે, લહિ પરકારણુ યોગ રે; ૬૦
 એતનતા પરગત થઈ રે, રાચી પુદ્ગલ લોગ રે. ૬૦ શ્રી ૦ ૪
 અશુદ્ધ નિમિત્ત તો જઠ અછેરે, વીર્ય શક્તિ વિહીન રે; ૬૦
 તું તો વીરજ જ્ઞાનથી રે, સુખ અનંતે લીન રે. ૬૦ શ્રી ૦ ૫
 તિણુ કારણુ નિઐકર્યો રે, મુજ નિજ પરિણુતિ લોગ રે; ૬૦
 તુજ સેવાથી નીપજે રે, ભાજે ભવભય સોગ રે. ૬૦ શ્રી ૦ ૬
 શુદ્ધ રમણુ આનંદતા રે, ધ્રુવ નિરુસંગ સ્વભાવ રે; ૬૦
 સકલ પ્રદેશ અમૂર્તતા રે, ક્યાતા સિદ્ધ ઉપાય રે. ૬૦ શ્રી ૦ ૭
 સમ્યક્તત્ત્વ જે ઉપદિશ્યો રે, સુષુતાં તત્ત્વ જણાય રે; ૬૦
 અદ્વાજ્ઞાને જે અદ્યો રે, તેહિજ કાર્ય કરાય રે. ૬૦ શ્રી ૦ ૮
 કાર્ય રુચિ કર્તા થયે રે, કારક સવિ પલટાય રે; ૬૦
 આતમગતે આતમ રમે રે, નિજ ધર મંગલ થાય રે. ૬૦ શ્રી ૦ ૯
 ત્રાણુ શરણુ આધાર છો રે, પ્રભુજી ભવ્ય સહાય રે; ૬૦
 દેવચંદ્ર પદ નીપજે રે, જિનપદકજ સુપસાય રે. ૬૦ શ્રી ૦ ૧૦

(૨) શ્રી યુગમંધર (જનસ્તવન.

ધનરા દોહા—એ દેશી.

શ્રી યુગમંધર, સાહિબા રે, તુમશું અવિહર રંગ; મનના માન્યા;
 ચોલમજીઠ તણી પદે રે, તે તો અચલ અભંગ; શુભના ગેહા. ૧
 ચૈ-૧૦

ભવિજનમન તાંબુ કરે રે, વેધક કંચનવાન; મં
 ફરિ તાંબુ તે નવિ હુઓ રે, તિમ તુમ નેહ પ્રમાણ. શુ૦ ૨
 એક ઉદક લવ જિમ ભળ્યો રે, અક્ષય જલધિમાં સોય; મં
 તિમ તુજશું શુણ નેહલો રે, તુજ સમ જગ નહિ કોય. શુ૦ ૩
 તુજશું સુજ મન નેહલો રે, ચંદન ગંધ સમાન; મં
 મેળું હુઓ એ મૂળગો રે, સહજ સ્વભાવ નિદાન. શુ૦ ૪
 વપ્રવિજય વિજયાપુરી રે, માત સુતારા નંદ; મં
 ગજ લાંછન વિપ્રમંગલા રે, રાણી મન આનંદ. શુ૦ ૫
 સુદંડરાય કુળ દિનમણિ રે, જય જય તું જિનરાજ; મં
 શ્રી નય વિજય વિબુધ તણા રે, શિષ્યને દો શિવરાજ. શુ૦ ૬

(૨) શ્રી અજિત જિનસ્તવન.

કપૂર હોઈ અતિ ઉજળું રે—એ દેશી.

વિજયાનંદન શુણનીલોલ, લવન જગદાધાર;
 તેહશું સુજ મન ગોઠડીલ, છાજે વારોવાર.
 સોભાગી જિન, તુજ શુણનો નહિ પાર; >
 તું તો દોલતનો દાતાર. સો૦ ૧
 જેહવી કૂઆ છાંહડીલ, જેહવું વનનું કૂલ;
 તુજશું જે મન નવિ મિલ્યુલ, તેહવું તેહનું શૂલ. સો૦ ૨
 માહરું તો મન ધુરિ થકીલ, હળિઉં તુજ શુણ સંગ;
 વાચક યશ કહે રાખલોલ, દિન દિન ચડતો રંગ. સો૦ ૩

(૨) શ્રી નિર્વાણીપ્રભુ જિનસ્તવન,

વીરજી ખારા હો વીરજી ખારા—એ દેશી

પ્રભુમું ચરણ પરમ શુરુજિનના, હંસ તે મુનિજન મનના;
 વાસી અનુભવ નંદન વનના, લોગી આનંદધનના,
 મોરા સ્વામી હો, તોરો ધ્યાન ધરિજે;
 ધ્યાન ધરિજે હો, સિદ્ધિ વરિજે, અનુભવ અમૃત પીજે. મોં ૧
 સકલ પ્રદેશ સમાશુષ્ઠધારી, નિજનિજ કારજ કારી;
 નિરાકાર અવગાહ ઉદારી, શક્તિ સર્વ વિસ્તારી. મોં ૨
 શુષ્ઠશુષ્ઠ પ્રતિ પર્યાય અનંતા, તે અભિલાષ્ય સ્વતંતા;
 અનંતશુષ્ઠાનભિલાષિ સંતા, કાર્ય બ્યાપાર કરંતા. મોં ૩
 છતિ અભિલાગી પર્યાયવ્યકતે, કારજ શક્તિ પ્રવર્તે;
 તે વિશેષ સામર્થ્ય પ્રશકતે, શુષ્ઠ પરિણામ અભિવ્યકતે મોં ૪
 નિરવાણી પ્રભુ શુદ્ધ સ્વભાવી, અભય નિરાયુ અપાવી;
 સ્વાદ્વાદી ચમનીગતરાવી, પૂરણ શક્તિ પ્રભાવી. મોં ૫
 અચલ અખંડ સ્વશુષ્ઠ આરામી, અનંતાનંદ વિસરામી;
 સકલ જીવ ખેદજ સુસ્વામી, નિરામગંધી અકામી. મોં ૬
 નિઃસંગી સેવનથી પ્રગટે, પૂર્ણાનંદી ધંદા;
 સાધન શકતે શુષ્ઠ એકરૂપે, સીઝે સાધ્ય સમીહા. મોં ૭
 પુષ્ટ નિમિત્તાલંબન ધ્યાને, સ્વાલંબન લય કાને;
 દેવચંદ્ર શુષ્ઠને એક તાને, પહેચે પૂરણ ધાને. મોં ૮

(૩) શ્રી બાહુ જિનસ્તવન,

સંભવજિન અવધારિયે—એ દેશી.

બાહુજિજીવંદ દયામયી, વર્તમાન ભગવાન, પ્રભુભુ;
 મહાવિદેહે વિચરતા, કેવલ જ્ઞાન નિધાન. પ્ર૦ બા૦ ૧
 દ્રવ્યથકી છ કાયને, ન હણે જેહ લગાર; પ્ર૦
 ભાવદયા પરિણામનો, એહીજ છે વ્યવહાર. પ્ર૦ બા૦ ૨
 રૂપ અતુત્તર દેવથી, અનંત શુભ અભિરામ; પ્ર૦
 ભેતાં પશુ જગીજીવને, ન વધે વિષય વિરામ. પ્ર૦ બા૦ ૩
 કમંઠિક્ય જિનરાજનો, ભવિજન ધર્મ સહાય; પ્ર૦
 નામાદિ સંભારતાં, મિથ્યા દોષ વિલાય. પ્ર૦ બા૦ ૪
 આતમ શુભ અવિરાધના, ભાવદયા ભંડાર; પ્ર૦
 ક્ષાયિક શુભ પર્યાયમે, નવિ પર ધર્મ પ્રચાર. પ્ર૦ બા૦ ૫
 શુભ શુભ પરિણતિ પરિણમે, બાધક ભાવ વિહીન; પ્ર૦
 દ્રવ્ય અસંગી અન્યનો, શુદ્ધ અહિંસક પીન. પ્ર૦ બા૦ ૬
 ક્ષેત્રે સર્વ પ્રદેશમે, નહીં પરભાવ પ્રસંગ; પ્ર૦
 અતનુ અયોગી ભાવથી, અવગાહના અભંગ. પ્ર૦ બા૦ ૭
 કૃપાક વ્યય ક્રુપપણે, સહેજે પરિણતિ થાય; પ્ર૦
 ક્રેદન ચોજનતા નહીં, વસ્તુ સ્વભાવ સમાય. પ્ર. બા૦ ૮
 શુભ પર્યાય અનંતતા, કારક પરિણતિ તેમ; પ્રા૦
 નિજનિજ પરિણતિ પરિણમે, ભાવ અહિંસક એમ. પ્ર૦ બા૦ ૯

એમ અહિંસકતામયી, દીઠો તું જિનરાજ; પ્ર૦
રક્ષક નિજપર જીવનો, તારણુતરણુ જિહાજ. પ્ર૦ બાં ૧૦
પરમાતમ પરમેસરુ, ભાવદયાદાતાર; પ્ર૦
સેવો ધ્યાવો એહને, દેવચંદ્ર સુખકાર પ્ર૦ બાં ૧૧

(૩) શ્રી બાહુ જિનસ્તવન.

દેશી નણદધની

સાહિબ બાહુ જિજ્ઞેસર વિનવું, વિનતડી અવધાર હો; સાં
ભવભયથી હું ઉભયો, હવે ભવ પાર ઉતાર હો. સાં ૧
તુમ સરિખા મુજ શિર છતે, કરમ કરે કિમ જોર હો, સાં
ભુજંગ તણો ભય તિહાં નહીં, જિહાં વનમાં વિચરે મોર
હો. સાં ૨

જિહાં રવિ તેજે જળહળે, તિહાં કિમ રહે અધકાર હો; સાં
કેસરી જિહાં કીડા કરે, તિહાં નહિ ગજ પરિચાર હો. સાં ૩
તિમ જો તુમે મુજ મન રમો, તો નાસે દુરિત સંસાર હો; સાં
વચ્છવિજય મુસીમાપુરી, રાય મુખીવ મદહાર હો. સાં ૪
હરિણ લંછન એમ મેં સ્તબ્યો, મોહના રાણીનો કંત હો; સાં
વિજયાનંદન મુજ દીઓ, યશ કહે સુખ અનંત હો સાં ૫

(૩) શ્રી સંભવનાથ જિનસ્તવન.

સેનાનંદન સાહિબ સાચો દે, પરિપરિપર્યયો હીરો જાઓ દે;
પ્રીતિ મુદ્રિકા તેહથું જોડિ દે, જાણું મે લહી કંચન કોડી દે. ૧

જેણે ચતુરશુ ગોઠિ ન બાંધી રે, તિણે તો બણ્યુ ફાકટ વાધી રે;
 સુગુણ મેલાવે જેહ ઉચ્છાહો રે, મણુઅ જન્મનો તેહજ લાહો રે. ૨
 સુગુણ શિરોમણિ સંભવ સ્વામી રે, નેહ નિવાહુ ધુરંધર પામી રે;
 વાચક યશ કહે સુજ દિન વળિયો રે;
 મનહ મનોરથ સઘળો ફળિયો રે. ૩

(૩) શ્રી સાગરપ્રભુ જિનસ્તવન.

શીતલજિન સહેળનંદી—એ દેશી.

શુભ્રઆગર સાગર સ્વામી, સુનિ ભાવ જીવન નિઃકામી;
 શુભ્રકરણે કર્તૃ પ્રયોગી, પ્રાગ્ભાવી સત્તા ભોગી,
 સુહંકર ભવ્ય એ જિન ગાવો, જીમ પૂરણ પદવી પાવો. સુ૦ ૧

સામાન્ય સ્વભાવ સ્વપરના, દ્રવ્યાદિ ચતુષ્ટય ધરના;
 દેખે દર્શન રચનાયે, નિજવીર્ય અનંત સહાયે સુ૦ ૨

તેહને તે બણે નાણુ, એ ધર્મ વિશેષ પહાણુ;
 સાવધવી કારજ શકતે, અવિભાગી પર્યાયવ્યકતે. સુ૦ ૩

જે કારણ કારજ ભાવે, વરતે પર્યાય પ્રભાવે;
 પ્રતિસમયે વ્યય ઉત્પાદિ, જ્ઞેયાદિક અનુગતે સાદિ સુ૦ ૪

અવિભાગી પર્યાય જેહ, સમવાયી કાર્યના જેહ;
 જે નિત્ય ત્રિકાળી અનંત, તસુ જ્ઞાયક મહંત. સુ૦ ૫

જે નિત્ય અનિત્ય સ્વભાવ, તે દેખે દર્શન ભાવ;
 સામાન્ય વિશેષના પિંડ, દ્રવ્યાર્થિક વસ્તુ પ્રથંક સુ૦ ૬

ઈમ કેવળ દર્શન નાણુ, સામાન્ય વિશેષનો ભાણુ;
 દ્વિશુભ આતમ શ્રદ્ધાએ, ચરણાદિક તસુ વ્યવસાએ. સુ૦ ૭
 દ્રૌણ જેહુ વિશેષ પરિણામી, તે કહિયે પજજવ નામી;
 છતિ સામર્થ્ય દુભેદે, પર્યાય વિશેષ નિવેદે. સુ૦ ૮
 તસુ રમણે ભોગનો વૃંદ, અપ્રયાસી પૂર્ણાનંદ;
 પ્રગટીજસ શક્તિ અનંતી, નિજ કારજ વૃત્તિ સ્વતાંત્રી. સુ૦ ૯
 શુભ દ્રૌણ સામાન્ય સ્વભાવી, તીરથપતિ ત્યક્ત વિભાવી;
 પ્રભુ આણા ભક્તે લીન, તિણે દેવથાંદ્ર પદ કીન. સુ૦ ૧૦

(૪) શ્રી સુભાહુ જિનસ્તવન.

માહરો વાહલો બ્રહ્માચારી.

શ્રી સુભાહુજિન અંતરભામી, મુજ મનનો વિશ્વારામી રે,
 પ્રભુ અંતરભામી; આતમ ધર્મ તણે આરામી,
 પર પરિણુતિ નિષ્કામી રે પ્ર૦ ૧
 કેવલ જ્ઞાન અનંત પ્રકાશી, ભવિજન કમલ વિકાસી રે,
 ચિદાનંદધન તત્ત્વવિલાસી, શુદ્ધ સ્વરૂપ નિવાસી રે, પ્ર૦ ૨
 યદ્યપિ હું મોહાદિકે છલિયો, પરપરિણુતિશું ભલિયો રે; પ્ર૦
 હવે તુજસમમુજસાહિબમલિયો, તિણેસવિભવભયટલિયો રે પ્ર૦ ૩
 ધ્યેય સ્વભાવે પ્રભુ અવધારી, દુર્ધ્યાતા પરિણુતિ વારી રે; પ્ર૦
 ભાસન વીર્ય એકતાકારી, ધ્યાન સહજ સંભારી રે. પ્ર૦ ૪
 ધ્યાતા ધ્યેય સમાધિ અભેદે, પર પરિણુતિ વિચ્છેદે રે; પ્ર૦
 ધ્યાતા સાધક ભાવ ઉચ્છેદે, ધ્યેય સિદ્ધતા વેદે રે. પ્ર૦ ૫

દ્રવ્યક્રિયા સાધન વિધિ યાચી, જે જિન આગમવાચી રે; પ્ર૦
પરિણતિ વૃત્તિ વિભાવે રાચી, તિણુ નવિ ધાયે સાચી રે. પ્ર૦ ૬
પણુ નવિ ભય જિનરાજ પસાયે, તત્ત્વ રસાયણ પાયે રે; પ્ર૦
પ્રણુ ભકતે નિજ ચિત્ત વસાયે, ભાવરોગ મિટ જાયે રે. પ્ર૦ ૭
જિનવર વચન અમૃત અનુસરિયે, તત્ત્વ રમણ આદરિયે રે; પ્ર૦
દ્રવ્યભાવ આશ્રવ પરિહરિયે, દેવચંદ્ર પદ વરિયે રે. પ્ર૦ ૮

(૪) શ્રી સુખાહુ જિનસ્તવન.

ચતુર સનેહી મોહના—એ દેશી.

સ્વામી સુખાહુ સુહંકરુ, ભૂનંદાનંદન પ્યારો રે;
નિસહનરેસર કુલતિલો, કિંપુટુયા ભરતારો રે. સ્વા૦ ૧
કપિ લંછન નક્ષિનાવતિ, વપ્રવિજય અયોધ્યાનાહો રે;
રંગે મિલિયે તેહથું, એહ મણુઅ જન્મનો લાહો રે. સ્વા૦ ૨
તે દિન સવિ એળે ગયા, જિહાં પ્રણુશું ગોઠિ ન ખાંધી રે;
ભક્તિ દ્વંતીકાએ મન હંચું, પણ વાત કહી છે આધી રે સ્વા૦ ૩
અનુભવ મિત્ત જે મોકલું, તો તે સઘળી વાત જણાવે રે;
પણુ તેહ વિણુ સુજ નવિ સરે, કહોતો પુત્ર વિચાર તે આવેરે સ્વા૦ ૪
તેણે જઈ વાત સવે કહી, પ્રણુ મળ્યા તે ધ્યાનને ટાણે રે,
શ્રી નય વિજય વિખુધતણો, ઇંમ સેવક સુચશ વખાણે રે. સ્વા૦ ૫

(૪) શ્રી અભિનંદન જિનસ્તવન.

ગોહી ગાગે રે—એ દેશી.

શેઠ સેવો રે અભિનંદન દેવ, જેહની સારે રે સુર કિન્નર સેવ;
એહવેઆહિષ સેવેતેહ હજૂર, જેહનાં પ્રગટેરે કીધાં પુન્યપંદૂર શે૦ ૧

જેહ સુશુભ સનેહી સાહિબ હેજ, દગલીલાથી લહિયે સુખસેજ;
તૃણ સરખું લાગે સઘળે સાચ, તે આગળ આંચું ધરણી રાજ.શે૦૨
અલવે મેં પાર્યો તેહવો નાથ, તેહથી હું નિશ્ચય હુઓ રે સનાથ;
વાચક્યશકહે પામી રંગરેલ, માનુંકળિય આંગણુકે સુરતડુ વેલ.શે૦૩

(૪) શ્રી મહાજશ બિનસ્તવન

રાગ કાગ.

આત્મ પ્રદેશ રંગ થલ અનોપમ, સમ્યગ્દર્શન રંગ રે,
નિજ સુખકે સધૈયા; તું તો નિજગુણ ખેલ વસંત રે; નિ૦
પર પરિણતિ ચિંતા તણ બિનમેં, જ્ઞાન સખાકે સંગ રે. નિ૦૧
વાસ બરાસ સુરુચિ કેસરધન, છાંટો પરમ પ્રમોદ રે; નિ૦
આત્મ રમણુ શુલાલકી લાલી, સાધક શક્તિ વિનોદ રે. નિ૦૨
ધ્યાન સુધારસ પાન મગનતા, લોજન સહજ સ્વલોગ રે; નિ૦
રીઝે એકત્વતા તાનમેં વાળે, વાણંત્ર સન્સુખ યોગ રે. નિ૦ ૩
શુકલધ્યાન હોરીકી જવાલા, જલે કર્મ કઠોર રે;
શેષપ્રકૃતિલક્ષિરણુ નિર્જરા, ભરમ ખેલ અતિ ભેર રે. નિ૦૪
દેવ મહાજસ ગુણ અવલંબન, નિર્ભય પરિણતિ વ્યક્તિ રે; નિ૦
જ્ઞાને ધ્યાને અતિ બહુમાને, સાધે મુનિ નિજ શક્તિ રે. નિ૦૫
સકળ અભેગ અલેશ અસંગત, નાહી હોવે સિદ્ધ રે; નિ૦
દેવચંદ્ર આણુમેં ખેલે, ઉત્તમ શુદ્ધિ પ્રસિદ્ધ રે. નિ૦૬

(૫) શ્રી સુભત જિનસ્તવન.

દેહુ દેહુ નથુંદ હઠીલી—એ દેસી.

સ્વામી સુભત સુહાયા, હીઠા આણુંદ ઉપાયા રે;

મનમોહના જિનરાયા;

છુણે પૂરણુ તત્ત્વ નિપાયા, દ્રવ્યાસ્તિક નય ઠહરાયા રે. મ૦ ૧
પર્યાયાસ્તિક નયરાયા, તે મૂલ સ્વભાવ સમાયા રે; મ૦
જ્ઞાનાદિક સ્વપર્યાયા, નિજ કાર્ય કરણુ વરતાયા રે. મ૦ ૨
અંશનય માર્ગ કહાયા, તે વિકલ્પ ભાવ સુણાયા રે; મ૦
નય ચાર તે દ્રવ્ય થપાયા, શબ્દાદિક ભાવ કહાયા રે. મ૦ ૩
હુનંય તે સુનય ચલાયા, એકત્વ અલેહે ધ્યાયા રે; મ૦
તે સવિ પરમાર્થ સમાયા, તસુ વર્તન લેહ ગમાયા રે. મ૦ ૪
સ્વાદ્વાદી વસ્તુ કહીજે, તસુ ધર્મ અનંત લહીજે રે; મ૦
સામાન્ય વિશેષતું ધામ, તે દ્રવ્યાસ્તિક પરિણામ રે. મ૦ ૫
જિનરૂપ અનંત ગણીજે, તે દિવ્ય જ્ઞાન જાણીજે રે; મ૦
શ્રુતજ્ઞાને નય પથ લીજે, અનુભવ આસ્વાદન કીજે રે. મ૦ ૬
પ્રભુશક્તિ વ્યક્તિ એકભાવે, ગુણ સર્વ રહ્યા સમભાવે રે; મ૦
માહરે સત્તા પ્રભુ સરખી, જિનવચન પસાચે પરખી રે. મ૦ ૭
તું તો નિજ સંપત્તિભોગી, હું તો પરપરિણુતિનો ચોગી રે; મ૦
ત્રિણુ તુમ્હપ્રભુ માહરા સ્વામી, હું સેવક તુજ ગુણ ગ્રામી રે. મ૦ ૮
એ સંબંધ અિત્ત સમવાય, સુજ સિદ્ધતું કારણુ થાય રે; મ૦
જિનરાજની સેવના કરવી, ધ્યેય ધ્યાન ધારણા ધરવી રે. મ૦ ૯
તું પૂરણુ પ્રજ્ઞ અરૂપી, તું જ્ઞાનાનંદ સ્વરૂપી રે; મ૦
ઈમ તત્ત્વાલંબન કરિયે, દેવચંદ્ર પદ વરિયે રે. મ૦ ૧૦

(૫) શ્રી - સુભાત જિનસ્તવન.

રામચંદ્રે બાગમે આળો મોરી રહો રી—એ દેશી
 સાચો રામી સુભાત, પૂરવ અરધ જયોદી;
 ધાતકી ખંડ મઝાર, પુષ્કલાવધ વિજયોદી. ૧
 નયરી પુંડરિગિણિ નાય, દેવસેન વશ તિલોદી;
 દેવસેનાનો પુત્ર, લાંછન લાલુ ભલોદી ૨
 જયસેનાનો કંત, તેહશું પ્રેમ ધર્યોદી;
 અવરન આવે દાય, તેણે વશિ ચિત્ત-કર્યોદી. ૩
 તુમે મતિ જાણો દૂર, જઈ પરદેશ રહ્યોદી;
 છો સુજ ચિત્ત હજૂર, શુભ સંકેત મહ્યોદી. ૪
 ક્રોધે લાલુ આકાશ, સરવર કમલ હસેરી;
 દેખી ચંદ્ર ચક્રોર, પીવા અમીઅ ધસેરી. ૫
 દૂર થકી પશુ તેમ, પ્રભુશું ચિત્ત મિજ્યુરી;
 શ્રી નયવિજય સુશિખ્ય, કહે શુભ હેજે હજ્યુરી. ૬

(૫) શ્રી સુમતિનાથજિનસ્તવન.

ધુધરીઆળો ખાટ—એ દેશી.

સુમતિનાથ દાતાર, કીજે ઓળગ તુમ તણી રે;
 હીજે શિવસુખ સાર, જાણી ઓળગ જગધણી રે. ૧
 અક્ષય ખજાનો તુજ, દેતાં ખોટ લાગે નહિ રે;
 કિસિ વિમાસણુ શુભજ^૧ યાચક થાકે ઉલા રહી રે.
 રચણુ કોડ તેં હીધ, જીરણુ વિશ્વ તદા કીઓ રે;
 વાચક થશુ સુપ્રસિદ્ધ, માગે તીન રતન દીઓ રે. ૩

(૫) શ્રી વિમલ જિનસ્તવન.

કંઠ્યાની દેશી.

ધન્ય તું ધન્ય તું ધન્ય જિનરાજ તું,
 ધન્ય તુજ શક્તિ વ્યક્તિ સનૂરી;
 કાર્ય કારણ દશા સહજ ઉપગારતા,
 શુદ્ધ કર્તૃત્વ પરિણામ પૂરી. ધ૦ ૧

આત્મ પ્રભાવ પ્રતિભાસ કારજદશા,
 જ્ઞાન અવિભાગ પર્યાય પ્રવૃત્તો;
 એમ શુભ સર્વ નિજ કાર્ય સાધે પ્રગટ,
 જ્યેષ્ઠશ્યાદિ કારણ નિમિત્તો. ધ૦ ૨

દાસ બહુમાન ભાસન રમણ એકતા,
 પ્રભુ શુભાલંબની શુદ્ધ થાયે;
 બંધના હેતુ રાગાદિ તુજ શુભ રસી,
 તેહ સાધક અવસ્થા ઉપાયે ધ૦ ૩

કર્મ જંજાલ યુજનકરણ યોગ જે,
 સ્વામીભક્તિ રમ્યા ધિર સમાધિ;
 દાન તપ શીલવ્રત નાથ આણાવિના,
 થઈ બાધક કરે ભવ ઉપાધિ. ધ૦ ૪

સકળ પ્રદેશ સમકાળ સર્વ કાર્યતા,
 કરણ સહકાળ કર્તૃત્વ ભાવો;
 દ્રવ્ય પ્રદેશ પર્યાય આગમપણે,
 અચલ અસહાય અક્રિય દાવો. ધ૦ ૫

ઉત્પત્તિ નાશ ક્રુપ સર્વદા સર્વની,
 ષડ્ગુણી હાનિ વૃદ્ધિ અન્યૂનો;
 અસ્તિ નાસ્તિતત્ સત્તા અનાદિથકો,
 પરિણુમન ભાવથી નહીં અબુનો. ધ૦ ૬
 ઇણીપદે વિમલ જિનરાજની વિમલતા,
 ધ્યાનમનમંદિરે જેહુ ધ્યાવે;
 ધ્યાન પૃથક્ત્વ સવિકલ્પતા રંગથી,
 ધ્યાન એકત્વ અવિકલ્પ આવે. ધ૦ ૭
 વીતરાગી અસંગી અનંગી પ્રભુ;
 નાણુ અપ્રયાસ અવિનાશ ધારી;
 કેવચંદ્ર શુદ્ધ સત્તારસી સેવતાં,
 સંપદા આત્મ શોભા વધારી. ધ૦ ૮

(૬) શ્રી સ્વયંપ્રભ જિનસ્તવન

મોખનડોહોહો મિસરિઠાકુરો મહદરો—એ દેશી.

સ્વામીસ્વયંપ્રભને હો જાઉં ભામણે, હરખે વાર હજાર;
 વસ્તુ ધર્મ હો પૂરણ જસુ નીપનો, ભાવ કૃપા કિરતાર. સ્વા૦ ૧
 દ્રવ્યધર્મ તે હો જોગ સમારવા, વિષયાદિક પરિહાર;
 આતમશક્તિ હો સ્વભાવ સુધર્મનો, સાધન હેતુ ઉદાર સ્વા૦ ૨
 ઉપશમભાવ હો મિશ્ર ક્ષાયિકપણે, જે નિજ ગુણ પ્રાગ્ભાવ;
 પૂર્ણવસ્થાને હો નીપજવતો, સાધન ધર્મ સ્વભાવ. સ્વા૦ ૩
 સમકિત ગુણથી હો શૈલેશી લગે, આતમ અનુગતભાવ;
 સંવર નિર્જરા હો ઉપાદાન હેતુતા, સાધ્યાલંબન દાવ. સ્વા૦ ૪

સકલપ્રદેશે હો કર્મ અભાવતા, પૂર્ણાનંદ સ્વરૂપ;
 આતમ શુભની હો જે સંપૂર્ણતા, સિદ્ધ સ્વભાવ અનૂપ. સ્વા૦ ૫
 અચળ અખાદિત હો જે નિરસંગતા, પરમાતમ ચિદ્રૂપ;
 આતમ ભોગી હો રમતા નિજ પદે, સિદ્ધરમણ એ રૂપ. સ્વા૦ ૬
 એહવો ધર્મ હો પ્રભુને નિપન્યો, ભાંખ્યો એહવો ધર્મ;
 જે આદરતાં હો લવિયણ, શુચિ હુવે, ત્રિવિધ વિકારી

કર્મ. સ્વા૦ ૭

નામ ધર્મ હો ઠવચ્છ ધર્મ તથા, દ્રવ્ય ક્ષેત્ર તિમ કાલ;
 ભાવ ધર્મના હો હેતુપણે ભલા, ભાવ નિના સહુ આલ. સ્વા૦ ૮
 શ્રદ્ધા ભાસન હો તત્ત્વ રમણપણે, કરતાં તન્મય ભાવ;
 દેવચંદ્ર હો જિનવર પદ સેવતાં, પ્રગટે વસ્તુ સ્વભાવ. સ્વા૦ ૯

(૬) સ્વયંપ્રભ જિનસ્તવન.

દેશી પારધીયાની.

સ્વામી સ્વયંપ્રભ સુદંડુ રે,

મિત્રનૃપતિ કુળ હંસ રે; શુભ્રસીઆ.

માતા સુમંગલા જનમિયો રે,

શશિ લાંછન સુપ્રશંસ રે. મનવસીઆ. ૧

વપ્ર વિજય વિજયાપુરી રે, ધાતકી પૂરવ અદ્ધ રે; શુભ્ર૦
 પ્રિયસેના પિયુ પુન્યથી રે, તુમ સેવા મેં લદ્ધ રે. મન૦ ૨
 અખલી સમકિત સુખદી રે, હેળવીઓ હું બાલ રે; શુ૦
 કેવળરત્ન લક્ષ્મી વિના રે, ન તણું ચરણ ત્રિકાળ રે. ધ૦ ૩
 એકને લલચાવી રહો રે, એકને આપો રાજ રે; શુ૦
 એ તુમ કરવો કિમ કટે રે, પંકિત ભેદ જિનરાજ રે. મ૦ ૪

કેડ ન છોડું તાહરી રે, આપ્યા વિષુ શિવસુખ રે; શુઠ
લોજન વિષુ ભાંજે નહીં રે, ભામણુડે જિમ ભૂખ રે મં ૫
આસંગાયત જે હુશે રે, તે કહેશે સો વાર રે; શુઠ
લોજિ ભગતે રીઝશે રે, સાહિબ પણુ નિરધાર રે. મં ૬
સવિ જાણે થોડું કહે રે, પ્રભુ તું ચતુર સુજાણુ રે; શુઠ
વાચક યશ કહે દીજીએ રે, વાછિતસુખ નિર્વાણુ રે મં ૭

(૬) શ્રી પદ્મપ્રભ જિનસ્તવન.

આજ અધિક ભાવે કરી—એ દેશી.

પદ્મપ્રભજિન સાંભળો, કરે સેવક એ અરદાસ હો;
પાંતિ બેસારીઓ નો તુમ્હે, તો સદ્ગુણ કરો આશ હો. ૫૦ ૧
જિનશાસન પાતિ તે ઠવી, સુજ આપ્યું સમકિત થાળ હો;
હેવેલોણા ખડખડ કુણુ ખમે, શિવમોહક પીરસે રસાળ હો. ૫૦ ૨
ગજઆસન ગલિત સંચી કરી, જીવે કીડીના વંશ હો,
વાચક યશ કહે એમ ચિત્ત ધરી, દીજે નિજ સુખ એક અંશ હો. ૫૦ ૩

(૬) શ્રી સર્વાનુભૂતિ જિનસ્તવન.

જગતારક પ્રભુ વિનવું, વિનતડી અવધાર રે;
તુમ દરિશણુ વિષુ હું ભમ્યો, કાળ અનંત અપાર રે. જં ૧
સુહમ નિગોદ ભવે વસ્થો, પુદ્ગલ પરિઆદ અનંત રે;
અવ્યવહારપણે ભમ્યો, ક્ષુદ્રક ભવ અત્યંત રે. જં ૨
અવહારે પણુ તિરિય ગતે, ઈગ વણુખંડ અસત્ત રે;
અસંખ્ય પરાવર્તન થયાં, ભમિયો જીવ અધનરે. જં ૩
સૂક્ષ્મ સ્થાવર ચારમે, કાલહ ચક્ર અસંખ્ય રે;
જનમ મરણુ બહુલા કર્યાં, પુદ્ગલ લોગને ઠખ રે. જં ૪

ઓથે બાહર લાવમેં, બાહર તરુપણુ એમરે;
 પુદ્ગલ અહીં લાગટ વસ્યો, નામ નિગોદે પ્રેમ રે. જ૦ ૫
 સ્થાવર થૂલ પરિતમેં, સ્ત્રીત્તર કૌડાકૌડિ રે;
 આચર ભસ્યો પ્રભુનવિ મિલ્યા, મિથ્યા અવિરતિ જોડિ રે. જ૦ ૬
 વિગલપણે લાગટ વસ્યો, સંખિજવાસ હજાર રે;
 બાહર પળજવ વણુસસધં, ભૂ જલ વાયુ મગાર રે. જ૦ ૭
 અનલ વિગલ પળજતમેં, તસભવ આયુ પ્રમાણુ રે;
 શુદ્ધ તત્ત્વ પ્રાપ્તિ વિના, ભટક્યો નવ નવ ઠાણુ રે. જ૦ ૮
 સાધિક સાગર સહસ્ર દો, ભોગવીઓ તસ ભાવે રે;
 એક સહસ્ર સાધિક કધિ, પંચેંદ્રિ પદ દાવે રે. જ૦ ૯
 પર પરિણુતિ રાગીપણે, પર રસ રંગે રક્ત રે;
 પર આહક રક્ષકપણે, પરભોગે આસક્ત રે; જ૦ ૧૦
 શુદ્ધ સ્વભાતિ તત્ત્વને, બહુ માને તલ્લીન રે;
 તે વિભાતિ રસતા તણ, સ્વસ્વરૂપ રસ પીન રે. જ૦ ૧૧
 શ્રી સર્વાનુભૂતિ જિનેશ્વરુ, તારક લાયક દેવ રે;
 તુજ ચરણ શરણુ રહ્યો, ટળે અનાદિ કુટેવ રે જ૦ ૧૨
 સખલા સાહિબ ઓલગે, આતમ સખલો થાય રે;
 [સાધક પરિણુતિ સવિ ટળે, સાધક સિદ્ધિ કહાય રે. જ૦ ૧૩
 કારણથી કારજ હુયે, એ પરતીત અનાદિ રે;
 [માહરા આતમ સિદ્ધિના, નિમિત્ત હેતુ પ્રભુ સાદિ રે. જ૦ ૧૪
 અવિસંવાદન હેતુની, દદ સેવા અભ્યાસ રે;
 દેવચંદ્ર પદ નીપજે, પૂર્ણાનંદ વિલાસ રે. જ૦ ૧૫

(૭) શ્રી ઋષભાનનજિન સ્તવન.

વારી હું ગોડી પાસને—એ દેશી.

શ્રી ઋષભાનન વંદિયે, અચલ અનંત શુભવાસ જિનવર;
 ક્ષાયિક આરિત્ર ભોગથી, જ્ઞાનાનંદ વિલાસ. જિં શ્રીં ૧
 જે પ્રસન્ન પ્રભુ સુખ ગ્રહે, તેહિજ નયન પ્રધાન, જિં
 જિન ચરણે જે નામીએ, મસ્તકે તેહ પ્રમાણ. જિં શ્રીં ૨
 અરિહાપદકજ ચરચીએ, સ લહિજે તે હથ, જિં
 પ્રભુશુભ ચિંતનમેં રમે, તેહજ મન મુકયથ. જિં શ્રીં ૩
 જાણો છો સહુ જીવની, સાધક બાધક ભાંત, જિં
 પશુ શ્રી સુખથી સાંભળી, મન પામે નિરાંત. જિં શ્રીં ૪
 તીન કાલ જાણુંગ લક્ષી, શું કહિયે વારંવાર; જિં
 પૂર્ણાંદી પ્રભુતણું, ધ્યાન તે પરમ આધાર. જિં શ્રીં ૫
 કારણથી કારજ હુવે, એ શ્રી જિન સુખવાણ; જિં
 પુષ્ટહેતુ મુજ સિદ્ધિના, જાણી કીધ પ્રમાણ. જિં શ્રીં ૬
 શુદ્ધ તત્ત્વ નિજ સંપદા, જ્યાં લગે પૂર્ણ ન થાય; જિં
 ત્યાં લગે જગશુરુ દેવના, સેવું ચરણ સદાય. જિં શ્રીં ૭
 કારજ પૂર્ણ કર્યા વિના, કારણ કેમ મુકાય; જિં
 કારજ રુચિ કારણતણા, સેવે શુદ્ધ ઉપાય. જિં શ્રીં ૮
 જ્ઞાન ચરણ સંપૂર્ણતા અવ્યાબાધ અમાય; જિં
 દેવચંદ્ર પદ પામીએ, શ્રી જિનરાજ પસાય. જિં શ્રીં ૯

(૭) શ્રી ઋષભાનનજિન સ્તવન.

બન્ધો કુંભરજીનો સેહરા—એ દેશી.

શ્રી ઋષભાનન શુશ્રુનીલો,
 સોહો મૃગપતિ લંછન પાય હો; નિષ્કંઠા;
 મોહો મન તું સવિ તણાં,
 લલી વીરસેના તુજ માય હો. નિં ૦ શ્રીં ૦ ૧

વમ્ભવિજય સુસીમાપુરી,
 ખંડ ધાતકી પૂરવ ભાગ હો; નિં ૦
 રાણી જયાવતી નાહલો,
 કીરતિનૃપસુત વડભાગ હો. નિં ૦ શ્રીં ૦ ૨

હું પૂછું કહો તુમે કેણીપરે,
 દિઓ ભગતને મુગતિ સંકેત હો. નિં ૦
 રુસો નહિ નિંઠા કારણે,
 તુષો નહિ પૂજા હેત હો. નિં ૦ શ્રીં ૦ ૩

વિષુ સમકિત ફળ કેા નવિ લહે,
 એહ અંથે છે અવઠાત હો; નિં ૦
 તો એ શાખાસી તુમને થઢે,
 તુમે કહેવાઓ જગતાત હો. નિં ૦ શ્રીં ૦ ૪

હવે બેષ્ઠું મનવાંછિત હીઓ,
 ચિંતામણિ ને સુરકુંભ હો. નિં ૦
 અગિન મિટાવે શીતને,
 જે સેવે થઈ ચિરથંભ હો. નિં ૦ શ્રીં ૦ ૫

ત્રૈત્યવંદન-ગ્રાવીશી

નિમ એ ગુણ વસ્તુ સ્વભાવથી,
 તિમ તુમથી સુગતિ ઉપાય હો; નિં
 દાયક નાયક ઉપમા,
 ભકતે એમ સાચ કહેવાય હો. નિં શ્રીં ૬
 જય તય કિરિયા કૃણ હીએ,
 તે તુમ ગુણ ધ્યાન નિમિત્ત હો; નિં
 શ્રી નય વિજય વિબુધ તણા,
 સેવકને પરમ તું મિત્ત હો. નિં શ્રીં ૭

(૫) શ્રી સુપાર્શ્વજિન સ્તવન.

એ ગુરુ વાહો રે—એ દેશી.
 શ્રી સુપાર્શ્વજિનરાજનો રે, સુખ હીઠે સુખ હોઈ રે;
 મારું સકળ પદ મેં લલ્યાં રે, જે તું નેહ નજર ભરી જોઈ;
 એ પ્રભુ ખ્યારો રે, મારા ચિત્તનો ઠારણહાર મોહનગારો રે. ૧
 સિંચે વિશ્વ સુધારસે રે ચંદ્ર રહ્યો પશુ દૂર રે;
 તિમ પ્રભુ કંઠુષાદંડિથી રે, લહિયે સુખ મહામૂર એં ૨
 વાચક યશ કહે તિમ કરો રે, રહિયે જેમ હજૂર રે;
 પીળે વાણી મીઠડી રે, જેહવો સરસ ખજૂર. એં ૩

(૭) શ્રીધરજિન સ્તવન.

રસીયાની દેશી
 સેસુખ સુખ પ્રભુને ન મળી શક્યો,
 તો શી વાત કહાય; નિષ્કંઠ.
 નિજ પર વીતક વાત લહો સહુ,
 પશુ મને કિમ પૂતિત આય. નિંસેં ૧

લાભ્ય અભાવ્ય પરિત્ત અનંત તો,
 કૃષ્ણ શુકલ પક્ષ ધાર; જિં
 આરાધક વિરાધક રીતનો,
 પૂછી કરત નિરધાર. જિં સેં ૨
 કિંચ કાળે કારણ કેહવે મળે,
 થાશે મુજને હો સિદ્ધ; જિં
 આતમતત્ત્વ રુચિ નિજ રિદ્ધિની,
 લહિશું સર્વ સમૃદ્ધિ. જિં સેં ૩
 એક વચન જિન આગમનો લહી,
 નીપાવ્યાં નિજ કામ; જિં
 એટલે આગમ કારણ સંપન્ને,
 ઢીલ થઈ કિમ આમ. જિં સેં ૪
 શ્રીધરજિન નામ બહુ નિસ્તર્યા,
 અદ્ય પ્રયાસે હો જેહ; જિં
 મુજ સરિખો એટલે કારણ લહે,
 ન તરે કહો કિમ તેહ. જિં સેં ૫
 કારણ જોગે સાધે તત્ત્વને,
 નવિ સમર્થો ઉપાદાન; જિં
 શ્રી જિનરાજ પ્રકાશો મુજ પ્રતે,
 તેહનો કૌણ નિદાન. જિં સેં ૬
 ભાવરોગના વૈદ્ય જિનેશ્વરુ,
 ભાવ-ઓષધ તુજ ભક્તિ; જિં
 દેવચંદ્રને શ્રી અરિહંતનો,
 છે આધાર જો વ્યક્તિ. જિં સેં ૭

(૮) શ્રી અનંતવીર્યજિન વ્રતવન.

ચરણાલી ચામુંદ રણ ચહે—એ દેશી

અનંતવીરજ જિનરાજનો, શુચિ વીરજ પરમ અનંત રે;
 નિજ આતમ ભાવે પરિણમ્યો, ગુણવૃત્તિ વર્તનાવંત રે
 મન મોહું અમારું પ્રભુગુણે. ૧
 યદ્યપિ જીવ સહુ સદા, વીર્યગુણ સત્તાવંત રે;
 પણ ક્રમે આવૃત ચલ તથા, બાળ બાધક ભાવ લહંત રે. મં ૨
 અદ્યવીર્ય ક્ષયોપશમ અછે, અવિભાગ વર્ગણા રૂપ રે;
 પદ્મગુણ એમ અસંખ્યથી, થાએ યોગસ્થાન સરૂપ રે. મં ૩
 સુહમ નિગોદી જીવથી, જાવસત્તીવર પન્નજત રે;
 યોગના ઠાણ અસંખ્ય છે, તરતમ મોહે પરાયત રે. મં ૪
 સંયમને યોગે વીર્ય તે, તુમ્હેં કીધો પંડિત દક્ષ રે;
 સાધ્ય રસી સાધકપણે, અભિસંધિ રમ્યો નિજ લક્ષ રે. મં ૫
 અભિસંધિ અબંધક નીપને, અનભિસંધિ અબંધક થાય રે;
 સ્થિર એક તત્ત્વતા વર્તતો, તે ક્ષાયિક શક્તિ સમાય રે. મં ૬
 ચક્રબ્રમણ ન્યાય સંયોગતા, તજીકીધ અયોગી ધામ રે;
 અકરણ વીર્ય અનંતતા, નિજગુણ સહકાર અકામ રે. મં ૭
 શુદ્ધ અચલ નિજવીર્યની, નૈરુપાધિક શક્તિ અનંત રે;
 તે પ્રગટી મેં જાણી સહી, તિણે તુમહીજ દેવ મહંત રે. મં ૮
 તુજ જ્ઞાને ચેતના અનુગમી, મુજ વીર્ય સ્વરૂપ સમાય રે;
 પંડિત ક્ષાયિકતા પામશે, એ પૂરણસિદ્ધિ ઉપાય રે. મં ૯
 નાયક તારક તું ધણી, સેવનથી આતમ સિદ્ધિ રે;
 દેવચંદ્ર પદ સંપન્ને, વર પરમાનંદ સમૃદ્ધિ રે. મં ૧૦

(૮) શ્રી અનંતવીર્યજિન સંતવન.

નારાયણની દેશી.

જિમ મધુકર મન માલતી રે,
 જિમ કુમુદને ચિત્ત ચંદ્ર રે, જિણુંદરાય;
 જિમ ગજ મન રેવા નદી રે,
 કમળા મન ગોવિંદ રે જિણુંદરાય.
 યુ મેરે મન તું વસ્યોછ. ૧
 ચાતકે ચિત્ત જિમ મેહુલો રે,
 જિમ પંથી મન ગેહ રે; જિં
 હંસા મન માનસરોવરુ રે,
 તિમ મુજ તુજશું નેહ રે જિં યું ૨
 જિમ નંદનવન ઈન્દ્રને રે,
 સીતાને વહાલો રામ રે; જિં
 ઘરમીને મન સંવરુ રે,
 વ્યાપારી મન દામ રે જિં યું ૩
 અનંતવીર્ય શુશ્રુસાગરુ રે,
 ધાતકી ખંડ મોઝાર રે; જિં
 પૂરવ અરધ નલિનાવતી રે,
 વિજય અયોધ્યા ધાર રે જિં યું ૪
 મેઘરાય મંગળાવતી રે,
 સુત, વિજયાવતી કંત રે; જિં
 ગજ લાંછન ચોળીસરુ રે,
 હું સમરું મહામંત રે જિં યું ૫

ચાહે ચતુર ચૂડામણિ રે;
કવિતા અમૃતની કેળ રે; જિં
વાચક યશ કહે સુખ દીઓ રે,
સુજ તુજ ગુણ રંગરેલ રે. જિં યુ ૬

(૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભાજિન સ્તવન.

ભાળાશંકુ—એકેશી

મોરા સ્વામી ચંદ્રપ્રભાજિનરાય, વિનતડી અવધારિયે છરેંછે;
મોરા સ્વામી તુમ્હે છે દીનકયાળ, ભવજલથી સુજ તારિયે. છં ૧
મોરા સ્વામી હું આવ્યો તુજ પાસ, તારક બાણી ગદ્ગદી; છં
મોરા સ્વામી જોતાં જગમાં દીક, તારક કો બીજો નહિ. છં ૨
મોરા સ્વામી અરજ કરતાં આજ, લાજ વધે કહો કેણિ પરે; છં
મોરા સ્વામી યશ કહે ગોપય તુલ્ય, ભવજળથી કરુણા ધરે. છં ૩

(૯) શ્રી દત્તપ્રભુ સ્તવન.

રાગ ધમાલ

જિન સેવનથે પાઈએ હો; શુદ્ધાતમ મકરંદ, લલના
તત્ત્વ પ્રતીત વસંત ઋતુ પ્રગટી, ગર્ધશિશિર કુપ્રતીત લલના;
હુરમતિ રજની લઘુ ભઈ હો, સદ્ગોધ દિવસ વહીત. લં જિં ૧
સાધ્ય રુચિ સુસખા મીલીહો, નિજ ગુણ ચરચા ખેલ; લં
બાધક ભાવકી નંદના હો, બુધ સુખગારિકો મેલ. લં જિં ૨

પ્રભુશુભ ગાન સુષંદશુ' હો, વાજિંત્ર અતિશયતાન; લ૦
 શુદ્ધ તત્ત્વ બહુ માનતા હો, ખેલત પ્રભુશુભ ધ્યાન. લ૦ જિ૦ ૩
 શુભ બહુ માન શુલાલશુ' હો, લાલ ભયે લલિત્ત્વ; લ૦
 રાગ પ્રશન્તકી ધૂમમે' હો, વિભાવ વિહારે અતીવ. લ૦ જિ૦ ૪
 જિનશુભ ખેલમે' ખેલતે હો, પ્રગટ્યો નિજશુભ ખેલ; લ૦
 આતમ ઘર આતમ રમે હો, સમતા સુમતિકે મેલ. લ૦ જિ૦ ૫
 તત્ત્વ પ્રતીત ખ્યાલે ભરે હો, જિનવાણી રસપાન; લ૦
 નિર્મલ ભક્તિ લાલી જગી હો, રીજે એકત્વતા તાન. લ૦ જિ૦ ૬
 ભવ વૈરાગ અળીર શુ' હો, ચરણ રમણ સુમહંત; લ૦
 સુમતિ શુપતિ વનિતા રમે હો, ખેલે હો શુદ્ધ વસંત. લ૦ જિ૦ ૭
 ચાચર શુભ રસિયા લિયે હો, નિજ સાધક પરિણામ; લ૦
 કર્મ પ્રકૃતિ અરતિ ગઈ હો, ઉલસિત અમૃત ઉદામ. લ૦ જિ૦ ૮
 ધિર ઉપયોગ સાધન મુખે હો, પિયકારીકી ધાર; લ૦
 ઉપશમ રસભરી છાંટતાં હો, ગઈ તતાઈ અપાર. લ૦ જિ૦ ૯
 શુભ પર્ચાય વિચારતાં હો, શક્તિ વ્યક્તિ અનુભૂતિ; લ૦
 દ્રવ્યાસ્તિક અવલંબતાં હો, ધ્યાન એકત્વ પ્રસૂતિ. લ૦ જિ૦ ૧૦
 રાગ પ્રશન્ત પ્રભાવના હો, નિમિત્ત કરણ ઉપલેદ; લ૦
 નિર્વિકલ્પ સુસમાધિમે' હો, ભયે હે ત્રિશુભ અલેદ. લ૦ જિ૦ ૧૧
 ઈમ શ્રીદત્તપ્રભુ શુભે હો, કાગ રમે મતિવંત; લ૦
 પર પરિણતિરજ ધેયકે હો, નિર્મળ સિદ્ધિ વરંત. લ૦ જિ૦ ૧૨
 કારણ્યે કારણ સધે હો, એક અનાદિકી ચાલ; લ૦
 દેવચંદ્ર પદ પાઈયે હો, કરત નિજ ભાવ સંભાળ. લ૦ જિ૦ ૧૩

(૯) શ્રી સૂરપ્રભાજિન સ્તવન.

કથાની દેશી.

સૂર, જગદીશની તીક્ષ્ણ અતિ શૂરતા,
તેણે ચિરકાલનો મોહ છુટ્યો;
ભાવ સ્વાદ્વાદતા શુદ્ધ પરગાથ કરી,
નીપનો પરમ પદ જગ વહીતો. સૂ૦ ૧

પ્રથમ મિથ્યાત્વ હણી શુદ્ધ દંસણુ નિયુષ્ણ,
પ્રગટ કરી જેણે અવિરતિ પણાસી;
શુદ્ધ ચારિત્ર ગત વીર્ય એકત્વથી,
પરિણુતિ કલુષતા સવિ વિણારી. સૂ૦ ૨

વારિ પરભાવની કર્તૃતા મૂલથી,
આત્મ પરિણુમ કર્તૃત્વ ધારી;
શ્રેણી આરોહતાં વેદ હાસ્યાદિની,
સંગમી ચેતના પ્રભુ નિવારી. સૂ૦ ૩

લેહ જ્ઞાને યથા વસ્તુતા જોળખી,
દ્વંધ પર્યાયમે' થઈ અલેહી;
ભાવ સવિકલ્પતા છેદિ કેવલ સકલ,
જ્ઞાન અનંતતા સ્વામી વેદી. સૂ૦ ૪

વીર્ય'ક્ષાયિક બલે ચપલતા યોગની,
રોધિ ચેતન કર્યો શુચિ અલેશી;
ભાવ શૈલેશીમે' પરમ અક્રિય થઈ,
ક્ષય કરી ચાર તનુ કમ'શેષી. સૂ૦

વર્ણ રસ ગંધ વિતુ ફરસ સંસ્થાન વિતુ,
 યોગતત્ત્વ સંગ વિતુ જિન અરૂપી;
 પરમ આનંદ અત્યંત સુખ અનુભવી,
 તત્ત્વતત્ત્વમય સદા ચિત્સ્વરૂપી. સૂ૦ ૬

તાહરી શૂરતા ધીરતા તીક્ષ્ણતા,
 દેખી સેવક તણા ચિત્ત રાખ્યો;
 રાગ સુપ્રસન્નતાથી શુભી આશ્ચર્યતા,
 શુભી અદ્ભુતપણે જીવ માખ્યો. સૂ૦ ૭

આત્મશુદ્ધિ રૂચિ થયે તત્ત્વ સાધન રસી,
 તત્ત્વ નિષ્પત્તિ નિર્વાણ થાવે;
 ૬ દેવચંદ્ર શુદ્ધ પરમાત્મ સેવન થકી,
 પરમ આત્મિક આનંદ પાવે. સૂ૦ ૮

(૬) શ્રી સૂરપ્રભજિનઃ સ્તવન.

લામપુરા બનરમાં—એ દેશી .

સૂરપ્રભ જિનવર ધાતકી, પશ્ચિમ અર્ધે જયકાર; મેરે લાલ
 પુષ્કલાવહ વિજયે સોહામણો, પુરી પુંડરિગિણિ શણગાર;
 મેરે લાલ, ચતુર શિરોમણિ સાહિબો. ૧

નંદસેનાનો નાહલો, હય લંછન વિજય મલહાર; મેરે
 વિજયાવતી કુળે હિપ્ત્યો, ત્રિભુવનનો આધાર. મે૦ ચતુર૦ ૨

અલવે જસ સાહસુ' જુએ, કરુણાભર નયન વિલાસ; મે૦
 તે પામે પ્રભુતા જગતણી, એહવો છે પ્રભુ સુખવાસ. મે૦ ચ૦ ૩

મુખમટકે જગજન વશ કરે, લોચણુ ઘટકે હરે ચિત્ત; એ
ચારિત્ર ચટકે પાતિક હરે, અટકે નહિ કરતો હિત. એ ૦ ચ ૦ ૪
ઉપકારી શિર સેહરે, શુભનો નવિ આવે પાર; એ
શ્રી નય વિજય મુશિષ્યને, હોંઝે નિત્ય મંગળમાળ. એ ૦ ચ ૦ ૫

(૯) મુવિધિજિન સ્તવન.

જમ પ્રીતિ ચંદ્ર ચક્રારને, જિમ મોરને મન મેહરે;
મમને તે મુમમું ઉલ્લસે, તિમ નાહ નવલો નેહ
મુવિધિ જિનેસરુ, સાંભળો ચતુર મુજણુ અતિ અલવેમરુ ૧
અણુ દીકે અલ્લએ ઘણો, દીકે તે તૃપ્તિ ન હોઈ રે
મન તોહિ મુખ માની દિયે, વાહલા તણું મુખ ભોધ. સુ ૦ ૨
જિમ વિરહ કષયે નવિ હુયે, કિન્નિયે તેહવો સંચરે;
કર ભેદી વાચક યથ કહે, ભાંભે તે ભેદ પ્રપંચ. સુ ૦ ૩

(૧૦) શ્રી દામોદરજિન સ્તવન.

મોરા સાહિબ હો શ્રી શીતલનાથકે—એ દેશી

મુખપીતે હો કરી ચિર ઉપયોગ કે, દામોદર જિન વંદીએ;
અનાદિની હો જે મિશ્યા પ્રાપ્તિ કે, નેહ સર્વથા છંડીએ;
અવિરતિ હો જે પરિણતિ દુષ્ટ કે, ટાળી ચિરતા સાધીએ;
કથાયની હો કરમલતા કાપી કે, વર સમતા આરાધીએ ૧
જંબુને હો ભરતે જિનરાજ કે, નવમા અતીત ચૌવીશીએ;
જસ નામે હો પ્રગટે શુભરાશિ કે, ધ્યાને શિવમુખ વિદસીએ;

અપરાધી હો જે તુજથી દૂર કે, 'ભૂરિ ભ્રમણુ દુઃખના ધણી;
 તે માટે હો તુજ સેવા રંગ કે, હોળો એ ઇચ્છા ધણી. ૨
 મરુધરમે' હો નિમ' સુરતરુ છું બકે, સાગરમે' ઉપવહણુ સમે;
 ભવ ભમતાં હો ભવિજન આધાર કે, પ્રભુ દરિશણુ સુખ અનુપમે;
 આતમની હો જે શક્તિ અનંત કે, તેહ સ્વરૂપ પદે ધર્મા;
 પરિણામિક હો જ્ઞાનાદિક ધર્મ કે, સ્વસ્વકાર્ય'પણે વર્મા. ૩
 અવિનાશી હો જે આત્માનંદ કે, પૂર્ણ અખંડ સ્વભાવનો;
 નિજ શુભનો હો જે વતંન ધર્મ કે, સહજ વિલાસી દાવનો;
 તસ ભોગી હો તું જિનવર દેવ કે, ત્યાગી સર્વ વિભાવનો;
 શ્રુતજ્ઞાની હો ન કહી શકે સર્વ કે, મહિમા તુજ પ્રભાવનો. ૪
 નિઃકારી હો નિઃકષાઇ નાથ કે, સાથ હોળો નિત તુમ્હ તણે;
 તુમ આણા હો આરાધન શુદ્ધ કે, સાધુ' હું સાધકપણે;
 વીતરાગથી હો જે રાગ વિશુદ્ધ કે, તેહીજ ભવભય વારણે;
 જિનચંદ્રની હો જે ભક્તિ એકત્વ કે, દેવચંદ્ર પદ કારણે. ૫

(૧૦) શ્રી વિશાલજિન સ્તવન

પ્રાણી વાણી જિનતણી—એ દેશી

દેવ વિશાલ જિણુંદની, તમે ધ્યાવો તત્ત્વસમાધિ રે;
 ચિદાનંદ રસ અનુભવી, સહજ અકૃત નિરુપાધિ રે.
 સૌ અરિહંત પદ વંદિયે શુભવંત રે;
 શુભવંત અનંત મહંત સ્તવો, ભવતારણો ભગવંત રે; ૧

૧. બહુ. ૨. આંખાની કેરીનું હું મખું. ૩. જહાજ જેવો.

ભવ ઉપાધિ ગદ ટાલવા, પ્રભુજી છા વૈધ અમોઘ રે;
 રતનત્રયિ ઔષધ કરી, તમે તાર્યા ભવિજન ઔઘ રે. તાં અં ૨
 ભવ સમુદ્ર જલ તારવા, નિર્યામક સમ જિનરાજ રે;
 ચરણ જહાજે પામિયે, અક્ષય શિવનગરનું રાજ રે. અં અં ૩
 ભવ અટવી અતિ ગહનથી, પારગ પ્રભુજી સત્યવાહ રે;
 શુદ્ધ માર્ગ દર્શક પણે, યોગ હોમંકર નાહ રે. યોં અં ૪
 રક્ષક જિન છકાયના, વળી મોહનિવારક સ્વામી રે;
 શ્રમણ સંઘ રક્ષક સદા, તેણે ગોપ ઇશ અભિરામ રે. અં ૫
 ભાવ અહિંસક પૂર્ણતા, માહણ્યતા ઉપદેશ રે;
 ધર્મ અહિંસક નીપનો, માહણ્ય જગદીશ વિશેષ રે. માં અં ૬
 પુષ્ટ કારણ અરિહંતજી, તારક જ્ઞાયક મુનિચંદ રે;
 મોચક સર્વ વિકાવથી, ઝીંપાવે મોહ અરિંદ રે. ઝીં અં ૭
 કામ કુંભ સુરમણિ પરે, સહેજે ઉપકારી થાય રે;
 દેવચંદ્ર સુખકર પ્રભુ, ગુણ ગેહ અમોહ અમાય રે. ગું અં ૮

(૧૦) શ્રી વિશાલજિન રતવન.

દેશી લુહારીની

ધાતકી ખડે હો કે પશ્ચિમ અરધ ભલો,
 વિજયા નયરી હો કે વપ્ર તે વિજયતિલો;
 તિહાં જિન વિચરે હો કે સ્વામી વિશાળ સદા,
 નિત નિત વંડું હો કે વિમળા કંત મુદા. ૧

નાગ નરેસર હો કે વંશ ઉદ્યોતકેરુ,
 ભદ્રાએ જાયા હો કે પ્રત્યક્ષ દેવતારુ;
 ભાતુ લાંછન હો કે મિલવા મન તલસે,
 તસ ગુણ સુષિયા હો કે શ્રવણે અમી વરસે. ૨
 આંખડી દીધી હો કે જો હોએ મુજ મનને,
 પાંખડી દીધી હો કે અથવા જો તનને;
 મનના મનોરથ હો કે તો સવિ તુરત ફળે,
 તુજ મુખ જેખવા હો કે હરખિત હેજ મળે. ૩
 આડા ડુંગર હો કે દરિયા નદિય ઘણી,
 પશુ શક્તિ ન તેહવિ હો કે આવું તુજ લણી;
 તુજ પાય સેવા હો કે સુરવર કોકિ કરે,
 જો એક આવે હો કે તો મુજ હુઃખ હરે. ૪
 અતિ ઘણી રાતી હો કે અગ્નિ મજાક સહે,
 ઘણુશું હણીએ હો કે દેશ વિયોગ લહે;
 પશુ ગિરુઆ પ્રભુશું હો કે રાગ તે હરિત હરે,
 વાચકે યશ કહે હો કે ધરિએ ચિત્ત ખરે. ૫

(૧૦) શ્રી શીતલનાથજિન સ્તવન.

ભોલીગ હંસારે—એ દેશી.

શીતલજિન તુજ મુજ વિચિ? આંતરું, નિશ્ચયથી નહિ કૈાય;
 હંસણુ નાણુ ચરણુ ગુણુ જીવને, સહુને પૂરણુ હોય.
 આંતરયામી રે સ્વામી સાંભળો. ૧

પણ મુજ માયા રે-લોહી લોળવે, ખાદ્ય દેખાડી રે વેષ;
હિયડે જૂઠી રે મુખ અતિ મીઠડી, જેહવી ધૂરત વેષ. અં ૦ ૨
એહને સ્વામી રે મુજથી વેગળી, કીજે દીનદયાળ;
વાચક યશ કહે જિમ તુમશું મિલી, લહિયે મુખ સુવિશાળ. અં ૦ ૩

(૧૦) સુતેજજિન સ્તવન.

અતિ રૂડી રે અતિ રૂડી, જિનજીની ધિરતા અતિ રૂડી;
સકલ પ્રદેશ અનંતી, ગુણ પર્યાય શક્તિ મહંતી લાલ; અં ૦
તસુ રમણે અનુભવવંતી, પરરમણે જે ન રમંતી લાલ. અં ૦ ૧
ઉત્પાદ વ્યયે પલટતી, ધ્રુવ શક્તિ ત્રિપદીસંતી લાલ; અં ૦
ઉત્પાદે ઉત્પત્તમંતી, પૂરવ પરિણતિ વ્યયપંતિ લાલ. અં ૦ ૨
નવનવ ઉપયોગે નવલી, ગુણછતિથી તે નિત અચલી લાલ; અં ૦
પરદ્રવ્યે જે નવિ ગમણી, ક્ષેત્રાતરમાહિ ન રમણી લાલ. અં ૦ ૩
અતિશય યોગે નવિ દીપે, પરલાવ લણી નવિ છીપે લાલ; અં ૦
નિજ તત્ત્વ રસે જે લીની, બીજે કીણહી નવિ કીની લાલ. અં ૦ ૪
સંબ્રહ્મનયથી જે અનાદિ, પણ એવંભૂને સાદિ લાલ; અં ૦
જેહને બહુ માને પ્રાણી, પામે નિજ ગુણ સહનાણી લાલ અં ૦ ૫
ધિરતાથી ધિરતા વાધે, ૧સાધક નિજ પ્રભુતા સાધે લાલ; અં ૦
પ્રભુશુભને ૨ ગે રમતા, તે પામે અવિચલ સમતા લાલ. અં ૦ ૬
નિજ તેજે જેહ સુતેજ, જે સેવે ધરી બહુ હેજ ૩ લાલ, અં ૦
શુદ્ધાલંબન જે પ્રભુ ધ્યાવે, તે દેવચંદ્ર પદ પાવે લાલ. અં ૦ ૭

(૧૧) શ્રી વજ્રધરજિન સ્તવન.

નદી યમુના કે તીર—એ દેશી.

વિહરમાન ભગવાન, સુણેા મુજ વિનતિ,
જગતારક જગનાથ, અછેા ત્રિભુવન પતિ;
ભાસક લોકાલોક, તિણે જાણેા છતિ,
તો પણ વીતક વાત, કરું છું તુજ પ્રતિ. ૧

હું સ્વરૂપ નિજ છોડિ, રમ્યોં પર પુદ્ગલે,
ઝીલ્યો ઉલટ આણી, વિષય તૃષ્ણાજલે;
આશ્રવ બંધ વિભાવ, કરું રુચિ આપણી,
ભૂલ્યો મિથ્યાવાસ, દોષ દઉં પરલાણી. ૨

અવશુણુ ઠાંકણુ કાજ, કરું જિનમત ક્રિયા,
ન તણું અવશુણુ ચાલ, અનાદિની જે પ્રિયા;
દુષ્ટિરાગનો પોષ, તેહ સમકિત ગણું,
સ્વાદ્વાદની રીત, ન દેખું નિજપણું. ૩

મન તણુ ચપલ સ્વભાવ, વચન એકાંતતા,
વસ્તુ અનંત સ્વભાવ, ન ભાસે જે છતા;
જે લોકોત્તર દેવ, નમું લૌકિકથી,
દુર્લભ સિદ્ધ સ્વભાવ, પ્રભો તહકીકથી. ૪

મહાવિદેહ મઝાર કે, તારકે જિનવરુ,
શ્રીવજ્રધર અરિહંત, અનંત શુણાકરુ;
તે નિર્યામક શ્રેષ્ઠ, સહી મુજ તારથે,
મહાવૈદ્ય શુણુયોગ, રોગ ભવ વારથે. ૫

પ્રભુમુખ લબ્ય સ્વભાવ, સુભું ને માહરો,
તો પામે પ્રમોદ, એહ ચેતન ખરો;
થાયે શિવપદ આશ, રાશિમુખવુંદની,
સહજ સ્વતંત્ર સ્વરૂપ, ખાણ આણુંદની. ૬
વલગ્યા ને પ્રભુનામ, ધામ તે શુભુતણા,
ધારો ચેતનરામ, એહ ચિરવાસના;
દેવચંદ્ર નિનચંદ્ર, હૃદય સ્થિર થાપનો,
નિન આણુચુત લક્ષિત, શક્તિ મુજ આપનો. ૭

(૧૧) શ્રી વજ્રધરનિન સ્તવન.

માહરા મુગ્ધ સનેહા પ્રભુજ—એ દેશી.

શંખ લંછન વજ્રધર સ્વામી,
માતા સરસ્વતી સુત શિવગામી હો; ભાવે ભવિવદો.
નરનાથ પદ્મરથ ભયો,
વિજયાવતી ચિત્ત સુહાચો હો. ભાવે ૧
ખંડ ધાતકી પશ્ચિમ ભાગે,
પ્રભુ ધર્મ મુરંધર ભગે હો; ભા ૦
વચ્છ વિજયમા નયરી સુસીમા,
તિહાં થાયે ધરમની સીમા હો. ભા ૦ ૨
પ્રભુ મનમાં અમે વસવું જેહ,
સ્વપ્ને પણ હૃલ્લ તેહ હો; ભા ૦
પણ અમ મન પ્રભુ ને વસશે,
તો ધરમની વેલ ઉદ્ધસશે હો. ભા ૦ ૩

સ્વપને પ્રભુ સુખ નિરખંતા,
 અમે પામું સુખ હરખંતાં, હો; ભા૦
 જેહ સ્વપ્ન રહિત કહિયા દેવા,
 તેહથી અમે અધિક કહેવા હો. ભા૦ ૪
 મણિ માણિક કનકની કોડિ,
 રાણીમ ઋદ્ધિ રમણી જોડિ હો; ભા૦
 પ્રભુ દરિશણના સુખ આગે,
 કહો અધિકેરું કુણુ માગે હો ભા૦ ૫
 પ્રભુ દૂર થકી પણુ ભેટયા,
 તેણે પ્રેમે હુઃખ સવિ ભેટયા હો; ભા૦
 શુરુ શ્રી નયવિજય સુશિખ્ય,
 પ્રભુ ધ્યાન રમે નિશદિશ હો. ભા૦ ૬

(૧૧) શ્રી શ્રેયાંસજિન સ્તવન.

સુખ મરકલહે—એ દેશી.

શ્રેયાંસ જિનેશ્વર દાતાણ, સાહિબ સાંભળો;
 તુમે જગમાં અતિ વિખ્યાતાણ, સા૦
 માંગ્યુ દેતાં તે કિશુ વિમાસોણ, સા૦
 સુજ મનમાં એહ તમાસોણ, સા૦ ૧
 તુમ દેતાં સવિ દેવાયેણ, સા૦
 તો અજર^૧ કયે^૧ શું થાયેણ, સા૦
 યશ પૂરણ કેમ લહિજેણ, સા૦
 જો અરજ કરીને લીજેણ. સા૦ ૨

૧. જરા (જન્માદિ) રહિત અક્ષય.

ને અધિકું ઘો તો દેએજી, સાં
 સેવક કરી ચિત્ત ધરે જોજી, સાં
 યશ કહે તુમ પદ સેવાજી, સાં
 તે મુજ સુરતરુક્ષમેવાજી. સાં ૩

(૧૧) શ્રી સ્વામીપ્રભ સ્તવન.

રહો રહો રહો રહો વાલહા—એ દેશી.

નમિ નમિ નમિ નમિ વિનવું, સુશુણ સ્વામી જિણુંદ નાથ રે;
 રોય સકલ જાણુંગ તુમે, પ્રભુજી જ્ઞાનદિણુંદ નાથ રે. નાં ૧
 વર્તમાન એ જીવની, એકવી પરિણતિ કેમ; નાં
 જાણું હેય વિલાવને, પણ નવિ છૂટે પ્રેમ નાં નં ૨
 પરપરિણતિરસ રંગતા, પર આહકતા ભાવ; નાં
 પર કરતા પર ભોગતા, શ્યો થયો એહ સ્વભાવ. નાં નં ૩
 વિષય કષાય અશુદ્ધતા, ન ઘટે એ નિરધાર; નાં
 તો પણ વહું તેહને, કિમ તરીએ સંસાર. નાં નં ૪
 મિથ્યા અવિરતિ પ્રમુખને, નિયમા જાણું દોષ; નાં
 નિંદું ગરહું વળી વળી, પણ ને પામે સંતોષ. નાં નં ૫
 અંતરંગ પરમભણતા, ટલશે કિશ્યે ઉપાય; નાં
 આણા આરાધન વિના, કિમ શુણસિદ્ધિ માય. નાં નં ૬
 હવે જિન વચન પ્રસંગથી, જાણી સાધક નીતિ; નાં
 શુદ્ધ સાધ્ય રુચિપણે, કરીએ સાધન રીતિ. નાં નં ૭

૧. જરૂર. ૨ વગેરેને.

ભાવન રમણ પ્રભુશુભે, યોગ શુભી આધીન; ના૦
 રાગ તે જિનશુભરંગમે, પ્રભુદીકા રતિ પીન. ના૦ નં ૮
 હેતુ પક્ષટાવી સવે, જોડયા શુભી શુભ ભક્તિ; ના૦
 તેહ પ્રશસ્તપણે રમ્યા, સાધે આતમશક્તિ. ના૦ નં ૯
 ધન તન મન વચના સવે, જોડયા સ્વામી પાય; ના૦
 બાધક કારણ વારતાં, સાધન કારણ થાય. ના૦ નં ૧૦
 આતમતા પક્ષટાવતાં, પ્રગટે સંવર રૂપ; ના૦
 સ્વસ્વરૂપ રસી કરે, પૂર્ણાનંદ અનૂપ. ના૦ નં ૧૧
 વિષય કષાય જહર ટળી, અમૃત થાયે જ્યેમ; ના૦
 જે પરસિદ્ધ રુચિ હુવે, તો પ્રભુસેવા ધરી પ્રેમ. ના૦ નં ૧૨
 કારણ રંગી કાર્યને, સાધે અવસર પામી; ના૦
 દેવચંદ્ર જિનરાજની, સેવા શિવસુખ ધામી. ના૦ નં ૧૩

(૧૨) ચંદ્રાનનજિન સ્તવન.

વીરા ચાંદલા—એ દેશી.

ચંદ્રાનનજિન, ચંદ્રાનનજિન, સાંભળીએ અરદાસ દે;
 મુજ સેવક લણી, છે પ્રભુનો વિશ્વાસો દે. ચં ૦ ૧
 ભરતશ્વેત્ર માનવપણે દે, લાધો હુઃસમ કાલ;
 જિન પૂરવધર વિરહથી દે, હલહો સાધન ચાલો દે. ચં ૦ ૨
 દ્રવ્ય ક્રિયા રુચિ જીવડા દે, ભાવ ધર્મ રુચિહીન;
 ઉપદેશક પણ તેહવા દે, શું કરે જીવ નવીન દે. ચં. ૩

તત્ત્વાગમ જાણુંગ તણુ દે, બહુજન મંમત બેહ;
મૂઠ હઠી જન આદર્યા દે, સુગુરુ કહાવે તેહ દે અં ૦૪
આણા સાધ્ય વિના ક્રિયા દે, લોકે મા-યો દે ધર્મ;
ઈંસણ નાણુ ચારિત્રનો દે, મૂળ ન બાણ્યો મર્મ દે અં ૦૫
ગચ્છ કહાચીહ સાચવે દે, માને ધર્મ પ્રસિદ્ધ;
આતમશુભ અકષાયતા દે, ધર્મ ન જાણે શુદ્ધ દે. અં ૦૬
તત્ત્વરસિક જન થોકલા દે, બહુલો જન સંવાદ;
જાણો છો જનરાજણુ દે, સઘલો એહ વિષાદ દે. અં ૦૭
નાથ ચરણ વંદનતણો દે, મનમા ધણો ઉમંગ;
પુણ્ય વિના કિમ પામીયે દે, પ્રભુસેવનનો રંગ દે. અં ૦૮
જગતારક પ્રભુ વહીએ દે, મહાવિદેહ મઝાર;
વસ્તુ ધર્મ સ્યાદ્રાહતા દે, સુષ્ટિ કરીયે નિર્ધાર દે. અં ૦૯
તુલ્ય કરુણા સહુ ઉપરે દે, સરખી છે મહારાય;
પણુ અવિરાધક જીવને દે, કારણ સફળ થાય દે. અં ૦૧૦
એહવા પણ ભવિ જીવને દે, દેવ ભક્તિ આધાર;
પ્રભુ સમરણથી પામીયે દે, દેવચંદ્ર પદ સાર દે. અં ૦૧૧

(૧૨) શ્રી અંદ્રાનનજીન સ્તવન

ગાહરી સહિ દે સતામણી—એ દેશી.

નલિનાવતિવિજયેજયકારી, અંદ્રાનન ઉપગારી દે; સુણુવિનતિમોરી.
પશ્ચિમ અરધે ધાતકી ખડે, નયરી અયોધ્યા મંડે દે. સુણુ ૧
રણી લીલાવતી ચિત્ત સુહાયો, પદાવનીનો જાયો દે; સુ
નૃપ વાદ્મીક કુળે તુ હીવો, વૃષભ લાંછન ચિરંજીવો દે સુ ૦

કેવળ જ્ઞાન અનંત ખળનો, નહીં તુજ જગમાંહે છાનો રે; સુ૦
 તેહનો લવ દેતાં શું નાસે, મન માહે કાઈ વિમાસે રે. સુ૦૩
 રથ ચ એક દિયે રથણે ભરિયો, જો ગાજતો દરિયો રે; સુ૦
 તો તેહને કાઈ હાણુ ન આવે, લોક તે સંપત્તિ પાવે રે. સુ૦૪
 અલિ માથે પરિમલ લવ પામી, પંકજ વન નહિ ખામી રે; સુ૦
 અંબ હુંબ કોટિ નવિ છીજે, એક પિક સુખ હીજે રે. સુ૦૫
 અંદ્રકિરણ વિસ્તારે છાણુ, નવિ હોયે અમીયમાં આણું રે; સુ૦
 આશાતારક હે બહુત નિહોરા, તે હોવે સુખિત ચકોરા રે. સુ૦૬
 તિમ જો શુણુ લવ હીજો તુમ હેજે, તો અમે હીપું તેજે રે; સુ૦
 વાચક યશ કહે વાછિત દેશે, ધર્મનેહ નિરવહેશે રે. સુ૦૭

(૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યજિન રતવન

વિપય ન ગળ્યો—એ દેશી.

વાસુપૂજ્ય જિન વાહલા રે, સાંભારો નિજ દાસ;
 સહિય શું હઠ નવિ હોયે રે, પણ કીજે અરદાસ રે.

ચતુર વિચારિયે. ૧

શ્વાસ પહિલા સાંભારે રે, સુખ ફીઠે સુખ હોય;
 વિસાર્યા નવિ વિસરે રે, તેહ શું હઠ કિમ હોય રે. ચ૦ ૨
 આમણુ દુમણુ નવિ ટળે રે, ખણુ વિણુ પૂરે રે આશ;
 સેવક યશ કહે ફીણ્યો રે, નિજ-પદ કમળનો વાસ રે. ચ૦ ૩

(૧૨) શ્રી સુનિસુવ્રતજિન સ્તવન.

નમણી ખમણી તેમ ન ગમણી—એ દેશી.

હીઠો દરિયાણુ શ્રીપ્રભુજીનો, સાચે રાગે મનશું લીનો;
જસુ રાગે નિરાગી થાયે, તેહની ભક્તિ કોને ન સુહાયે. ૧
યુદ્ધભલ આશાગમી અનેરા, તસુ પાસે કુણુ ખાયે ફેરા;
જસુ ભગ્તે નિરભયપદ લહિયે, તેહની સેવામાં થિર રહીએ. ૨
રાગી સેવકથી જે રાગે, બાહ્યભક્તિ દેખીને માયે;
જસુ ગુણુ દાઝે તૃષ્ણા આયે, તેહનો સુજસ ચતુર કિમ વાયે. ૩
પૂરણુ ધ્રુવ ને પૂર્ણાનંદી, દર્શન જ્ઞાન ચરણુ રસ કંદી;
સકળ વિભાવ પ્રસંગ અદ્રંદી, તેહ દેવ સમરસ મહરંદી. ૪
તેહની ભક્તિ ભવભય ભાજે, નિર્શુણુ પિણુ ગુણુ શક્તિ ગાજે;
દાસભાવ પ્રભુતાને આપે, અંતરંગ કળિમળ સવિ કાપે. ૫
મધ્યાતમ સુખકારણુ પૂરો, સ્વસ્વભાવ અનુભૂતિ સનૂરો;
તસુ ગુણુ વળગી ચેતના કીજે, પરમમહોદય શુદ્ધ લહિજે. ૬
સુનિસુવ્રતપ્રભુ પ્રભુતા લીના, આતમ સંપત્તિ ભાસન પીના;
આણારંગે ચિત્ત ધરીજે, દેવચંદ્રપદ શીઘ્ર વરીજે. ૭

(૧૩) શ્રી ચંદ્રબાહુજિન સ્તવન.

શ્રી અરનાથ ઉપાસના—એ દેશી.

ચંદ્રબાહુજિન સેવના, ભવનાશિની તોહ;
પરચરિણીતિના પાસને, નિષ્કાસન રેહ. ચં

પુદ્ગલભાવ આશંસના, ઉદ્ધાસન કેતુ;
 સમ્યગ્દર્શન વાસના, ભાસન ચરણ સમેતુ. ચં ૦ ૨
 ત્રિકરણ યોગ પ્રશંસના, શુણ્ણસ્તવના રંગ;
 વંદન પૂજન ભાવના, નિજપાવના અંગ. ચં ૦ ૩
 પરમાત્મ પદ કામના, કામનાશન જોહ,
 સત્તાધર્મ પ્રકાશના, કરવા શુણ્ણ ગેહ. ચં ૦ ૪
 પરમેશ્વર આલંબના, રાખ્યા જોહ જીવ;
 નિર્મળ સાધ્યની સાધના, સાધે તેહ સદીવ. ચં ૦ ૫
 પરમાનંદ ઉપાસવા, પ્રભુ પુષ્ટ ઉપાય;
 તુજ સમ તારક સેવતાં, પરસેવ ન થાય. ચં ૦ ૬
 શુદ્ધાત્મ સંપત્તિતણા, તુમેહે કારણ સાર;
 દેવચંદ્ર અરિહંતની સેવા સુખકાર. ચં ૦ ૭

(૧૩) શ્રી ચંદ્રબાહુજિન સ્તવન.

સરવર પાણી હું ગર્ષ, મા મોરી રે—એ દેશી.

દેવાનંદ નરીંદનો રે, જનરંજનો રે લાલ;

નંદન ચંદન વાણી રે, હુઃખ ભંજનો રે લાલ.

રાણી સુગંધા વાલહો રે, જનન કમલ લંછન સુખખાણ રે. હુઃખ ૦ ૧
 પુષ્કર દીવ પુષ્કલાવધ રે, જન વિજય વિજય સુખકાર રે; હું
 ચંદ્રબાહુ પુંડરિગિણિ રે, જન નગરીએ કરે વિહાર રે. હું ૨
 તસ શુણ્ણગણગંજાજલે રે, જન સુજ મન પાવન કીધ રે; હું
 ફિરિ તે મેલું કિમ હુવે રે, જન અકરણ નિયમ પ્રસિદ્ધ રે. હું ૩

અંતરંગ ગુણ ગોઠી રે, જ૦ નિશ્ચય સમકિત તેહ રે; ૬૦
 વિરલા કોઇક જાણ્યો રે, જ૦ તે તો આગમ અછેહ રે. ૬૦ ૪
 નાગર જનની ચાતુરી રે, જ૦ પામર જાણે કેમ રે; ૬૦
 તિમ કુણ જાણે સાંધયું રે, જ૦ અમ નિશ્ચયનય પ્રેમ રે. ૬૦ ૫
 સ્વાક સુધાનો જાણ્યો રે, જ૦ લાલિત હોય કદન રે; ૬૦
 પણ અવસર જો તે લહે રે, જ૦ તે જિન માને ધન રે. ૬૦ ૬
 શ્રી નયવિજય વિશુધ તણો રે, જ૦ સેવક કહે સુણો દેવ રે; ૬૦
 ચંદ્રબાહુ સુજ હીજીએ રે, જ૦ નિજ પય પંકજ સેવ રે. ૬૦ ૭

(૧૩) શ્રી વિમળનાથજીન સ્તવન.

લલનાની હાથ.

વિમળનાથ સુજ મન વસે, જિમ સીતા મન રામ, લલના;
 પિક૧ વંછે સહકારને, રપંથી મન જિમ ધામ; લલના. વિ૦ ૧
 કુંજર ચિત્ત રેવા વસે, કમળા મન ગોવિંદ; લ૦
 ગૌરી મન ચંકર વસે, કુસુમિની મન જિમ ચંદ. લ૦ વિ૦ ૨
 અલિ મન વિકસિત માલતી, કમલિની ચિત્ત હિણુંદ; લ૦
 વાચક યશને વાલહો, તેમ શ્રી વિમળ જિણુંદ. લ૦ વિ૦ ૩.

(૧૩) શ્રી સુમતિનાથ સ્તવન.

કહેયાલાલ—એ દેશી.

પ્રભુશુ^૧ ધર્યુ વિનવું રે લાલ,

સુખ વિભાવ દુઃખ રીત રે; સાહિબા લાલ;
 તીન કાળના જોયની રે લાલ, જાણો છો સહુ નીતિ રે. સાં પ્ર૦ ૧
 જોય જ્ઞાનશુ^૧ નવિ મિલેરેલાલ, જ્ઞાન ન જાએ તત્ત્વ રે; સાં
 પ્રાપ્ત અપ્રાપ્ત અમેયને રે લાલ, જાણો જે જિમ જશ્વ રે. સાં પ્ર૦ ૨
 છતિપર્યાય જે જ્ઞાનના રે લાલ, તે તો નવિ પલટાય રે; સાં
 જોયની નવ નવ વર્તના રે લાલ, સવિ જાણે અસહાય રે. સાં પ્ર૦ ૩
 ધર્માદિક^૧ સહુ દ્રવ્યનો રે લાલ, પ્રાપ્તભણી સહકાર રે; સાં
 રસનાદિક શુભવર્તના રે લાલ, નિજ ક્ષેત્રે તે ધાર રે. સાં પ્ર૦ ૪
 જાણુંગ અભિલાષી નહિ રે લાલ, નવિ પ્રતિષ્ઠિ^૧ જે જોય રે; સાં
 કારક શકતે જાણવું રે લાલ, ભાવ અનંત અમેય રે. સાં પ્ર૦ ૫
 તેહ જ્ઞાનસત્તાથકે રે લાલ, ન જાણાયે નિજ તત્ત્વ રે; સાં
 રુચિ પશુ તેહવી નવિ વધે રે લાલ, એ અમ મોહ મહત્ત્વ રે. સાં પ્ર૦ ૬
 સુખ જ્ઞાયકતા પરરસી રે લાલ, પરતૃષ્ણાયે તમ રે; સાં
 તે સમતારસ અનુભવે રે લાલ, સુમતિ સેવન વ્યાપ્ત રે. સાં પ્ર૦ ૭
 બાધકતા પલટાવવા રે લાલ, નાથલક્ષિત આધાર રે; સાં
 પ્રભુશુભરંગી ચેતના રે લાલ, એહિજ જીવન સાર રે. સાં પ્ર૦ ૮
 અમૃત અનુષ્ઠાને રહ્યો રે લાલ, અમૃતક્રિયાને ઉપાય રે; સાં
 દેવચંદ્ર રંગે રમે રે લાલ, તે સુમતિદેવ પસાય રે. સાં પ્ર૦ ૯

૧. છએ દ્રવ્યના.

(૧૪) શ્રી ભુજંગરવામી સ્તવન.

દેશી કુચરની.

પુષ્કલાવર્ધ વિજયે હો, કે વિચરે તીર્થપતિ,
 પ્રભુચરણને સેવે હો, કે સુર નર અસુરપતિ;
 જસુ ગુણ પ્રગટયો હો, કે સર્વ પ્રદેશમાં,
 આતમ ગુણી હો, કે વિકસી અનંત રમા ૧
 સામાન્ય સ્વભાવની હો, કે પરિણતિ અસહાર્ધ,
 ધર્મ વિશેષની હો, કે ગુણને અતુલાર્ધ;
 ગુણ સકલ પ્રદેશે હો, કે નિજ નિજ કાર્ય કરે,
 સમુદાય પ્રવર્તે હો, કે કર્તા ભાવ ધરે. ૨
 જડ દ્રવ્ય ચતુષ્કે હો, કે કરતાભાવ નહિ,
 સર્વ પ્રદેશે હો, કે વૃત્તિ વિભિન્ન કહી,
 ચેતન દ્રવ્યને હો, કે સકલ પ્રદેશ ભિલે,
 ગુણવર્તના વર્તે હો, કે વસ્તુને સહજ બલે. ૩
 શંકર સહકારી હો, કે સહજ ગુણ વરતે,
 દ્રવ્યાદિક પરિણતિ હો, કે ભાવે અનુસરતે;
 દાનાદિક લભિષ્ હો, કે ન હુવે સહાય વિના,
 સહકાર અર્થે હો, કે ગુણની વૃત્તિધના. ૪
 પર્યાય અનંતા હો, કે જે એક કાર્યપણે,
 વરતે તેહને હો, કે જિનવર ગુણ પહોણે;
 જ્ઞાનાદિક ગુણી હો, કે વર્તના છવ પ્રતે,
 ધર્માદિક દ્રવ્યને હો, કે સહકાર કરતે. ૫

આહક વ્યાપકતા હો, કે પ્રભુ તુમ ધર્મ રમી,
આતમ અનુભવથી હો, કે પરિણતિ અન્ય વમી;
તુજ શક્તિ અનંતી હો, કે ગાતાં ને ધ્યાતાં,
મુજ શક્તિ વિકાસન હો, કે થાયે ગુણુ રમતાં. ૬

ધર્મ નિજ ગુણુ લોગી હો, કે સ્વામી ભુજંગ મુદા,
જે નિત્ય વહે હો, કે તે નર ધન્ય સદા;
દેવચંદ્ર પ્રભુની હો, કે પુણ્યે લક્ષિત સધે,
આતમ અનુભવની હો, કે નિત્ય નિત્ય શક્તિ વધે. ૭

(૧૪) શ્રી ભુજંગસ્વામી સ્તવન.

મહા વિદેહ ક્ષેત્ર સોહામણો રે—એ દેશી.

ભુજંગદેવ લાવે લાગે, રાય મહાબળ નંદ લાલ રે;
મહિમા કુળે હંસલો, કમળ લાંછન સુખકંદ લાલ રે. ભુજંગ ૧
વપ્ર વિજય વિજયાપુરી, કરે વિહાર ઉછાહ લાલ રે;
પૂરવ અરધે પુખ્તરે, ગંધસેનાનો નાહ લાલ રે. ભુ ૨
કાગળ લિખવો કારમો, આવે જો હુજન હાથ લાલ રે;
અણુ મિલવું દૂરંત રે, ચિત્ત ફરે તુમ સાથ લાલ રે. ભુ ૩
કિન્નિ ધસારત કીલ્લો, તુમે જાણો છો જગલાવ લાલ રે;
સાહિબ જાણુ અજાણુને, સામું કરે પ્રસ્તાવ લાલ રે. ભુ ૪
ખિજમતમાં ખામી નહીં, મેલ ન મનમાં કોય લાલ રે;
કરુણાપૂરણ લોચણે, સામું કાંઈ ન જોય લાલ રે. ભુ ૫

આસંગો મોટા તણો, કુંજર બહુવો કાન લાલ રે,
વાચક યશ કહે વિનતિ, ભક્તિ વશે મુજ માન લાલ રે. ભુ૦ ૬

(૧૪) શ્રી અનંતજિન સ્તવન.

લાલ મયદાની.

શ્રી અનંતજિન સેવિયે રે લાલ, મોહનવહ્નીકંઠ મનમોહના;
જે સેવ્યો શિવ મુખ દિયે રે લાલ, ટાલે ભવભય કંઠ. મ૦ શ્રી૦ ૧
મુખ મટકે જગ મોહિયો રે લાલ, રૂપ રંગ અતિ અંગ; મ૦
દોઅન અતિ અણિયાલડાં રે લાલ, વાણી ગંગતરંગ. મ૦ શ્રી૦ ૨
શુભ સુધળા અંગે વસ્ત્રા રે લાલ, દોષ ગયા સવિ દૂર; મ૦
વાચક યશ કહે મુખ લહુ રે લાલ, દેખી પ્રભુ મુખ નૂર. મ૦ શ્રી૦ ૩

(૧૪) શ્રી શિવગતિજિન સ્તવન.

ચારા મેહેલા ઉપર મેહ, ઝણકે વીજળી હો લાલ ઝં—એ દેશી.
શિવગતિ જિનવરદેવ, સેવ આ દોહિલી, હો લાલ સે૦
પરંપરિણુતિ પરિયાગ, કરે તમુ સોહિલી; હો લાલ ક૦
આશ્રવ સર્વ નિવારી, જેહ સંવર ધરે, હો લાલ જે૦
જે જિન આણા લીન, થીન સેવન કરે. હો લાલ પી૦ ૧
વીતરાગ શુભરાગ, ભક્તિ રુચિ નૈગમે, હો લાલ ભ૦
યથા પ્રવૃત્તિ ભવ્યભવ, નયસંબહ રમે; હો લાલ ન૦

અમૃતાક્રયા વિધિયુક્ત, વચન આચારથી, હો લાલ વ૦
 મોક્ષાર્થી જિનભક્તિ, કરે વ્યવહારથી. હો લાલ ૪૦ ૨
 શુભ પ્રાગ્ભાવી કાર્ય, તણે કારણપણે, હો લાલ ૦
 રત્નત્રયી પરિણામ તે, ઋતુસૂત્રે ભણે; હો લાલ ૪૦
 જે શુભ પ્રગટ થયો, નિજ નિજ કાર્ય કરે, હો લાલ નિ ૦
 સાધક ભાવે યુક્ત, શબ્દનયે તે ધરે. હો લાલ ૪૦ ૩
 પોતે શુભપર્યાય, પ્રગટપણે કાર્યતા, હો લાલ પ્ર ૦
 ઉણે થાએ જાવ, તાવ સમભિરૂઢતા; હો લાલ તા ૦
 સંપૂર્ણ નિજ ભાવ, સ્વકાર્ય કીજતે, હો લાલ સ્વ ૦
 શુદ્ધાત્મ નિજરૂપ, તણે રસ લીજતે. હો લાલ તા ૦ ૪
 ઉત્સર્ગે એવંભૂત, તે રૂળને નીપને, હો લાલ તે ૦
 નિઃસંગી પરમાત્મ, રંગથી તે બને; હો લાલ રાં ૦
 સહજ અનંત અત્યંત, મહંત સુખે ભર્યા, હો લાલ મ ૦
 અવિનાશી અવિકાર, અપાર શુભે વર્યા. હો લાલ અ ૦ ૫
 જે પ્રવૃત્તિ ભવમૂળ, છેદ ઉપાય જે, હો લાલ છે ૦
 પ્રભુશુશ્રુરાગે રક્ત, થાય શિવદાય તે; હો લાલ થ ૦
 અંશ થકી સરવંશ, વિશુદ્ધપણું, ઠવે, હો લાલ વિ ૦
 શુકલબીજશશિરેહ, તેહ પૂરણ હુવે. હો લાલ તે ૦ ૬
 તિમ પ્રભુથી શુચિ રાગ, કરે વીતરાગતા, હો લાલ ૪૦
 શુભ એકત્વે થાય, સ્વશુભ પ્રાગ્ભાવતા; હો લાલ સ્વ ૦
 દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર, સેવામાહિ રહો, હો લાલ સે ૦
 અન્યાપ્રાધ અગ્રાધ, આત્મસુખ સંબ્રહો. હો લાલ આ ૦ ૭

(૧૫) શ્રી ઇશ્વરદેવજિન સ્તવન.

કાલ અનંતાનંત—એ દેશી.

સેવો ઇશ્વર દેવ, જિણે ઇશ્વરતા હો નિજ અદ્ભુત વરી;
તિરોભાવની શક્તિ, આવિભાવે હો સહુ પ્રગટ કરી. ૧
અસ્તિત્વાદિકે ધર્મ, નિર્મળભાવે હો સહુને સર્વદા;
નિત્યત્વાદિ સ્વભાવ, તે પરિણામી હો જડચેતન સદા. ૨
કર્તા ભોક્તા ભાવ, કારક આહક હો જ્ઞાન ચારિત્રતા;
ગુણપર્યાય અનંત, પામ્યા તુમચા હો પૂર્ણ પવિત્રતા. ૩
પૂર્ણાનંદ સ્વરૂપ, ભોગી અયોગી હો ઉપયોગી સદા;
શક્તિ સકલ સ્વાધીન, વરતે પ્રભુની હો જે ન ચલે કદા. ૪
દાસ વિભાવ અનંત, નાસે પ્રભુજી હો તુજ અવલંબને;
જ્ઞાનાનંદ મહંત, તુજ સેવાથી હો સેવકને બને. ૫
ધન્ય ધન્ય તે જીવ, પ્રભુપદ વંદી હો જે દેશના સુણે;
જ્ઞાન ક્રિયા કરે શુદ્ધ, અનુભવ યોગે હો નિજ સાધકપણે. ૬
વારંવાર જિનરાજ, તુજ પદ સેવા હો હોભે નિર્મલી;
તુજ શાસન અનુભવ, વાસન ભાસન હો તત્ત્વરમણ વળી. ૭
શુદ્ધાત્મનિજ ધર્મ, રુચિ અનુભવથી હો સાધન સત્યતા;
દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર, ભક્તિ પસાયે હો હોશે વ્યક્તતા. ૮

(૧૫) શ્રી ઇશ્વરદેવજિન સ્તવન.

રાગ ભે મિલે એ—એ દેશી.

નૃપ ગજસેન જસોદા માત,

નંદન ઇશ્વર ગુણ અવદાત; સ્વાર્મી સેવીએ.

પુષ્કરવર પૂરવારધ કચ્છ,
 વિજય સુસીમા નયરી અચ્છ. સ્વા૦ ૧
 શશિલંછન પ્રભુ કરે રે વિહાર,
 રાણી ભદ્રાવતીનો ભરથાર; સ્વા૦
 જે પામે પ્રભુનો હેઠાર,
 ધન ધન તે નરનો અવતાર. સ્વા૦ ૨
 ધન તે તન જિન નમીએ પાય,
 ધન તે મન જે પ્રભુ ગુણ ક્યાય; સ્વા૦
 ધન જે જીહા પ્રભુ ગુણ ગાય,
 ધન્ય તે વેળા વંદન થાય. સ્વા૦ ૩
 અણ્મિલવે ઉત્કંઠા ભેર,
 મિલવે વિરહ તણો ભય સોર; સ્વા૦
 અંતરંગ મિલવે જીવ છાહિ,*
 શોક વિરહ જિમ દૂરે પલાય. સ્વા૦ ૪
 તું માતા તું બંધવ સુજ,
 તુંહી પિતા તુજશું સુજ શુંજ; સ્વા૦
 શ્રીનયવિજય વિષુધનો શિષ્ય,
 વાયક યશ કહે પુરો જગીશ. સ્વા૦ ૫

* પાઠાંતર-અંતરંગ મિલવે જીવ સાધિ.

(૧૫) શ્રી ધર્મનાથજીન સ્તવન.

રાગ-મલ્હાર.

ધરમનાથ તુજ સરિખો, સાહિબ શિર થકે, રે સાં
ચોર ભેર જે ફારવે, સુજશું ઈકે મને રે; કે સુ
ગજનિમિલિકા કરવી, તુજને નવિ ઘટે રે, કે તુ
જે તુજ સન્મુખ ભેતાં, અરિનું બળ મિટે રે કે અં ૧

રવિ ઉગે ગયણાંગણ, તિમિર તે નવિ રહે રે, કે તિ
મકુંજલ ઘર આવે, હારિદ્ર કિમ રહે રે કે દા
ન વિચરે ભો સિંહ તો, બીક ન ગજ તણી રે, કે બી
કમં કરે શું ભેર, પ્રસન્ન ભો જગધણી રે, કે પ્રં ૨

સુશુભ નિશુભનો અંતર, પ્રભુ નવિ ચિત્ત ધરે રે, કે પ્રં
નિશુભ પશુ શરણાગત, બાણી હિત કરે રે; કે બા
ચંદ્ર ત્યજે નવિ લંછન, મૃગ અતિ શામળો રે, કે મૃ
ચક્ર કહે તિમ તુમ બાણી, મુજ અરિબળ હળો રે, કે સું ૩

(૧૫) શ્રી આસ્તાગજીન સ્તવન.

મન મોહ્ય અમારું પ્રભુ શુભે—એ દેશી.

કરો સાચા રંગ બિનેશ્વર, સંસાર વિરંગ સહુ અન્ય રે;
સુરપતિ નરપતિ સંપદા, તે તો હરગંધિ કદલ રે. કં ૧
જીન આસ્તાગ શુભરસ રમી, ચલ વિષય વિકાર વિરૂપ રે;
વિષુ સમકિત મત અભિલષે, જિલ્લે યાજ્યો શુદ્ધ સ્વરૂપ રે. કં ૨
એ-૧૩

નિજ ગુણ ચિંતન જળ રમ્યા, તમ્હ ક્રોધ 'અનળનો તાપ' રે;
 નવિ બ્યાપે કાપે ભવસ્થિતિ, નિમ રશીતનેઝ અર્ધ પ્રતાપ રે. ક૦ ૩
 નિજ ગુણુરંગી ચેતના, નવિ બાંધે અભિનવ કમ' રે;
 ગુણુરમણે નિજ ગુણ ઉદ્ભસે, તે આસ્વાદે નિજ ધમ' રે. ક૦ ૪
 પરત્યાગી ગુણુ એકતા, રમતા જ્ઞાનાદિક ભાવે રે;
 સ્વસ્વરૂપ ધ્યાતા થઈ, પામે શુચિ ક્ષાયક ભાવ રે. ક૦ ૫
 ગુણુ કરણે નવ ગુણુ પ્રગટતા, સત્તાગત રસ થિતિ છેદ રે;
 સંક્રમણે ઉદય પ્રદેશથી, કરે નિર્જરા ટાળે ખેદ રે. ક૦ ૬
 સહજસ્વરૂપ પ્રકાશથી, થાએ પૂર્ણાનંદ વિલાસ રે;
 દેવચંદ્ર નિનરાજની, કરજો સેવા સુખવાસ રે. ક૦ ૭

(૧૬) શ્રી નમિપ્રભાજિન સ્તવન.

અરજ અરજ સુણોને રૂડા રાજ્યા હોજ—એ દેશી.

નમિપ્રભ નમિપ્રભ પ્રભુજ વિનવું હોજ, પામી વર પ્રસ્તાવ;
 જાણો છો જાણો છો વિષુ વિનવે હોજ, તો પણ દાસ સ્વભાવ. ન૦૧
 હું કરતા હું કરતા પર ભાવનો હોજ, ભોક્તા પુદ્ગલરૂપ;
 ગ્રાહક ગ્રાહક બ્યાપક એહનો હોજ, રાખ્યો જડ ભવભૂપ. ન૦૨
 આતમ આતમ ધમ' વિસારિયો હોજ, સેવ્યો મિથ્યા માગ;
 આશ્રવ આશ્રવ બંધપણું કયું' હોજ, સંવરનિર્જરા ત્યાગ. ન૦૩

૧. અગ્નિનો. ૨. ટાકને. ૩. સ્પર્શનો તાપ.

જડચલ જડચલ કમ' જે દેહને હોણ, બધુ આતમ તત્ત્વ;
બહિરાતમ બહિરાતમતા મેં ગ્રહી હોણ, ચતુરંગે એકત્વ. ૧૦૪
કેવલ કેવલ જ્ઞાનમહોદધિ હોણ, કેવલ દશશુદ્ધિ;
વીરજ વીરજઅનંત સ્વભાવનો હોણ, ચારિત્ર ક્ષાયિક શુદ્ધ. ૧૦૫
વિશ્રામિ વિશ્રામિ નિજભાવના હોણ, સ્વાદ્વાદી અપ્રમાદ;
પરમાતમ પરમાતમ પ્રભુદેખતા હોણ, ભાગી જાતિ અનાદ. ૧૦૬
જનસમ જનસમ સત્તા ઓલખી હોણ, તસુ પ્રાણભાવની ધંધ;
અંતર અંતર આતમતા લહી હોણ, પર પરિણતિ નિરીહ. ૧૦૭
પ્રતિષ્ઠે પ્રતિષ્ઠે જિનરાજને હોણ, કરતા સાધક ભાવ;
દેવચંદ્ર દેવચંદ્ર પદ અનુભવે હોણ, શુદ્ધાતમ પ્રાણભાવ. ૧૦૮

(૧૬) નમિપ્રભજિન સ્તવન.

ચારે માથે પચરંગી પાધ સોનારો છાગશે મારુણ--એ દેવી.

પુષ્કરવર પૂરવ અરધ દિવાળે રે, સાહિબણ,
નલિનાવતી વિજયે નયરી અબોધ્યા છાળે રે; સાં
પ્રભુ વીરનરૈસર-વંશ-દિનેસર ધ્યાધંચે રે, સાં
સેનાસુત સાચો ગુણશુ' જાણે ગાધંચે રે. સાં ૧
મોહની મનવલ્લભ દરસન દુર્લભ ભસ રે, સાં
રવિચરણ ઉપાસી કિરણ વિલાસી ખાસ રે; સાં
ભવિજન મન રંજન ભાવક ભંજન ભગવંત રે, સાં
નમિપ્રભ વંદું પાપ નિકંદું તંત રે. સાં ૨

ઘર સુર તરુ કળિયો સુરમણિ મિલિયો હાથ દે, સાં
 કરી કરુણા પુરી અઘ ચૂરી જગનાથ દે; સાં
 અમિયો ઘન વૂઠા વળી તૂઠા સવિ દેવ દે, સાં
 શિવગામી પામી જો મેં તુજ પદ સેવ દે. સાં ૩
 ગંગાજલ નાહ્યો હું ઉમાદ્યો આજ દે, સાં
 શુરુ સંગત સારી મહારી વધારી લાજ દે; સાં
 મુહ માગ્યા જાગ્યા પૂરવ પુન્ય અંકૂર દે; સાં
 મન લીનો કીનો તુજ શુભ પ્રેમ પંદૂર દે. સાં ૪
 તું દોલતદાતા તું જગત્રાતા મહારાજ દે, સાં
 ભવસાયર તારો સારો વાંછિત કાજ દે; સાં
 હ્રુખચૂરણ પૂરણ કીજે સયલ જગીશ દે, સાં
 અરદાસ પ્રકાશે શ્રી નયવિજય સુશિષ્ય દે. સાં ૫

(૧૬) શ્રી શાંતિનાથજિન સ્તવન.

સુણિ પશુઆ વાણી દે—એ ઠાળ.

જગજન મન રંજે દે, મનમથા^૧ બળ લાંજે દે;
 નવિ રાગ ન દોષ તું, અંજે ચિત્તશુ^૧ દે. ૧
 શિર છત્ર વિરાજે દે, દેવ હુંહુલિ વાજે દે;
 ઠકુરાઈ ઇમ છાજે, તોહિ અકિંચનો દે. ૨
 ચિરતા ધૃતિ સારી દે, વરી સમતા નારી દે;
 બ્રહ્મચારી-શિરોમણિ, તો પણ તું સુરયો દે. ૩

ન ધરે ભવરંગો રે, નવિ દોષાસંગો રે;
મૃગ લાંછન ચંગો, તો પશુ તું સહી રે. ૪
તુજ ગુણ કુણ આપે રે, જગ કેવળી પાપે રે;
સેવક યશ લાખે, અગિરાસુત જયો રે. ૫

(૧૬) શ્રી નમીશ્વરસ્વામીજિન સ્તવન

હો પીઠ પંખીડા—એ દેશી.

જગત કિવાકર શ્રી નમીશ્વર સ્વામ જો,
તુજ સુખ હીઠે નાહી ભૂલ અનાદિની રે લો;
ભગ્યો સમ્યગ્જ્ઞાન સુધારસ ધામ જો,
છાડિ દુર્જય મિથ્યા નિંદ પ્રમાદની રે લો. ૧
સહેજે પ્રગટ્યો નિજ પર ભાવ વિવેક જો;
અંતર આતમ ઠહર્યો સાધન સાધવે રે લો;
સાધ્યાલંબી થઈ જ્ઞાયકતા છેક જો,
નિજ પરિણતિ થિર નિજ ધર્મરસે ઠવે રે લો. ૨
ત્યાગીને સવિ પરપરિણતિરસ રીઝ જો,
ભગી છે નિજઆતમ અનુભવ ધૃષ્ટતા રે લો;
સહેજે ધૂટી આશ્રવ ભાવની ગાલ જો,
ભક્તમ એ પ્રગટી સંવર શિષ્ટતા રે લો. ૩
ખંધના હેતુ જે છે પાપસ્થાન જો,
તે તુજ ભગતે પામ્યા પુષ્ટ પ્રશસ્તતા રે લો;

ધ્યેયગુણે વલ્લભો પુરણ ઉપયોગ ભો,
 તેહથી પામે ધ્યાતા ધ્યેય સમસ્તતા રે લો. ૪
 જે અતિ^૧ દુસ્તર જલધિ સમો સંસાર ભો,
 તે ગોપક સમ કીધો પ્રભુ અવલંબને રે લો;
 જિન^૨ આલંબની નિરાલંબતા પામે ભો,
 તેણે હમ રમશું નિજ ગુણ શુદ્ધ નંદન વને રે લો. ૫
 સ્થાદ્વાહી નિજ પ્રભુતાને એકત્વ ભો,
 ક્ષાયકલાવે થાયે નિજ રત્નત્રયી રે લો;
 પ્રત્યાહાર કરીને ધારે ધારણ શુદ્ધ ભો,
 તત્ત્વાનંદી પૂર્ણ^૩ સમાધિલયમઠ રે લો. ૬
 અબ્યાભાધ સ્વશુભની પૂરણ રીત ભો,
 કરતા લોકતા લાવે રમણપણે ધરે રે લો;
 સકલ અકૃત્રિમ નિર્મળ જ્ઞાનાનંદ ભો,
 દેવચંદ્ર એકત્વે સેવનથી વરે રે લો. ૭

(૧૭) શ્રી વીરસેનજિન સ્તવન

લાંછલદે માત મલહાર—એ દેશી.

વીરસેન જગદીશ, તાહરી પરમ જગીશ;
 આજ હોદીસે રે, વીરજતા ત્રિભુવનથી ઘણીજી ૧

૧. જે ન તરી શકાય એવા અપાર સમુદ્ર જેવો સંસાર, તે ગાયની
 મરીમાં પાણી ભરાયું હોય તેવો અલ્પ કરી દીધો.

૨. પાઠાંતર. જાણ્યો પૂર્ણાનંદ તે આતમ પાસ ભો,
 અવલંબ્યો નિર્વિકલ્પ પરમાતમ તત્વને રે લો. ૫

અણહારી અશરીર, અક્ષય અજય અતિધીર;
 આજ હો અવિનાશી, અલેશી ક્રુપ પ્રભુતા બનીલ. ૨
 અતીન્દ્રીય ગત કોહ, ૧ વિગતમાયર મય ૨ લોહ; ૪
 આજ હો સોહે રે, મોહે જગજનતા લાણીલ. ૩
 અમર અખંડ અરૂપ, પૂર્ણાનંદ સ્વરૂપ;
 આજ હો શિદૂપે હીપે, ચિર સમતા ધણીલ. ૪
 વેદરહિત અકષાય, શુદ્ધ સિદ્ધ અસહાય;
 આજ હો ધ્યાયકે નાયકને, ધ્યેયપદે બ્રહ્મોલ. ૫
 હાન લાભ નિજ ભોગ, શુદ્ધસ્વગુણ ઉપભોગ;
 આજ હો અભેગી કરતા, ભોક્તા પ્રભુ લક્ષોલ. ૬
 હરિસખ સ્નાન ચારિત્ર, સકલ પ્રદેશ પવિત્ર;
 આજ હો નિર્મળ નિસ્સંગી, અરિહા વંદિયેલ. ૭
 દેવચંદ્ર નિનચંદ્ર, પૂર્ણાનંદનો વૃંદ;
 આજ હો નિનવર સેવાથી, ચિર આનંદિયેલ. ૮

(૧૭) શ્રી વીરસેનજિન સ્તવન.

શ્રી ઋષભનો વંશ રચણાયડુ—એ દેશી.
 પશ્ચિમ અરધ પુષ્કરવરે, વિજય પુષ્કલાવધ હીપે રે;
 નયરી પુંડરિગિણિ વિકરતા, પ્રભુ તેજે રવિ ઝીપે રે.
 શ્રી વીરસેન સુહંદુ.

૧. કોધ. ૨. માયા. ૩. મહ; માન. ૪. લોભ.

ભાનુસેન ભૂમિપાળનો, અંગજ ગજગતિ વદો રે; . . .
 રાજસેના મનવલ્લભો, વૃષભ લંછન જિનચંદો રે. શ્રી ૨
 મસિવિષ્ણુ જે લિખ્યા તુજ ગુણ, અક્ષર પ્રેમના ચિત્ત રે;
 ધોધજો તિમ તિમ ઉઘડે, ભગતિજલે તેહ નિત રે. શ્રી ૩
 ચક્રવર્તી^૧ મન સુખ ધરે, ઋષભકુટે લીખી નામો રે;
 અધિકા રે તુજ ગુણ તેહથી, પ્રગટ હુઆ કામકામો રે. શ્રી ૪
 નિજગુણ ગુણિત તે કરી, કીરતિ મોતીની માળા રે;
 તે સુજ કંઠે આરોપાતાં, હીસે ઝાકઝમાળા રે. શ્રી ૫
 પ્રગટ હુજો જિમ જગતમાં, શેષા સેવક કેરી રે;
 વાચક યશ કહે તિમ કરો, સાહિબ પ્રીત ઘણેરી રે. શ્રી ૬

(૧૭) શ્રી કુંથુનાથજિન સ્તવન.

દાળ વિછિયાની.

સુખદાયક સાહિબ સાંભળો, સુજને તુજશું અતિ રંગ રે;
 તુમે તો નિરાગી હુધ રહ્યા, એ શો એકંગો^૨ ઢંગ રે. સુ ૧
 તુમે ચિત્તમાં વસવું સુજ ઘણું, તે તો ઉંખર કુલ સમાન રે;
 સુજ ચિત્તમાં વસો જો તુમે, તો પામ્યા નવે નિધાન રે. સુ ૨
 શ્રી કુંથુનાથ ! અમે નિરવહું, ઇમ એકંગો પણ નેહ રે;
 ઇંછિ આકીને ફળ પામશું, વળી હોશે હુઃખનો છેહ રે. સુ ૩
 આરાધ્યો કામિત પૂરવે, ચિંતામણિ પાપાણુ રે;
 વાચક યશ કહે સુજ હીજીયે, ઇમ જાણી કોડિ કલ્યાણુ રે. સુ ૪

૧. એક પક્ષી, એક તરફી. ૨. રીત; ૩. શ્રદ્ધાએ.

(૧૭) શ્રી અનિલજિન સ્તવન.

દેખો ગતિ દેવની રે—એ દેશી.

સ્વાસ્થ્ય વિષય ઉપગારતા રે, અદ્વિત્ય અતિશય રિદ્ધિ;
આત્મસ્વરૂપ પ્રકાશતા રે, પૂરણ સહજ સમૃદ્ધિ.
નાથ પુન્હારી નેહિ, ન કો ત્રિહુલોકમે રે;
પ્રભુજી પરમ આધાર, અછો ભવિ થાકને રે. ૧
પરકારજ કરતા નહિ રે, સેવ્યા પાર ન હેત;
જે સેવે તન્મય થઈ રે, તે લહે શિવસંકેત. અં ૨
રતા નિજ શુભ વૃત્તિતા રે, શુભ પરિણતિ ઉપલોગ;
નઃપ્રયાસશુભ વર્તતા રે, નિત્ય સકલ ઉપયોગ. અં ૩
સેવ ભક્તિ લોગી નહીં રે, ન કરે પરનો સહાય;
તુજ શુભરંગી ભક્તના રે, સહેજે કારજ થાય. અં ૪
કિરિયા કારણ કાર્યતા રે, એક સમય સ્વાધીન;
વરતે પ્રતિશુભ સર્વદા રે, તસુ અનુભવ લયલીન. અં ૫
પાયક લોકલોકના રે, અનિલપ્રભુ જિનરાજ;
નિત્યાનંદમયી સદા રે, દેવચંદ્ર સુખદાય. અં ૬

(૧૮) શ્રી મહાભદ્રજિન સ્તવન.

તટ યમુનાતું રે, અતિ રઘિયાયણું રે—એ દેશી.

મહાભદ્ર જિનરાજ, રાજ રાજ વિરાજે હો આજ પુમારડોળ;
સાયિકવીર અનંત, ધર્મ અભંગે હો તું સાહિબ વડોળ.
હું બલિહારી રે શ્રી જિનવર તણી રે. ૧

કર્તા લોકતા ભાવ, કારક કારણ હો તું સ્વામી છતો છ;
 જ્ઞાનાનંદ પ્રધાન, સર્વ વસ્તુનો હો ધર્મ પ્રકાશતો છ. હું૦૨
 સમ્યક્દર્શન મિત્ત, સ્થિર નિર્દારિ રે અવિસંવાદતાછ;
 અવ્યાભાધ સમાધિ, કૌશ અનંધર રે નિજ આનંદતાછ. હું૦૩
 દેશ અસંખ્ય પ્રદેશ, નિજ નિજ રીતે રે ગુણ સંપત્તિ ભર્યાછ;
 ચારિત્ર દુર્ગા અભંગ, આતમ શક્તે હો પર જય સંચર્યાછ. હું૦૪
 ધર્મક્ષમાદિક સૈન્ય, પરિણતિ પ્રભુતા હો તુજ બલ આકરોછ;
 તત્ત્વ સકલ પ્રાજ્ઞાવ, સાદિ અનંતી રે રીતે પ્રભુ ધર્યોછ. હું૦૫
 દ્રવ્ય ભાવ અસ્થિત, સકલ નિવારી રે સાહિબ અવતર્યોછ;
 સહજ સ્વભાવ વિલાસ, ભોગી ઉપભોગી રે જ્ઞાન ગુણે ભર્યોછ. હું૦૬
 આચારિજ ઉવચાય, સાધક મુનિવર હો દેશ વિરતિ ધરુછ;
 આતમ સિદ્ધ અનંત, કરણ રૂપે રે યોગ શ્રેમંકરુછ. હું૦૭
 સમ્યક્દષ્ટિ છવ, આણારાગી હો સહુ જિનરાજનાછ;
 આતમ સાધન કાજ, સેવે પદકેજ હો શ્રી મહાભદ્રનાંછ. હું૦૮
 દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર, ભકતે રાચો હો ભવિ આતમ રુચિછ;
 અવ્યય અક્ષય શુદ્ધ, સંપત્તિ પ્રગટે હો સત્તાગત શુચિછ. હું૦૯

(૧૮) શ્રી મહાભદ્રજન કતવન.

આજ હો જાને રે—એ રૂપી.

દેવરાયનો નંદ, માત ઉમા મનચંદ;
 આજ હો રાણી રે, સૂરિકાંતા કંત સોહામણોછ. ૧

પુષ્કર પશ્ચિમ અર્ધ, વિજય તે વપ્ર સુખદ્ધ; આ૦
 નયરી રે વિજયાએ વિહરે શુભનીલોલ. ૨
 મહાભદ્ર જિનરાય, ગજલ'છન જસ પાય; આ૦
 સોહે રે સોહે મન લટકાળે લોચણેલ. ૩
 તેહશું સુજ અતિ પ્રેમ, પરસુર નમવા નેમ; આ૦
 રંજેરે દુઃખ લંજે પ્રભુ સુજ તે શુભેલ. ૪
 ધર્મ યૌવન નવરંગ, સમકિત પારખો અંગ; આ૦
 લાખીણી લાડી સુગતિ તે મેલશેલ. ૫
 ચરણ ધર્મ અવહાત, તે કન્યાનો તાત; આ૦
 માહરા રે પ્રભુજીને તે છે વશ સદાલ. ૬
 શ્રીનયવિજય સુશિષ્ય, યશ કહે સુભો જગદીશ; આ૦
 તારો રે હું સેવક દેવ કરો દયાલ. ૭

(૧૮) શ્રી અરનાથજિન રતવન.

પ્રથમ ગોવાળ તણી—એ દેશી.

અરજિન હરિશન દીજીયેલ, ભવિકકમળવનસર;
 મન તરસે મળવા થણુંલ, તુમે તો જઈ રહ્યા દૂર.
 સોભાગી તુમશું સુજ મન નેહ.
 તુમશું સુજ મન નેહલોલ, જિમ અપમયાં મેહ. સો૦ ૧
 આવાગમન પથિક તણુંલ, નહિ શિવ નગર નિવેશ;
 કાગળ કુણ હાથે લિખુંલ, કોણ કહે સંદેશ સો૦ ૨

ને સેવક સંભારશેાજી, અંતરયાત્રી રે આપ;
યશ કહે તો મુજ મન તણેાજી, ટળશે સઘળેા સંતાપ સોં ૩

(૧૮) શ્રી યશોધરજીન સ્તવન.

રાગ માર.

વહન પર વારિ હો યશોધર, વહન પર વારિ,
મોહરહિત મોહનજયાકો, ઉપશમરસ ક્યારિ,
હો યશોધર, વહન૦ ૧
મોહી જીવ લોહકો કચન, કરવે પારસ ભારી;
સમકિતસુરતરુ વન સિંચનકો, વર પુષ્કરજલ ધારી.
હો યશોધર, વ૦ ૨
સર્વપ્રદેશ પ્રગટ શમ ગુણુથી, પ્રવૃત્તિ અનંત અપહારી;
પરમગુણી સેવનથે' સેવક, અપ્રશસ્તતા વારી.
હો યશોધર, વ૦ ૩
પરપરિણુતિ રુચિરમણુ બ્રહ્મણુતા, દોષ-અનાદિ નિવારી;
દેવચંદ્ર પ્રભુ સેવક ધ્યાને, આતમ શક્તિ સમારી.
હો યશોધર, વ૦ ૪

(૧૯) શ્રી દેવજશાજીન સ્તવન.

મહાવિદેહ ક્ષેત્ર સોહામણુ—એ દેવી.

દેવજશા દરિયણુ કરો, વિઘટે મોહ વિભાવ લાલ રે;
પ્રગટે શુદ્ધ સ્વભાવતા, આનંદ લહરી દાવ લાલ રે. ર૦ ૧

સ્વામી વસો પુષ્કરવરે, જાંબુ ભરતે હાસ લાલ રે;
 ક્ષેત્ર વિશેષ ઘણો પડયો, ક્રિમ પહોંચે ઉલ્લાસ લાલ રે. કે૦ ૨
 હોવત ભે તત્તુ પાંખડી, આવત નાથ હજાર લાલ રે;
 ભે હોંલી ચિત આખડી, દેખત નિત્ય પ્રભુ નૂર લાલ રે. કે૦ ૩
 શાસનભક્ત જે મુરવરા, વિનવું શિષ નમાય લાલ રે;
 કૃપા કરો મુજ ઉપરે, તો જિનવંદન થાય લાલ રે. કે૦ ૪
 પૂર્ણ પૂર્વ વિરાધના, શી કીધી ઈચ્છુ છવ લાલ રે;
 અવિરતિ મોહ ટલે નહીં, દીઠે આગમ દીવ લાલ રે. કે૦ ૫
 આતમ શુદ્ધ સ્વભાવને, બોધન શોધન કાજ લાલ રે;
 રત્નત્રયી પ્રાપ્તિ તેણે, હેતુ કહો મહારાજ લાલ રે. કે૦ ૬
 યસરિઓ સાહિબ મિલ્યો, ભાંજે ભવજન ટેવ લાલ રે;
 દાલંબન પ્રભુ લહિ, કોણુ કરે પરસેવ લાલ રે. કે૦ ૭
 નિદયાળ કૃપાલુઓ, નાથ ભવિકે આધાર લાલ રે;
 દેવચંદ્ર જિન સેવના, પરમામૃત મુખકાર લાલ રે. કે૦ ૮

(૧૬) શ્રી ચંદ્રચરણ (દેવજસા) જિન સ્તવન.

ચંદ્રચરણ જિન રાણો, મનમોહન મેરે, પુષ્કર દીવ મોઝાર રે; મન
 પાશ્વિમ અરધ સોહામણો, મન વચ્ચ વિજય સંભાર રે. મ૦ ૧
 નયરી સુસીમા વિચરતા, મન સંવરભૂપ કુલચંદ રે; મન
 શશિ લંછન પદાવતી, મન વલ્લભ ગંગાનંદ રે. મ૦ ૨
 કટિલીલાએ કેસરી, મન તે હાર્યો ગયો રાન રે; મન
 હાંચો હિમકર તુજ મુખે, મન હજીય વળે નહિ વાન રે. મ૦ ૩

તુજ લોચનથી લાજિયાં, મં કમળ ગયાં જળમાંહી રે; મં
અહિપતિ પાતાળે ગયો, મં જીત્યો લલિત તુજ બાંહી રે. મં ૪
જીત્યો દિનકર તેજશું, મં ફિરતો રહે તે આકાશ રે; મં
નિંદ ન આવે તેહને, મં જેહ મન ખેદ અભ્યાસ રે. મં ૫
એમ જીત્યો તુમે જગતને, મં હરિ દીધો ચિત્ત રતન રે; મં
બંધુ કહાવો જગતના, મં તે કિમ હોય ઉપમન રે. મં ૬
ગતિ તુમે જાણો તુમતણી મં હું સેવું તુજ પાય રે; મં
શરણુ કરે બળિયાતણું, મં યશ કહે તસ સુખ થાય રે. મં ૭

(૧૯) શ્રી મહિનાથજિન સ્તવન.

દાળ રસિયાની દેશી.

મહિ જિણેસર સુજને તુમે મિલ્યા, જેહમાંહી સુખકંદ, વાલ્હેસર;
તે કળિયુગ અમે ગરુઓ લેખવું, નવિ બીજા યુગવૃંદ. વાં મં ૧
આરો સારો રે સુજ પાંચમો, જિહાં તુમ દર્શન દીઠ, વાં;
મરુભૂમિ પશુ થિતિ સુરતરુ તણી, મેરુ થકી હુધ ઈઠ. વાં મં ૨
પંચમ આરે રે તુમ્હ મેલાવડે, રૂડો રાખ્યો રે રંગ, વાં;
ચોથો આરો રે ફિરિ આવ્યો ગણું, વાચક યશ કહે ચંગ. વાં મં ૩

(૧૯) શ્રી કૃતાર્થજિન સ્તવન.

આધકા તાહરો હુ તો અપરાધિ—એ દેશી.

સેવા સારજ્યો જિનની મન સાચે, પશુ મત માગો ભાઈ, સેં
મહિનતનો કળ માગી લેતાં, દાસ ભાવ સવિ બાઈ. સેં ૧

ભક્તિ નહીં તે તો ભાસાયત, જે સેવાક્રમ 'ભ' .
 દાસ નિકે જે ધન ભરિ નિરખી, કેકીની પરે નાચે. સેં ૨
 મારિ વિધિ સેવા સારતાં, આણુ ન કાંઈ ભાંજે;
 હુકમ હાજર ખીજમતિ કરતાં, સહેજે નાથ નિવાજે. સેં ૩
 સાહિબ બહો છો સહુ વાતો, શું કહિયે તુમ આગે;
 સાહિબ સનમુખ અમ માગણીની, વાત કારમી લાગે. સેં ૪
 સ્વામી કૃતાર્થ તો પણ તુમથી, આશ સહુકો રાખે;
 નાથ વિના સેવકની ચિંતા, કોણુ કરે વિશુ દાખે. સેં ૫
 તુજ સેવ્યા ક્રમ માગ્યો દેતાં, દેવપણુ થાયે કાચો,
 વિશુ માગ્યાં વંછિત ક્રમ આપે, તિણુ દેવચંદ્ર પદ સાચો. સેં ૬

(૨૦) શ્રી અણતવીર્યજિન સ્તવન.

અણતવીર્ય જિન વિચરતા રે, મનમોહનાં રે લાલ;
 મુકરઅર્ધ વિદેહ રે, ભવિ જોહના રે લાલ.
 જંગમ સુરતરુ સારિખો રે, મં સેવે ધન્ય ધન્ય તેહ રે ભવિ ૧
 જિનશુભ અમૃત પાનથી રે, મં અમૃત ક્રિયા સુપસાય રે; ભં
 અમૃત ક્રિયા અનુષ્ઠાનથી રે, મં આતમ અમૃત થાય રે ભં ૨
 પ્રીતિ ભક્તિ અનુષ્ઠાનથી રે, મં વચન અસંગી સેવ રે; ભં
 કર્તા તન્મયતા લહે રે, મં પ્રભુ ભક્તિ નિત્યસેવ રે. ભં ૩
 પરમેશ્વર અવલંબને રે, મં ધ્યાતા ધ્યેય અલેહ; રે; ભં
 ધ્યેય સમાપત્તિ હુવે રે, મં સાધ્ય સિદ્ધિ અવિચ્છેદ રે. ભં ૪

જિન શુભ રાગ પરાગથી દે, મં વાસિત મુજ પરિણામ દે; લાં
 તજશે દુષ્ટ વિલાવતા દે, મં સરશે આતમ કામ દે. લાં ૫
 જિન ભક્તિરત ચિત્તને દે, મં વેધક રસ શુભ પ્રેમ દે; લાં
 સેવક જિનપદ પામશે દે, મં રસવેધિત અય જેમ દે. લાં ૬
 નાથ ભક્તિરસ ભાવથી દે, મં તૃષ્ણ ભાણું પરદેવ દે; લાં
 ચિંતામણિ સુરતરુથકી દે, મં અધિકી અરિહંત સેવ દે. લાં ૭
 પરમાતમ શુભ સ્મૃતિ થકી દે, મં ફરશે આતમરામ દે; લાં
 નિયમા કંથનતા લહે દે, મં લોહ જ્યુ પારસ પામ દે. લાં ૮
 નિર્મળ તત્ત્વરુચિ થઈ દે, મં કરજો જિનપતિ ભાક્ત દે; લાં
 કેવલ્યં પદ પામશે દે, મં પરમ મહોદય યુક્તિ દે. લાં ૯

(૨૦) શ્રી અંભુતવીર્યજિન સ્તવન.

એ છાંડી કિહાં રાખી કુમતિ—એ દેશી.

હીવ પુષ્કરવર પશ્ચિમ અરધે, વિજય નલિનાવધ સોહો;
 નયરી અયોધ્યા મંડન સ્વસ્તિક-લંછન જિન જગ સોહો દે;
 ભવિઆં, અંભુતવીર્ય જિન વંદો. ૧

રાજપાલ કુળ મુગટ નગીનો, માત કનિનિકા ભયો;
 રતનમાળા રાણીનો વલ્લભ, પ્રત્યક્ષ સુરમણિ પાયો દે. ભવિઆં ૨
 ફરિજનશ્યું કરી જે હુઓ દ્રવણ, હુએ તસ શોષણ ધહાં;
 એહવા સોહિળના શુભ ગાઈ, પવિત્ર કરું છહવા દે. ભવિઆં ૩
 પ્રભુ-શુભગણ ગંગાજલે ન્હાઈ, કીયો કમંમલ ફર;
 સ્નાતકપદ જિન ભગતે લહિયે, ચિદાનંદ ભરપૂર દે. ભવિઆં ૪

જે સંસર્ગ અલેદારોપે સમાપત્તિ મુનિ માને;
તે જિનવર ગુણ થુણતાં લહિયે, જ્ઞાનધ્યાન લયતાને રે. ભવિઆં ૫
સ્પર્શ જ્ઞાન ઇંદ્રિયરે અનુભવતાં, દેખીજે જિનરૂપ ;
સફળ ભોગ જીવન તે પામી, નિસ્તરિયે ભવરૂપ રે. ભવિઆં ૬
શરણુ-ત્રાણુ-આલંબન-જિનજી, કોઈ નહીં તસ તોલે;
શ્રીનયવિજય વિપ્રુધપય સેવક, વાચકયશએમખોલે રે. ભવિઆં ૭

(૨૦) શ્રી મુનિમુવતજિન સ્તવન.

વીરમાતા પ્રીતિકારિણી—એ દેશી.

આજ સફળ દિન મુજ તણો, મુનિમુવત દીકા;
લાગી તે ભાવટ ભવ તણી, દિવસ દુરિતના^૨ નીકા. આં ૧
આંગણે કદપવેલી કળી, ધન અભિયના વૂકા;
આપ માગ્યા પાસા બળ્યા, સુર સમકિતી તૂકા. આં ૨
નિયતિ હિત દાન સન્મુખ હુયે, સ્વપુણ્યોદય સાથે;
યશ કહે સાહિજે મુકિતનું, કરિડં તિલક નિજ હાથે. આં ૩

(૨૦) શ્રી ધર્મીશ્વરાજન સ્તવન.

અખિયાં હરખન લાગી હમારી અખિયાં—એ દેશી.

રાગ પરભાતિ.

હું તો પ્રભુવારિ છું તુમ મુખની, હું તો જિન બલિહારી તુમ મુખની;
સમતા અમૃતમય મુખસજ્જ નિત, રેખ નહીં રાગરુખની. હું ૧

૧. પાઠાંતર:-નિજરૂપ. ૨. પાપના દિવસો નાશ પામ્યા

બ્રમર અધર શશિ ધતુક કમલદલ, કીર હીર પૂનમશશિની;
 શોભા તુમ્હ થઈ પ્રભુ દેખત, કાયર હાથે જિમ અસિની. ૧ હું ૦ ૨
 મનમોહન તુમ સનમુખ નિરખત; આંખ ન તૃપ્તી અમચી;
 મોહતિમિર રવિ હરણચંદ્રછવિ, મૂરતિ એ ઉપશમચી. હું ૦ ૩
 મનની ચિંતા મટી પ્રભુ ધ્યાવત, મુખ દેખતાં તુમ જિનની;
 ઇન્દ્રિય તૃષ્ણા ગઈ જિનેસર સેવતાં, શુષ્ક ગાંતાં વચનની. હું ૦ ૪
 મીન^૨ ચક્રેર મોર મતંગજ,^૩ જલ શશી ધન નિજ વનથી;
 તિમ મુજપ્રતિ સાહિબ સુરતથી, ઔર-ન ચાહું મનથી. હું ૦ ૫
 જ્ઞાનાનંદન જગ આનંદન, આશ કાસની' ઇતની;
 દેવચંદ્ર સેવનમે' અહર્નિશ, રમજો પરિણતિ ચિત્તની. હું ૦ ૬

કલશ.

રાગ ધનાગ્રી.

વંદો વંદો રે જિનવર વિચરંતા વંદો;
 કીર્તન સ્તવન નમન અનુસરતાં પૂર્વ પાપ નિકંદો રે.
 જિનવર વિચરંતા વંદો. ૧

જંબુદ્વીપે ચાર જિનેન્દર, ધાતકી આઠ આણુંદો;
 પુષ્કર અર્ધે આઠ મહામુનિ, સેવે ચોસઠ ઇંદો રે. જિ ૦ ૨
 કેવલી ગણધર સાધુ સાધવી, શ્રાવક શ્રાવિકા વૃંદો;
 જિન મુખ ધર્મ અમૃત અનુભવતાં, પામે મન આણુંદો રે. જિ ૦ ૩

૧. તરવાર. ૨. માછલી. ૩. હાથી.

સિદ્ધાચલ ચૌમાસ રહીને, ગાયો જિનગુણ છ'હો;
જિનપતિભક્તિસુક્તિનોમારગ, અનુપમ શિરસુખક'હો રે. જિં ૪
ખરતર ગચ્છ જિનચંદ્ર સૂરિવર, પુણ્ય પ્રધાન સુષ્ટિ'હો;
સુમતિસાગર સાધુ રંગ સુવાચક, પીધો શ્રુતમકર'હો રે. જિં ૫
રાજસાર પાઠક ઉપગારી, જ્ઞાન ધર્મ દિલ્લુ'હો;
હીપચંદ્ર સદ્ગુરુ ગુણવંતા, પાઠક ધીર ગય'હો રે. જિં ૬
દેવચંદ્ર ગણિ આતમ હેને, ગાયા વીશ જિણુ'હો,
ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ સુખસંપત્તિ પ્રગટે, સુજશ મહોદય વૃ'હો રે. જિં ૭

(૨૧) શ્રી નમિનાથજિન રતવન.

ઋષભનો વંશ રચણાવરુ—એ દેશી.

સુજ મન પંકજ ભમર લે, શ્રી નમિજિન જગદીશો રે;
ધ્યાન કટું નિત તુમ તણું, નામ જપું નિશ દીશો રે. સુ ૦ ૧
ચિત્ત થકી કઈયે ન વિસરે, હેખિયે આગદિ ધ્યાને રે;
અંતર તાપથી બાણિયે, ફર રહ્યા અનુમાને રે. સુ ૦ ૨
તું ગતિ તું મતિ આશરો, તુંહિજ બાંધવ ચોટો રે;
વાચક યશ કહે તુજ વિના, અવર પ્રપંચ તે ખોટો રે. સુ ૦ ૩

(૨૧) શ્રી શુદ્ધમતિજિન રતવન.

શ્રી જિન પ્રતિમા હો જિન સરખી કહી—એ દેશી.

શ્રી શુદ્ધમતિ હો જિનવર પૂરવો, એહ મનોરથ માળ;
સેવક બાણી હો મહેરબાની કરી, ભવસંકટથી ટાળ. શ્રી ૦૧

પતિત ઉદ્ધારણ હો તારણ વત્સલ, કર અપચાયત એહ;
 નિત્ય નિરાગી હો નિઃસ્પૃહ જ્ઞાનની, શુદ્ધ અવસ્થા દેહ. શ્રી૦ ૨
 પરમાનંદિ હો તું પરમાતમા, અવિનાશી તુજ રીત;
 એ શુણ્ણ બાણી હો તુમ વાણી થકી, ઠહરાણી મુજ પ્રીત. શ્રી૦ ૩
 શુદ્ધ સ્વરૂપી હો જ્ઞાનાનંદનો, અન્યાઆધ સ્વરૂપ;
 ભવજલનિધિ હો તારક જિનેશ્વર, પરમ મહોદય ભૂપ. શ્રી૦ ૪
 નિર્મમ નિઃસંગી હો નિર્ભય અવિકારતા, નિર્મલ સહજ સમૃદ્ધિ;
 અષ્ટ કરમ હો વનદાહથી, પ્રગટી અન્વય રિદ્ધિ શ્રી૦ ૫
 આજ અનાદિની હો અનંત અક્ષતા, અક્ષર અનક્ષર રૂપ;
 અચલ અકલ હો અમલ અગમર્તુ, ચિદાનંદ ચિદ્રૂપ. શ્રી૦ ૬
 અનંતજ્ઞાની હો અનંતદર્શની, અનાકારિ અવિરુદ્ધ;
 લોકલોક હો જ્ઞાયક સુહૃદ્, અનાકારી સ્વયંભુદ્. શ્રી૦ ૭
 જે નિજ પાસે હો તે શુ માગીએ, દેવચંદ્ર જિનરાજ;
 જોયણ મુજને હો શિવપુર સાધતાં, જો હોજો સદા સુસહાય. શ્રી૦ ૮

(૨૨) શ્રી નેમિનાથ સ્તવન.

રાજા જો મિલે—એ દેશી.

કહો કિયો તુમે કહો મેરે સાંઈ,
 ફેરિ ચલે રથ તોરણ આઈ;
 દિલબાનિ અરે, મેરા નાહ ન,
 ત્યજ્ય નેહ કંછ અબાનિ. ૧
 અટપટાઈ ચલે ધરી ટછ રોષ,
 પશુઅનકે શિર દે કરિ દોષ. કિં ૨

રંગ મિત્ર ભથો યાથી ભંગ,
 સો તો સાચો જાનો કુરંગ. દિ૦ ૩
 પ્રીતિ તનકમિ તોરત આજ,
 પિંડ નાવે મનમે' તુમ લાજ. દિ૦ ૪
 તુમ્હે બહુનાયક જાનો ન પીર,^૧
 બિરહ લાગી જિહવૈરી કેા તીર. દિ૦ ૫
 રહાર ઠાર શૃંગાર અંગાર,
 અસન વસન ન સુહાર્ધ લગાર. દિ૦ ૬
 તુજ વિન લાગે શૂનિ સેજ,
 નહી' તત્તુ તેજ ન હારદેજ. દિ૦ ૭
 આવોને મંદિર વિલસો લોગ,
 બુઢાપનમે' લીજે ભોગ દિ૦ ૮
 છોરુંગી મે' નહિ તેરો સંગ,
 ગર્ધલિ ચલું જિહ' છાયા અંગ. દિ૦ ૯
 એમ વિલવતિ ગર્ધ ગઢગિરનાર,
 દેખે પ્રીતમ રાબુલ નાર. દિ૦ ૧૦
 કંતે દીધું કેવળ જ્ઞાન,
 ક્રીધી ખ્યારી આપ સમાન. દિ૦ ૧૧
 સુક્રિત મહેલમે' ખેલે હોઈ,
 પ્રણમે' યશ ઉલ્લસિત તન હોઈ દિ૦ ૧૨

૧ વેદના ૨. ગળામાં હાર હિમ જેવા અને શણગાર અમિત
 અંગારા જેવા લાગે છે.

(૨૩) શ્રી પ્રાર્ધનાથ સ્તવન.

દેશી-ફાગની.

અહિ કષાય પાતાલ કળશ જિહાં, તિસના પવન પ્રચંડ;
 બહુ વિકલ્પ કલ્પોલ અદતું હે, આરતિર ફેન ઉલ્લંઘ.
 લવસાર લીધણ તારીએ હો, અહો મેરે લલના પાસણ;
 ત્રિભુવન નાથ દિલમેં, એ વિનંતિ ધારિયે હો. ૧
 જરત ઉદામ કામ વડવાનલ, પરત શીલગિરિ શૃંગ;
 ફિરત વ્યસન બહુ મગર તિમિંગલ, કુરત હે નિમગ ઉમંગ. લ૦૨
 લમરિયા કે બીચિ ભયંકર, ઉલટી ગુલટી વાચ;
 કરત પ્રમાદ પિશાચન સહિત જિહાં, અવિરતિ અંતરી નાચ. લ૦૩
 ગરજત અરતિ કુરતિ રતિ બિજુરી, હોત બહુત તોફાન;
 લાગત ચોર કુચુરુ મલખારી, ધરમ જિહાજ નિહાન. લ૦૪
 બુરે પાટિયે જિહિ અતિ ભેરી, સહસ અઠાર શીલંગ;
 અમૈ જિહાજ તિહિ સજ કરિચલગે, યશ કહે શિવપુરિ અંગ. લ૦૫

(૨૪) શ્રી મહાવીરજિન સ્તવન.

સમકિત દ્વારગભારે પેસતાંજી—એ દેશી.

હુઃખ ટળિયાં મુખ દીઠે મુજ મુખ ઉપનાં રે,
 ભેટયા ભેટયા વીરજિણુંદ રે;
 હુવે મુજ મનમંદિરમાં પ્રભુ આવી વસો રે,
 પાસું પાસું પરમાનંદ રે. હુઃખ ૧

૧. તૃષ્ણા. ૨. આર્તિ-પીડા હુઃખ ૩ મગરમચ્છ.

પીઠજંધ ઇહાં કીધો સમકિત વજનો રે,
 કાઠચો કાઠચો કચરો ને બ્રાંતિ રે;
 ઇહાં અતિ ઉચા સોઢે ચારિત્ર ચંદ્રઆ રે,
 રૂઢી રૂઢી સંવર ભીતિ રે. હ્રં ૨
 કમં વિવર ગોખે ઇહાં ચોતી જૂંમણું રે,
 જૂલઈ જૂલઈ ધીગુણ આઠ રે;
 બાર લાવના પંચાલી અચરજ કરે રે,
 કોરિ કોરિ કોરણિ કાઠ રે. હ્રં ૩
 ઇહાં આવી સમતા રાણીશું પ્રભુ રમો રે,
 સારી સારી થિરતા સેજ રે;
 કિમ જઈ શક્યો એક વાર ભો આવશે રે,
 રંજ્યા રંજ્યા હિયકાનિ હેજ રે. હ્રં ૪
 વચણ અરજ સુણી પ્રભુ મનમંદિર આવિયા રે,
 આપે તૂઠા તૂઠા ત્રિભુવન લાણુ રે;
 શ્રી નય વિજય વિધુધ પથ સેવક એમ લણે રે,
 તેણી પામ્યા પામ્યા કોડિ કલ્યાણુ રે. હ્રં ૫

શ્રી યશોવિજયશુક્રત.

(૧) શ્રી ઋષભજિન સ્તવન.

કાળ કડખાની.

ઋષભ જિનરાજ સુજ આજ દિન અતિ ભલો,
 શુભનીલો જણે તું નયણુ દીઠો;

હુઃખ ટળ્યાં સુખ મિલ્યાં, સ્વામિ ! તું નિરખતાં,
સુકૃત સંચય હુવો, પાપ નીકો.^૧ ઋં ૧

કલ્પશાખી^૨ ફળ્યો, કામઘટ^૩ મુજ મલ્યો,
આંગણે અમિયનો મેહ ધૂઠો;
મુજ મહીરાણી,^૪ મહીલાણી^૫ તુજ દર્શાને,
ક્ષય^૬ ગયો કુમતિ અંધાર જૂઠો. ઋં ૨

કવણુ નર કનકમણિ^૭ છોડી તૃણ સંઘટે ?
કવણુ કુંજર^૮ તણ કરહ^૯ લેવે ?
કવણુ બેસે તણ, કલ્પતરુ ખાવળે ?
તુજ તણ અવર સુર કોણુ સેવે ? ઋં ૩

એક મુજ ટેક સુવિવેક સાહેબ સદા,
તુજ વિના દેવ હુજો ન ઇહું;
તુજ વચન-રાગ સુખ સાગરે ઝીલતો,
કર્મભર^{૧૦} બ્રમ થકી હું ન બીહું. ઋં ૪

કોડી છે દાસ વિભુ ! તાહરે ભલભલા,
માહરે દેવ તું એક ખ્યારો,
પતિતપાવન સમો જગત ઉદ્ધારકર,
મહિર^{૧૧} કરી મોહી ભવજલધિ^{૧૨} તારો. ઋં ૫

૧. નાશ થયાં. ૨. કલ્પવૃક્ષ. ૩. પ્રતિષ્ઠિત કૃષ્ણ દેનાર દિવ્ય ધરો.
૪. અમૃતની વર્ષા થઈ. વૃષ્ટિ થઈ. ૫. રાજા. ૬. સૂર્ય. ૭. નાશ પામ્યો.
૮. પારસમણિ. ૯. હાથો. ૧૦. ભાંડ. ૧૧. કર્મરૂપી ભરઉનાળાની
ગરમીથી. ૧૨. મહેર, કરુણા. ૧૩. સંસાર સમુદ્ર.

મુક્તિથી અધિકે તુજ ભક્તિ મુજ મન વસી,
જેહથું સખળ પ્રતિબંધ^૧ લાગ્યે;
ચમકરે પાષણુ જિમ લોહને જેંચશે,
મુક્તિને સહજ તુજ સદા ભક્તિરાગે। ઋ૦ ૬

ધન્ય તે કાય, જેણિ પાય, તુજ પ્રણમીએ,
તુજ શુભ્યે^૨ જેહ ધન્ય। ધન્ય જિહા;^૩
ધન્ય। તે હૃદય જિણે તુજ સદા સમરીએ,
ધન્ય તે રાતને ધન્ય। દિહા^૪। ઋ૦ ૭

શુભ અનંતા સદા તુજ ખબને ભર્યા,
એક શુભ દેત મુજ શું વિમાસો ?
ચણુ^૫ એક દેત શી હાણુ ચણાયરે ?^૬
લોકની આપદા જેણે^૭ નાસો। ઋ૦ ૮

ગંગ સમ રંગ તુજ કીર્તિ^૮ કલ્પલોહને,
રવિ થકી અધિક તપ-તેજ તાળે;
નયવિજય વિષુધ સેવકે^૯ હું આપરો,
જશ કહે અખ મોહી ભવ નિવાળે। ઋ૦ ૯

(૨)

રાગ રામકલી

ઋષભદેવ હિત-કારી,^૧ જગતશુરુ ઋષભદેવ હિતકારી;
પ્રથમ તીર્થ^૨ કર પ્રથમ નરેશ્વર, પ્રથમ ચતિ બ્રહ્મચારી। જ૦ ઋ૦ ૧

૧. સંબંધ ૨. લોહચુંબક. ૩. સ્તવે, વખાણે ૪. જીભ. ૫. દિવસ.
૬. રત્ન ૭. રત્નાકર, સમુદ્ર. ૮. જેથી. ૯. પાઠાંતર-સુખકારી.

વર્ષી^૧દાન દેઈ તુમ જગમેં, ઇલતિ ઇતિ નિવારી;
 તૌસી કાહિ કરતુ નાંહિ કરુણા, સાહેબ ઘેર હમારી. જ૦૪૦ ૨
 માગત નહીં હમ હાથી ઘોરે, ધન કન કંચન નારી;
 દિઓમોહિ^૨ચરણકમળકીસેવા, ચાહીલગત^૩મોહીખ્યારી. જ૦૪૦ ૩
 લવલીલા વાસિત^૪સુર ડારે, તુમ પર^૫ સખહી ઉવારી,
 મેં મેરો મન નિશ્ચલ^૬ કીનો, તુમ આણા શિરધારી. જ૦૪૦ ૪
 એસો સાહિબ નહિ કોઈ જગમેં, યાસુ^૭હોય દિલદારી;^૭
 દિલહિ દલાલ પ્રેમ કે બીચિં, તિહાં હઠ ખેચે ગમારી. જ૦ ૪૦ ૫
 તુમ હી સાહિબ મેં હું બંદા, યા મત દિઓ વિસારી;
 શ્રી નય વિજય=વિભુધ-સેવક કે, તુમ હો પરમ ઉપકારી. જ૦૪૦ ૬

(૩) શ્રી અશ્વત્થિનિન સ્તવન.

રાગ કાફી.

અશ્વત્થ દેવ મુજ-વાલહા, જયું મોરા મેહા (ટેક)
 જયું મધુકર મન માલતી, પંથી મન ગેહા. અનિત૦ ૧
 મેરે મન તુંહી રૂચ્યો, પ્રભુ કંચન દેહા,
 હરિ, હર, બ્રહ્મ, પુરંદરા, તુજ આગે કેહા. અનિત૦ ૨

૧. મુજ. ૨. લગે. ૩. વાસના વાળા દેવોને મેં તમારા પર ઉવારી નાખ્યા, હલકા ગણી મનથી ઉતારી નાખ્યા. ૪. પાઠાંતર:-તો પરિ. ૫. કરિ કે. ૬. પાઠાંતર:-દેવ નહિ ફુલો કાઈ જગ મહિ. ૭. યા મુહામ દિલવારી, દિલવારી.

તું હી અગોચર કો નહીં, સજ્જન ગુણ રેહા;
 થાહે તાકું ચાહીએ, ધરી ધર્મ સનેહા. અખિત૦ ૩
 ભગતવચ્છલ જગતારનો, તું બિરુદ વહેહા;
 વીતરાગ હુઈ વાલહા, કચુ કરી હો છેહા, અખિત૦ ૪
 જે જિનવર હે ભરતમેં, ઐરાવત વિદેહા;
 યશ કહે તુજ પદ પ્રભુમતાં, સખ પ્રભુમે તેહા. અખિત૦ ૫

(૪) શ્રી સંભવજિન સ્તવન.

રાગ ગોંડી.

સંભવજિન જળ નયન મિલ્યો હો;
 પ્રગટે પૂરવ પુણ્યકે અંકર,
 તખ થે દિન મોહી સફલ વહ્યો હો. સં૦ ૧
 અંગનમેં અમિયેં મેહ વૂઠે,
 જનમ તાપકો બ્યાપ ગહ્યો હો;
 ભોધ બીજ પ્રગટયો ત્રિહુ જગમેં,
 તપ સંજમકો ખેત ફહ્યો હો. સં૦ ૨
 જૈસી ભક્તિ તસી પ્રભુ કરુણા,
 સ્વેત શંખમેં દૂધ મિલ્યો હો;
 કશં નથે નવનિધિ મેં પાઈ,
 હુઃખ દોહગ^૧ સવિ દૂર ટહ્યો હો. સં૦ ૩

ડરત ફિરત હે દૂરહિ દીલથે,
 મોહમલ્લ જિણે જગત્રય છલ્યો હો;
 સમકિત રત્ન લહુ' દર્શ'નથે,
 અખ નવિ જાઉં કુગતિ રૂલ્યો હો. સં ૦ ૪
 નેહ નજર લર નિરખત હી મુજ,
 પ્રભુશું હિયડો હેજે હલ્યો હો;
 શ્રી નયવિજય વિષુધ સેવકકું,
 સાહિબ સુરતરુ હોઈ દલ્યો. હો. સં ૦ ૫

(૫) અભિનંદનજિન સ્તવન.

રાગ નટ.

પ્રભુ ! તેરે નયનકી ખલિહારી, (ટંક)
 યાકી શોભા વિજીત તપસા,
 કમલ કરતુ હું જલથારી;
 વિધુકે' શરણ ગયો મુખ-અરિકે,
 વનથે ગગન હરિણ હારી. પ્ર ૦ ૧
 સહજહિ અંજન મંજુલ નિરખત,
 ખંજન' ગર્વ' દિયો દારી;
 છીન લહીહિ અકોરકી શોભા,
 અગિન લખે સો હુઃખ ભારી. પ્ર ૦ ૨

અંચલતા ગુણુ લિયો મીનકો,^૧
 અલિ^૨ જ્યુ^૩ તારા^૪ હે કારી;^૫
 કહું સુભગતા^૬ કેતિ^૭ ઇનકી ?
 મોહી સખહી અમરનારી^૮. પ્ર૦ ૩
 ધુમત હે સમતા રસ માતે,
 જૈસે ગજવર મદવારી;
 તીન ભુવનમે^૯ નહિ કોઈ નીકો,^૬
 અભિનંદન જિન અનુકારી.^{૧૦} પ્ર૦ ૪
 મેરે મન તો તુંહી રુચત હે,
 પરે^{૧૧} કોણુ પરકી લારી;^{૧૨}
 તેરે નયનકી મેરે નયનમે,
 જશ કહે દીઓ છળી અવતારી. પ્ર૦ ૫

(૬) શ્રી સુમતિજિન સ્તવન.

રાગ મારૂ.

સુમતિનાથ સાચા હો. (ટેક)
 પરિ પરિ પરખતહિ લયા, જૈસા હીરા જાયા હે;
 ઔર દેવ સવિ પરિહર્યા, મેં જાણી કાયા હો. સુમતિ૦ ૧
 તેરી ક્રિયા હે ખરી, જૈસી તુજ વાચા હો,
 ઔર દેવ સખ મોહે લર્યા, સવિ મિથ્યા માન્યા હો સુ૦ ૨

૧ માછલીનો. ૨. ભમરા ૩ જેવી ૪. આખની કીકી. ૫. કાળી
 ૬. સૌભાગ્ય, મનોહરતા ૭ કેટલી. ૮. દેવોઓ. ૯ સારો. ૧૦. જેવો.
 ૧૧ ૪ડે. ૧૨ પૂઠે

ચઉરાસી લખ લેખમાં, હું બહુ પરિ નાચા હો;
 સુગતિ દાન દેઈ સાહિબા, અથ કર હો ઉવાચા હો. સુ૦ ૩
 લાગી અગ્નિ કષાયકી, સખ ઠોરહી યાચા હો;
 રક્ષક બાણી આદયો, તુમ શરણુ સાચા ' હો. સુ૦ ૪
 પક્ષપાત નહીં કોઉચું, નહીં લાલચ લાંચા હો;
 શ્રી નયવિજય સુશિષ્યકો, તોચું દીલ રામ્યા હો. સુ૦ ૫

(૭) શ્રી પદ્મપ્રભાજિન-સ્તવન.

રાગ પૂરવી.

ઘડિ ઘડિ સાંભરે સાંઈ સલૂના—ધ૦
 પદ્મપ્રભ જિન દિલસે ન 'વીસરે,
 માનું કિયો કછુ ગુનકો ફના;
 દરિસન દેખતહી સુખ પાઉં,
 તો બિનું હોત હું ઉના ફના. ધ૦ ૧
 પ્રભુ ગુન જ્ઞાન ધ્યાન વિધિ રચના,
 પાન સુપારી કાથા જૂના;
 રાગ લયો દિલમે આયોજે,
 રહે છિપાયા ના છાના જૂના. ધ૦ ૨
 પ્રભુગુણ ચિત્ત બાંધ્યો સખ સાખે,
 કેન પછસે દેઈ ઘરકા જૂના;
 રાગ જગ્યો પ્રભુશું મોહી પ્રગટ,
 કહો નયા કોઉ કહો જૂના. ધ૦ ૩

લોક લાજસે જે ચિત્ત ચોરે,
 સો તો સહજ વિવેકહિ સૂના;
 પ્રભુગુણ ધ્યાન વગર બ્રમ ભૂલ્યા,
 કરે ક્રિયા સો રાને^૧ રૂના. ઘ૦ ૪
 મેં તો નેહ ક્રિયો તોહિ સાથે,
 અબ નિવાહ તો તોથેઈ હૂના;
 જશ કહે તો વિનું ઔર ન સેવું,
 અમિય ખાઈ ફૂન ચાખે લૂના. ઘ૦ ૫

(૮) શ્રી - સુપાર્શ્વજિન સ્તવન.

રાગ કલ્યાણ.

ઐમે સ્વામી સુપાર્શ્વે હીલ લગા,
 હઃખ લગા, સુખ જગા જગતારણા; (ટેક)
 રાજહંસકું માનસરોવર, દેવા જલ જ્યુવારણા;^૧
 ખીર સિંધુ જ્યુ હરિકું ખ્યારો, શાનીકું તત્વ વિચારણા. ઐસે૦ ૧
 મોરકું મેહ, ચક્રોરકું ચંદા, મધુક મનમથપ ચિત્તકારના;
 ફૂલ અમૂલ લમરકું અંબહી, કોકિલકું સુખકારના. ઐમે૦ ૨
 સીતાકું રામ કામ જ્યુ રનિકું, પંથીકું ઘર-ખારના;
 હાનીકું ત્યાગ, ચાગ પ્રહાનકું, ભેગીકું સંજમ ધારના. ઐસે૦ ૩
 નંદનવન જ્યુ સુરકું વહલ, ન્યાયીકું ન્યાય નિહારના;
 ત્યુ મેરે મન તુંહી સુહાચો, ઔર તો ચિત્તથે ઉતારના. ઐસે૦ ૪

૧. જંગલમાં. ૨. રાતું, પોક મૂકી. ૩. હાથીને (જેમ) ૪. મધુ (માસ) વસંત અથવા મહિના. ૫. કામદેવ.

શ્રી સુપાન્ધ^૧ દર્શન પર તેરે, કીજે કોડિ ઉવારણા;
શ્રી નયવિજય વિભુધ સેવકકું, દિયો સખતારસ પારણા. ઐસે૦ ૫

(૯) શ્રી ચંદ્રપ્રભાજિન રતવન.

રાગ સામગ્રી.

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિનરાજ રાજે, વદન પૂનમ ચંદ રે;
ભવિક લોક ચકોર નીરખત, લહે પરમાનંદ રે. શ્રીઐયં ૦ ૧
મહમહે મહિમાએ જશભર, સરસ જસ અરવિંદ રે;
રણુગણે કવિજન ભમર રસિયા, લહે સુખ મકરંદ રે. શ્રીઐયં ૦ ૨
જસ નામે દોલત અધિકે દીપે, ટળે દોહગ^૧ દંદ રે;^૨
જસ ગુણ કથા ભવ-વ્યથા ભાજે, ધ્યાન શિવતરુકંદ રે. શ્રીઐયં ૦ ૩
વિપુલ હૃદય વિશાલ ભુજયુગ, ચલિતિ ચાલ ગયંદ રે,
અતુલ અતિશય મહિમા મંદિર, પ્રભુમત સુરનર વૃંદ રે. શ્રીઐયં ૦ ૪
હું ઠાસ ચાકર હેવ તારો, શિખ્ય તુજ દરજંદ રે;
જસ વિજય વાચક એમ વિનવે, ટાલ સુજ ભવદંદ રે. શ્રીઐયં ૦ ૫

(૧૦) શ્રી સુવિધિજિન રતવન.

રાગ કેદારો.

મેં કીનો નહીં તુમ મિન ચોરશું રાગ—
દિન દિન વાન ચઢેન ગુણ તેરો, જયું કંચન પરભાગ;
ચોરનમેં હે કપાયકી કાલિમા, સો કયું સેવા લાગ. મે૦ ૧

૧. કુલોગ્ય ૨. દંદ. શીતળ અને ઉખ્ખ, જન્મ મરણ આદિ ભેડકાં.

રાજહંસ તું માન સરોવર; ઓર અશુચિ રુચિ કાગ;
 વિષય ભુજંગમ^૧ ગરુડ તું કહિયે, ઓર વિષય વિષનાગ. મેં ૦ ૨
 ઓર દેવ જલ છીલર સરીખે, તું તો સમુદ્ર અથાગ;
 તું સુરતરુ જગ વંછિત પૂરન, ઓર તે સુકે સાગ મેં ૦ ૩
 તું પુરુષોત્તમ તુંહી નિરંજન, તું શંકર વડલાગ;
 તું બ્રહ્મા તું બુદ્ધ મહાબલ, તુંહી દેવ વીતરાગ. મેં ૦ ૪
 સુવિધિનાથ તુજ ગુણ ફૂલનકો; મેરો હીલ હે બાગ;
 જસ કહે ભમર રસિક હોઈ તામે, લીજે ભક્તિ પરાગ. મેં ૦ ૫

(૧૧) શ્રી શીતલજિન સ્તવન.

રાગ આણો.

શીતલ જિન મોહી ખ્યારા,
 સાહેબ શીતલ જિન મોહી ખ્યારા. (ટેક)
 ભુવન-વિરોચન^૨ પંકજ લોચન,
 જીકે જીકે હમારા. સાં શીં ૧
 જ્યોતિશું જ્યોતિ મિલત જળ ખ્યાવે,
 હોવંત નહિ તણ ન્યાસ,
 બાધી મૂઠી^૩ જુલે ભવ-માયા,^૪
 મિટે મહાબ્રમ લારા. સાં શીં ૨

૧ સાપ ૨. રુચિકારક ગરુડ સંસારની માયા રૂપી “બાધી મૂઠી”
 લાખની ઉપાડે તો રાખના—” એ રૂપ બ્રમ
 જૈ-૧૫

તુમ ન્યારે^૧ તબ સખહી ન્યારા,
 અંતર કુદુંબ ઉદારા;
 તુમહી નજીક નજીક હે સખહી,
 રિદ્ધિ અનંત અપારા. સાં શીં ૩
 વિષય લગનકી અગ્નિ યુગાવત,
 તુમ યુન અતુલ્ય ધારા;
 ભઈ મગનતા તુમ ગુણ રસકી,
 કુન કંચન કુન દારા. સાં શીં ૪
 શીતલતા યુન હોર^૨ કરત તુમ,
 ચંદન કાહું બિચારા ?
 નામ હીં તુમચા તાંપે હરત હૈ,
 વાકું ઘસત ઘસારા. સાં શીં ૫
 કરહું કપટ જન બહુત, હમારે,
 નામ તિહારો આધારા;
 જશ કહે જન્મ મરણ લય ભાગો,
 તુમ નામે ભવચારા. સાં શીં ૬

(૧૨) શ્રી શાન્તિનાથજિનં સ્તવન.

ધ્યાન મગનતા.

રાગ સારંગ.

હમ મગન ભયે પ્રભુ ધ્યાનમે^૩; ધ્યાનમે^૪ ધ્યાનમે^૫ ધ્યાનમે^૬—હમં
 વેસર ગઈ દુવિધા તન મનકી, અચિરા સુત ગુણજ્ઞાનમે^૭. હમં ૧

૧. બુદ્ધ. ૨. હોડ સરખામણી.

હરિ હર બ્રહ્મ પુરંદર કી રિદિ, આવત નહી કોઈ માનમેં;
 ચિદાનંદકી મોજ મચી હૈ, સમતા રસકે પાનમેં. હમ ૨
 ઇતને દિન તું નાંહિ પિછાન્યો, મેરો જન્મ ગમાયો અબ્જાનમેં;
 અબ તો અધિકારી હોઈ બેઠે, પ્રભુ ગુણ અખય ખબ્જાનમેં. હૃ ૩
 ગઈ દીનતા સખ હી હમારી, પ્રભુ ! તુજ સમકીત દાનમેં;
 પ્રભુ ગુણ અનુભવ કે રસ આગે, આવત નહિ કોઈ માનમેં. હૃ ૪
 જિનહિ પાયા તિનહિ છિપાયા, ન કહે કોઈ કે કાનમેં;
 તાલી લાગી જબ અનુભવકી, તબ બને કોઈ સાનમેં. હૃ ૫
 પ્રભુ ગુણ અનુભવ ચંદ્રહાસ^૧ જ્યૌ, સો તો ન રહે મ્યાનમેં;
 વાયક યશ કહે મોહ મહા અરિ, જિત લિયો હે મેદાનમેં. હૃ ૬

(૧૩) શ્રી પાર્શ્વજીન સ્તવન.

રાગ ખિલાઈલ

મેરે સાહેબ, તુમહી હો, પ્રભુ પાસ જિલ્લુંદા !
 ખિજમતગાર ગરીબ હું, મેં તેરા બંદા. મે ૧
 મેં ચકોર કરું ચાકરી, જબ તુમહી ચંદા;
 ચકેવાક મેં હુઈ રહું, જબ તુમહી દિલ્લુંદા. મે ૨
 મધુકર પરિ મેં રણગણું, જબ તુમ અરવિંદા;
 ભક્તિ કરું ખગપતિ^૨ પરે, જબ તુમહી ગોવિંદા મે ૩
 તુમ જબ ગર્જિત^૩ ધન ભયે, તબ મેં શિખિનંદા;^૪
 તુમ સાયર જબ મેં તદા, સુરસરિતા^૫ અમંદા. મે ૪

૧ ખડ્ગ. તલવાર.

૨. ગુરુડ. ૩. ગાજતાં વાદળાં. ૪ મોર. ૫. ગંગા. ૬. વેગવાળી.

ફર કરો દાદા પાસેજી ! ભવ દુઃખકા-દેંદા;
વાચક જશ કહે દાસકું, દિયો પરમાનંદા. મેં ૫

છૂટક રેતવનો.

[૧૪]

સાહિબ સાંભળો રે, સંભવ અરજ હમારી,
ભવોભવ હું ભમ્યો રે, ન લહિ સેવા તુમારી;
નરય નિગોઠમાં રે, તિહાં હું બહુ ભવ ભમિયો,
તુમ વિના દુઃખ સદાં રે, અહોનિશ કોષે ધમધમિયો. સાં ૧

ઈંદ્રિય વશ પડ્યો રે, પાલ્યાં મત નવિ સુસે,
ઝસ પણુ નવિ ગણ્યા રે, થાવર હુણિયા હુંશે;
મત ચિત્ત નવિ ધર્યાં રે, ખીનું સાચું ન બોલ્યું,
પાપની ગોઠડી રે, તિહાં મેં હધંડલું જઈ બોલ્યું. સાં ૨

ચોરી મેં કરી રે, ચઢવિહ અદત ન ટાળ્યું,
શ્રી બિનઆણુશું રે, મેં નવિ સંજમ પાલ્યું;
મધુકર તણી પદે રે, શુદ્ધ ન આહાર ગવેજ્યો,
રૂસન લાલચે રે, નીરસ પિંડ ઉવેજ્યો. સાં ૩

નરભવ દોહિલો રે, પાત્રી મોહ વશ પડિયો,
પરસ્તી દેખીને રે, મુજ મન તિહાં જઈ અડિયો;
કામ ન કો સર્યાં રે, પાપે પિંડ મેં ભરિયો,
શુદ્ધ પુદ્ગલ નવિ રહી રે, તેણે નવિ આતમ તરિયો. સાં ૪

લક્ષ્મીની લાલચે રે, મેં બહુ દીનતા દાખી,
તો પણ નવિ મળી રે, મળી તો નવિ રહી રાખી;
જે મન અલિલખે રે, તે તો તેહથી નાસે,
તુલ્ય સમ જે ગણે રે, તેહની નિત્ય રહે પાસે. સાં ૫
ધન ધન તે નરા રે, જોહનો ચોહ વિછોડી,
વિષય નિવારીને રે, જોહને ધર્મમાં ભેડી;
અલક્ષ્ય તે મેં લાખ્યાં રે, રાત્રિ ભોજન કીધાં,
મત નવિ પાળિયાં રે, જોહવા મૂળથી લીધાં. સાં ૬
અનંત ભવ હું ભમ્યો રે, ભમતાં સાહિબ મળિયો,
તુમ વિના કોણુ દિયે રે, બોધિ સ્વભુ મુજ બળિયો;
સંભવ આપજો રે, ચરણકમળ તુમ સેવા,
નય એમ વિનવે રે, મુણજો દેવાધિદેવા. સાં ૭

[૧૫]

રાગ-દીપા સુવિધિ નિષ્કંદ સમાધિ રસે ભર્યો હો લાલ.

રૂપ અલુપ નિહાળી, સુમતિ જિન તાહરું, હો લાલ સુમતિ
છાંડી ચપલ સ્વભાવ, કયું મન માહરું, હો લાલ કયું
રૂપી સરૂપ ન હોત ભો, જગ તુજ હીસતું, હો લાલ જગ
તો કુણુ ઉપર મન, કહો અમ હીસતું, હો લાલ કહો
હિસ્ત્યા વિણુ કિમ શુદ્ધ, સ્વભાવને ધમ્મતા, હો લાલ સ્વ
ધમ્મતા વિણુ તુજ ભાવ; પ્રગટ કિમ પ્રીછતા, હો લાલ પ્રગટ
પ્રીછતા વિણુ કિમ ધ્યાન, દશામાહિ લાવતા, હો લાલ દશાનર

લાલ્યા વિષુ રસ સ્વાદ, કહોં કિમ પાવતા. હો લાલ કહોં
 ભક્તિ વિના નવિ મુક્તિ, હુવે કોઈ લક્તને, હો લાલ હુવે
 નવણ વિલેપન માળ, પ્રદીપ ને ધૂપણ; હો લાલ પ્રદીપ
 નવ નવ બૂપણ લાલ, તિલક ને પ્રપણ; હો લાલ તિલક
 અમ સત પુણ્યને યોગે, તુમે રૂપી થયા, હો લાલ તુમે
 અમૃત સમાણી વાણી, ધરમની કહી ગયા, હો લાલ ધરમની
 તેહ આલંબીને જીવ, ઘણાએ જૂઝિયા, હો લાલ જીવ
 ભાવિ લાવન જ્ઞાની, અમે પણ રીઝિયા, હો લાલ અમે
 તે માટે તુજ પિંડ, ઘણા ગુણ કારણ; હો લાલ ઘણા
 સેઓ ધ્યાયે હુવે, મહા લયે વારણ; હો લાલ મહા
 શાન્તિવિજય ધ્યાયે શિષ્ય, કહે કવિ કાજના, હો લાલ કહે
 પ્રભુનું પિંડસ્થ ધ્યાન; કરો થઈ એકમના, હો લાલ કરો પ

[૧૬]

ભાવિ તુમે, હો સરીશ્વર, ગુરુરાયા—એ દેશી.

મોહન મુજરો લેલો રાજ, તુમ સેવામાં રહેયું
 વામાનંદન, જગદાનંદન, જેહ સુધારસ ખાણી;
 મુખ મટકે લોચનને લટકે, લોભાણી ધ્રુવાણી. મોહન
 સવયટ્ટણ ચીહું કિશિ ચારે ગતિ, ચોરાશી લખ ચોટા;
 કોષ માન માયા લોભાદિક, ચોવટીઆ અતિ ઓટા. મોહન
 ભિજ્યા મેતો કુમતિ પુરોહિત, મદનસેનાને તોરે;
 લાંચ લઈ લખ લોક સંતાપે, મોહ કંદપને ભેરે મોહન

ચૈત્યવંદન-ચોવીશી

અનાદિ નિગોઢ તે બ'ધીખાનો, તૃષ્ણા તેવે રાખ્યો;
સંજ્ઞા ચારે ચોકી મેલી, વેદ નપુંસક વાકો. મોહન૦૪
જીવસ્થિતિ કર્મ વિવરણનાઠો, પુણ્ય ઉદય પણ વાધ્યો;
સ્થાવર વિકળે દ્રિયપણુ ઓળંગી, પચે દ્રિયણુ લાધ્યો. મોહન૦૫
માનવભવ આરબંકુળ સદ્ગુરુ, વિમળભોધ મળ્યો. મુજને;
ક્રોધાદિક સહુ શત્રુ વિનાશી, તેણે ઓળખાવ્યો તુજને. મોહન૦૬
પાટણમાંહે પરમ ક્યાણુ, જગત વિભૂષણુ લેટયા.
સત્તર બાણુ શુભ પરિણામે, કર્મ ફઠિન બળ મેટયા. મોહન૦૭
સમકિત ગજ ઉપશમ અંખાડી, જ્ઞાન કંટક બળ કીધું;
અભિમાવિજય જિન ચરણ રમણ સુખ, રાજ પોતાનું લીધું. મોહન૦૮

[૧૭]

શ્રી પાસણુ પ્રગટ પ્રભાવી, તુજ મૂરતિ મુજ મન લાવી દે;
મન મોહના જિનરાયા સુરનર કિન્નર શુણુ ગાયા દે; મ૦ ૧
જે કિનથી મૂરતિ દીઠી, તે કિનથી આપણા નીઠી દે; મ૦ ૨
મટકાણુ સુખ સુપ્રસન્ન, દેખત રીઝે ભવિ મજા દે; મ૦ ૩
સમતા રસ કેરાં કચોળા, નયણુ દિઠે રંગદોલા દે. મ૦ ૪
હાથે ન ધરે હથિયારા, નહીં જપમાલાનો પ્રચાર દે; મ૦ ૫
ઉત્સર્ગે ન ધરે વામા, તેહથી ઉપજે સવિ કામા દે. મ૦ ૬
ન કરે ગીત નૃત્યનાં ચાલો, એતો પ્રત્યક્ષ નટનાં ખ્યાલા દે; મ૦ ૭
ન બળવે આપે વાળો; ન ધરે વસ્ત્ર જીરણુ સાળાં દે. મ૦ ૮
ધમ મૂરતિ તુજ નિરુપાંધિ, વીતરાગપણે કરી સાધી દે; મ૦ ૯
કહે માનવિજય ઉવંચાયા, એ અવલંબ્યા તુજ પાયા દે. મ૦ ૧૦

[૧૮]

સમકિત દ્વાર ગભારે પેસતાંજી, પાપ પડલ ગયાં દૂર રે;
 મોહન મરુદેવીનો લાડણીજી, દીઠો મીઠો આંનદ પૂર રે. સમ૦ ૧
 આયુ વર્જિત સાતે કર્મનીજી, સાગર કોડા કોડી હીન રે.
 સ્થિતિ પદમકરણે કરીજી, વીર્ય અપૂર્વ મોગર લીધ રે. સમ૦ ૨
 લોગલ લાગી આઘ કષાયનીજી, મિથ્યાત્વ મોહની સાંકળ સાથ રે;
 દ્વાર ઉઘાડયાં સમ સંવેગનાંજી, અનુભવ ભુવને બેઠો નાથ રે. સમ૦ ૩
 તોરણ બાંધ્યું જીવદયા તણુંજી, સાથીઓ પૂર્યો શ્રદ્ધા રૂપ રે;
 ધૂપ ઘટી પ્રભુ ગુણ અનુમોદનાજી, ધીગુણ મંગલ આઠ
 અનૂપ રે. સમ૦ ૪
 સંવર પાણી અંગ પખાલણેજી, કેસર ચંદન ઉત્તમ ધ્યાન રે;
 આતમ ગુણ રૂચિ મૃગ મદ મદમહેજી, પંચાચાર કુસુમ
 પ્રધાન રે. સમ૦ ૫
 ભાવ પૂજાએ પાવન આતમાજી, પૂજે પરમેશ્વર પુન્ય પવિત્ર રે;
 કારણ ભોગે કારજ નીપજેજી, ખિમાવિજય જિન આગમ
 રીત રે. સમ૦ ૬

[૧૯]

શ્રી પરમાત્માની સ્તવના.

અરિહંત નમો ભગવંત નમો,

પરમેશ્વર શ્રી જિનરાજ નમો;

પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રેમે પેખંત,

સિધ્યાં મુક્તિ કાજ નમો. અ૦ ૧

પ્રભુ પારંગત પરમ મહોદય,
 અવિનાશી અકલંક નમો;
 અજર અમર અદ્વિત અતિશય નિધિ,
 પ્રવચન જલધિ મયંક^૧ નમો. અં ૨
 તિલ્લુચ્છ ભવિષ્ય જિન મન વંછિય,
 પૂરણ દેવરસાલ^૨ નમો;
 લળી લળી પાચ નમું હું ભાવે,
 કર જોડીને ત્રિકાળ નમો અં ૩
 સિદ્ધ પુદ્ગલું જમ જન સજ્જન,
 નયનાનંદન દેવ નમો;
 સકલ સુરાસુર નરવર નાયક,
 સારે અહોનિશ સેવ નમો. અં ૪
 તું તીર્થ^૩ કરે સુખકર સાહિબ,
 તું નિષ્કારણ બેંધુ નમો;
 શરણાગત ભવિને હિતવત્સલ,
 તુંહિ કૃપાસિ સિંધુ નમો. અં ૫
 કેવળજ્ઞાનાદશે^૪ દર્શિત,
 લોહાલોહ સ્વભાવ નમો;
 નાશિત સકલ કલંક કલુષમણ,
 હરિત હિપદ્રવ ભાવ નમો. અં ૬
 જગ ચિંતામણિ જગશુરુ, જગહિત-
 કારકે જગજનનાથ નમો;

ધોર અપાર મહોદધિ તારણ,

તું શિવપુરનો સાથ નમો. અં ૭

અશરણ શરણ નીરાગ નિરંજન,

નિરુપાધિક જગદીશ નમો;

બોધિ દિયો અતુલ્ય દાનેશ્વર,

જ્ઞાનવિમળ સૂરીશ નમો. અં ૮

[૨૦]

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

શી કહું કથની મારી રાજ—એ રાજ.

સુજને દાસ ગણીજે રાજ, પાર્શ્વેશ ! અર્જ સુણીજે;
 અવસર આજ પૂરીજે રાજ, પાર્શ્વેશ અર્જ સુણીજે. (આંકણી)
 વામાનંદન તું આનંદન, અંદન શીતલ ભાવે;
 દુઃખ નિકંદન શુભે અભિનંદન, કીજે વંદન ભાવે રાજ. પાર્શ્વેશ ૦૧
 તુંહિજ સ્વામી અંતરજામી, સુજ મનનો વિસરામી;
 શિવગતિગામી તું નિષ્કામી, બીજા દેવ વિરામી રાજ. પાર્શ્વેશ ૦૨
 મૂરતિ તારી મોહનભારી, પ્રાણથકી પણ ખ્યારી;
 હું બલિહારી વાર હજારી, સુજને આશ તમારી રાજ. પાર્શ્વેશ ૦૩
 જે એકતારી કરે અતારી (?) હીજે તેહને તારી;
 પ્રીતિ વિચારી, સેવક સારી, હીજે કેમ વિસારી રાજ. પાર્શ્વેશ ૦૪
 વિઘન વિહારી સ્વામી સંભારી, પ્રીતિ ખરી મેં ધારી;
 શંક નિવારી ભાવ સધારી, વારી તુજ ચંરણારી રાજ. પાર્શ્વેશ ૦૫
 મિલ નરનારી બહુ પરિવારી, પૂજ રચે તુજ સારી; —
 દેવચંદ્ર સાહેબ સુખદાર્ઢ, પૂરો આશ અમારી રાજ. પાર્શ્વેશ ૦૬

શ્રી સમકિતની સંજ્ઞા.

સમકિત નવિ લહ્યું રે, એ તો રૂઢ્યો ચતુર્ગતિ માંહે;
ત્રસ થાવરંકી કરુણા કીની, જીવ ન એક વિરાધ્યો;
લીન કાળ સાંભાલિકે કરતાં, શુદ્ધ ઉપયોગ ન સાધ્યો. સં ૧
જૂઠં બોલવાકો વ્રત લીનો, ચોરીકો પણ ત્યાગી;
બ્યવહારાદિકે મહા નિપુણ ભયો, પણ અંતર દષ્ટિ ન જાગી. સં ૨
બિંદુ બાહુ કરી ઉધો, લટકે, ભસ્મ લગા. ધુમ ઘટકે;
જટા જુટ શિર જૂઠો, વિષુ શ્રદ્ધા ભવ, ભટકે. સં ૩
નિજ પરનારી ત્યાગજ કરકે, પ્રણયારી વ્રત લીનો;
સ્વર્ગાદિકે ચાકો કૂળ પાંચી, નિજ કારજ નવિ સિધ્યો. સં ૪
બાહ્ય ક્રિયા સખ ત્યાગ પરિશ્રદ્ધ, દ્રવ્ય લિંગ ધર લીનો;
દેવચંદ્ર કહે યા વિધ તો હું, બંહુતવાર કર લીનો; સં ૫

શ્રીમદ્દશો વિજયજી ઉપાધ્યાય કૃત

આઠ યોગ-દષ્ટિની સંજ્ઞા.

દાળ પહેલી

અંથમ મિત્રા દૃષ્ટિ-વિચાર.

અંતર-સનેહી મોહના—એ દેશી.

શિષ્ય, સુખ કારણ-ઉપદેશી, યોગાતણી અઠ દિઠી રે;
તે શુણ શુણી જનવીરનો, કરશું ધર્મની પુઠી રે.
વીર જિનેસર દેશનાં ૧
સંઘન અઘન દિનરથેણીમાં, બાલવિકલને અનેરા રે;
અર્થ જીએ જેમ જીજીઆ, તેમ યોધ નજરના ફેરા રે વી ૨

દર્શન જે થયાં ભુજ્યાં; તે ઝોધ નજરને ફેરે રે,
 લેદ ધિરાદિક દષ્ટિમાં, સમકિત દષ્ટિને હેરે રે. વીં ૩
 દર્શન સકલના નય અહે, આપ રહે નિજ લાવે રે;
 હિત કરી જનને સંજીવની, ચારો તેહ ચરાવે રે. વીં ૪
 દષ્ટિ ધિરાદિક ચારમાં, સુગતિ પ્રયાણ ન લાજે રે;
 રચણિ સયન જેમ શ્રમ હરે, સુરનર સુખ તેમ છાજે રે. વીં ૫
 એહ પ્રસંગથી મેં કહ્યું, પ્રથમ દષ્ટિ હવે કહીએ રે;
 જિહાં મિત્રા તિહાં ઝોધ જે, તે તૃણ અગનિસો લહીએ રે. વીં ૬
 ત્રત પણી, યમ ઈહાં સંપજે, ખેદ નહીં શુભ કાજે રે;
 દ્વેષ નહીં વળી અવરજી, એહ શુભ અંગ વિરાજે રે. વીં ૭
 યોગનાં બીજ ઈહાં અહે, જિનવર શુદ્ધ પ્રણામો રે;
 લાવાચારજ સેવના, લાવ-ઉદ્દેગ સુઠામો રે. વીં ૮
 દ્રવ્ય અલિખિત પાળવા, અવધ પ્રમુખને દાને રે;
 આદર આગમ આસરી, દિખનાદિક બહુમાને રે. વીં ૯
 લેખન પૂજન આપવું, શ્રુત વાચના ઉદ્ગ્રાહો રે;
 લાવ વિસ્તાર અજઞાયથી, ચિંતન લાવન ચાહો રે. વીં ૧૦
 બીજ કયા લક્ષી સાંલળી, રોમાંચિત હુવે ફેહ રે;
 એહ અવંચક યોગથી, લહીએ ધરમ સનેહ રે. વીં ૧૧
 સદ્ગુરુ યોગે વંદન ક્રિયા, તેહથી ફળ હોય જેહો રે;
 યોગ ક્રિયા ફળ લેદથી, ત્રિવિધ અવંચક એહો રે. વીં ૧૨

હાલે ચક્રોર તે ચંદ્રને, મધુકર માલતી ભોગી રે;
 કેમ ભવિ સહજગુણે હોય, ઉત્તમ નિમિત્ત સંયોગી રે. વીં ૧૩
 એહ અવંચક યોગ તે, પ્રગટે ચરમાવર્તે રે;
 સાધુને સિદ્ધ દયાસમું, બીજનું ચિત્ત પ્રવર્તે રે. વીં ૧૪
 કરણ અપૂર્વાના નિકટથી, જે પહેલું ગુણકાણું રે;
 સુખપણે તે ઈહાં હોયે, સુપથે વિલાસનું ટાણું રે. વીં ૧૫

હાળ બીજી.

બીજી તારા દૃષ્ટિ-વિચાર.

મનમોહન મેરે—એ દેશી.

દર્શન તારા દૃષ્ટિમા, મનમોહન મેરે; મોમય અગ્નિ સમાન; મં
 શૌચ સંતોષ ને વપ ભણું, મં સજ્જાય ઈશ્વર ધ્યાન. મં ૧
 નિયમ પંચ ઈહાં સંપળે, મં નહીં કિરિયા ઉદ્દેગ; મં
 જિજ્ઞાસા ગુણવત્તની, મં પણ નહિ નિજ હઠ ટેગ. મં ૨
 એહ દૃષ્ટિ હોય વરતતાં, મં યોગકથા બહુ પ્રેમ; મં
 અનુચિત તેહ ન આચરે, મં વાતર્થો વળે જેમ હેમ. મં ૩
 વિનય અધિક ગુણીનો કરે, મં જેણે નિજગુણ હાણ; મં
 ત્રાસ ધરે સવલય ધરી, મં ભવ માને દુઃખખાણ. મં ૪
 શાસ્ત્ર ઘણાં મતિ થોડલી મં શિષ્ટ કહે તે પ્રમાણ; મં
 સુપથ લહે એ ભાવથી, મં ન કરે જૂઠું રૂઝાણ. મં ૫

દાળ ત્રીજી.

ત્રીજી બલા દષ્ટિ-વિચાર.

પ્રથમ ગોપાલ તણે ભવે જીરે.—એ દેશી.

ત્રીજી દષ્ટિ બલા કહીજી, કાષ્ટ અગ્નિ સમજોધ;
ક્ષેપ નહીં આસન સધેજી, શ્રવણ સમીહા શોધ રે.

જિનજી, ધનધન તુજ ઉપદેશ. ૧

તરુણ સુખી સ્ત્રી પરિવર્યોજી, જેમ ચાહે સુરગીત;
સાંભળવા તેમ તત્તવનેજી, એ દષ્ટિ સુવિનીત રે. જિં ૨
સરી એ જોધ પ્રવાહનીજી, એ વિણ શ્રુત થલકૂપ;^૧
શ્રવણ સમીહા તે કિસીજી, શયિત સુણે જેમ ભૂપ રે. જિં ૩
મન રીઝે તન ઉલ્લસેજી, રીઝે જીઝે એક તાન;
તે ઇચ્છા વિણ ગુણકથાજી, બહેરા આગળ ગાન રે. જિં ૪
લવણ ઈહાં પ્રાપ્ત નહીંજી, ધર્મ હેતુમાં કોય;
અનાચાર પરિહારથીજી, સુથરા મહોદય હોય રે. જિં ૫

દાળ ચોથી.

ચોથી દીપ્તા દષ્ટિ-વિચાર.

અંજરીઆ પ્રાનિવર ધનધન તુમ અવાતર.—એ દેશી.

ચોગ દષ્ટિ ચોથી કહીજી, દીપ્તા તિહાં ન ઉત્થાન;
પ્રાણાયામ તે ભાવથીજી, દીપ પ્રભાસમ જ્ઞાન.
મનમોહન જિનજી મીઠી તાહરી વાણ. ૧

૧. પાણી વગરનો કૂવો.

બાહ્ય ભાવ રચક ઇહાંજી, પૂરક અંતર ભાવ;
 કુંભક ધિરતા શુભે કરીજી, પ્રાણાયામ સ્વભાવ. મન૦ ૨
 ધર્મ અર્થે ઇહા પ્રાણનેજી, છાડે પણ નહીં ધર્મ;
 પ્રાણ અર્થે સ કટ પડેજી, જીવ્યો એ દષ્ટિનો મર્મ. મન૦ ૩
 તત્ત્વ શ્રવણ મધુરોદ્દેસજી, ઇહાં હોયે બીજ-પ્રસાદ;
 ખાર ઉદક સમ ભવ ત્યજેજી, ગુરુશક્તિ અદ્રોહ. મન૦ ૪
 સૂક્ષ્મબોધ તો પણ ઇહાંજી, સમકિત વિષ્ણુ નવિ હોય;
 વેદ સંવેદ પદે કહ્યોજી, તે ન અવેદે ભવ. મન૦ ૫
 વેદ બંધ શિવ હેતુ છેજી, સંવેદન તસ નાણ;
 નય-નિશ્ચયે અતિ ભક્તજી, વેદ સંવેદ પ્રમાણ. મન૦ ૬
 તે પદ મંથ વિભેદથીજી, છેહલી પાપ-પ્રવૃત્તિ;
 તત્ત્વલોહપદ ધૃતિ સમીજી, તિહાં હોય અતે નિવૃત્તિ. મન૦ ૭
 એહ થકી વિપરીત છેજી, પદ તે અવેદ સ વેદ;
 ભંવાભિનંદી જીવનેજી, તે હોય વજ અભેદ. મન૦ ૮
 હોલી કૃપણ દયામણોજી, માયી મચ્છર કાણ;
 ભવાભિનંદી ભય ભયોજી, અંદલ-આરભે અધાણ. મન૦ ૯
 એવા અવશુભવંતનુંજી, પદ જે અવેદ કહોર;
 સાધુ સંગ આગમતણોજી, તે જીવ્યો ધુરધોર. મન૦ ૧૦
 તે જિતે સહેજે ટળેજી, વિવંસ કુતક પ્રકર;
 દૂર નિકટ હાથી હણેજી, જેમ એ - બંદર વિચાર. મન૦ ૧૧
 હું પામ્યો સંશય નહીંજી, મૂરખ કરે એ વિચાર;
 આગસુઆ ગુરુ શિષ્યનોજી, તે તો વચન પ્રકાર. મન૦ ૧૨

૧. પાઠાંતર :- તે જીતે ધરો ભર.

ધીજે તે પતિઆવવુંજી, આપ-મતે અનુમાન;
 આગમ ને અનુમાનથીજી, સાચું લહે સુજ્ઞાન. મન૦ ૧૩
 નહીં સર્વજ્ઞ જીજીઆજી, તેહના જે વળી દાસ;
 ભક્તિ દેવની પણ કહીજી, ચિત્ર અચિત્ર પ્રકાશ. મન૦ ૧૪
 દેવ સંસારી અનેક છેજી, તેહની ભક્તિ વિચિત્ર;
 એક રાગ પર દ્રેષથીજી. એક સુક્તિની અચિત્ર. મન૦ ૧૫
 ઈંદ્રિયાર્થગત બુદ્ધિ છેજી, જ્ઞાન છે આગમ હેત;
 અસંમોહ શુભ કૃતિ શુભેજી, તેણે ફલ ભેદ સંકેત. મન૦ ૧૬
 આદર ક્રિયા-રતિ ઘણીજી, વિઘન ટળે મિલે લચ્છિ;
 જિજ્ઞાસા બુદ્ધ સેવનાજી, શુભકૃતિ ચિત્ત પ્રત્યચ્છિ. મન૦ ૧૭
 બુદ્ધિ ક્રિયા ભવફલ હીએજી, જ્ઞાનક્રિયા શિવઅંગ;
 અસંમોહ કિરિઆ હીએજી, શીઘ્ર મુગતિફલ અંગ. મન૦ ૧૮
 પુદ્ગલ રચના કારમીજી, તિહાં જસ ચિત્ત ન હીન;
 એક માર્ગ તે શિવ તણેજી, ભેદ લહે જગદીન. મન૦ ૧૯
 શિષ્ય લણી જિન દેશનાજી, કહે જન પરિણતિ ભિન્ન;
 કહે મુનિની નય દેશનાજી, પરમાર્થથી અભિન્ન. મન૦ ૨૦
 શબ્દ ભેદ-ઝગડો કિસ્થેજી, પરમારથ નો એક;
 કહો ગંગા કહો સુર નદીએ, વસ્તુ ફરે નહીં છેક. મન૦ ૨૧
 ધર્મ ક્ષમાદિક પણ મટેજી, પ્રગટે ધર્મ સન્યાસ;
 તો ઝગડો મોટો તણેજી, મુનિને કવણુઅ બ્યાસ. મન૦ ૨૨
 અભિનિવેશ સઘળો ત્યજીજી, ચાર લહી જેણે દક્ષિ;
 તે દેશે હવે પંચમીજી, સુચશ અમૃત ઘનવૃષ્ટિ. મન૦ ૨૩

હાળ પાંચમી.

પાંચમી સ્થિરા દંષ્ટ-વિચાર.

ધન ધન સંપ્રતિ સાચો રાજ—એ દેશી.

દેષ્ટિ ધિરામાંહે દશન નિત્યે, રત્નપ્રભા સમ જાણો રે;
 જ્ઞાંતિ નહિ વળી જોધ તે સૂક્ષ્મ, પ્રત્યાહાર વખાણો રે. ૧
 એ શુભ વીરતણો ન વિસારું, સંભારું દિનરાત રે;
 પશુ ટાલી સુરરુપ કરે જે, સમક્રિતને અવદાત રે. એ શુભ૦૨
 માલ ધુલિ ઘરલીલા સરખી, ભવ ચોષ્ટા ઇહાં ભાસે રે,
 નિદિ સિદ્ધિ સભિ ઘટમા પેસે, અષ્ટ મહા સિદ્ધિ પાસે રે. એ શુભ૦૩
 નિષય વિકારે ન ઇદ્રિય જોડે, તે ઇહા પ્રત્યાહારો રે;
 કેવળ જ્યોતિ તે તત્ત્વ પ્રકાશે, શેષ ઉપાય અસારો રે. એ શુભ૦૪
 શીતળ ચંદનથી પશુ ઉપન્યો, અગ્નિ દહે જેમ વનને રે;
 ધર્મ-જનિત પશુ ભોગ ઇહાં તેમ, લાગે અનિષ્ટ તે મનને રે. એ શુભ૦૫
 એ શે હોય ઇહાં અવિનાશી, પુદ્ગલ જાલ તમાસી રે;
 અિદાનંદ ધન સુયશ વિલાસી, કેમ હોય જગનો આશી રે એ શુભ૦૬

હાળ છઠી.

છઠી કંઈતો દંષ્ટ-વિચાર.

ભોલીમ હંસા રે વિષય ન રાગીએ—એ દેશી.

અચપલ રોગરહિત નિષ્કેર નહિ, અદ્ય હોય હોય નીતિ;
 જંધ તે સારો રે કાન્તિ પ્રસન્નતા, સુસ્વર પ્રથમ પ્રવૃત્તિ ૧
 ધન ધન શાસન શ્રી જિનવરતણ.

૧. પાઠાતર :- પ્રમુખ

ચૈ-૧૬

ધીર પ્રભાવી રે આગલે યોગથી, મિત્રાદિકચુતચિત્ત;
 લાલ ઇષ્ટનો રે દ્વંદ્વ અધૃષ્ટતા, જન પ્રિયતા હોય નિત્ય. ધન૦૨
 નાશ દોષનો રે તૃપ્તિ પરમ લહે, સમતા ઉચિત સંયોગ;
 નાશ વૈરનો રે બુદ્ધિ શતંભરા,^૨ એ નિષ્પન્નહ યોગ. ધન૦૩
 ચિન્હ યોગનાં રે જે પરબ્રંથમાં, યોગાચાર્ય દિક્ક;
 પંચમ દષ્ટિ થકી સવિ જોડીએ, એહવા તેહ ગરિકું ધન૦૪
 છટ્ટિ દિક્કિ રે હવે કાંતા કહું, તિહાં તારાલ-પ્રકાશ;
 તત્ત્વ મીમાંસા રે દહ હોયે ધારણા, નહિ અન્ય શ્રુતવાસ. ધન૦૫
 મન મહિલાનું રે વાહલા ઉપરે, ખીનાં કામ કરંત;
 તેમ શ્રુતધર્મે રે મન દહ ધરે, જ્ઞાનાક્ષેપકવંત. ધન૦૬
 એહવે જ્ઞાને રે વિધન-નિવારણે, ભોગ નહિ ભવહેત;
 નવિ ગુણ દોષન વિષય સ્વરૂપથી, મન ગુણ અવગુણ ખેત ધન૦૭
 માયા પાણી રે જાણી તેહને, લાંઘી જાય અડોલ;
 સાચું જાણી રે તે ખીતો રહે, ન ચલે હામાડોલ. ધન૦૮
 ભોગતત્ત્વને રે એમ ભય નવિ ટળે, જૂઠાં જાણે રે ભોગ;
 તે એ દષ્ટિ રે ભવ સાગર તરે, લહે વળી સુયશ સંયોગ. ધન૦૯

દાળ સાતમી.

સાતમી પ્રભા દષ્ટિ-વચાર.

એ છિડી કહાં રાખી—એ દેશી.

અક' પ્રભાસમ બોધપ્રભામાં, ધ્યાન પ્રિયા એ દિહી,
 તત્ત્વ તણી પ્રતિપત્તિ ઇહાં વળી, રોગ નહીં સુખપુટી રે.

ભવિકા વીર વચન ચિત્ત ધરીએ.

૧

સમગ્રું પરવશ તે હુ.ખ લક્ષણ, નિજવશ તે સુખ લહીએ;
એ દષ્ટે આતમ ગુણ પ્રગટે, કહો સુખ તે કુણ કહીએ રે? ૯૦૨
નાગરસુખ પામર નવિ જાણે, વદલ લ સુખ ન કુમારી;
અનુભવ વિષુતેમ ધ્યાન તણું સુખ, કૌણ જાણે નરનારી રે? ૯૦૩
એહ દષ્ટિમાં નિમંજળ યોધે, ધ્યાન સદા હોય સાચું;
દ્વષણ રહિત નિરંતર જ્યોતિ, રતન તે હીપે જાચું રે ૯૦૪
વિષભાગ્રક્ષય, શાંતવાહિતા, શિવમારગ ધ્રુવનામ;
કહે અસંગ ક્રિયા ઇહાં યોગી, વિમલ સુખથ પરિણામ રે. ૯૦૫

ઢાળ આઠમી.

આઠમી પરાદાષ્ટ-વિચાર.

તુજ સાથે નહિ જોણું મારા વહાલા—એ દેશી.
દષ્ટિ આઠમી સારે સમાધિ, નામ પરા તસ જાણુલ,
આપ સ્વભાવે પ્રવૃત્તિ પૂરણ, શશિસમ યોધ વખાણુલ;
નિરતિચાર પદ એહમાં યોગી, કહિયે નહીં અતિચારીલ,
આરોહે આરોહે ગિરિને, તેમ એહની ગતિ ન્યારીલ. ૧
અંદન ગંધ સમાન ક્ષમા ઇહાં, વાસકને ન ગવેણેલ,
આસંગે વર્ણિત વળી એહમાં, કિરિયા નિજ ગુણ લેણેલ;
શિક્ષાથી જેમ રતન નિયોજન, દષ્ટિ ભિન્ન તેમ એહોલ,
તાસ નિયોગે કરણ અપૂરવ, લહે સુનિ કેવલ—જેહોલ. ૨
ક્ષીણ દોષ સર્વ મહાસુનિ, સર્વ લબ્ધિ ફલ—લોગીલ,
પર ઉપચાર કરી શિવસુખ તે, પામે યોગ અયોગીલ;
સર્વ શત્રુક્ષય સર્વ વ્યાધિલય, પૂરણ સર્વ સમીહાલ, ૩
સર્વ અરથ યોગે સુખ તેહથી, અનંતગુણ નિરીહાલ.

૧. વાસના ૨ વાચના.

ઉપસંહાર

એ અઠદ્વિતી કહી સંશ્લેષે, યોગ શાસ્ત્ર સંકેતેલ,
કુલ યોગીને પ્રવૃત્તચક્રે, તેહ તણે હિત હેતેલ;
યોગી કુલે જાયા તમ ધર્મે, અનુગત તે કુલયોગીલ,
અદ્વેતી ગુરુ-દેવ-દ્વિજ-પ્રિય, દયાવંત ઉપયોગીલ. ૪

શુશ્રૂષાદિક અઠગુણ સંપૂર્ણ, પ્રવૃત્ત ચક્ર તે કહિયેલ,
ચમદ્રય લાભી પરદુગ અર્થિ, આઘ અવચક્ર લહિયેલ;
ચાર અર્હિસાદિક યમ ઇચ્છા, પ્રવૃત્તિ થિર સિદ્ધિનામેલ,
શુદ્ધ રુચે પાલ્યે અતિચારહ, ટાલે કૃણ પરિણામેલ. ૫

કુલયોગી ને પ્રવૃત્તચક્રે, શ્રવણ શુદ્ધિ પક્ષપાતલ,
યોગદષ્ટિ અંથે હિત હોવે, તેણે કહિ એ વાતલ;
શુદ્ધ ભાવ ને સૂનિ કિરિયા, બેહુમાં અંતર કેતોલ,
અલહહતો સૂરજ ને ખજૂઓ, તાસ તેજમાં તેતોલ. ૬

શુદ્ધ ભાવ એ તેહને કહિએ, જેહસુ અંતર ભાંજેલ,
જેહસુ ચિત્ત પટંતર હોવે, તેહશું શુદ્ધ ન જાંજેલ;
યોગ્ય અયોગ્ય વિભાગ અલહહતો, કરશે મોટી વાતોલ,
અંમશે તે પંડિત પરવદમા, મુષ્ટિપ્રહારને લાતોલ. ૭

સભાત્રણ શ્રોતાગુણ અવગુણ, નહીં સૂત્રે દિસેલ,
તે જાણી એ અંધ યોગ્યને, દેને સુગુણ જગીશેલ;
લોક પૂરજો નિજનિજ ઇચ્છા, યોગભાવ ગુણચણેલ,
શ્રીનયવિનય વિમુદ્ધ પય સેવક, વાચક યજ્ઞને વચણેલ. ૮

સ્તુતિઓ.

શ્રી ઋષભદેવરવામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

ત્રાસી હાખ પૂરવ ઘરવાસે, વસિયા પરિકર યુકતાણ,
જન્મધક્રી પણુ દેવતરુ ફલ, ક્ષીરોદધિ જલ ભોક્તાણ;
મધં મુથ ઓહિ નાણે સંભુત, નયણુ વયણુ કજયંદાણ,
ચાર સહશ્રયુ કીક્ષા શિક્ષા, સ્વામી શ્રી ઋષભ જિણુંદાણ ૧
મનપર્થવ તવ નાણુ ઉપન્નુ, સંજતિલિંગ મુહાયાણ,
અઢીઢીપમા સન્નિપંથેંદ્રિ જાણે મનોગત ભાવાણ;
દ્રવ્ય અનંતા સૂક્ષ્મતિચ્છાં, અઢારશેં ખિત્ત કાયાણ,
પલિય અસંખ્ય ભાગ ત્રિકાલિક, દ્રવ્ય અસંખ્ય પરબયાણ ૨
ઋષભ જિણેસર કેવલ પામી, રથણુ સિંહાસન કાયાણ,
અનસિદ્ધાખ્ય અસિદ્ધાખ્ય અનંતા, ભાગ અનંતા ઉચરાયાણ,
તાસ અનંતમે ભાગે ધારી, ભાગ અનંતે સૂત્રણ,
ગણધર રચિયા આગમ પૂણ, કરીએ જનમ પવિત્રણ ૩
ગોસુખ જક્ષ અછેસરી દેવી, સમકિત શુદ્ધ મુકાવેણ,
આહિ દેવની સેવા કરતી, શાશ્વત સોભ અઢાવેણ;
શ્રદ્ધા સંયુત જે મનધારી, વિઘન તાસ નિવારેણ,
શ્રી શુભ વીરવિજય પ્રભુ ભગતેં, સમરે નિત્ય સવારેણ ૪

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત

આદિ જિનવર રાયા, ભક્ષ મોવત્ત કાયા;

મરુદેવી મ.યા, ધોરી લ છન પાયા;

જગત ધિતિ નિપાયા શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા;
 કેવળ શ્રી રાયા, મોક્ષ નગરે સધાયા. ૧
 સવિ જિન સુખકારી, મોહ મિથ્યા નિવારી;
 દુરગતિ દુઃખભારી શોક સંતાપ વારી;
 શ્રેણિ ક્ષપક સુધારી કેવલાનંત ધારી;
 નમીએ નરનારી, જેહ વિશ્વોપકારી. ૨
 સમવસરણ બેઠા, લાગે જિનજી મીઠા;
 કરે ગણપ પધકું^૧ ઇદ્ર ચંદ્રાદિ દીઠા;
 દ્વાદશાંગી વરીકું, ગુંથતાં ટાલે રિકું;
 ભવિજન હોય હીકું, દેખી પુન્યે ગરિકું. ૩
 સુર સમકિતવંતા, જેહ રિદ્ધે મહંતા;
 જેહ સજ્જન સંતા, ટાળીએ મુજ ચિંતા;
 જિનવર સેવંતા, વિઘ્ન વારે દુરંતા;
 જિન ઉત્તમ શુભંતા, પદ્મને સુખ દિતા. ૪

શ્રી અજિતનાથસ્વામી.

શ્રી વીરવજયજીકૃત સ્તુતિ.

જળ ગરબે સ્વામી, પામી વિજયા નારી,
 જીતે નિત્ય પિઉને, અક્ષકીડનર હુશિયારી;
 તેણે નામ અજિત છે, દેશના અમૃતધાર;
 મહાજક્ષ અજિતા, વીર વિઘ્ન અપહાર. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

વિજયા સુત વંદો, તેજથી નયુ દિષ્ટિદો,
શીનલતાએ ચંદો, ધીરતાએ ગિરીદો;
મુખ જેમ અરવિંદો, બસ સેવે સુરિદો,
લહો પરમાનંદો, સેવના મુખ કંદો. ૧

શ્રી સંભવનાથસ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

સંભવ સ્વામી સેવીએ, ધન્ય સજ્જન દીકા;
નિન શુભ માળા ગાવતાં, ધન્ય તેહની જીકા;
વયસુ મુગંગ તરંગમાં, નહાતાં શિવ ગેહી;
ત્રિમુખસુર દુરિતારીકા, શુભ વીર સનેહી. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

સંભવ મુખદાતા, જેહ જગમાં વિખ્યાતા;
પદ્મજોના ત્રાતા, આપતા મુખચાતા;
માતાને પ્રાતા કેવલજ્ઞાન જ્ઞાતા;
દુઃખ દોહગ માતા, બસ નામે પદ્માતા. ૧

શ્રી અભિનંદનસ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

અભિનંદન શુભ માલિકા, ગાવંતી અમરાલિકા;
કુમતકી પરબલીકા, શિવ વહુ વરમાલિકા;

લગે ધ્યાનકી તાલિકા, આગમની પરનાલિકા;
ધંશરૌ સુર ખાલિકા, વીર નમે નિત્ય કાલિકા. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

સંવર સુત સાચો, જાસ સ્યાદ્રાઢ વાચો;
થયો હીરો જાચો, મોહને દેઈ તમાચો;
પ્રભુ ગુણ ગણ માચો એહને ધ્યાન રાચો;
જિન પદ સુખ સાચો, ભવ્ય પ્રાણી નિકાચો. ૧

શ્રી સુમતિનાથસ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

સુમતિ સ્વર્ગ^૧ દિથે અસુમંતને,^૧ મમત મોહ નહીં ભગવંતને;
મગટ જ્ઞાન વરી શિવ ખાલિકા, તુંખરુ વીર નમે મહાકાલિકા. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

સુમતિ સુમતિ કાઈ, મંગલા જાસ માઈ,
મેરુ ને રાઈ, ઓર એહમે^૧ તુલાઈ;
વશ કીધાં ઘાઈ, કેવલજ્ઞાન પાઈ;
નહિ ઉણીમ કાઈ, સેવીએ એ સદાઈ. ૧

શ્રી પદ્મપ્રભાસ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

પદ્મપ્રભુહૃત છન્દાવસ્થા, શિવસક્ત સિદ્ધા અરૂપસ્થા,
નાથુને દંસણ દોય વિદાસી, વીર કુસુમ સ્થામા જિનપાસી. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

અદીશિં ધનુષ કાયા, ત્યક્ત મદ મોહ માયા;
સુમીમા જસ માયા શુક્લ જે ધ્યાન ધ્યાયા;
કેવલ વર પાયા, આમરાદિ ધરાયા;
સેવે સુરરાયા મોક્ષ નગરે સધાયા. ૧

શ્રી સુપાર્શ્વનાથસ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

અષ્ટ મહા પઠિહારશુ એ, શોભે સ્વામી સુપાસ તો;
મહાભાગ્ય અરિહા પ્રભુ એ, સુર નર જેહના દાસ તો;
શુભ અતિશય વરણુબ્યા એ આગમ અંથ મોઝાર તો;
માનંગ શાતા સૂર સુરિએ, વીરવિઘ્ન અપહાર તો. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

સુપાસ જિન વાણી, સાલળે જેહ પ્રાણી;
હૃદયે પહેચાણી, તે તર્કા ભવ્ય પ્રાણી;
પાત્રીશ શુભ પ્રાણી, સૂત્રમા જે ગુધાણી;
ષટ્ દ્રવ્યશું જાણી, કમ પીલે જ્યુ ઘાણી. ૧

શ્રી ચંદ્રપ્રભુસ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

ચંદ્રપ્રભુ મુખ ચંદ્રમા, સખિ જોવા જઈએ;
 દ્રવ્ય ભાવ પ્રભુ હરસણે, નિર્મલતા થઈએ;
 વાણી સુધારસ વેલડી, સુણીએ તતખેવ;
 ભજે ભકંત ભૃકુટિકા, વીરવિજય તે દેવ. ૧

પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

સેવે સુર વૃંદા, જાસ ચરણારવિંદા;
 અઠમ જિજ્ઞાસંદા, ચંદ વરણે સોહંદા;
 મહાસેન નૃપ નંદા, કાપતા હુંખ હંદા;
 લંછન મિષ થંદા, પાચ માતુ સેવંદા. ૧

શ્રી સુવિધિનાથસ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

સુવિધિ સેવા કરતા દેવા, તણ વિષય વાસના;
 શિષ સુખ દાતા, જ્ઞાતા ત્રાતા હરે હુંખ દાસના;
 નય ગમ ભંગે, રંગે ચંગે, વાણી ભવ હારિકા;
 અમર અજિતા, મોહાતીતા, વીરંચ સુતારિકા. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

ન દે ભાવ દેવો, જેહની સારે સેવો;
 જેહ દેવાધિદેવો, સાર જગમા જ્યુ મેવો;

૧. નરપતિ-રાજા-મહારાજા ૨. આર નિકાયના દેવ.

જેતાં જગ ઝોહવો, દેવ નીકો ન તેહવો;
સુવિધિ જિન જેહવો, મોક્ષ દે તતજેવો. ૧

શ્રી શીતલનાથસ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

શીતલ પ્રભુ દશન, શીતલ અંગ ઉવંગે;
કલ્યાણક પાંગે, પ્રાણી ગણ સુખ સંગે;
તવ વચન સુણતાં, શીતળ કિમ નહિ લોકા;
શુભ વીર તે પ્રજ્ઞા, શાસન દેવી અશોકા. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

શીતલ જિન સ્વામી, પુન્યથી સેવ પામી;
પ્રભુ આતમરામી, સર્વ પરલાવ વામી;
જે શિવગતિ ગામી, શાશ્વતાનંદ ધામી;
ભવી શિવસુખ કામી, પ્રભુમીએ શીર્ષ નામી. ૧

શ્રી શ્રેયાંસનાથસ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

શ્રી શ્રેયાંસ સુહંકર પામી, ઇચ્છે અવર કુણ દેવાજી;
કનકતરુ^૧ સેવે કુણ પ્રભુને, છંડી સુરતરુ સેવાજી;
પૂર્વાપર અવિરોધી સ્વાત્પદ, વાણી સુધારસ વેલીજી;
માનવી મણુએસર સુપસાચે, વીર હૃદયમાં દેલીજી. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

વિષ્ણુ, જસ માત, જેહના વિષ્ણુ તાત;
પ્રભુના અવદાત, તીન ભુવને વિખ્યાત;
સુરપતિ સંઘાત, જસ નિકટે આયાત;
કરી કર્મનો ઘાત, પામીઆ મોક્ષ શાત. ૧

શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

વિમલ ગુણ આગારં, વાસુપૂજ્ય સંકારં;
નિહત વિષય વિકારં, પ્રાપ્ત કૈવલ્ય સારં;
વચન રસ ઉદારં, મુક્તિ તત્ત્વ વિચારં,
વીર વિઘન નિવારં, સ્તૌમિ થંડી કુમારં. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

વિશ્વના ઉપગારી, ધર્મના આદિકારી,
ધર્મના દાતારી, કામ ક્રોધાદિ વારી;
તાર્યા નર નારી, દુઃખ દોહગ હારી,
વાસુપૂજ્ય નિહારી, જાઉં હું નિત્ય વારી. ૧

શ્રી વિમળનાથસ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

વિમલનાથ વિમલ ગુણ વર્યા,
જિન પદ ભોગી ભવ નિસ્તર્યા;
વાણી પાંત્રીય ગુણ લક્ષણી,
છમ્મુક સુર પ્રવરા જક્ષણી. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

વિમલ જિન જીહારો, પાપ સંતાપ વારો;
શ્યામાંબ^૧ મહારો,^૨ વિશ્વ કીર્તિ^૩ વિકારો;
ચોજન વિસ્તારો, જાસ વાણી પ્રસારો;
ગુણ ગણ આધારો, પુન્યના એ પ્રકારો. ૧

શ્રી અનંતનાથસ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

જ્ઞાનાદિકા ગુણવરા નિવસંત્યનંતે,
વજી સુપદમહિતો જિનપાદપદ્મમે;
અંથાણુંવે મતિવરા પ્રણુતિસ્મ ભક્ત્યા,
પાતાલચાક્રશી સુરી શુભ વીર દક્ષા. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

અનંત અનંત નાણી, જાસ મહિમા ગવાણી,
સુરનર તિરિ પ્રાણી, સાલણે જાસ વાણી;
એકજીવચન સમજાણી, જેહ સ્યાદ્વાદ જાણી,
તર્યા તે ગુણ ખાણી, પામિયા સિદ્ધિ રાણી. ૧

શ્રી ધર્મનાથસ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

સખિ ધર્મ જિનેસર પૂજ્યે, જિન પૂજે મોહને ધ્રુજ્યે;
પ્રભુ વચણ સુધારસ પીજ્યે, કિન્નર કંઠપં રીઝીએ. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

ધરમ ધર ધે કર્મના પાસ તોરી,
 કેવલશ્રી ભેરી, જેહ ચોરે ન ચોરી;
 દર્શની મદ છોરી, જય ભાગ્યા સટોરી,
 નમે સુરનર કોરી,* તે વરે સિદ્ધિ ગોરી. ૧

શ્રી શાંતિનાથસ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

શાંતિ સુહંકર સાહિબો, સંજમ અવધારે,
 સુમિત્રને ઘેર પારણું, ભવ પાર ઉતારે;
 વિચરંતા અવની તલે, તપે ઉમ્ર વિહારે,
 જ્ઞાન ધ્યાન એકે તાનથી, તિયંચને તારે. ૧
 પાસ વીર વાસુપૂજ્યને, નેમ મદલી કુમારી,
 રાજ્ય વિહુણા એ થયા, આપે વ્રતધારી;
 શાંતિનાથ પ્રમુખા સવિ, લહી રાજ્ય નિવારી,
 મદલી નેમ પરણ્યા નહીં, બીજા ઘરખારી. ૨
 કનક કમલ પગલા ઠવે, જગ શાંતિ કરિજે,
 રચણ સિંહાસન ભેસીને, લલીલ દેશના દીજે;
 યોગાવંચક પ્રાણિયા, ફલ લેતાં રીજે,
 પુષ્કરાવર્તનાં મેઘમાં, મગસેલ ન લીજે. ૩

* કોડો ગમે.

કોઠ વહન શુકરાફો,^૧ શ્યામરૂપે આર,
હાથ ખીજેરું કમલ છે, દક્ષિણ કર સાર;
જક્ષ ગરૂડવામ પાણીએ, નિકુલાક્ષ વખાણે,
નિર્વાણીની વાત તો, કવિ વીર તે જાણે ૪

શ્રી પદ્મવિજયભૂકૃત સ્તુતિ.
વંદો જિન શાંતિ, જસ સોવન કાંતિ,
ટાલે ભવ જાંતિ, મોહ મિથ્યાત્વ શાંતિ;
લગ્ય ભાવ અરિ પાંતિ,^૨ તાસ કરતા નિકાંતિ;^૩
ધરતા મન જાતિ, શોક સંતાપ વાંતિ. ૧
દોય જિનવર નીલા, દોય ધોલા સુશીલા,
દોય રક્ત રંગીલા, કાઠતા કર્મ કીલા;
ન કરે કોઈ હીલા, દોય શામા સંહીલા,
સોલ સ્વામીજી પીલા, આપજો મોક્ષ લીલા. ૨
જિનવરની વાણી મોહવહ્ની કૃપાણી,^૪
સૂત્રે દેવાણી, સાધુને ચોગ્ય જાણી;
અથે શુભાણી, દેવ મનુષ્ય પ્રાણી,
પ્રણમો હિત જાણી, મોક્ષની એ નિશાની. ૩
વાગેશ્વરી દેવી, હર્ષ હિયડે ધરેવી,
જિનવર પય સેવી, સાર શ્રદ્ધા વરેવી;
જે નિત્ય સમરેવી, હુબ તેહનાં હરેવી,
પદ્મવિજય કહેવી, ભગ્ય સંતાપ ખેવી. ૪

૧. શકર (બૃહ ભૂપર ચહેલો.) ૨. શ્રેણી ૩ વિનાસ. ૪. તલવાર.

શ્રી કુંથુનાથસ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

વશી કુંથુવ્રતી તિલકો જગતિ, મહિમા મહતી નત ઇદ્રિતતિ^૧;
પ્રંથિતાગમ જ્ઞાન શુભા વિમલા, શુભ વીર મતા ગાંધર્વ^૧ બલા. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

કુંથુજિન નાથ, જે કરે છે સનાથ,
તારે ભવ પાથ, જે બ્રહ્મી ભવ્ય હાથ;
એહનો તજે સાથ, બાવલે દિથે બાથ,
તારે સુરનર સાથ, જે સુભે એક ગાથ. ૧

શ્રી અરનાથસ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

અરવિભુ રવિ ભૂતળ દ્યોતક^૧, સુમનસા મન સાચિ^૧તપત્કજે;
જિનગિરા નગિરા પરતારિણી, પ્રભુત યક્ષપતિ વીર ધારણી.

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

અરજિનવર રાયા, જેહની દેવી માયા;
સુદર્શન નૃપ તાયા, બસ સુવર્ણ કાયા;
નંદાવત પાયા, દેશના શુદ્ધ ઢાયા;
સમવસેરણુ વિરચાયા, ઇદ્ર ઇદ્રાણી ગાયા. ૧

શ્રી મહિનાથસ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

મહિનાથ મુખચંદ્ર નિહાલું, અરિહા પ્રણમી પાતિક ટાલું;
જ્ઞાનાનંદ વિમળપુર શહેર, ધરણ પ્રિયા શુભવીર કુળેર. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

મહિલજિન નમીએ પૂર્વાં પાપ ગમીએ;
ઈંદ્રિય ગણ દમીએ, આણ જિનની ન કેમીએ;
મયમા નવિ ભમીએ, સર્વ પરભાવ વમીએ;
નિજ શુભમાં રમીએ, કર્મ મલ સર્વ ધમીએ. ૧

શ્રી સુનિસુવતસ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

સુવત સ્વામી, આતમરામી, પૂજે ભવિ મન રૂલી;
જિન શુભ શુભિએ, પાતિક હુષિએ, ભાવસ્તવ સાંકલી;
પથને રહિએ, જૂઠ ન કહિએ, ટલે કલ વંચકે;
વીરજિણપાસી નરદત્તા, વરૂણ જિનાચકે. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

સુનિસુવત નામે, જે ભવિ ચિત્ત કામે;
સવિ સંપત્તિ પામે, સ્વર્ગના મુખ ભામે;
હર્ગતિ હુ.ખ વામે, નવિ પડે મોહ ભામે;
સવિ કર્મ વિરામે, જઈ વસે સિદ્ધિ ધામે. ૧

શ્રી નમિનાથજિન સ્તવન.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

શ્રી નમિનાથ સુહામણા એ, તીર્થપતિ સુલતાન તો;
વિશ્વંભર અરિકા પ્રભુ એ, વીતરાગ ભગવાન તો;
રત્નત્રયી જસ ઉજલી એ, ભાષે ષટ્ દ્રવ્ય જ્ઞાન તો;
બ્રહ્મકુટિ સુર ગંધારિકાએ, વીર હૃદય બહુ માન તો. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

નમીએ નમિ નેહ, પુન્ય થાએ જયું દેહ;
અધસમુદય જેહ, તે રહે નાંહી રેહ;
લહે કેવલ તેહ, સેવના કાર્ય એહ;
લહે શિવપુર ગેહ, કર્મના આણી છેહ. ૧

શ્રી નેમિનાથસ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

કુરિતભયનિવારં; મોહવિધ્વંસકારં;
શુણ્વંતમવિકારં, પ્રાપ્તસિદ્ધિસુહારં;
જિનવર જયકારં, કર્મસંકલેશહારં;
ભવજલનિધિતારં નૌમિ નેમિકુમારં. ૧
અઠ જિનવર માતા સિદ્ધિ સાર્થે પ્રયાતા;
અઠ જિનવર માતા, સ્વર્ગ ત્રીજે વિખ્યાતા;
અઠ જિનવર માતા, પ્રાપ્ત મહેદ્ર સ્થાતા;
ભવભય જિન ત્રાતા, સંતને સિદ્ધિ દાતા. ૨

ઋષભ જનક જાવે, નાગ^૧ સ્વભાવ પાવે;
 ઇશાન નગ કહાવે, શેષ કાતા સ્વભાવે;
 પદ્માસન સુહાવે, નેમ આદ્ય ત પાવે;
 શેષ કાકિસ્સગ્ગ ભાવે, સિદ્ધિ સૂત્રે પહાવે. ૬
 વાહન પુરુષ બાણી, કૃશ વણે^૨ પ્રમાણી;
 ગોસેધ ને ષટ્, પાણી સિંહ ઝેઠી વરાણી;
 તત્તુ કેનકે સમાણી, અંબિકા ચાર પાણી;
 નેમ ભક્તિ ભરાણી, વીરવિજયે વખાણી. ૪

શ્રી પદ્માવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

રાજુલ વર નારી, રૂપથી રનિ હારી;
 તેહના પરિહારિ, બાલથી બ્રહ્મચારી;
 પશુઆ ઉગારી, હુઆ ચારિત્ર ધારી;
 કેવલ શ્રી સારી, પામિયા ધાતિ વારી. ૧
 ત્રણ જ્ઞાન સજ્જતા, માતની કુખે હુતા;
 જનમે પુરુહુતાર^૨, આવી સેવા કરેલા;
 અનુક્રમે વ્રત કરંતા, પંચ સમિતિ ધરંતા;
 મહિયલ વિચરંતા કેવલ શ્રી વરંતા. ૩
 સવિ સુરવર આવે, ભાવના ચિત્ત લાવે;
 ત્રિગુણ^૩ ફેહાવે, દેવછ દો બનાવે;
 સિંહાસન ઠાવે, સ્વામીના ગુણ ગાવે;
 તિહાં જિનવર આવે, તત્તવ વાણી સુણાવે. ૪

શાસનસુરી સારી, અંખિકા નામ ધારી;
 જે સમક્રિતિ નરનારી, પાપ સંતાપ વારી;
 પ્રભુ સેવાકારી, બાપ જપિય સવારી,
 સંઘ દ્વરિત નિવારી, પદ્મને જેહુ ધ્યારી. ૪

શ્રી પાર્શ્વનાથસ્વામી

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ

પાસજિજ્ઞાસા વામાનંદા જગ ગરભે દલી,
 સુપના દેખે અર્થ વિશેષે કહે મધવા મલી;
 જિનવર બયા સુર હુંલનાયા હુંઆ રમણી પ્રિયે,
 નેમી રાજીર ચિત્ત વિરાજી વિલોકિત ત્રત લીયે. ૧
 વીર એકાકી ચાર હજારે દીક્ષા ધુર જિનપતિ,
 પાસ ને મહિ ત્રયશત સાથે બીજા સહસે ત્રિતિ,
 ષટશત સાથે સંજમ ધરતા વાસુપૂજ્ય જગધણી,
 અનોપમ લીલા જ્ઞાનરસીલા દેજો મુજને ઘણી. ૨
 જિન મુખ દીઠી વાણી મીઠી સુરતરુ વેલડી,
 દ્રાક્ષ વિહારે ગર્ધ વનવાસે પીલે રત્ન શેલડી;
 સાકર સેંતિ તરણા લેતી મુખે પશુ આવતી,
 અમૃત મીઠું સ્વર્ગે દીઠું સુરવધુ આવતી. ૩
 ગજ મુખ દક્ષો વામન જક્ષો મસ્તકે દેણાવલી,
 ચાર તે બાહી કંઈપવાહી કાયાજસ શામલી;
 ચૌકરપ્રૌઢા નાગારૂઢા દેવી પદ્માવતી,
 સોવનકાંતિ પ્રભુ ગુણ ગાતિ વીર ચેર આવતી. ૪

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

શ્રીપાસ જિણુંદા, સુખ પુનમ ચંદા,
 પદ યુગ અરવિંદા, સેવે ચોસઠ ઇંદા;
 હાંછન નાગિંદા, જાસ પાચે સોહંદા,
 સેવે શુભી વૃંદા, જેહથી સુખ કંદા ૧
 જનમથી વર ચાર, કમં નાસે ઇંગ્યાર,
 ઝોગણીશ નિરધાર, દેવ કીધા ઉદાર;
 સવિ ચોત્રીશ ધાગ, પુન્યના ઝો પ્રકાર,
 નમિયે નરનાર, જેમ સંસાર પાર. ૨
 ઝોકાદશ અંગા, તિમ ખારે ઉવંગા,
 ષટ્ છેદ સુચંગા, મુક્ત્યારે સુરંગા;
 દસ પયજા સુસંગા, સાભળો થઈ ઝોકંગા,
 અનુયોગ બહુ ભંગા, નંદી સૂત્ર પ્રસંગા ૩
 પાસે ચક્ષ પાસો, નિત્ય કરતો નિવાસો,
 અડતાક્ષીશ જાસો, સહસ પરિવાર ખાસો;
 સહુએ પ્રભુ દાસો, માગતા મોક્ષ વાસો,
 કહે પદ્મ નિકાસો,^૧ વિધના વૃદ્ધ પાસો. ૪

શ્રી મહાવીરસ્વામી

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

વીર જગપતિ જન્મ થાવે, નંદન નિશ્ચિત શિખર રહાવે,
 આઠ કુમારી ગાવે;

અડ. અજઠંતા હેઠે વસાવે, રચક ગિરિથી છત્રીસ જાવે,
 દ્વીપ રચક ચઉ ભાવે;
 અપ્પન ફિક્ક કુમરી હુલારાવે, મુતી કરમ કરી નિજ ઘરપાવે,
 શક સુધોષા વળાવે;
 સિંહનાદ કરી જ્યોતિષી આવે, ભવણ વ્યંતર શંખ પડહે મિલાવે,
 સુરગિરિ જન્મ મદહાવે. ૧

ઋષભ તેર શશિ સાત ઠહીજે, શાતિનાથ ભવ ખાર સુણીજે,
 મુનિસુવત નવ કીજે;
 નવ નેમીશ્વર નમન કરીજે, પાસ પ્રભુના દશ સમરીજે,
 વીર અત્તાવીશ લીજે;
 અજિતાદિકે જિન શેષ રહીજે, ત્રણ ત્રણ ભવ સઘળે ઠવીજે,
 ભવ સમકિતથી ગણીજે;
 જિન નામ ખંધ નિકાચિત કીજે, ત્રીજે ભવ તપ ખંતિ ધરીજે,
 જિનપદ ઉદયે સીજે. ૨

આચાર આદે અંગ અચાર, ઉવવાઈ આદે ઉપાંગ તે ખાર,
 દશ પયજ્ઞા સાર;
 છ છેદસૂત્ર વિચિત્ર પ્રકાર, ઉપગારી મૂલસૂત્ર તે ચાર,
 નહી અનુયોગદ્વાર;
 એ. પીસ્તાલીશ આગમ સાર, સુણનાં લહે તત્ત્વ ઉદાર,
 વસ્તુ સ્વભાવ વિચાર;
 વિષય ભુજંગિની^૧ વિષ અપહાર, એ સમો મંત્ર ન કો સંસાર;
 વીર શાસન જયકાર. ૩
 નકુલ બીજેઈ દોય કર બાલી, માતંગ સુર શામ કાંતિ તેજલી,
 વાહન ગજ શુંઢાલી;

સિંહ ઉપર બેઠી રહિયાળી, સિદ્ધાચિકા દેવી લટકાલી,
હસ્તિલા ચ્યાર ભુભલી;
પુસ્તક અણયા જિમણે ઝાલી, માતુલિંગ ને વીણા રસાલી,
પામણુબ નહિ ખાલી;
શુભ શુરુ શુભ પ્રભુ ધ્યાન ઘટાલી, અનુભવ નેહશુ' દેતી તાલી,
વીર વચન ટંકશાલી. ૪

શ્રી પદ્મવિજયશુક્રેત સ્તુતિ.
મહાવીર જિણુંદા, રાય સિદ્ધાચી' નંદા,
લંછન મુગઈદા, બાસ પાથે સોહંદા;
સુર નરવર ઇંદા, નિત્ય સેવા કરદા,
ટાલે ભવ ફંદા સુખ આપે અમંદા ૧
અડ જિનવર માતા, મોક્ષમાં સુખ થાતા,
અડ જિનની ખ્યાતા, સર્વ ત્રીજે આખ્યાતા;
અડજિનપી' જનેતા, નાકરે માહેદ્ર થાતા,
સવિ જિનવર નેતા, શાશ્વતા સુખઠાતા ૨
મહિ નેમિ પાસ, આદિ અહમ ખાસ,
કરી એક ઉપવાસ, વાસુપૂજ્ય સુવાસ;
શેષ છકું સુવિલાસ, કેવલજ્ઞાન ભાસ,
કરે વાણી પ્રકાશ, જેમ અજ્ઞાન નાશ. ૩
જિનવર જગદીશ, ભાસ મહોટી જગીશ,
નહિ રાગને રીસ, નામિયે તારુ શિશ;
માતંગ સુર ઇંશ, સેવતા રાત ફીશ,
શુરુ ઉત્તમ અધિશ પદ્મ ભાજે સુશિશ. ૪

શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

ઋષભાનન ચંદ્રાનન જાણો, વારિષેણુ શાશ્વત્ વર્ધમાનો; ૧
 પૂરવ પશ્ચિમ ઉત્તર ઠાણો દક્ષિણ પડિમા ભાગ પ્રમાણો.
 ઉર્ધ્વલોકે જિન મિંબ ઘણેરાં, સવનપતિમા ઘર હહેરાં;
 વ્યંતર જ્યોતિષિ ત્રીછે અનેરાં, ચારે શાશ્વત નામ ભલેરાં. ૨
 ભરતાદિક જે ક્ષેત્રે સુહાવે કાળ ત્રિકે જે અરિહા આવે;
 ચાર નામ એ નિશ્ચય થાવે, અંગ-ઉવંગ વાત જણાવે. ૩
 પંચકલ્યાણકે હર્ષ અધુરે, નંદીશ્વર ક્ષીપે જઈ પૂરે;
 હર્ષમહોત્સવ કરત અઠ્ઠાઈ, દેવ દેવી શુભ વીર વધાઈ. ૪

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

ઋષભ ચંદ્રાનન વંદન કીજે, વારિષેણુ દુઃખ વારેણ,
 વર્ધમાન જિનવર વલી પ્રણમું, શાશ્વત નામ એ ચારેણ;
 ભરતાદિક ક્ષેત્રે મલી હોવે, ચાર નામ ચિત્ત ધારેણ,
 તિણે ચારે એ શાશ્વત જિનવર, નમિયે નિત્ય સવારેણ. ૧
 ઉર્ધ્વ અધો ત્રિમુખ લોકે થઈ, કોડી પત્તરશે જાણેણ,
 ઉપરકોડિ ઘેંતાલીશ પ્રણમો, અડવન લખ મન આણેણ;
 છત્રિશસહસ્ર એંશી તે ઉપરે, મિંબ તણો પરિમાણેણ,
 અસંખ્યાત વ્યંતર જ્યોતિષીમાં, પ્રણમું તે સુવિહાણેણ. ૨
 રાયપસેણી જીવાલિગમે, ભગવતી સૂત્રે ભાખીણ,
 જંજુક્ષીપ પત્તતિ ઠાણાગે વિવરીને ઘણું ઠાખીણ;
 વલિય અશાશ્વતી જ્ઞાતા કલ્પમાં, વ્યવહાર પ્રસુખે આખીણ,
 તે જિનપ્રતિમા લોપે પાપી, જિહાં બહુ સૂત્ર છે સાખીણ. ૩

એ જિનપૂજથી આરાધક, ઇશાન ઇંદ્ર કહાયાળ,
તિમ સૂરિયાલ પ્રમુખ બહુ સુરવર, દેવી તણા સમુદાયાળ,
નંદીસર અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ, કરે અતિ હર્ષ બરાયાળ,
જિન ઉત્તમ કલ્યાણકે દિવસે, પદ્મવિજય નમે પાયાળ. ૪

છૂટકે સ્તુતિઓ

સ્નાતસ્થાપ્રતિમસ્ય ચૈરુશિખરે, શમ્યા વિભોઃ શૈશવે,
રૂપાલોકનવિસ્મયાહૃતરસ, -ભ્રાંત્યા ભ્રમચ્ચક્ષુષા;
ઉન્મૃષ્ટં નયન પ્રભાધવલિતં, ક્ષીરોદકાશંકયા,
વક્ત્રં यस્ય પુનઃ પુનઃ સ જયતિ, શ્રી વર્ધમાનો જિનઃ. ૧
વિશાલલોચનઠલં, પ્રોદ્યતં શુકેસરં,

પ્રાતવી રત્નિનેદ્રસ્થ, મુખપદ્મં પુનાતુ વઃ. ૨

ચંદ્રપ્રભપ્રભોશ્ચંદ્ર, -મરીચિનિચયોજ્જ્વલા,
મૂર્તિમૂર્તસિતધ્યાન, નિર્મિતેવ શ્રિયેડસ્તુ વઃ. ૩

કરામલકવદ્વિન્ધવં, કલથન્ કેવલશ્રિયા,
અચિંત્યમહાત્મ્યનિધિઃ, સુવિધિબોધયેડસ્તુ વઃ. ૪

કમળે ધરણ્યે દ્રે ચ, સ્વોચિતં કમલં કુર્વાતી,
પ્રભુસ્તુલ્યમનોવૃત્તિઃ, પાન્ધનાથઃશ્રિયેડસ્તુ વઃ. ૫

શ્રીમતે વીરનાથાય, સનાથાયાદ્ભુતશ્રિયા;
મહાનંદસરૌરાજ, મરાલાયાહૃતે નમઃ. ૬

વીરઃ સર્વસુરાસુરેન્દ્રમહિતો, વીરં ભુધાઃ સંશ્રિતાઃ,
વીરેષ્ણાભિહૃતસ્વકર્મનિચયો, વીરાય નિત્યં નમઃ;

વીરાતીર્થમિદં પ્રવૃત્તમતુલં વીરસ્ય દ્યૌરં તપો,
વીરે શ્રીધૃતિકીર્તિઃ ક્રાંતિનિચયઃ, શ્રી વીર ભદ્રં દિશ. ૭

तुभ्यं नमस्त्रिभुवनातिहाराय नाथ,
 तुभ्यं नमःक्षितिस्तलाभलभूषणाय;
 तुभ्यं नमस्त्रिजगतःपरमेश्वराय,
 तुभ्यं नमो जिन ! लवोद्दिधिशोषणाय. ८
 भोक्षभागाय नेतारं, लेतारं-कर्मभूताम्,
 सातारं विश्वतत्त्वानां, वन्दे तद्गुण्य लब्धये. ९
 देवागमनसोयानयाभराद्विविभूतयः,
 मायाविष्वपि दृश्यन्ते नातस्त्वमसि नो मूढान्. १०
 प्रशमरसनिभम् दृष्टियुग्मं प्रसन्नम्,
 वदनकमलमङ्कः कामिनीसंगशून्यः;
 करयुगमपि यत्ते शस्त्रसंभध्वंभ्यं,
 तदसि जगति देवो नीतरागस्त्वमेव. ११
 सरसशांतिस्तुधारससागरं,
 शुचितरं गुणरत्नमहाकरं;
 लविकपङ्कजगोधिद्विवाकरं,
 प्रतिदिनं प्रणुभामि जिनेश्वरं. १२
 सकल कुशलवह्निः पुष्करावर्तमेघो,
 दुरिततिमिरलानुः कल्पवृक्षोपमानः,
 लवजलनिधिपोतः सर्वसंपत्तिहेतुः,
 स लवतु सततं वः श्रेयसे पार्थिनाथः. १३

सायंकाण वन्दन.

महादेव्याःकुक्षिरत्नं शम्भुजितरवात्मजम्;
 राजयद्रमहं वन्दे तत्त्वद्वैतनहायकम्. १
 जय गुरुदेव ! सङ्गतात्मस्वरूप परमगुरु शुद्ध चैतन्य स्वामि.

- ઝંઝારં બિન્દુ સંયુક્તં નિત્યં ધ્યાયન્તિ યોગિનઃ
કામદં મોક્ષદં યૈવ ઝંઝારાય નમો નમઃ ૨
- મંગલમય મંગલકરણ વીતરાગ વિજ્ઞાન,
નમો તાહિ જાતે ભયે અરિહંતાહિ મહાન. ૩
- વિશ્વભાવ બ્યાપિ તદપિ એક વિમલ ચિદ્રૂપ;
જ્ઞાનાનંદ મહેશ્વરા જયવંતા જિન ભૂપ. ૪
- મહત્તત્ત્વ મહનીય મહઃ મહાધામ શુભધામ,
ચેદાનંદ પરમાત્મા વદો રમતારામ. ૫
- ગીન ભુવન ચૂડા રતન સમ શ્રી જિનકે પાય;
નમત પાદ્યે આપ પદ સખ વિધિ ભ ધ નશાય ૬
- દર્શનં દેવદેવસ્ય દર્શનં પાપનાશનમ્,
દર્શન સ્વર્ગસોપાનં દર્શનં મોક્ષસાધનમ્ ૭
- દર્શનાદ્ હરિતધ્વંસિ વંદનાદ્ વાછિતમદં,
પૂજનાત્ પૂરકઃ શ્રીભા જિનઃ માક્ષાત્ સુરદુમ્. ૮
- પ્રભુ દર્શનં સુખ સંપદા પ્રભુ દર્શનં નવનિધિ,
ભુ દર્શનસે પામિયે સકલ મનોરથ સિદ્ધિ ૯
- દક્ષાનંદ પરમસુખદં કેવલં જ્ઞાનમૂર્તિમ્,
દ્વન્દ્વાતીતં ગગનસદૃશં તત્ત્વમસ્ત્યાદિલક્ષ્યમ્;
એકં નિત્યં વિમલમચ્ચલં સર્વદા સાક્ષીભૂતમ્,
ભાવાતીતં ત્રિશુભરહિતં સદ્ગુરુતં તં નમામિ. ૧૦
- આનન્દમાનન્દકરં પ્રસન્નં જ્ઞાનસ્વરૂપં નિજબોધરૂપમ્;
યોગીન્દ્રમીડયં ભવરોગવૈધં શ્રીમદ્ ગુરુતં નિત્યમહં નમામિ. ૧૧
- શ્રીમદ્ પરબ્રહ્મગુરુ વદામિ શ્રીમદ્ પરબ્રહ્મગુરુ નમામિ,
શ્રીમદ્ પરબ્રહ્મગુરુ ભજામિ શ્રીમદ્ પરબ્રહ્મગુરુ સ્મરશમિ. ૧૨

- ગુરુબ્રહ્મા ગુરુવિંબુગુરુદેવો મહેશ્વર,
 ગુરુઃ સાક્ષાત્ પરબ્રહ્મ તસ્મૈ શ્રી ગુરવે નમઃ ૧૩
- ધ્યાનમૂલં ગુરુમૂર્તિઃ પૂજનમૂલં ગુરુપદમ્,
 મંત્રમૂલં ગુરુવાક્યં મોક્ષમૂલં ગુરુકૃપા. ૧૪
- અખંડમંડલાકારં વ્યાપ્તં યેન ચરાચરમ્,
 તત્પદં દર્શિતં યેન તસ્મૈ શ્રી ગુરવે નમઃ ૧૫
- અજ્ઞાનતિમિરાન્ધાનાં જ્ઞાનાંજનશલાંકયા,
 ચક્ષુરભીક્ષિતં યેન તસ્મૈ શ્રી ગુરવે નમઃ. ૧૬
- ધ્યાનધૂપં મનઃપુષ્પં પંચેન્દ્રિય હૃતાશનમ્,
 ક્ષમાભય સ તોષપૂજા પૂજ્યો દેવો નિરંજનઃ. ૧૭
- દેવેષુ દેવોડસ્તુ નિરંજનો મે ગુરુગુરુભવસ્તુ દમી શમી મે;
 ધર્મેષુ ધર્મોડસ્તુ દયા પરો મે ત્રિવ્યેવ તત્ત્વાનિ ભવે ભવે મે ૧૮
- પરાત્પરગુરવે નમઃ પરંપરાચાર્ય ગુરવે નમઃ,
 પરમગુરવે નમઃ સાક્ષાત્ પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરવે નમોનમઃ. ૧૯
- અહો ! અહો ! શ્રી સદ્ગુરુ, કરુણા સિંધુ અપાર;
 આ પામર પર પ્રભુ કર્યો અહો ! અહો ! ઉપકાર. ૨૦
- શું પ્રભુ ચરણ કને ધરું આત્માથી સૌ હીન;
 તે તો પ્રભુએ આપીઓ વર્તુલ ચરણાધીન. ૨૧
- આ દેહાદિ આજથી વર્તો પ્રભુ આધીન;
 દાસ દાસ હું દાસ છું, આપ પ્રભુનો દીન ૨૨
- ષટ્ સ્થાનકે સમજાવીને ભિન્ન બતાવ્યો આપ;
 મ્યાન થકી તરવારવત્ એ ઉપકાર અમાપ. ૨૩

જે સ્વરૂપ સમજયા વિના, પામ્યો દુઃખ અનંત;
સમજાવ્યું તે પદ નમું, શ્રી સદ્ગુરુ ભગવંત. ૨૪

નમસ્કાર.

જય જય ગુરુદેવ ! સહજાત્મસ્વરૂપ પરમગુરુ શુદ્ધ ઐતન્ય
સ્વામી અંતરભામી ભગવાન હ્રમ્યામિ ખમાસમણો
વંદિઉં જાવણિજાળ્યો નિસિદ્ધિઆયો મત્યએણ વંદામિ
પરમ ગુરુપ પ્રભુ સદ્ગુરુ; પરમ જ્ઞાન મુખધામ;
જેણે આપ્યું જ્ઞાન નિજ, તેને સદા પ્રણામ. ૨૫

નમસ્કાર.

જય જય ગુરુદેવ !..... મત્યએણ વંદામિ.
હેહ છતા જેની દશા, વતેં હેહાતીત;
તે જ્ઞાનીના ચરણમા, હો વંદન અગણિત. ૨૬

નમસ્કાર.

જય જય ગુરુદેવ !.....મત્યએણ વંદામિ
નમોઽસ્તુ નમોઽસ્તુ નમોઽસ્તુ, શરણું, શરણું,
શરણું, ત્રિકાલ શરણું, ભવો ભવ શરણું, સદ્ગુરુ શરણું,
સદા સર્વદા ત્રિવિધ ત્રિવિધ ભાવવંદન હો, વિનયવદન હો,
સમયાત્મક વંદન હો, ૐ નમોઽસ્તુ જય ગુરુદેવ શાંતિ:
પરમ તારુ, પરમ સર્જન, પરમ હેતુ, પરમ દયાળ,
પરમ મયાળ, પરમ કૃપાળ, વાણીસુરસાળ, અતિ સુક્રમાળ;
જીવદયા પ્રતિપાળ, કર્મશસ્ત્રના કાળ, 'મા હણો મા હણો',
શબ્દના કરનાર, આપકે ચરણ કમળમે મેરા મસ્તક,
આપકે ચરણ કમળ એરે હૃદય કમળમે અખંડપણે

સંસ્થાપિત રહે' સંસ્થાપિત રહે'; સત્પુરુષોં કા સત્સ્વરૂપ,
મેરે ચિત્ત સ્મૃતિકે પટપર ટકેાત્રીણુંવત્ સદોદિત,
જયવંત રહે', જયવંત રહે'.

આનંદમાનન્દકરં પ્રસન્નં જ્ઞાનસ્વરૂપં નિજબોધરૂપમ્;
યોગીન્દ્રમીડયં ભવરોગવૈદ્યં શ્રીમદ્ ગુરું નિત્યમહં નમામિ.

શ્રી સદ્ગુરુ સ્તુતિ

સદ્ગુરુ પદમે સમાત હૈ, અહંતાદિ પદ સર્વ;
તાતૈ સદ્ગુરુ ચરણકૂં, ઉપાસો તણ ગર્વ.

છંદ.

સદ્ગુરુ ચરણું અશરણુ શરણું, બ્રમ આતપ હર રવિશશિકિરણું;
જયવંત શ્રગલપદ જય કરણું—મમ સદ્ગુરુ ચરણુ સદા શરણું. ૧

પદ સકલકુશલવહ્ની સમ ક્યાવો, પુષ્કર સંવર્તમેઘ ભાવો;

સુર ગો સમ પંચામૃત ઝરણું—મમ ૨

પદ કદપ—કુંભ કામિત દાતા, ચિત્રાવહ્ની ચિંતામણિ ખ્યાતા;

પદ સંજીવિની હરે જર મરણું—મમ ૩

પદ મંગલ કમલા આવાસ', હરે દાસનાં આશપાશ ત્રાસ';

ચંદન ચરણું ચિત્તવૃત્તિ ઠરણું—મમ ૪

દુસ્તર ભવતરણુ કાજ સાજ', પદ સફરી જહાજ અથવા પાજ';

મહી મહીધરવત્ અભરાભરણું—મમ ૫

સંસાર કાંતાર પાર કરવા, પદ સાથવાહ સમ ગુણુ ગરવા;

આશ્રિત શરણુપત્ત ઉદ્ધરણું—મમ ૬

શ્રીમદ્ સદ્ગુરુપદ પુનિતં, સુસુક્ષ્મ જનમન અમિત વિત્તં;
ગંગાજલવત્ મનમલ હરણું—મમ૦ ૭
પદકમલ અમલ મમ દિલ કમલં સંસ્થાપિત રહો અખંડ અચલં;
રત્નત્રય હરે સર્વાવરણું—મમ૦ ૮

આરતી.

જય જય આરતી સદ્ગુરુરાયા,
શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર નરું પાયા. જય૦ જય૦ ૧
પહેલી આરતી મિથ્યા ટાળે,
સમ્યગ્ જ્ઞાન પ્રકાશ નિહાળે, જય૦ જય૦ ૨
બીજી આરતી બીજ ઉગાડે,
દ્વંદ્વાતીતપણાને પમાડે જય૦ જય૦ ૩
ત્રીજી આરતી ત્રિકરણ શુદ્ધિ,
થાએ સહેજે નિર્મળ બુદ્ધિ જય૦ જય૦ ૪
ચોથી આરતી અનંત ચતુષ્ટય,
પરિણામે આપે પદ અન્યથ. જય૦ જય૦ ૫
પંચમી આરતી પંચ સંવરથી,
શુદ્ધ સ્વભાવ સહજ લહે અરથી. જય૦ જય૦ ૬
શ્રીમદ્ સદ્ગુરુરાજ કૃપાએ,
સત્ય સુસુક્ષ્મણ પ્રગટાએ જય૦ જય૦ ૭.

મંગલ દીવો.

દીવો રે દીવો રે પ્રભુ મંગલિક દીવો,
 શ્રીમદ્ સદ્ગુરુ શાશ્વત્ જીવો. દીવો ૧
 સમ્યગ્ દર્શન નયન અજવાળે,
 દેવલ જ્ઞાન પ્રકાશ નિહાળે. દીવો ૨
 ભવબ્રમતિભિરનું મૂળ નસાવે,
 મોહ પતંગની ભસ્મ ઝેનાવે. દીવો ૩
 પાત્ર મુમુક્ષુ ન નીચે રાખે,
 તપવે નહીં એ અચરિત્ દાખે. દીવો ૪
 કલિમલ મલ ઉત્પત્તિ જાણે,
 શ્રીમદ્ સદ્ગુરુ સદાય વરાણે. દીવો ૫
 શ્રોતા વક્તા ભક્તા સકલમે,
 શિવકર વૃદ્ધિ કરે મંગલમે. દીવો ૬
 શ્રીમદ્ સેવક ભાવ પ્રભાવે,
 સેવક સેવ્ય અભેદ સ્વભાવે. દીવો ૭

આરતી.

જયદેવ જયદેવ, જય પંચ પરમ પદસ્વામી, પ્રભુ પંચ પ્રમ પદસ્વામી,
 મોહાદિક હણ્યાથી (૨), અનંત ગુણધારી, જયદેવ જયદેવ. ૧
 લોકાલોક પ્રકાશક, સૂર્ય પ્રગટ જ્ઞાની, પ્રભુ
 આરતી કરી જીવ પામે (૨) શિવપદ મુખખાણી. જયદેવ જયદેવ. ૨

પહેલી આરતી પ્રભુની, જિજ્ઞાસુ કરતા, પ્રભુ
 નિજપદ લક્ષ લહીને (૨), મિથ્યામતિ હરતા. જયદેવ જયદેવ. ૩

બીજી આરતી પ્રભુની, સમકીર્તિ કરતા, પ્રભુ
 પ્રભુસમનિજ ચિદ્રૂપને (૨), અંતર અનુભવતા. જયદેવ જયદેવ. ૪

ત્રીજી આરતી પ્રભુની, શાંત સુધા ઝરતા, પ્રભુ
 રત્ન ત્રય ઉજવલથી (૨), ધર્મ ધ્યાન ધરતા. જયદેવ જયદેવ. ૫

ચોથી આરતી પ્રભુની, શ્રેષ્ઠિક્ષપક ચહતા, પ્રભુ
 શુકલ ધ્યાન વર થોગે (૨), મોહ શત્રુ હણતા. જયદેવ જયદેવ. ૬

પાંચમી આરતી પ્રભુની, કેવલ શ્રી વરતા, પ્રભુ
 ધન્ય ધન્ય સહજાત્મા (૨), સિદ્ધિ સદન વસતા. જયદેવ જયદેવ. ૭

છઠ્ઠી ચિદાત્મની આરતી, આત્માથી કરતા, પ્રભુ
 શ્રી ગુરુરાજ કૃપાથી (૨), ભવજલધિ તરતા. જયદેવ જયદેવ. ૮

મંગલ દીવો.

દીવો ૨ દીવો પ્રભુ મંગલિક દીવો;
 જ્ઞાન દીવો તુજ ચિરંજીવો. દીવો ૧

નિશ્ચયદીવે પ્રગટે દીવો;
 પ્રગટાવો ભવિ દીક્ષમાં દીવો. દીવો ૨

પ્રગટ દીવો જ્ઞાની પરમાત્મા;
 તેને અર્પણ હો નિજ આત્મા. દીવો ૩

